Les Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Extrait de la convention établie avec les établissements partenaires :

- ces établissements autorisent la numérisation des ouvrages dont ils sont dépositaires (fonds d'Etat ou autres) sous réserve du respect des conditions de conservation et de manipulation des documents anciens ou fragiles. Ils en conservent la propriété et le copyright, et les images résultant de la numérisation seront dûment référencées.
- le travail effectué par les laboratoires étant considéré comme une « oeuvre » (numérisation, traitement des images, description des ouvrages, constitution de la base de données, gestion technique et administrative du serveur), il relève aussi du droit de la propriété intellectuelle et toute utilisation ou reproduction est soumise à autorisation.
- toute utilisation commerciale restera soumise à autorisation particulière demandée par l'éditeur aux établissements détenteurs des droits (que ce soit pour un ouvrage édité sur papier ou une autre base de données).
- les bases de données sont déposées auprès des services juridiques compétents.

Copyright - © Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Franciſci Philelfi. breuiores elegantioreſq; Epiſtole Omnibus qui pure & latine ſcribere cupiunt multum vtiles et neceſſarie ſumma ex eiuſdē toto epiſtolarū volumīe diligētia collecte: ac iterū ad vnguem reuiſe. Cū tabula argumētoꝝ ſeu tituloꝝ breuiter ſingulas declarātes epiſtolas: vt quācumq; vſui neceſſariā adoleſcētes velint materiam querant habita pagina.

Angeli Politiani viri & Eruditiſſimi atq; illuſtris ad numeꝝ vſq; quinquū & decimū p̄breues non minus ac vtiles in calce hui9 opuſculi ſunt adiecte Epiſtole: quas ad contēperaneos amicoſq; ſuos viros Illuſtres ſcripſit

Aureee epſe. Johannis. Pici. Mirandule viri omnium mortaliū doctiſſimi eloquētiſſimiq;.

Tabula.

Aduentū ſuū narrat et peſtilentie vim declarat Folio p̄mo
Agit amico gratias q̄ ex peſte fugiendū ſuadet Cōſiliū approbat
Arcas cū libris ⁊ veſtib⁹ petit Aduētū ſuū narrat quid ſit et vſura
Petit ſibi rebuſq; ſuis cōſului
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait et vtilitatis habendam eſſe rōez
Cōquerit᷑ ſibi ꝓmiſſa nō ſeruari Dolet ſe nō poſſe grificari Folio ſcd̄o
Hortat᷑ quē dam ad ſtudium litteraꝝ. deinde ponit differentiā
Cōſtās ⁊ gratus eē vult Amicoꝝ paria q̄tuoꝛ (int̄ feciales et caduceatores
Receſſurum ſe ſcribit propter peſtilentiam
Profectionē ſuā p̄dicit amico Q̄ʒ honorifice ſit except⁹ narrat Folio t̄cio
Corrigit laudationē amici de ſe Depoſitum ſibi reddi poſtulat
Cur non ſcripſerit. Item laudat bononiam
Factionē naſcētē oñdit Hortat᷑ amicū ne laboret de reditu ſuo Folio quarto
Laudes de ſe minuit Libros ab alio repetendos ait
Cōmēdat quēdam amico Conditionē accipit de pacta ſibi pecunia
Multis ſibi op⁹ eē dicit Integrū ſibi eē negat vt obſeq̄t᷑ amici cōſilijs Folio v
Cōditiōez ſe nō poſſe admittere dicit Excuſat ſe Fidē ſibi nō eē ſuadēdā dicit
Cauſam cūctationis narrat. ⁊ tuti itineris litteras optata Folio vi
Laudās hortat᷑ amicū ad gloriā Vnde et quo pergat dicit
Amico ḡtulāti et operam pollicenti reſpondit
Pericula ſua narrat Libros quos alteri cōmēdauit repetit Folio vij
Cōductū ſe ait in trienniū Singularit᷑ quēdā cōmendat amico
Conſuli ſibi ſuiſq; rebus petit
Factiōez florētinoꝝ moleſtiā ſibi eē dicit Cōmēdat amico quēdā Folio viij
Pollucē repetit Admonitū ſe dicit vt ſibi caueat Maturari ꝓmiſſa petit
Inimicū corripit q̄ ſibi inſidiet᷑ Inimicū vili p̄dendo arguit im ꝓbitatis
Hortat᷑ amicū vt ꝓmiſſa ope cōpleat Moleſtiā ſui ſtatus narrat Folio ix
Gr̄as agit officioſo amico Item excuſat ſe q̄ promiſſum non ꝑfecerit
Cām cūctationis oñdit Rōez reddit cur abierit Reſpōſurū ſe breui dicit
Certior fieri vult de ſtatu amici Librū alteri⁹ nō poſſe mittere ait Folio x
Increpat quēdā q̄ ſibi res ſuas non reddit Parui faciat inimicum
Ignoſci ſibi petit q̄ nō ſatiſfacit votis amicoꝝ Loqui ſe ait ꝑ tabellarium
Excuſatoria epiſtola Cōſiliū de ꝓfectione aperire Morā ſuā excuſat
Laudat ariſteū. ⁊ rus amici Venturū ſe ait Hortat᷑ amicū Folio xi
Succeſſus ſuos narrat ⁊ amicū latēt᷑ allicit Cauſam dicit cur deceſſerit
Librū ſe dicit ſub cōditiōe miſſurū Arguit quēdā q̄ librū alteri nō reddiderit
Ep̄la excuſatoria Cōceſſiſſe ait i aliū locū vbi i magno ē honore except⁹. fo xij
Accuſat ſuꝑbie quēdā Hortat᷑ amicū ad viciſſitudinem litteraꝝ
Amari ſe dicit et inuicē amare Hortat᷑ amicū ad libroꝝ lectionem

Tabula.

Judicium philelphi de Quintiliano
Hortat' quēdā vt libros reddat Arguit quēdā iniuſticie Folio xiij
Gratulat' quidā q̄ magiſtratū acceperit Dicit ſe febre liberatū ⁊ quo pacto
Negligi ſe q̄rit' ab amico Accuſat eos qui cōmodo ꝓpo amiciciā metiunt'
Hortat' quēdā vt rus linquat Abſentē magis q̄ p̄ntē laudādū eē dicit fo. xiiij
Itē iocat' de quodā flagitioſo Grās ait et Moſei vitā trāſlaturū ſe ſpōdet
Promittit officiū et libros repetit ⁊ epl'as petit Excuſat ſe q̄ ſerius r̄ndet
Itē laudāti ſe r̄nderi Excuſatōeȝ accipe dicit deīn quēdā cōmēdat amico fo xv
Amici ſtudiū in lr̄is adhortat' Amorē in laudādo oculis carere dicit
Excuſat ſe Conſilia laudat amicoꝝ Accuſat quēdā corpis ⁊ negligentie
Laudat quēdam q̄ patrem in virtute imitetur
Quotus quiſq; quid ſignificet Boetij dialectica exſcribi poſtulat fo. xvi
Sollicitus eſt de ludi mg̃ro Iniuriā ſe donaturū oñdat
Aduētū ſuū p̄dicit et ſaluū cōductū petit Scire deſiderat mētē principis
Accuſat ſilentiū cuiuſdā ⁊ lr̄as ⁊ noua petit Quēdā accipit in amiciciam
Hortat' amicū vt exēplo ſuo ſepius ſcribat Mortē principis narrat Fo. xvij
Inuehit' in tabellarios negligētes et ꝓmiſſa impleri petit
Tabellarij occaſione eadē iterū ſe ſcribere dicit Romā petiturū dicit
Libros cōmēdat amico Iocat' in medicum Excuſationem admittit
Veterem amiciciam ſe colere ait
Excuſat quēdā Vxoris mortem nūciat eūq; domū reuocat Fo. xviij
Arguit quēdā illiberalitatis Excuſatoria epiſtola Excuſatorie littere
Officiū filio petit Hortat' amicū ad ſcribēdū Officiū ſuū narrat
Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici, ſȝ poſt hac leuiora malle Folio xix
Excuſat ſe cur librū nō mittit Arguit amicū iniuſticie erga ſe
Laudās quēdā cōmēdat eū amico Cōmēdatiua epl'a et laudis plena
Et ſibi et amico bene eſſe gaudet
Moneri vt ſibi caueat grās agit Viciſſitudinē lr̄aꝝ poſtulat Fo. xx
Accuſat amicū rariſſime ſcriptionis et officiū ſuū ille ſpondet
Breuitatē lr̄aꝝ ſubaccuſat Excuſat ſe rare ſcriptionis
Librū exſcribendū petit Cōmendatiua epiſtola non vulgaris
Excuſat ſe rare ſcriptionis
Accuſat accuſantē de raritate lr̄aꝝ Promiſſa adimpleri petit Fo. xxi
Orationes mittit amico Excuſat ſe Corripit quendam
Spem adimit cuidā Bn̄ ſperare iubet amicū Lactanciū repetit
Cōditionē ſe nō poſſe accipe ait Negat ſe plura h̄ tpe ſcribere poſſe
Iliada ſe vendere negat Non expedire ait vt oīa ſcribat Fo. xxij
Corrigit inſimulātem ſe negligentie Amiciciā laudādo opam petit amici
Iuuari ſibi a diſcipulo deſiderat Amici ꝓmiſſa non r̄ndere ſuis ait

Tabula.

Illiberalitatis accuſat amicū Amicū certiorē facit de rebus ſuis et de ſtatu
ciuitatis. petitq; cōſilium
De eadē re Tabellarijs vbis fidē eē habēdā ait et amici opam petit Fo.xxiij
Pericula ſua narrat ⁊ cōſiliū petit Admonit⁹ grās agit ⁊ mores ſuos decla
Ratione temporis parū eē loquendum ait Grat
Grās agit pricipi ſe ad familiaritatē inuitāti Itē quid differūt rex ⁊ tyrān⁹
Periculoſū tps eē oſtendit. Accuſatus ſupbie excuſat ſe Fo. xxiiij
Arguit quēdā nō obſuare pmiſſiones Sanari vulnera petit ab eo q̄ īflixit
Laudat quēdā grece litterature ſtudioſū Compatio ieronimi ⁊ auguſtini
Anguſtiā ſuam oſtendit Loqui ſe ait per tabellarium
Conſilij iterum ſibi petit propter pericula
Dicit quoſdā vtiles donec vtilitas deceſſerit Libros repetit Fo. xxv
Laudat quēdā q moali phīe opam dat Cōſolat amicū in aduerſa fortuna
Arguēdo quēdā libros ab eo repetit. Lrās ab amico petit ⁊ libros ſuos repetit
Iocat in amicū ruri manētē Pecunias ſolui ſibi petit Lrās repetit. fo. xxvi
Stomachatur cuidā ſibi moleſto Traditū ſe querit obliuioni
Operā amici importuni petit Certior fieri petit de proſpero ſtatu amici
Grata fuiſſe ſcripta amici dicit Suadet amico vt etiā ī ſenio nō q̄ſcat a ſtu
Amicoꝝ oīa eē cōmunia Carmina iterꝝ reddi ſibi poſtulat. Fo. xxvij Odio
Lrās amici laudat cūq; ad virtutē hortat Promiſſa cōfectū iri petit Ad idē
Officiū petit amici Petit vt ad ſe amicus veniat
Anxiū ſe ait ſuper valitudine et abſentia filij.
Silētiū diuturnū accuſat Silentiū carpit Lrās a diſcipulo petit Fo. xxviij
Plantas ſibi mitti petit Libꝝ ſerio mitti petit Pollitica maturari deſiderat
Conſiliū mutatū ab amico miratur Hortat amicū vt libros tandē reddat
Expediri petit q in rē ſuā ſit Librum repetit Fo. xxix
Lrās ſe nondū accepiſſe dicit. Deīn ſtatū ſuum ſignificat
Dicit ſe nihil accepiſſe promiſſi Amari ſe letatur et redditurū ſe ſpondet.
Laudat amicū q ſe amat Accuſat quēdā rare ſcriptionis
Silentiū accuſat ⁊ lrās petit Salariū duplum petit vt redeat
Diligere ſe ait amicū ⁊ ſp dilecturū etiā ſuū pollicet aduētū Fo. xxx
Peſtilētiā ait incrudeſcere Certior fieri petit de cōmiſſis
Cōmendat amicū Loqui ſe ait p eū q̄ lrās ptulit Promittit ſe curatū oīa
Nihil qd ſcribat occurriſſe ait Noīa libroꝝ venaliū deſiderat ſibi ſcribi
Arguit amicū auariuſculū factū Cōmēdatio hyronica ac ridicula Fo. xxxi
Peſtilētiā ſe timere ait ⁊ cōſiliū petit Peſtilentiā incrudeſcere ait
Paupertat⁹ incōmoda narrat ⁊ cōſuli ſibi petit Cur breuis ſit indicat
Filiū ad ſe rediturū ſꝑat Stomachat ſe lrās ad ſe datas nō accepiſſe
Cōquerit ſe lrās nō accepiſſe et venturum ſe ſpondet Fo. xxxij

Tabula.

Laudat amicū   Lr̄as petit   Cōqueritur ſe pecunias non recepiſſe
Deſideriū videndi amicū inſinuat   Venturū ſe dicit ⁊ lr̄as regis expectat
Excuſat ſe apud amicum et ei negocium dat
Silētiū latēter accuſat   Officiū petit amici   Profecturū ſe dicit   Fo. xxxiij
Eiectū ſe ex vrbe dicit ob peſtē   Hortat̄ amicū vt res aſſerū ne furte ſurripiāt̄
Eiectionē ſuā narrat   Amici pñtiā petit   Amicū vt ſe cōueniat orat
Longū ſilentiū excuſat ⁊ ſtatū ſuū indicat   Fo. xxxiiij
Incōmoda ſua narrat amico   Gratias agit de tritico pmiſſo
Officij neglecti ſubaccuſat amicū   Domū ſibi cōduci petit q̄ ociſſime
Domum qualē conduci velit. Item nae q̄d ſignificat
Reuerſurū ſe dicit papiā   Certior fieri cupit de reb⁹ ſuis domeſticis   fo. xxxv
Moneri quendā petit ne ſibi moleſt⁹ ſit   Cōq̄rit̄ ſibi pmiſſa nō ſuari
Silentiū ſuū excuſat ⁊ ſtatū ſuū narrat atq; ppoſitū   Reſpōſum petit
Exſcribi librū petit   Accuſat quēdā pfidie   Fo. xxxvi
Rñdet lr̄is amici eūq; laudat beniuolētie   Gr̄as agit pro beneficijs
Cōmēdat quēdā apud amicū   Iniuriā factā ſibi narrat
Accuſat amicum obliuionis
Officiū laudat amici   Officiū petit amici   Opē filio petit redituro   fo. xxxvij
Certior fieri de ſtatu amici petit   Cōmendat amicum amico
Cōmendaticia epiſtola   Cōmendare exemplar petit vt exſcribat̄
Iuuari ſe petit litteris alterius   Conqueritur de tarditate officij
Gratias agit ei qui filium ſuū tractauit bene
Hortat̄ amicū vt obliuiſcat̄ cōmiſſor̄   Librum petit ⁊ ſuū emēdet   fo. xxxviij
Hortat̄ filiū vt preſuli obſequat̄   Hortat̄ filium de libris inquirendis
Arguit filiū q̄ iuſſa non pfecerit   Donat amicū carmine quodam
Memorē ſe dicit amici. accuſat ſilentiū amici
Quāti liber emi pt dicit   De lr̄is reddendis officiū petit amici.   Fo. xxxix
Gratulat̄ amico dignitatē aſſecuto cui ⁊ muneri dat libros   Officiū petit
Reſponſum a filio petit et ſua ſcripta mittat amicis legenda
Gratias agit q̄ amicus ſibi morē geſſit   Et laudat librū ſatijrarū
Egre fert cunctationē ſuā et de ſatijris ſuis ſcribit
Certiorē facit amicū de rebus ſuis.   fo. xl
Succeſſus ſuos narrat ⁊ officiū petit in familiā.
Arguit filiū ⁊ de ſacerdotio cōſiliū dat ⁊ incōſtantie filium arguit.
Ad amicū de negotijs illius excuſat amicos ⁊ iubet amicū bene ſperare.
Accuſat tabellior̄ iniuriā   Excuſat ſe q̄ morē non geſſit amico
Mēdatij quēdā arguit ⁊ librū repetit   Fo. xli
Libros ſibi reſtituendos ſerio curat   Donat amicū libris ſuis
Gratulat̄ amico de pbo filio   Cūctationis cauſam narrat

Libros repetit Opam petit amici in rem ſuã fo.xliij
Grãs agit · Excuſat ſe ꝙ diſtulerit officiũ ſuum
Silentij cauſam reddit ⁊ opam ſuã ſpõdet Obſequm ſuũ offert amico
Litteras ſuas cõqueritur interceptas
Locũ ⁊ temp⁹ pfuit comedendi amici Gratificat amico p munere fo.liiij
Admonet quẽdã vt ſibi inſuiat Grãs agit ⁊ pmiſſa petit impleri
Hortat amicũ vt cõpleat pmiſſa Pecuniã ſibi cõmodari petit
Opam petit amici Grãs agit amic⁹. laudãtib⁹ rñdit pmititq; aduẽtũ ſuũ
Dicit ſe quẽdã cũ ſummo pontifice in grãm redegiſſe fo.xlv
Equuleus laudat equum Reſponſũ petit Excuſat ſe ſilentio
Cõmẽdat quẽdã Dicit ſe pagere ſibi mãdata ⁊ gratũ ſe oñdit
Mirat ſibi nihil eſſe reſponſũ Infidũ quendã eẽ dicit
Gratũ ſe eẽ dicit Excuſat ſe pclare ꝙ amicũ non ſalutauerit fo.xlvi
Laudat amicũ Lrãs petit de ſtatu amici
Interrogat de nauigio Excuſatoria epiſtola
Excuſat amicũ nõ reſcribẽtem te tñ cũ vacabit vt ſcribat orat fo.xlvij
certiorq; fieri petit de ſtatu amici Laceſſentẽ ſe monet vt deſinat
Laborare amicũ ex crure dolet. ⁊ lrãs ſuas non redditas
Cauſam ſilentij reddit Lrãs petit Excuſat occupationes amici
Oſtendit ſe velle rebus ſuis proſpicere
Pelliri a principe veſtem ſuã petit Debitorẽ quẽdã dicit eẽ ſoluẽdo fo.xlviij
Nec ſimulãdũ nec diſſimulandũ eẽ. Operam petit cardinalis
Laudatq; amicũ ꝙ ſe totũ patefecit ſibi ⁊ pollicet. officiũ ſuũ
Amico gratias agit p bñficijs ⁊ libros illi mittit
Petit quippiam a ſummo põtifice Operam petit cardinalis
Lrãs mittit filio reddendas Hortat amicũ ad viciſſitudinẽ lrãꝝ fo.xlix
Codicẽ alberti magni petit Filij cauſas expediri rogat
Reddi petit filio lrãs vt pperet domũ Recte ſe cõſuluiſſe dicit
Deſiderat lrãs amici ⁊ libros illi mittit
Hortat filiũ ad bonas artes Gratificat amico duplici rõe fo.l
Cauſam cur nõ ſcripſerat narrat. deinde laudat amicũ de eloquẽtia
Negociũ nõdũ pfectũ dicit Epiſtolas alijs tradẽdas mittit ac de futuri tpis
Libros abſolutos eẽ docet (qualitate. inquirit
Opa ſua mittit amico a q lrãs petit ⁊ fauorem in tabellariũ
Lrãs ſibi nõ eẽ redditas dicit Promittit officiũ ſuũ fo.lij
Oſtẽdit amico quid ſperãdũ quid ve vitandũ ſit
Promittit plurib⁹ vbis officiũ ſuũ Gratũ ſe eẽ dicit de bñficijs acceptis
Arguit quendam furti ⁊ librum repetit Silentium accuſat
Dotem filio petit ſibi impetrari a principe

Tabula.

Pecunia ut ſibi ſoluat̃ petit. Promittit officiũ ſuũ fo. lii
Lr̃as annexas reddi petit amico Arguit amicũ libros nõ reddidiſſe
Gratulat̃ amico q̃ ex egritudine cõualuit Hortat̃ ut curet ualitudinẽ ſuam
Cauſam ſilẽtij reddit & aliqua ſibi exſcribi petit
Accuſat quẽdã q̃ rem intuexerit Itẽ de turchis meminit cõmodata repetit
Doctrinã cũ bonitate cõiũctã eẽ debere Carmina mittit fo. liij
Amicũ orat ut filio cõſulat bene Librariũ ad ſe mitti iubet
Minat̃ cuidã niſi libros reddat Lr̃as alteri reddendas mittit
Filium admonet ut ſibi caueat
Reſpondet illi qui eum laudauerat & orationes petierat
Hippocratis libros mittit amico Certior fieri cupit fo. lv
Arguit uituperãtẽ ſe. Detractores carpit Operam petit amici
Viciſſitudinẽ excitat lr̃ar̃ Lr̃as petit amici & ſuos illi ſucceſſus iudicat
Orat amicũ ut inquirat de libris
Gaudet triſtem nũcium in letiorẽ comitatũ Curare rẽ ſuã petit fo. lvi
Itẽ monet ut quẽdã hortet̃ & excitet Filio peregrinari uolenti cõſilia dat
Gratulatur amico de p̃ſpero ſucceſſu deĩn monet inuidentiã eẽ cõtẽnẽdam
Animũ ſuũ per aliũ aperit Cõmendatice littere
Hortat̃ quẽdã ut libros reddat Hortat̃ amicũ ut meminerit p̃miſſor̃ fo. lvij
Litteras petit Promiſſa ut recõprobetur orat
Petit & aliq̃d tp̃is amicicie officio det Maturari petit opam amici
Excuſat tarditatẽ lr̃ar̃ q̃ nõ ſit arbitrij ſui Laudat quẽdã fidei in p̃ncipem
Diligentiſſime q̃dã amico cõmẽdat Filiũ amico cõmẽdat fo. lviij
Itẽ excuſat ſe q̃ ad ſummũ pontificem nõ ſcripſerit Filiũ cõmẽdari orat
Munera optat comitatu uenire lr̃ar̃ Filio ut adſit amicus extat
Docet quibus artib⁊ inſtitui ꝗs debeat futur⁊ medic⁊
Litteras ad ſe ait non eſſe p̃latas
Probleumata ariſtotelis tranſlata mitti ſibi petit fo. lix
Gaudet amicum bene habere
Litteras interreptas cõqueritur
Adoleſcentem amico cõmẽdat Q̃uõ res habeat ſcire deſiderat
Librum repetit et petit amicũ admoneri ut p̃miſſa cõpleat
Officium amici petit in preſentia
Hortatur amicum ut que promiſerit ſibi perficiat
Petit ab amico ut hortetur filium ad uirtutem fo. lx
Facit amico poteſtatem ſui ne ingratus ſit
Auxilium impendi ſibi petit
Laudat filij peregrinationem
Beniuolũ facit amicũ ad hoſpitalitatẽ ſuis exhibendã

Tabula.

Parari poſtulat q̄ ad iter opus faciendum erunt
Arguit quendam officij neglecti aut ſpreti
Gratias agit mirifice   Reſponſum petit
Amicicia quō orta ſit inter ſe et aliū quendā narrat
Minatˀ cuidā niſi libros reddat   Crebriores litteras filij petit
Arguit filiū q̄ prēm accuſat   Religioſi amico cōmendātur
Monet filium ſuum vt ⁊ ſepius ⁊ apertius ſcribat
Operam amici petit   Beneficium beneficio accumulari orat
Queſtiones quedā a philhelpho petuntur

¶ Tabula in epiſtolas diſertiſſimi Franciſci Philelfi cū adiunctis epiſtolis feliciter finit. Et titulꝰ cuiꝰlibet ep̄le franciſci philelfi eodē folio reperitur quo tabula preſens recitat

Franciſcus Philelphus Franciſco barbaro Salutem dicit.

Aduentum ſuū narrat et peſtilentie viſum declarat.

Quod tibi iucundiſſimū: m eſſe puto, audiuiſſeris venetias ex vrbe Conſtātinopoli aduenī. vnū abeſſe te et doleo quia tua ſuauiſſima cōſuetudīe frui nō licet. & gaudeo ꝙ ſalutis ſue rōem habeas. nā furor peſtilētie parcit nemini. nec vllis remedijs aut arceri pr̄ aut reprimi. vbi Eſculapius quidā ipe huius ve filius podalirius & Machaon cū Apide vna illo qui pmus medicinā dicit inueniſſe, ꝓpullatores et curatores adſint Quare cū vita ſis digniſſimus facile et equo aīo patior abſentiā tuam dum tamen lr̄is creberrimis preſentis tui deſideriū reſarcias. Vale ex Venetijs quarto idus Octobris.

Franciſcus philel. Danieli venturio. Sa. dicit

Agit amico gratias ꝙ ex peſte fugiendū ſuadet.

Ego tibi grās immortales ꝙ tāta beniuolētia me complecteris nō eni ſine mgna quadā amoris vi me hortaris vt in tātis peſtilētie ignib? venetijs eſſe nolim ſ3 vel Patauiū ꝑcedā. vel alio vbi tutius vite mee cōſultū ſit Si dixero me oīno expertē metus plane mētiar Metuo ei ſed nō tā mihi ꝙ infanti filio vxoriq3 adoleſcētule tū reliq familie ꝗ minus fortaſſe ſibi cauere nōit Nec ſatis ſcio qd faciā Nam patauij q3 et in reliquis ꝓpinquis vrbib? efferatā hanc morbi immanitatē audio incrudeſcere. Quare aut nuſꝗ eſt mouendus pes aut fugiendū longius vbi pacatior ſit aeris clementia Conſiliū tū tuū non poſſum nō ꝓbare. Vale ex Venetijs cal. nouembris.

Franciſcus philel. Victorino feltrenſi. S. d.

Conſilium approbat

Ego te virū non ſolū mei amātiſſimū ſed et prudētē et bonum iampridē eſſe cognoui Admonitionem tuā non poſſum non probare Sed qui mare ingreſſus ſit nō habet ventos in manu Aduerſus contrarios flatus tātiſper nitendum eſt dū vel fortuna vel deus aliquē portum obtulerit ſi nun? optatum ſaltem tutū Sententiā meam tenes. Vale ex Venetijs vi. cal. decembris.

Franciſcus philel. Leonardo iuſtiano S. d.

Arcas cum libris et veſtibus petit.

Quoniam natalis chriſtianus iam ꝓpe modū pulſat fores. facias mihi rē gratiſſimā. ſi quas arcas anteꝗ ego fore ex Conſtātino

poli ſoluturus per illius tpis naues ad te miſſi mihi reddi curaueris
Non enim ſolum libris nõnullis mihi opus eſt. qui arcis ſeruantur
ſed etiã veſtimẽtis tum meis tum vxoris. Et vt de me ſileam me
quotidie vxor rogat. ne diutius priuem voluptati ſuarum veſtium
Quare niſi ad proximũ natalem huic morẽ geſſero ſe ab me deludi
exiſtimabit. Nam neqꝫ te latere debet ingeniũ muliebre. et ego vxo
ri ea negare non auſim. que uire cultui decoriqꝫ debentur. adoleſcẽ
tule preſertim mihiqꝫ morigere. Vale ex venetijs decimoſexto calẽ
das ianua. Mileſimo quadringenteſimo xxviij.

Franciſcus philel. Anthonio Caponrenſi. Sa.

Adnentũ ſuum narrat et verſura quid ſit.

Quod meũ in italiam reditum iucundiſſime acceperis. eſt mihi
exploratiſſimũ Noui enĩ bonitatẽ tuam & aĩmũ erga me Qd
autẽ certior fieri vis de rebus meis exponã breui. Vereor in eam fa
bellã incidiſſe que de cane dicitur qui umbratilem ſecutus imaginẽ
quã ferebat rictu carnẽ reliquit. Erant mihi Conſtantinopoli leta
oĩa et ſecunda Dũ amicis obſequior ducis ingenti ſpe captuſqꝫ pro
miſſis. incertam fortunã certis ornatiſſimis comodis antepoſui Et
ne longior ſim mihi deluſus videor Quo fit vt aliunde mihi cõſulen
dum ſit De verſura quod ſcire vis dupliciter exponi ſolet. cũ aut fe
nus fenori. aut creditor creditori vertitur. Et vt apertius loquar ſi
quãdo es alienũ nobis conflatum fuerit nec tantum nobis pecunia
rum ſit vt id diſſoluere liceat aut vbi tempus diſſoluẽdi aduenerit.
fenus additamus priori fenori. aut mutamus creditorẽ ab altero ſcꝫ
vſurarijs es accipientes quod alteri reddamus Vale ex Venetijs .xv
calendas Janua. M.cccc.xxviij.

Fran. philel. Leonardo iuſtiniano Salutem

Petit ſibi rebuſqꝫ ſuis conſului.

Nolo mea cauſa quicqꝫ patiaris incomodi Nam tua mihi vita
non libris ſolũ et veſtimẽtis ſed mea etiam vita carior eſt Poſteaqꝫ
id cubiculi vbi mea illa bona cõtinentur ſuſpectũ eſt. propter eũ qui
eo in loco peſtilẽtiali morbo correptus exceſſit viuis. non ſolũ exſpe
ctabo ſed diu etiã multumqꝫ exſpectabo. quo ad aer ad ſalubritatẽ
redierit. Sꝫ interea tpis vt mihi rebuſqꝫ meis conſulas te plurimũ
rogo Nam diutius ita agere nec poſſum nec volo Si promiſſa mihi
ſeruantur manendum eſt id quod eo libentius ſum facturus. quo
video me tibi cunctiſqꝫ patricijs eſſe chariſſimum Verum diuturni
orem ſpem precio emendam nequaqꝫ cenſeo in hac preſertim tempo
rum pernitie. Vale ex venetijs xv. calen. Janua.

¶ Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano Sa. dicit.
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait et utilitatis habẽdã eſſe rõem.

QUod me hortaris ad patientiã non contemno Eſt enim ea quedam ſpecies fortitudinis. q̃ res arduas difficileſq; perpetimur. honeſtatis, utilitatis ve gratia Ego me honeſtati ita video ſatiſfeciſſe in tanta periculorum ac tam intolerabili magnitudine. ut plus mihi honeſtas iam debeat. q̃ ego honeſtati Reliqua ratio eſt utilitatis quam in hãc diem ſcio mihi fuiſſe nullam. poſteaq̃ ex grecia ad vos redij. Nec que futura ſint poſſum augurari. Sum equidẽ apũ vos perlibenter Sed diu ita eſſe nõ poſſum Itaq; te etiam atq; etiam rogo ut proſpicias rebus meis Vale ex Venetijs decimo tertio calendas Ianuarias.

Franciſcus philel. Ioanni auriſpe S. di.
Conqueritur ſibi ꝓmiſſa non ſeruari

QUod mihi gratularis de meo in Italiã reditu letor equidẽ meũ tibi probarũ iri conſiliũ Verum in hanc diẽ fortuna cõſilio nõ reſpondet Nam quã mihi ſpem apud Venetos ampliſſimã propoſitam ſum ſecutus. ea me video fruſtratũ iri Itaq; me facti mei iam penitet. etſi conſilium nequaq̃ eſt accuſandũ Hic enĩ diutius mihi cunctandũ non eſt. cui neq; promiſſa ſeruantur. et morbus peſtifer quo vniuerſa ciuitas eſt correpta. imminentem interminatur interitum Vale ex venetijs x. cal. ianuarias.

¶ Franciſcus philel. Gabrieli mauro Sa. di.
Hortamur quẽdã ad ſtudium litterarũ deinde ponit differentiã inter feciales et caduceatores.

LAudo te mi Gabriel. q̃ te a litteris abdicare nolueris ut ſolent nonnulli vulgo, ubi ad gerendam rem puplicã ſe contulerint Lege ſemper aliquid aut ſcribe, cum tibi licet per puplica munera Magno tibi commodo mihi crede. litterę ſunt futurę ſi his uti pro ingenij tui magnitudine preſtantiaq; volueris. Nunc ad id quoq; petis Vis enĩ ſcire quod interſit inter feciales et caduceatores Feciales eos fuiſſe cõſtat apud priſcos qui certa iuris ſolẽnitate bellũ hoſtibus indicebãt At caduceatores eẽ pacis legatos dictos a caduceo q̃ manu geſtabant. et caduceũ quidem ipſum Appollinem inueniſſe et eũ donaſſe Mercurium. a quo ipſe lyra donatus ſit de quo quidem apud Horatium mentio eſt in eo carmine quod incipit Mercuri facunde nepos Athlantis Vbi etiã patet Mercurium. auctorem extitiſſe non lyre ſolum. ſed et eloquẽtię. et preſtigiorum. Vale ex Venetijs. pridie calendas Ianuarias.

Franciſcus philel. Petro thomaſio philoſopho ac medico Salu.

Conſtans et gratus eſſe vult

Ecte mones et per amice. vt nō vite min⁹ ꝙ̄ conſtātie habeā raōem Fruſtra eñ eā conſtantiā q̄ ſimul cū vita peritura ſit At ego vt tibi vera loquar ꝛ ex animi ſnia nil eſt qd̄ malim ꝙ̄ me cōſtantiſſimū ſimilqꝫ gratiſſimū et eſſe ꝛ haberi Multa hoīm opinioī multa ſane cōſentienda ſunt Nō ei qd̄ interi⁹ ſit. ſed qd̄ exterius. ſepe hoīes iudicāt Itaqꝫ ꝙ̄ diu mihi per hanc celi intemperiē integrū fuerit. nō patiar vel ab imperitis accuſari officium meū At dixeris ſatis ac ſup̄ tuo es functus officio. cū nō ꝓmiſſione min⁹ ꝙ̄ ſpe tua fruſtraris Et id q̄ꝛ tibi aſſentior. verꝫ nīri⁹ eſt vrgēdū. quo pudor meus alios in pudorē agat vel inuitos Itaqꝫ rem michi ꝑ gratā facturus es ſi quid ex te et mee et amicorū ſimul rei ꝓfuturū excogitaris Vale ex Venetijs tercio nonas ianuarias. anno a natali chriſtiano M.CCCC.xxviij

Franciſcus philel. Gabrieli mauro Salutē

Amicorum paria quattuor

Quod ſcire a me uis. q̄t fuerit amicorꝫ paria priſcorꝫ memoriarie celebrata. ea reperio quattuor numero extitiſſe. Theſeū et Perithoū Acchillē et Patroculū Oreſten et Pyladen Phiciam et Damona Addunt etiā iuniores apud grecos Epaminundā et Phelopidam. Vale ex venetijs Idibus ianuarijs

Franciſcus philel. Andree iuliano Sa. di.

Dolet ſe non poſſe gratificari

Arias tibi grās habeo mi Andrea. ꝙ oībus in reb⁹ mihi gratificaris Vellē āt mihi aliq̄ te digna offerret occaſio nō habende ſolū ſed etiā referēde grē Intelligeres ꝓfectō vnū me oīm ēē gratiſſimū Itaqꝫ eo mihi moleſtiorē. eo inimiciorē p̄ntis peſtilētie vis q̄ vniuerſus populus miſere vexatur. quo futurū video mihi locū ſublatū iri declarādi tibi beniuolētiſſimi animi mei Cogor eīn habere vite rationē Quare hic diutius eſſe nō poſſuꝫ ea p̄ſertim fruſtratus ſpe qua ductus ad vos reuerterā Nec eſt qd̄ quēq̄ accuſem p̄ter ꝙ̄ tum ſeuientem fortunā ipſam tum nimiā meā credendi facilitatē. Vnū tibi tamē perſuade me tuū eſſe ſempqꝫ futurū Vale ex Venetijs tercio kal. Februarij M.cccc.xxviij.

Fran. philel. Leonardo iuſtiniano Sa. dicit

Receſſurū ſe ſcribit ꝓpter peſtilentiā

Vm indies magis atqꝫ magis Venetijs tps tero ea duct⁹ ſpe q̄ mihi tot lr̄e tue cū pulcherrime. Conſtātinopoli agerem tan

ta cũ charitate fideq; promiſerant · ecce nudiuſtercius repente febris peſtifera ſeruam mihi unã adorta eſt quã hodie interemit. Quo fit vt hic mihi diutius cunctandũ non ſit Intraq; triduũ ſum hinc. Bononiã verſus abnauigaturus vbi ſi honeſtã cõditionẽ oſtendero vlterius profecturus non ſum. Sin minus honeſtã ad florentinos me recipiã Tu ſi quid interea temporis me vis facturũ ſignificato lr̃is. Nam poſt quadriduũ fruſtra ad me ſcripſeris Vale ex venetijs quinto idus Februarias M.cccc.xxviij.

Franciſcus philel. Franciſco barbaro Sa. dicit.

Profectionem ſuam predicit amico.

Ego qđ fore nunq; putaui. hoc veſpi nauim inſcendere inſtitui Ferrariã verſus nauigaturus inde Bononiã petam vbi ſi honeſta mihi conditio propoſita fuerit eã accipiã Nam ſi ſecus ceciderit concedã ad florentinos quos audio grece lr̃ature atq; eloquentie in primis ſtudioſos. Quicquid egero q̃primũ tibi declarabo lr̃is quo meos ad me libros aduolãtes cures. his enĩ mihi vt ſcis ad modũ opus eſt. Vale ex venetijs Idibus februarijs M.cccc.xxviij.

Franciſcus philel. Ioanni auriſpe Sa. di.

Quam honorifice ſit exceptus narrat.

Veni Bononiã mi Auriſpa ſecundis vt aiũt nauibus Eodem enĩ die quo vrbẽ ſum ĩgreſſus is ãt fuit tercius. ex quo a te abij tantus eſt cõcurſus ad me ſalutantiũ factus nõ ſcholaſticorum et doctorum ſolũ ſed vniuerſe prope ciuitatis. vt nihil neq; frequẽtius neq; honorificẽtius dici queat Poſtridie venit ad me noĩe apoſtolici legati Lodowici alamandi cardinalis harelatẽſis. Albertus florẽtinus vetuſta ac nobili natus albertorum familia queſtor apoſtolicus preclarus iureconſultus et vir omnĩ virtute preditus Is vbi me perhumane et benigne allocutus eſt hortatur. vt ſecũ vna ad cardinalẽ eum quippe quẽ diceret eſſe percupidum videndi mei Huic ego vbi obtemperaſſem. ad legatumq; veniſſem eſſemq; breui apud eũ. ſed non incommoda vſus orõe. tanta mecũ cum hilaritate et cum tanta verborum honorificẽtia excepit vt nihil neq; hilarius nec honorificẽtius dici poſſet. Deinde permulta eſt vltro pollicitus q̃ idcirco nõ refero, ne videar cuiq; ãbitioſior Et ne te diutius morer ego Bononie ſum futurus prefectus annuo docente oratorie et moralis philoſophie munere cũ ſalario aureũ quadringentorũ quinquaginta. quorum trecenti ſoluuntur mihi ex ere publico | centũ vero et quinquaginta priuatim mihi legatus ipſe daturus eſt fecitq; iã mihi quinquaginta numerari addiditq; alia plura dona ad vſum cultũq; domeſticum Quare quantũ

licet ſperare. ꝙ optime nobis hoc inicio conſultū intelligo. Vale mi Auriſpa et me ama vt facis ex Bononia vij. cal. Martias.

¶ Franciſcus philel. Marco cannetulo equiti aurato ac Iurecõſulto Salutem dicit.

Corrigit laudationem amici de ſe.

QVibus me laudibus heſterno veſperi extuleris apud preſulem hunc noſtrū apoſtolicum legatum pleriqꝫ viri graues ⁊ amici mihi renūciarūt Ego aūt et ſi miratus certe non ſum quod eum ornaueris. qui te et amat et obſeruat plurimū. malo tn̄ de me poſt hac parcius loquaris ne te que grauiſſimus et habearis et ſis minus cõſideratū in laudando iudicent. Non eni ipſe de me profiteor aut ne ſencio quidem que tu tã fidenter et tam aplo ore et affirmes et predices ſed facis tu ſane pro magnitudine et benignitate animi tui. qui eos omnis tui ſimilis eſſe iudicas. quos in amiciciam tuam admiſeris. Itaqꝫ habeo tibi gratias ꝙ me tuū eē dilucide cognouis Vale Bononie ex edibus noſtris xij. cal. apriles.

¶ Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano S.

Depoſitum ſibi reddi poſtulat.

IOannes corbitius mercator florentinus meo noīe te adibit vt meos ſibi deſ ad me libros. vna cū rebus oībus. quas depoſuit apud te Quod vt facias te etiā atqꝫ etiā rogo. Nam his diutius carere non poſſum Vale ex Bononia x. cal. Maias

¶ Franciſcus philel. Anthonio caparonenſi Sa.

Cur non ſcripſerit Item laudat Bononiam.

QVod iamdiu meas nullas acceperis lr̄as. aliud certe nihil fuit in cauſa ꝙ tuum diuturnū ſilentiū. Quo factum eſt vt putarē te querēde pecunie magis ꝙ colende amicicie factū ſtudioſiꝫ Itaqꝫ verebar ſi ad te ſcripſiſſem. ne importunꝰ magis ꝙ officioſus accederem Nunc aūt lecta pulcherrīa tua ad me epiſtola intellexi rediiſſe iā muſas cū vetere amico in gratiā Quare non poſſum nō gratulari mutue nr̄e beniuolencie que vel abſentis viciſſitudine litterarꝫ conatur preſentis reddere Qd̄ quidē humanitatis ac benignitatis officiū ne vtiqꝫ pretermittamꝰ eque ſperare de te debeo vt de meipō poſſum immutabiliter profiteri Quod aūt laudas meam abitiōem a Venetis. gaudio conſiliū meū omne laudari abs te viro et optimo et prudenti mihiqꝫ amiciſſimo Nā quod ſcire cupis quā me delectat Bononienſis manſio delectat ſane plurimum Nam et vrbs amena eſt et populus perhumanus et rerum oīm que vel ad victum vel vite cultum attinent. magna abundancia et laudatiſſimarū omnium

artium: ſtudium vehemēs Preterea quod me maxime delectat om
nibus ſum gratiſſimus. Faciat deus vt nobis hoc gaudij ſit perpe
tuum Tu vale. et ſi quid eſt. quod poſſum tua cauſa. ſcribe Ex Bo
nonia tercio idus Maias.

Franciſcus philel. Joanni aurispe Sa. d.
Factionem naſcentem oſtendit.

Admonitionē tuam libenter admitto ac probo Item etiam ex
alijs audiui Si res vt cepit proſpere ſucceſſerit nuſquā hinc mo
uebo pedem Sin aliter acciderit p:o tpe nauigabo. Nam neſcio q̄d
monſtri inter hos inter ſe ciues latere audio. Quod ne quid pariat
magne calamitatis. non poſſum non vereri Ego aūt in omnē fortu
nam paratus ſum Vale ex Bononia vi. cal. Ju.

Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano S. d.

Hortatur amicū ne laboret de reditu ſuo.

Narrauit mihi Joannes corbitius quāta me beniuolentia com
plecteris ⁊ q̄ꝫ de me non modo amice ſed etiā honorifice es locu
tus Addiditq; te p:opediē effecturum. vt vel Venetijs vel Patauij
q̄ꝫ honeſtiſſime eſſe poſſem. quare non eſſe opus vt libros ſibi meos
ad me dares. cū apud vos ſim q̄ꝫ honoriſſicentiſſime futurus. Beni
uolentia tua mihi certius nihil eſt Itaq; mirandū non eſt. ſi de me
ſemper amice atq; honoriſice et ſentis et loqueris Tibiq; habeo gra
tiā q̄ das oprā et p:iuatim et puplice. vt oēs intelligant me tibi eſſe
cariſſimū De meo aūt ad vos reditu nihil eſt hoc tpe quod labores.
Ea eīn mihi apud Bononienſes conditio eſt. vt hinc honeſte abire
non liceat. Noſti tu ſane iampridem meum ingenium q̄ꝫ pluris fa
cio quod honeſtum eſt. q̄ꝫ quod vtile Itaq; rogo te q̄ꝫ poſſum diligen
tius vt et lib:os et ceteras res meas cures ire ad me q̄ꝫ primum Hoc
mihi facere gratius hoc tempore nihil p:ofecto poteſt. Vale ex Bo
nonia calendas Junias.

Franciſcus philel. Anthonio capanorenſi Sa.
Laudes de ſe minuit

Oſtentionem quā petis. dedi ad te. Miror autem tam repente ea
de re apud vos rumores increbuiſſe. Qđ aūt letaris nomē no
ſtrū iam late p̄ italiā in omniū ore verſari ne me rideas verior Non
eīn is ſum q̄ me ipſius ſim neſcius. Itaq; tibi cauēdū eſt ne aut me
aut te ip̄m fallas quorū alter iniuſticie alterum aſſcriberet impudē
tie Nec p:eterea te latet rumoribus credi non oportere Ego autem

quantum animi potero. dabo operam ne ſecundi iſtiuſmodi rumores falſi omnino extitiſſe videantur Vale ex Bononia nonis iulijs M.cccc.xxviij.

Franciſcus philel. Victorino feltrenſi Sa.
Libros ab alio repetendos ait.

Ariſtotelis artes que ap Thodericu qd antea te monui ex Conſtantinopoli dedi ad virū clariſſimū Franciſcū barbar. eo conſilio vt eas tibi reddendas curaret. Quod ab illo factum non eſſe miror Itaq; velim. ad eū lrās des atq; libros repetas quos ſi minus q̄ primum ad te miſerit. tūc ego iuſta vtar expoſtulatiōe Quod de meo ſtatu vis certior fieri nos hic valemus perbelle Sintq; nobis ſecūda oīa idq; iudices magis fortunet deus Vale ex Bononia iij. cal. Au.

Franciſcus philel. Joanni auriſpe Sa.
Commendat quendam amico.

Anthonius Caponorenſis q̄ a principe lucenſi orator is ad venetos eſt mihi ab ipſa adoleſcētia coniunctus tanta familiaritate vt vix mihi eius conſuetudinē ſit dulcius quicq̄. Nā et Patauij an meā nauigationē in thraciam fuimus condiſcipuli. et ea eſt vrbanitate moruq; elegantia. vt vel ipſos lapides excitare queat i amorem ſui Nam qd loquar de preſtanti hoīs ingenio et facundia quid de liberalitate et animi gratitudine Dignus eſt profecto quem ames. quod ſi feceris egregie. me nō mediocri abs te bñficio affectum iudicabo Vale ex Bononia pridie nonas Auguſti.

Franciſcus philel. Joanni auriſpe Sa.
Commendat quendam amico.

Sunt hic oīa procellarū tempeſtatumq; pleniſſima ob hāc rēpuplicā ab eccleſiaſtica ditiōne defectionē deus bñ vertat Bononienſes ipſi de ſe viderint Ego mihi atq; rebus meis oīno cōſulere inſtitui Nō enī tutū eſt muſis inter gladios ſicaſq; verſari. Jam ciuili cruore madent oīa Nullus hic ocio. nullus paci relictus eſt locus in tantis diſcordiarum ſeditionumq; fluctibus. Itaq; Florentiam petam neceſſe eſt. Nec ſum oblitus conſilij tui. Sed neceſſitati parendum eſt. Tū ſi quid melius habes oſtende. Vale ex Bononia. Idibus nouembribus.

Franciſcus phi. Pallanti Strozę equiti aurato Sa.
Conditionem accepit de pacta ſibi pecunia

Quod ſapientis dicto illo admonemur. qm̄ tempus cognoſcendum eſt. admittere cogimur conditionē que offertur. preſertim cū ſuadideris fore. vt in proximū annum plus mihi ſalarij detur.

Quare quos trecentos aureos mihi recipis in hunc annum noie tue florentissime reipuplice ita mihi datum iri volo. vt sine quotidianis molestijs hi mihi suis tpibus numerentur. Existimo tibi consuetudinem meam non esse ignotam. non modo fenerari non didici sed ne parcus quidem esse. Haud enim consueui vnquam seruire nummis sed his potius vti pro seruis. Verum hec tu pro tua benignitate quam amicissime curabis. Ego me interim accingam itineri Vale ex Bononia xiiij. cal. Octo.

¶ Franciscus phi. Nicolao nicolo sa.

Mulus sibi opus esse dicit.

QVod ad constitutum diem Florentie me non videris aliud nihil fuit in causa quam inopia muliorum Nam sine mulis quibus libris reliqua supellex quam ab vsque Constantinopoli in italiam aduexi mecum istuc conuehant. pedem hinc mouere minime decreui Itaque si hoc laboris pro tua humanitate capsceris rem mihi facies non minus gratam quam necessariam. Mulis mihi sex opus est. Quod precium pro connectione pepigeris. libentissime prestabo Que mihi Cosmi medicis nomine pollicieris et audio libenter et vt ei me commendes te rogo. Ambrosium monachum vt meis verbis saluere iubeas a te peto Vale ex Bononia pridie calendas Octobres.

¶ Franciscus philel. Andree Constantinopolitano theologo ordinis predicatorum ac Rhodiorum Archiepiscopo salutem

Integrum sibi esse negat vt obsequatur amici consilijs.

LItteras tuas ex vrbe Roma tum libenter vidi. tum lectitaui quam iocundissime Erant enim non grauissime solum sed etiam locupletissime testes singularis tue erga me caritatis. Quod autem me hortaris istuc vt quamprimum veniam id mihi ob tempore nequaquam est integrum Nam Florentinis obstrictus sum in annuum docendi munus Nec mihi quicquam duco honorabilius fide Quam si paterer meo aliquo emolumento infirmam fieri rumorem quos increbuisse clarissimos de me scribis apud summum pontificem. leuissimos reddere atque mendaces. Verum cum per studij vacationem dabitur ibo in vrbem Romam et quod me mones quam diligentissime tuebor. Quando autem sit hinc mihi mouendum sit non satis scio Dominicus enim Capranicanus. qui electus firmanus a Martino summo pontifice legatus apostolicus maximus. viribus vrbem obsidet oppugnatque constantissime nondum mihi concedere voluit tuti itineris litteris Quid autem in causa sit ignoro Tu interea temporis vale. Et quod ad tempus sis in Thraciam Rhodum ve soluturus. me tuis litteris certiorem facito Ex Bononia Idus Nouembribus Millesimo quadringentesimo xxviij.

¶ Franciſcus phile. Thome Sarzanenſi S.
Conditionem ſe non poſſe admittere dicit.

QVam mihi verbis reuerendiſſimi Cardinal' tui imo noſtri con-
ditionē proponis apud nobiliſſimū iſtum munificentiſſimūq; prin-
cipē Nicolaum eſtenſem et ſi perutilis eſt atq; honorifica eā admit-
tere nequaq̄ poſſum. Sum enī Florentinis obligat' ānuo docendi
munere id quidem ornatiſſime Itaq; immortales grās velim agas
nomine meo iſti humaniſſimo patri cui me ſi diligentiſſime cōmen-
daris rem facies amicicia noſtra admodum dignam Vale ex Bo-
nonia xiiij calendas ianuarias.

¶ Franciſcus philel. Thome Sarzanenſi ſa.
Excuſat ſe.

EGo mi Thoma dilectiſſime ſum Florentine reipuplice iam ob-
ſtrictus annuo munere Itaq; aliā nullā conditionē poſſum am-
plecti Quid enī decorosius q̄ vel eſſe vel haberi leuē Nam fidem mi-
nus ſeruare hominis eſt non iniuſti ſolū, ſed impij. At ſcio nō modo
Reuerendiſſimus pr̄ cardinalis tuus id a me factum iri nollet ſed
nec etiā tu qui ſpeculū es imagoq; et probitatis et grauitatis Vale ex
Bononia pridie cal'. ianuarias M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus philel. Ioanni auriſpe ſalutem d.
Fidem ſibi eſſe ſeruandam dicit.

DAmnas tu auriſpa conſilium meū. quod nolim eam conditio-
nem admittere quā humaniſſimus cardinalis Bononienſis Nico-
laus vir ſanctiſſimus mihi proponit. ſcribiſq; futurū vt me peniteat
mei inſtituti ſi maluero florentinis q̄ magnanimo iſti principi Nico-
lao marchioni gratificari addiſq; vt mihi an oculos ponā et Manu-
elem nr̄m chryſolorā doctiſſimorū virorū omniū huius tempeſtatis
principē dum vixit et alios nō nullos eruditos ac diſertos hoīes quo-
rū nemo diutius potuit agere Florentie propter varias quorundam
inſidias quorum imprudentia terra celumq; vexatur At ego tibi pauc-
reſpondeo. Et omniū primū maximas tibi et ago et habeo gratias
eis quod amiciſſime conſulis rebus meis Sed quid mihi faciendum
ſuades num vt alicuius vtilitatis grā quod honeſtū eſt negligam
An es oblitus nihil apud me nunq̄ habere ponderis q̄ rei pecunia-
rie rōem. Fidem dedi reipuplice Florentie quā certe inuiolate con-
ſtanterq; ſeruabo Nec vlla patiar vtilitatis ſpecie mee initia hec iu-
uentute cuiuſq̄ leuitatis noīe accuſari Inuidentiū aūt morſus animi
grauitate atq; magnitudine facile vitaturū ſpero. Quod ſi minus
mihi diu licuerit operam dabo. vt aliorū id culpa factū iudicetur nō

mea Vele ex Bononia cal' Ianuarijs. M cccc. xxviij.

¶ Franciſcus philelphus Leonardo aretino S.

Cauſam cunctationis narrat et tuti itineris litteras optat.

Nulla ego in culpa ſum Leonarde Aretine quod ad conſtitutum tēpus ad vos non ierim. Scis enim urbem hanc nō obſideri modo ab eccleſiaſticis viribus ſed die noctuq; acerrime oppugnari. Hi primū qui reipublice preſunt. mihi abeundi nullā dabant facultatem. Qui ubi ad me multis fatigati tū precibus tum etiam quādoq; conuitijs ex poſtulationibuſq; eam tribuere. tum legatus apoſtolicus. q Martini pōtificis maximi vicem in caſtris gerit Dominicus capranicaus tuti itineris lr̄as petenti mihi nullo pacto in hāc diem tribuit Itaq; haud ſcio quid ipſe ſum facturus. Verſor profecto in maximis animi curis Nec quid conſilij capturus ſim novi. Niſi forasse mihi iucundū putes aſpectum quottidianum gladiorum ac ſeuitie cum alijs laqueis gule franguntur. alij obtruncantur alij ſcindūtur in partes. alij defodiuntur. alij trucidantur Quid pluribus? Omnia humano cruore mādēt Iure ne an iniuria nō eſt meū iudicare. Nā in ciuitate factionibus ſeditionibuſq; ardenti nihil eſt tam iniuſtū. tam impiū qd minus detur et pietati et iuſticie. Hac in re unum remediū dari poſſe intelligo ut publicis veſtre reipublice litteris contendas ab hoc legato apoſtolico. ut me ad vos libere ac tuto ire patiatur Tuū igitur fuerit q̄primū curare. Quod ſi feceris fore certo intelligo ut prope diem iſthic mutuo colloquio et quottidiona conſuetudine nobis inuicem uti liceat Vale decus litterarum et eloquentie. Meq; ut facias ama ex Bononia idibus Februarijs.

¶ Franciſcus philel. Gabrieli mauro Sa.

Laudans hortatur amicum ad gloriam.

Nihil mihi iucundius tuis lr̄is. Gabriel mi chariſſime quibus humanitatē tuam ac morum ſuauitatē bonitatemq; ingenij ita repreſentas ut te coram aſpicere. alloqui et complecti videar. Nō poſſum michi nō letari. quod ſtudijs olim meis ac lucubrationib' in te adoleſcente inſtituendo id me videā conſecutum. ut florentiſſimus ſenatus tuus talem ſit virum te habiturus qui et ampliſſime patrie futurus ſis ornamento et amicis adminiculo atq; voluptati. Incumbe igitur pro viribus tue amplificande glorie totum dedi.

Non multos habiturus eſt nobiliſſimus ſenatus tuus ſimilis tui
Noui acrimoniã ingenij tui. noui magnitudinẽ animi noui conſili-
um noui probitatem. Nihil habet tua reſpuplica te vno continenti⁹
nihil moderatius. nihil ad omnis preclaras actiones aut ſplendidi⁹
aut ſtrennuũ magis Sed quid ego fruſtra ſim longior qui ita vide-
ar te adhortari quaſi nõ per te ſatis ſis qui ex prouidendo et conſultã-
do et augendo nulli rei adeſſe poſſis De fratris tui dominici morib⁹
que ſcripſiſti non potui nõ dolere Sed tu fer omnia moderate. etas
enim fortaſſis etas animi acerbitatẽ aliquãdo ad maturitatẽ aget.
Quod ſi ſecus accidat tu tẽpore contẽtus eſto Ego quod ſcire vis be-
ne valeo cum omni familia migraturus breui Florentiam. vbi ho-
norifice et commode ſum futurus. Titum Liuium meũ commendo
tibi. Vale ex Bononia pridie calendas Martias.

Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano Sa. d.

Vnde et quo pergat dicit.

Euaſi me tandem ex Bononienſi naufragio quo tota vrbs pe-
rit Petoqꝫ Florentiã quo ſum et honorifice ⁊ pulcherrimis qui-
dem premijs puplice accerſitus Itaqꝫ nõ mireris ſi in preſentia pau-
cis tecum egi hec eñ ex itinere ſcripſi tibi. Cũ Florentie mihi ꝑ ociũ
dabitur pluribus tecũ agam Interea tpis rogo et per humanitatẽ
tuam perqꝫ meam in te obſeruantiam. vt memineris mei laborũqꝫ
meorum ꝙ diligentiſſimam curam geras. Vale ex Imola ſepti-
mo Idus Apriles M.cccc.xxix.

Franciſcus philelphus Anthonio luſco
ſecretario apoſtolico Salutem dicit

Amico gratulãti et opam pollicẽti reſpondet.

Gratulatio tua Anthoni luſce non debet mihi nõ probatiſſima
videri. nam et vir es optimus et mei certe amantiſſimus Haud eñ
oblitus ſum et que mecum olim Vincentie. cum eſſem. Conſtanti-
nopolim nauigaturus locutus es. et quãtum mihi beniuolentiam
oſtendiſti. At meam rurſus erga te obſeruantiam animaduertoqꝫ
memoriter meminiſſe Itaqꝫ maximas habeo tibi gratias quod me
tanqꝫ in principijs animi tui inter honeſtiſſima amicicie monumen-
ta ſeruare volueris Mihi aũt non poſſum non iure optimo letari.
cum intelligo me nõ fruſtra te meis oĩbus ad probitatem actionib⁹
perinde atqꝫ calcẽ propoſuiſſe ad quẽ dirigendi ſunt omnes non be-
ne loquendi ſolum. ſed etiã bene viuendi cogitatus ac ſtudia noſtra.
Quod autem me hortaris vt Romam curiam petam. cum eã ſit ſo-
la eruditionis. et eloquentie domicilium probo. et adminicula tua

oīa libenter amplector Vex nondū mēsis p̄terijt posteaq̄ Florenti
am veni. Quare necē est vt cōstitutū annū tps integre absoluā qđ
vbi fecero. ſꝫ mihi tua opa et grā honestū locū apud pontificē maxi
mū ꝓponi intellexero cōfestim in vrbē aduolabo Nā hic q̄tū michi i
augurari iā videor inter Scillā charibdimqꝫ nauigabo. Quo fit vt
quib⁹ aut rudētib⁹ malū, aut achoris naui mutiā haud facile queā
hinc ꝓuidere. At ego ingeniū otiū malim. q̄ periculosuꝫ negotiuꝫ
nam hec vrbs nō multo min⁹ q̄ Bononia factōib⁹ dissidet. quin eo
periculosius. quo acutiora videāt mihi hoīm ingenia. et ad nocendū
procliuiora Vale ex Florentia xiij. cal. Maius

¶ Franciscus philel. Ioanni lamole Salu.

Pericula sua narrat

Uod fieri certior ab me queris. quid ipē de me statueri. hoc ē
māsurus ne sim Florētie proximū annū. an alio concessurus. quid
tibi respōdeā haud satis scio Delectat me certe vrbs. delectāt ciues
delectat etiā celū ipm. qđ ad p̄clara dextraqꝫ ingenia vi plurimam
habet. Ceterū terrent me ciuiles discordie. quas hic nō minoris q̄
Bononie vigere. ꝛ indies inualescere magis aīaduerto At in ciui
tate seditiosa. q̄ quies q̄ trāquillitas vlla cuiq̄ eē q̄at Quin eo mihi
magis h̄ q̄ Bononie ciuiles discordie metuēde sunt. qđ Bononien
ses cui sibiipsis nocēt. peregrinis aūt fauent oēs. At Florētie secus
oīa. Accedit ad hac difficultatē. qđ mihi parate sunt p̄uate q̄dam il
loꝝ insidie. qui virū hic doctū neminē vellent. q̄ ipsi inter luscos
oculatissimi viderētur. Itaqꝫ oīno hinc mihi alio tandē migrandū
est. si velim vt mihi et reb⁹ meis salubriter esse consultū Sꝫ q̄m tpm
est habēda ratio. nūc mihi velificādum est ꝓ ventoꝝ flatib⁹ Quo fit
vt in ꝓximū hꝫ annū hic futurus sim. Vis āt pestilētie. qđ nosse vis.
iam prope omnis cōtabuit. Vale ex Florentia cal. nouem.

¶ Franciscus philel. Ioāni aurispe S

libros quos alteri cōmendauit repetit.

Queriit mihi risum lr̄e tue quib⁹. Macrobiūqꝫ dionē quos
cōmodato acceptas repetēti respōderis eos me tibi dedisse dono quo
tpe Cōstantinopoli sum ꝓfect⁹ ad regē. Romanoꝝ Sigismundum
Etiā niteris oīe mihi ꝓbare tuū cōuentū vt tuū iucuis admodū
eēm. me putarē oblitum mei At vereor q̄m senectutē attigeris. ne
ipse obliuiosus sis factus. nā sunt qui senectuti imbecilitatem me
morie ascribūt Ego eī memoriter memini. cū essem treuenem pro
pe incensurus petijsse te. vt hos illos codices ad reditum vsqꝫ meū ex
Pānonia tue fidei cōmēdarē tutius eī eos apud te futuros q̄ domi

Cum vero conſtantinopolim reuertiſſem. tu aberas in Ytalia Quos ſi poſteaꝙ̃ in italiam redij. illos ſerius repeto. nolo ob id putes me eẽ oblitũ mei. Quare te rogo vt eos iure poſtliminij vti ſinas quod tum feceris cum libri ad me reuerterint Vale ex Florentia primo Idus Septembres.

Franciſcus philel. Ioanni lamole Salutem
Conductum ſe ait in triennium.

NE aut te aut alios. quos huc diſcendi gratia venturos ſignificas ancipites teneam. ad proximũ menſem. Iuliũ maximo cũ totius huius ciuitatis conſenſu ac ſtudio cõductus ſum p̃mio aureum trecentorũ quinquagenorũ in ſinglos annos ꝓ toto triennio cuius quidem ſtatuti t̃pis initiũ eſt quintodecĩo cal. nouẽbris Quod t̃pis curriculũ faciat deus optim⁹ maximus. vt cũ minima in me moleſtia liceat percurrere Vale ex florentia cal. auguſti.

Franciſcus philel. Nicolao arcimboldo iureconſulto S
Singulariter quẽdam cõmendat amico

EX qua die te Bononie primũ vidi. cum legatus preſtantiſſimi Mediolanenſiũ ducis Philippi Marie illac iter faceres. tanta me tibi beniuolentia deuinxiſti vt oĩa me tua cauſa facturũ libenter vltroq; receperim Et tu itẽ cõtra mihi oĩa tua ſtudia ⁊ officia es polliicitus Itaq; t̃ps obtulit vt ipſe anteuertã. cum anteuerti libẽtius vellẽ. quippe qui honeſta in re opera tua opeq; vti velim. Qui me as tibi l̃ras reddidit. iuuenis eſt ſenenſis eneas Siluius noĩe. honeſta natus familia mihiq; chariſſim⁹ non ſolũ quod annos duos meus auditor fuit. ſed etiã ꝙ ad ingenij acrimoniã dicẽdiq; lepore moribus eſt et vrbanis et cultis Cupiditate ãt ductus viſendi Mediolani ad vos venit. Quid multis hoĩem tibi tanto ſtudio cõmendo vt maiore nequeã Quicquid in hunc vel officij vel opis contuleris in meipſum collatũ exiſtimabo Adhortationem aũt illam tuam neq; ſum oblitus nec obliuiſcar quidem Cum hac ipſa de re meus eneas iſtẽ tecum verbis meis quedam commendabitur. Vale ex Florentia Nonis Nouembres

Franciſcus philel. Anthonio panhormite. Sa. d.
Conſuli ſibi ſuiſq; rebus petit.

EGo mi Antoni mallẽ iſtic eẽ vbi quietior mihi (vt exiſtimo vita offerret) ꝙ̃ Florentie vbi oĩa ſunt tumultuaria plenaq; inuidie Ad quod animi conſiliũ tũ multi me hortant̃ tũ Guarin⁹ nẽ in primis ſunt mihi Mediolani amici nõnulli. ſ; Guarnerius Caſtellio et Nicolaus arcimboldus et Aloyſius Crottus õnium primi

Cum iſtis igitur velim de re mea aliquid commentaris. et quod ipſi hanc in ſententiā dixerint ad me ꝙ̄ primū et ꝙ̄ diligētiſſime perferendam cura Nam ſi honeſta mihi conditio fuerit oblata eam nō detractabo Vale ex Florentia iij. idus Julias

Franciſcus philel. Joanni auriſp Sa.

Factionem florentinorū moleſtiā ſibi eſſe dicit

QVod in ſtate poſite ſunt res mee nō eſt difficile iudicatu Vniuſa hec ciuitas factionib⁹ timet Nec diu abeē pt quin pariat maximi quippiā mali Preterea noſti qui mihi aduerſi ſunt Vbiq; gentium malim eē ꝙ̄ Florentie Vale ex florentia iij. idus decem.

Franciſcus philel. Franciſco barbaro Sa. d.

Commendat amico quendam

NOſti iampridem quāta mecū familiaritate atq; beniuolentia coniunctus eſt Antonius capanorenſis Qui quanq̄ ſua ꝓbitate et innocētia tibi debeat eſſe chariſſimus tū vt mea etiā cauſa aliqd cumuli accedat ad priſtinā tuā in eū benignitatē. te etiā atq; rogo. Va le ex Florentia terco cal. Januarias

¶ Franciſcus philel. Joanni auriſpe S. Pollucē repetit.

MIhi polluce meo vehementer opus eſt. Ita rogo te vt eum ad me ire ꝙ̄ primū cures Nam illum tibi tātiſper vſui dedi donec abs te repeterē Quare fac ne secundū hac de re ſcribā Vale ex Florentia iiij. cal: Januarias

Franciſcus philel. Ambroſio monacho Sa.

Admonitum ſe dicit vt ſibi caueat

LItere mihi tue ſemꝑ gratiſſime fuerunt Indicātē nī dilucide ab quibus mihi cauendum ſit Verū vtar equidē more meo. vt et nemini nocēā et laceſſit⁹ iniuria me virū eſſe meminerim. Vale ex edib⁹ noſtris Florētie xiij. cal. Februarias

¶ Fran phi. Thome ſarzanēſi. S. Maturari ꝓmiſſa petit.

PLacuerūt q̄ ſcripſiſti mihi v̄bis Reuerendiſſimi cōmuniſq; pr̄is Cardinalis. Nec aliud quicq̄ habeo qđ reſpondeā. ꝙ̄ maturato opus eē. Nam hic oīa ſunt turbulētia et mihi nequaq̄ tuta Cauſam tibi iampridē ſignificaui. Cura igitur ne fruſtra nihil ſcripſiſſe iudiceris Vale. Et me clementiſſimo patri. Cardinali et cōmendatū et carū reddito. Ex Florentia xiij. cal. Aprilis

¶ Franciſcus philel. Karolo aretino. S. d.

Inimicū corripit q ſibi inſidietur

SVnt nōnulli qui me monuerūt. vt mihi a te caueam Moliri enī te mihi neſcio q̄s i ſidias. vt q̄ eruditiōe & ꝓbitate nequeas

facinore mihi noceas Sum equidē idmiratus quod neq3 deum me tuens. nec hoim famā tāto sceleri te obnoxiū sis facturus pserti cū nullā habes iustā aduersus nos cām Nō em vitio dandum mihi est si te doctior existimoz magisq3 disert9 sz ingenio ignauieq3 tue q̄ si ita lris & bonaz artiū discipline operā dares. vt exercēdo fenori & flagi tio qēs me fortassis multo supior Nā q̄d iactites ijs āchoris te muni tū. vt nullos fluctus. nullos turbines ptimescas. vidi ego psepe tā tū eē vētoz impetū. vt nulle āchore nullū robur nulla alia munimi na satis sint. q̄ validissimas etiā naues tueātur. quo min9 obruant fluctuū vorticib9 ac patiātur deniq3 naufragiū Itaq3 prudēti9 feceris si ratioi malueris q̄ ptrbatiōi parere quaz altera excutit ex homi nū mentib9 tenebras insanie ptrbatio vero lucē sapiētie Tu de me nil Karole habes q̄d iure queas expostulare. Nā neq3 puplice neq3 priuātim nocui tibi vnq̄ Quin vt scis nōnūq̄ es a me pulcherrime laudat9. vel tū maxime cū a quibusdā grauib9 integerrimisq3 viris eēm cōmonefact9 te mihi moliri insidias. Id em idcirco a me factū est. vt aliquādo puderet te tui atq3 resipisceres. Sz quātū possuz au gurari tāta est vis morbi. quo inuidētia te excruciat. vt nullis neq3 hūanitatis. neq3 admonitiois remedijs ad sanitatē redeas. Me tū nulle tue mouebūt iniurie. quo minus pergā similis esse mei Vale Florentie ex edibus nr̄is Idibus aprilib9

¶ Franciscus philel. Nicolao nicolo Sa. dicit
Inimicū vilipendendo arguit im pbitatis

Ego te Nicolae nicole vel ex vsq3 Constantinopoli ex Chrisolo ra socero meo sapiētissimo clarissimoq3 viro quā eēs ingenio quib9 morib9 ad vnguē didicerā Cūq3 postea italiā reuertissez eadē ac eti am plura tū ex Guarino veronēsi. tū ex Joanne aurispa viris pru dentissimis & appime eruditis audierā Nec destiti tamē ea pstare oia. quib9 te mihi summa beniuolētia deuincirē At nullis meis nec officijs nec meritis potui te aliū reddere. q̄ eēs iā fctūs et diuturna consuetudine cōfirmat9 quippe qui tibi magne laudi ducas. si psta re id queas. vt viri oēs docti & boni tua opa & industria florētia ex trudāt Itaq3 gloriaris & Chrisolorā florētia a te eē expulsuz et Gua rinū et aurispā ambos turpiter eiectos Reliquū eē Philelphū vnū quē aut breui exulem facies aut male afficies Quid isti tibi tua velit oratio nō intelligo. Nō em eiusmodi sunt mentis tui vt mihi quicq̄ possis incōmodare Nam quod ad florētiā attinet ego mea spōte in uidie cedere institui. nō minis tuis q̄ nullaz es viriū nullusq3 auto ritatis vir. nō metu potētioris cuiuspiā cuius opib9 audaciaq3 insa

lius. ſed dū viuā ipſe mihi liber cum muſis Vides tu ſane. niſi penitus me-
tis luminib⁹ captus es q̄ vnus Philelphus vniuerſe ciuitati charus eſt.
et periucundus Nihil neq̄ priuatim nec publice petitur a me fruſtra. Si
lapides ipſi loqui poſſent omnes in meas laudes linguas ſoluerent Nihil
gratificantur oēs quecunq̄ optarim. obſequūtur oēs inſeruiunt omnes
Quia vir bonus et grauis cuiq̄ aduerſer bene p merito pmererique aſſi-
duiſſime ſtudenti. Vellim mihi dicas quod eſt arratū aduerſus te meum
Non de oībus in rebus tibi vſq̄ morem geſſi Quid habes quod mihi des
criminiſ. Num ſinis te virū iam decrepitū et rerum humanarū callenti-
ſſimū ſeduci a verſuta maleficaq̄ vulpecula carolo aeretino. Nonne ani-
mi aduertis aliq̄n deprauatū perditiſſimi hoīs corruptumq̄ ingenium An
pateris eum vti te veluti inſtrumento quodam furoris ſui. Reſipiſce reſi-
piſce tandem Conſidera annos tuos Quandiu nobiſcū futurus es? Quod
ſi nullū putares fore diuini iudicis vel premium vel ſuppliciū. hominū tñ
de tua vita atq̄ moribus exiſtimatio tibi verenda eſſet. Ego quod in me
erit vt nunq̄ preſtiti. ita tibi preſtabo nunq̄. non mō inimiciciarū ſed ne
minime quidem vel ſimultatis vel indignatiōis materiam Vale ex Flo-
rentia ex edibus noſtris idibus Apri.

¶ Franciſcus philel. Cincio Romano apoſtolico Secretario S.
Hortatur amicū vt pmiſſa opere copleat.

QVam mihi ſpem iampridē in vrbe. Roma coram recepiſti vt eam mi-
hi perducas ad finem: te etiam atq̄ etiā rogo Nunq̄ mihi crede. in-
termorietur apud me officiū tuū Noui bonitatē animi tui. noui integrita-
tem benignitatē preſens expertus ſum. Scio non falles opinionem de te
meā Reliquū eſt. vt cepta pficias Vale ex Florentia p̄die cal. Maias.

¶ Franciſcus philel. Ambroſio monacho S. d.
Gratias agit officioſo amico. Itē excuſat ſe q pmiſſum non
pſcerit

DE re mea te multum habuiſſe ſermonē cum viro
clariſſimo Coſmo medice et eum de me amiciſſime ſentire vehemen-
ter gaudeo preſertim cum tibi vt ſcribis. ſanctiſſime reſponderint michi
non modo non eſſe formidandū mali quicq̄. ſed ne cauendum quidem.
Non enim poterā non ſubuereri. ne quid aduerſus me inſidiarū inſtitu-
eretur Verum miror quid Laurentius. Coſmi frater quotiēs in me inci-
dit. ſemper obliquat faciē ſalutatuſq̄ a me reſpondet omnino nihil. Sed
quoniā Coſmi fide debet mihi certius eſſe nihil. aliorum mores ferā equo
animo De diogenis aut laertij verſibus quod perturbane expoſtulas ne
mihi ſuccenſeas rogo Nam partim occupationib⁹ meis ptim animi mo-
leſtia. ob continuas inuidiorū in me inſidias factum eſt verſus illos lati-
nos facere. vt iuſſeras diſtulerim in hanc diem Sed geram profecto mo-

rem voluntati tue idq; propediem Diodorum ſiculum ad te dedi. Vale Florentie ex edibus noſtris ſexto nonas Maias.

Franciſcus philel. Bornio ſale Jureconſulto. Sa.

Moleſtiam ſui ſtatus narrat.

ET te et vniuerſam familiã tuam immo nr̃am valere perbelle libenter accipio atq; deũ oro vt ita q̃ diutiſſime habeas De me aũt quod ſcire cupis. in freto nauigo ſiculo inter ancipites eſtuãtiſq; procellas, et turbulentiſſimos fluctus Exiſtimatam Bononiã ſolam ciuilibꝰ factionibus diſſidere Sed Florentia longe magis diſcordiis ac ſeditionibꝰ feruet. Vtinam huc aut veniſſem nunq̃ aut abire liceret pro dignitate ſed neutrum mihi integrum eſſe video Nuncius mihi fuit impedimento, quo minus tibi potuerim oĩa explicare ignoſce Vale ex Florentia v. nonas maias.

Fran. philel. Franciſco barbaro ſa. Cãm cunctatiõis oſtendit.

ACcepiſſe te ſcribis michi non commode eſſe. Florentie ita eſt ſane vt accepiſti Idq; quid recte augurarís nulla mea culpa Ad vos autem redire nondũ mihi eſt integrum Cũ licebit. te faciam meis lr̃is certiorem Nam totũ hũc annũ (id quod ꝑmoleſte fero) obſtrictus ſum reipublice florentie Occupationes mee faciũt. vt tecũ hoc tpe longior eſſe nequeã Vale ex florentia v. nonas Maias.

Fran. philel. leonardo arretí. Sa.

Rationem reddit cur abierit.

CRiſpus Caſtelliũculus auditor et familiaris meus renunciauit mihi tuo noĩe abitionẽ iſtinc meã, et ꝑmoleſte tuliſſe te, qm̃ ꝑuatus eſſes iucũdiſſima nr̃a cõſuetudine. et rurſus ꝓbare, quia iſtic eſſe non poſſem ſine certiſſimo vite periculo adeo quoſdã aĩaduerteras inuidie flãmis aduerſus me indies magis magiſq; eſtuare. Vtrũq; certe quod mihi ſignificaſti pre ſe fert ꝑſpicuum argumentũ ſingularis tue beniuolẽtie erga me At ego ſane mi leonarde. quanq̃ libenter agebam Florentie tũ ob alias pleraſq; cauſas. tũ etiã propter te eruditiſſimũ et optimũ virũ. tñ eo magis equo animo florẽtia careo qđ inter iſtos flores multe vipere dilitescũt. et quidem venenoſe ac peſtifere. Nec enĩ te latet quanta moderatiõe animi quãta etiã patientia ſp̃ tulerim inimicorũ inſidias. Itaq; ne ſemper impendẽti naufragio ſubiacerẽ, ex iſtis quotidianis ⁊ turbulentiſſimis fluctibus in ꝓximã Sene vrbis ſtationẽ hãc me recepi vbi tamdiu futurus ſum donec aliquis ſecundior flatus in tutiorẽ portũ aliquẽ me conuexerit Nam ne hic quidẽ ſatis tuto me agere poſſe video. ꝓpter iſtorũ ꝓpinquitatem. quibꝰ vitã meam odio eẽ aĩaduerto Sed hac de re ſatis Tu velim me facias certiorẽ de oĩ tuo ſtatu Vale ex Sene iij. idus apriles

Fran. philel. Alberto zancario Salutem.

Reſponſurum ſe breui dicit.

AT recte tu mi Alberte et per amice facis. qđ de me nunq̄ desinis ali quid cogitare et agere. quod honorificū mihi et fructuoſum ſit Conditio quā mihi ꝓponis nomine tue florentiſſime reipuplice talis eſt. vt eā non modo non im ꝓbem ſed et probem potius et laudem Ceterum breui respondebo tibi. Vale ex Sena pridie Idus Aprilles.

Franciſcus philel. Petro perleoni Salutem
Certior fieri vult de ſtatu amici.

SIlentium tuū iam diuturnū tanq̄ inuſitatū ſuſpitionē mihi affert neſcio quā Itaq; ſi tibi bene eſt. vt et opto et volo. ſcribe ad me q̄primum. quo tecum vna gaudeā. Sin ſecus eſt. id quod minime oīm velim. ſcribe etiā mihi quo tibi conſilio ſaltem prodeſſe poſſim. Vale ex Sena. pridie idus aprilis.

Franciſcus philel. Antonio panhormite ſa.
Librum alterius ſe non poſſe mittere ait.

TErentium quem eſſe apud me voluiſti. illi ad te dedi cui tu per litteras dari iuſſeras Lucretius. quem tantopere flagitas ſi meus eſſet. continuo ad te iret Sed de re aliena irrequiſito dn̄o nihil mihi agendum exiſtimo At non requiſiui modo. verūetiam rogaui atq; oraui dn̄m eius Codicis vt ſineret me in rebus ſuis liberalē eſſe Sarei eſt capitis a plane inexorabilis Nullo pacto induci poteſt. vt ne apolim Lucretius nauiget. veritus ne qui ob poculū amatorium furuerit. rurſus firenis parihenopes veneficio interceptus inſaniat Vale ex ſena iij. idus otobribus.

Fran. philel. Leonardo iuſtiniano ſa.
Increpat quendā q̄ ſibi res ſuas non reddit.

NEſcio quo tandē iure. te ades affirmaris. vt contra omne vel amicicie vel humanitatis ius meos mihi libros ac veſtes non reſtituas. Tue eīn iuſticie fuerit. qui te iuſtinianū cognamines vt que apud te depoſuerā. tueq; fidei commendaram mihi pro tua fide tuaq; innocentia reſtitueres Quare et hortor et moneo. ne me diutius vana ſpe ludas ne iniuria me afficias. ne me veteris amicicie noſtre obliuiſci cogas Vale ex ſena Idibus ſextilib᷒

Fran. philel. Ambroſio monacho Sa.
Paruiſacia t inimicū.

PAucis reſpondebo tue prolixiori epiſtole Ego amiciciā. Coſmi medicis nolo. inimicicias contemno Nam et infenſi animi ſimulata beniuolentia nihil eſt pernitioſius. et ego ita prudentie armis muniui me. vt nullas inſidias pertimeſcam Vale ex ſena v. idus Decembres.

Franciſcus philel. Senatui et populo peruſino ſa.
Ignoſci ſibi petit q̄ non ſatiſſacit
votis amicorum.

ET humanitatem erga me veſtram vehementer amplector et libera
litatem maximi facio Doleo aūt et permoleſte fero. quod his tempo
ribus littere mihi veſtre reddite ſint quibus iam alijs ſidem dederā. Hāc
vero inuiolatā vt preſtē. et ipſe cogor et iam vos idemtidē velle non dubi
to Quod ſi tī pcſtiue veſtre ad me lr̄e aduolaſſent eē̄m ꝑfecto deſiderio vr̄o
incredibili mea cū voluptate obſecutus. Ornaſſemq꞉ vr̄am iſtam ſplen
didiſſimā iuuentutē pro virili parte non mō loquendi ſed etiā viuēdi lau
datiſſimiſq꞉ artibus Qm̄ igitur honeſtatē cauſe intelligitis. ignoſcite mi
hi ſi minus hac in re expectationi vr̄e rn̄derim Vale ex Sena idi. Sep.

¶ Franciſcus philel. Leonardo arretino Sa.
loqui ſe ait per tabellarium

QVicquid ſarolus pratēſis auditor noſter verbis tibi meis expoſuerit
ſic habeto. ac ſi coram ipſe tecū loquerer Nihil eſt eīm dicturus tibi. qđ
ab me non dicendū ſit acce pit Vale ex Seua cal. Octobribus.

¶ Franciſcus philel. Catoni ſacco Iurecōſulto et oratori Sa.
Excuſetoria epiſtola.

REddite mihi ſunt lr̄e tue Cato mi dilectiſſime non Sene ſed Bono
nie quo venerā ad xvij. cal. februarias Vt maturē ad vos aduentū
meum non eſt in me ſed in principe noſtro. qui ſi fecerit. vt id michi facere
liceat per bononienſis. quibus obſtrictus ſum. ad Auguſtum vſq꞉ conti
nuo te videbo Vale ex Bononia Idibus Febrũa.

¶ Franciſcus philel. Ioanni tuſcanelle Salutem.
Conſilium de ꝓfectione aperire.

DE me quod flagitas ſcire ad proximas ſtudij vacatiōes quas vocant
Mediolanum ſum petiturus eo quidē conſilio vt ſi quam mihi nobi
liſſimus ille ꝓnceps. ſpem lr̄is maximā polliceret re ipſa inuenero apud
neminē mali ꝙ apud eū vitā agere. Sin ſecus offendero ad venetos me
recipiā Nam nihil incertius ꝙ Bononie res ſecunde Quāto eīm fortuna
blandius videtur aſpirare. tanto magis aduerſi ventorū flatus metuēdi
ſunt Vale ex Bononia Idibus aprilibus.

¶ Franciſcus philel. Raphaeli fulgherario Salu.
Morā ſuā excuſet

QVod diutius diſtulerim meū ad vos reditum nulli culpe mihi aſcribi
tote Nam ego iampridē hinc ſoluiſſem ſi liber eſſet padi trāſitus. Sʒ
id cū ſine lr̄is ducalibꝫ nemini liceat atq꞉ eas in hāc diem exorare nequiue
rim. fcm̄ eſt vt ſerior fiat mea hinc abitio Quid āt ſit in cauſa nō intelligo
Quotidie mihi a principe rn̄detur ꝙprimum ſe mihi morē geſturū. Sed
huiōi ꝙprimū nondū vſquā apparuit. Qui apud principē et auctoritate
valent et grā me monent. nec ſim importunior Non eīm temere fieri Ita

q̃ me ipſius ſum neſcius Non deſiſtã tñ omnis obſidere q̃ ꝑncipi aſſiſtũt donec liberã abitionẽ impetrauero. Interea vero tpis commẽdo tibi familiam meã. ſiquidẽ arbitraris functurũ egregio erga te officio Vale ex mediolano ꝓdie cal' Junias.

¶Fran. philel. Alberto zancario Sa.

Grãs agit amicis ꝓ donis. Laudat ariſteũ. et rus amici.

Et a te ſane prudenter fcm̃. quod mihi ex itinere fatinato lac coagulatum miſeris. egebam eñ iſtiuſmodi refrigerationis genere Itaqz non minus te laudandũ exiſtimaui perinde atqz egregium coagulandi artificem quendã q̃ Ariſteus fuerit a priſcis arcatectibus laudatus. Is eñ cũ in arcadia late regnaſſet. quo ſibi maiore beniuolẽtia arcades deuinciret. per multa vt erat ꝑnceps non ſomnolentus et obtuſus ſed. acri ſtrẽnuo qz ingenio et excogitauit et aduenit. que ad cõmunem hoim vel vtilitate vel voluptatem accedarẽt. Quare is omniũ ꝑmus cum apum atqz mellis tũ etiã lactis vſum ad coagula inuenit. ꝯ hominib' tradidit q̃uis mellis auctorem Naſo affirmet liberũ patrẽ extitiſſe. Tuum rus igitur non poſſum non amare. cuius conſuetudie id te video aſſecutum. vt ad vrbanas lautitias ruralem fecunditatẽ adiungas Nam cum lac ſolum ex omnibus cibis ad homis naturã ſit ſatis. tũ idem coagulatum delectat etiã plurimũ Quod aũt ſcire vis quid egerim apud excellentiſſimũ ꝑncipem Philippam Mariam. cum in preſentiam veneris omnia narrabo tibi. Vale ex Mediolano xvi. calendas Junius.

¶Franciſcus philel. Joanni Anthonio brixiano

Venturum ſe ait.

Heſperi michi reddite ſunt littere tue Itaqz cras ad vos ibo Nam ante id tempus hinc ſoluere non licuit. Cum mihi in hunc diem nullus equus Itaqz ignoſce breui mee huic more Vale ex Ticino v. cal'. Decem.

¶Fran. philel. Honufrio Stroze ſa.

Succeſſus ſuos narrat et amicũ latenter allicit.

Quod fortaſſis apud vos nundũ increbuerit ego apud hunc preſtantiſſimum principem Philippũ Mariam ex illis ethruſcis turbilentiſſimiſqz fluctibus tanq̃ in trãquillũ atqz ſecurum relique vite portum. me recepi Vbi omnia mihi affatim ſunt oblate que non ſolũ ad emolumenta ſed ad dignitatẽ attinent Vtinam mihi liceret tecũ oĩa libere commentari quia ipe vellem. et tua noſſe intereſſet Sed temporum eſt habẽda atqz hoim ratio Nec eñ me latet. vbi locorũ es et q̃ tibi cauendũ ſit Itaqz ferã equo animo deſideriũ meum Ceterũ illud vnum non reticebo. principez hunc meum. et patri tuo clariſſimo viro et tibi et vobis omnibus optare oĩa pro volũtate veſtra. atqz nihil hic magis cupere q̃ in oĩbus rebus vobis peregregie ꝓdeſſe Tu ſi quid eſt quod a me velis fac. vt ſciam et factũ

pntá Vale ex Mediolano nonis Decembribus

Franciſcus philel. Joanni Aurispe ſalu.

Librum ſe dicit ſub conditione miſſurum.

TV ſemper aliquid petis Inſeruis aūt raro Quid hominis ſis ignoro. Petis a me Diona pruſaēſem quē equidē dabo ad te ꝓpediē ea lege vt eum aliqn̄ patiaris ad nos redire: Ibit enī codex ille ad te mutuo non dono Quāobrem facito. vt ex cōmodo tuo nihil mihi tandem incōmodes Tuſcanellam noſtrum opto bene Valere. ex Ticino idibus Decem.

Franciſcus philel. Joannecto philoſo. ac medi. ſa.

Arguit quendam ꝙ librum alteri non reddiderit.

ROgo te maiorē in modū. vt meum. Virgilij codicem ac item cōmentatorem Seruium cures ꝗ̄primum Bononiam ꝑferri. et. Alberto Zancario cōmuni amico nomine meo reddi. Id quod in hanc diem non feciſſe te non poſſum non mirari Nec enī debes oblitus eē. ꝙ quid mihi cū iſtinc abirem. coram receperis et quid poſtea ad te ſcripſerim Fuerit igit̄ officij tui ne diutius lr̄is meis ſolliciteris Idq; vt facias abs te non peto. ſolum. ſed etiam contendo. Vale ex Ticino xv. cal. Januarias.

Franciſcus phi. Petro micheli equiti aurato ac Jureconſulto Salutem.

Hortatur amicum.

CVm idoneus eſſet ablatus nūcius. cui meas ad te lr̄as darem viſus es admonendus id quod fortaſſis haud ignoras. te apud hūc humaniſſimum principem noſtrum valere auctoritate plurimū. Itaq; tibi opa danda eſt vt bene ꝓmerearis Quod ſi feceris ꝓmagnū es fructum conſecuturus Reliqua tu corā ex hoc iſto nuncio cognoſces. Non enī omnia cōmittenda ſunt litteris Vale ex melodiano. ꝓdie cal. Januarias.

Franciſcus philel. Gornio ſale iureconſulto ſalu.

Cauſam dicit cur deceſſerit.

DEſiderium de me tuū me non iniuria plurimū delectat Eſt enī plenum amoris precipui erga me tui Sed velim ſcias mutuū eſſe amorem noſtrū planeq; ſingularem Non enī magis me dſideras ꝗ̄ deſideraris a Philelpho. Dij malefaciāt factionibus veſtris quib⁹ diuina omnia humanaq; confunduntur Jam iterū ad vos iui eo ſane conſilio. vt a vobis non decederē. Sed neſcio qua vel hominū peruicacia. vel fatali aſtro ſit factum vt his inciderim in atrociſſimas veſtre reipuplice ꝓcellas. atq; tempeſtates. Muſis inter arma nuſquā bn̄ conſultum eſt. ſed Bononie longe periculoſius Itaq; habēda nobis fuit ratio et dignitatis et quietis Ego iuſſu principis mei adhuc ago papie ad paucos dies Mediolanū petiturus cū vniuerſa familia Vbi oīa mihi pata ſunt et admodū et ad dig

nitatem. Vale ex Ticino iij. idus ianua.

¶ Fran: philel. Petro Thomasio philosopho ac medico Sa.

Epistola excusatoria.

IAm mihi integrū non est vt tuo vtar consilio Sum enī huic excellentissimo principi obstrictus non solum fidei sanctitate. quā preterire non licet. sed maximis etiam beneficijs. quibus si abuterer. possem iure ingratitudinis obnoxius fieri At emori malim q̄ vlla vel minima iniuri nota infamie. Ita aqꝫ rogo te per indissolubile amicicie nostre vinculū vt me dignitatis mee rationē habere patiare. Nam quo pacto me amicicia tua dignum iudicares. si forem iniustus Quod si iusticie fundamentū est fides patere equo animo quod pmissa atqꝫ cōuenta inuiolata sim seruaturus Mors ipsa duntaxat nos ab hoc pricipe abstrahet. Et meum in te amorem nulla neqꝫ fortuna. nec temporū mutabilitas labefactabit Vale ex Ticino pridie calendas Februarias.

¶ Franciscus philel. Alberto Zancario sa.

Concessisse se ait in alium locum vbi in magno est honore exceptus.

VT scias quem in locū missurus posthac sis tuas lr̄as ego nudiustercius concessi Mediolanum cum vniuersa familia rebusqꝫ meis omnibus. estqꝫ aduentus meus tum ab hoc prestātissimo pncipe. tū ab vniuersa republica exceptus periucunde adeo vt vnus Philelfus oībus sit in honore Mirabile dictu est. q̄ sum honoratus ab omnibus Bene cepta seruet deus Quod si fiet nemo me vno neqꝫ fortunatior neqꝫ beatior. Vale ex Mediolano idibus Februarijs.

¶ Franciscus philel. Anthonio panhormite. Sa.

Accusat superbie quendam.

IAm ditior factus es. id quod ea coniectura assequor quod te superbie obnoxium facias Nam dū nihil respondes homini amicissimo tot a me litteris inuitatus quid aliud esse rear in causa q̄ supbiam. At ne illud te lateat velim in q̄ plus est fortune in eo minus esse virtutis Quare tibi cauēdum est. ne dū pecunijs diligentius inuigilas. negligentiorē te pstes circa ingeniū pbitatisqꝫ pstantiam Vale ex Mediolano pridie Idus ma.

¶ Franciscus philelphus Petro Thomasio.

Philosopho ac medico Salutem.

Hortatur amicum ad vicissitudinem lr̄arum

QUod afficiaris maxime desiderio visendi mei habeo sane exploratissimum vel ex ea coniectura quam de meipso nunc facio. Qui enim

non deſiderem te et viſere et complecti et oſculari: qui cũ vetere eaq; ſumma beniuolentia ſim coniunctus. Accedit preterea virtus mea et doctrina et eloquentia ꝑ merita citro vltroq; collata quib⁹ plane fit vt nr̃a vtrimq; memoria nullo nec locorũ nec tẽporum interuallo extingui q̃at Ceterum quãquidẽ quod velimus fieri nequit id velim⁹ qđ queat necẽ eſt Vtendum igitur nobis eſt mutuo ſcribẽdi officio, vt qđ lingua non pt arundis pſtet viciſſitudo Id et facillimũ eſt vtriq; nr̃m et iocundũ in primis Et quo inſtituin der huiuſ̃ muneri pero abs te vt me facias certiorẽ de reb⁹ orientalibus maxime de Thurcis. ſi quid habes noui. Vale ex Mediolano tertio nonas Julias.

¶ Fran. philel. Andreoceo petrucio ſalu.

Amari ſe dicit et inuicem amare.

QUod abſentis mei perpetua recordatione imaginẽ pre te feras ſicẽm ſcribis. non poſſum equidẽ nõ letari Affers enim argumentũ minime obſcurum egregie cuiuſdam beniuolentie in me tue At ego quo item animo in te ſum, debes ex teipſo coniecturã facere Et fieri ſane nullo pacto natura poteſt vt non eque ametur. qui vero amat. Itaq; tibi debes indubitato pſuadere te mihi eſſe chariſſimũ. idq; cũ ob hõneſtã cauſam qđ me amas tũ etiam quod ea virtute viges vt dignus ſis. qui ameris ab omnibus Deſiderare aũt te preſentiã meam hoc ſane in te eſt Nam ſi Mediolanum viſere inſtitueris quod eius rei tecũ iſtic agerem. aliqñ facturum affirmabas et preſens pñtem videbis Philelphũ meum et multa cognoſces que abſens attingere nunq̃ poſſis Itaq; tuum erit. vt cũ primũ tibi facultas dabitur huc venias Quod ſi feceris magnã mihi crede voluptatem conſequere Vale ex Mediolano nonis iulias.

¶ Fran. philel. Joanni aurispe Sa.

Hortatur amicum ad librorũ lectionem.

TOtus es in librorũ mercatura. ſed in lectura mallẽ. Quod ſi faceres longe melius et tibi et muſis conſultũ eſſet Quid enĩ prodeſt libros ſicidie nunc emere nunc vendere legere vero nunq̃ Ego quos vendam habeo libros nullos Emerẽ potius ſi pecunijs abundarẽ. Quinetiã in hac pecuniarum difficultate. ſi quod opus oſtenderis. qđ precio dignum cenſeam eniter emere. etiam ſi ſeruire me oporteret Declarabis igitur per litteras qui libri tibi et quales ſunt venales. Qđ ſi feceris intelliges me nulla premi inopia. Sũ enim apud eũ principem. apud quẽ egere poteſt nemo Vale ex Mediolano viij. idus iulias.

¶ Franciſcus philel. Joanni Tuſcanelle Sa.

Juditium philelphi de Quintiliano.

DE Quintiliani declamatioib⁹ quid ipſe ſentiã paucis accipe. Equidem Quintiliani inuentionẽ vehementer probo. Eſt ea enĩ et acuta

et prudens Sed orationis eius filii mihi ſane non placet caput enī hiſpani-
tatem neſcio quā. hoc eſt barbariē plane quandā Nullam habet elegan-
tiam. nullum nitorē. nullam ſuauitatem. Et que non ꝑcipua modo. ſed
neceſſaria ſunt in oōē. neq; mouet dicendo Quintilianus. neq; ſatis do-
cet nec delectat Sed videtur ſomnolētus quiſpiā et incompoſitus. Tenet
forſaſſe Quintilianus quātum ex eius ſcriptis aīaduertere poſſumꝰ. nō
nulla cōmoda ꝑcepta artis rhetorice. Multa cōmemorat multa colligit.
Sed ita ſui diſſimilis eſt. vt que alios docet ipſe ignorare videatur. Verū
concedamus illi doctrinā ſi ita libet omnino Mouendi vē delectandiq; vī
nullam habet. Que quidē duo qui oratori ſubtraxerit. non oratorem illū
ſed aratorem demonſtrabit Vale ex Mediolano v. idus Iulias.

¶ Franciſcus philel. Iacobo caſſiano Cremonenſi preſbitero Sa.

Hortatur quendam vt libros reddat.

Victorinus feltrenſis doctor tuus. ac idem eruditiſſimus vir. mihiq; amiciſſimus. monuit me ſuis lr̄is. duos tibi meos dediſſe ad me codices. quorum altero euripidis tragedie. altero mathematicorū libri continerentur quos cū arbitretur pluribꝰ iā menſibus michi redditos eſſe mirari ſe ſcribit ꝙ nihil ad me lr̄arum ea de re acceperit Itaq; te etiā atq; etiam hortor meos mihi libros ꝙprimū reddēdos cures Qd ſi fortaſſe neminem habes cui tuto rem committas. Habeo illic hoīem familiarē et virum optimū Catonem ſaccū clariſſimū et iureconſultū et oratorem et philoſophum Nunc igitur illi meos libros reſtitues quo et officio tuo. et Victorino doctori ſatiſfacias mihiq; pro tua liberalitate morem geras. Vale ex Mediolano iiij. calendas Octobres

¶ Fran. philel. Georgio corrrecto iureconſulto. Salu.

Arguit quendam iniuſticie

Non poſſum non te ingratitudinis accuſare. ꝙ rebus meis tamdiu pro voluntate vſus et liberalitatis mee obliuiſcaris. et officij tui Facis profecto iniuſtiſſime Ac mihi iam ſtomachū mouere incipis Non enim puto aut in legibus inueniſſe te. aut in alio quopiā iure id vni licere tibi. quod nemini bono licet. Preſta te ergo et bonum tandē et gratum virum. Vale ex Mediolano iiij. cal. octo.

¶ Fran. Thome Bononienſi. ſa.

Gratulatur cuidā ꝙ magiſtratum acceperit.

Niſi mihi iter intercepiſſet terciana febris. tum ipſe deꝰ ſuperiq; omnes ad quartanam. ita continuā quoq; ac perhennē inferant. vt eꝗ celerrime radicitus eam perdant. veniſſem equidem ad te ꝙprimū vt eque tibi coram gratularer atq; mihi mirifice ſum letatus. qd pro tua ſingulari virtute maximiſq; meritis. in eo te loco hūaniſſimus princeps noſter conſtituerit q̄ et excellens eſt et illuſtris in p̄mis. Gratulor igitur abſenti ab-

ſens. Ac precor immortalem deum ut quod certo ſpero illud biantis dictū Magiſtratus virum demōſtrat. clare in te eluceat hoc eſt ut non meret amicorū ſoluũ. ſed eciam expectationi. Probitas tua integritaſq; rn̄deat Nemini enī dubitandū eſt te indies magis ac magis apud nr̄m principem et aucto ritate et grā chariorē fore Facies āt p amicicia officioq; tuo. ut cum quid ocij nactus fueris memineris nr̄i Uale Mediolani ex edibus noſtris iiij. nonas Octobres

¶ Fran. philel. Thome Bononienſi. Sa.

Dicit ſe febre liberatū et quo pacto

QUod tibi exiſtimauimus nō iniucundū fore. optima ſpolia immortali deo que de hoſte infeſtiſſima febre illa terciana voueramus nudius tercius detulimus et non illa quidem in ferculo ut Ioui Romulus ſed in bona ſpe bonaq; fiducia Neq; enī ferculorū mihi nec vaſorum copia eſt. Noli tamen putes adeo me redactum ad inopiam ut ſi quid ex iſto veſtro delicato et lautiſſimo aucupio ad me pre tua munificentia dederis. nullā habeam quo id cōmode ſim excepturus Quod ſi quæſieris. quib⁹ armis. febris armis furoriq; reſtiterim. non equidē eſculapij aut Apidis Sed fere par pari retuli. Eam illa mihi moliebatur ſitim qua pedicem conficeret Id ego aīaduertēs eiuſmodi ſane inedia hoſpitem accepio. ut quod eſt in attico prouerbio longe ad coruos tranſire. qz meo hoſpitio uti mallet Itaq; liberatus omnino videor edaciſſima ꝛ moleſtiſſima hoſpite. quam vel cum egretudine audeo ad amiciſſimos nr̄os optimoſq; viros. Marcolinū barbauaram et Dn̄icum ferufinū ex itinere diuertiſſe. Quos velī moueas non bonū vultū hilaremq; faciē impudenti illi petulantiſſimeq; belue oſtendāt. Sed a ſeſe potius q̄primū q̄z diligentiſſimeq;. q̄z fortiſſima abigant Et ſi nolint media et veneno vtantur et ſanguine. Uale ex me nr̄o ꝛ iuiuo pn̄cipi vnice cōmenda ex Medio. vij. idus Octobres

¶ Fran philel. Antonio peſſine Salutem.

Negligi ſe queritur ab amico

CUm eram abſens eram apud te ſemper Me diligebas me p̄dicabas me colebas. me oībus amicicie et familiaritatis officijs pſequebare. Nunc āt preſens. neq; video te vſq; nec audio Num quod oībus fere in rebus accidit nr̄i preſentia. tuam de nobis opinionē minuit. Nam quid eſt per immortalē deū. q̄ ita obmutueris ut nec audias nec loquare. Quid de tua taciturnitate ſuſpicer neſcio Nam ſi tue occupatiōes te mihi viſendum prohibent. ac lr̄is ſaltem quippiā obſtrepere. Uale ex Mediolano idus Octobres.

¶ Frau. philel. Blaſio Arecetenſi Vicecomiti Sa.

Accuſat eos qui cōmodo pprio amiciciā metiuntur

SOlent nonnulli tamdiu amicos colere. quo adſeorū vel preſentia vti vel officio frui queant At ego huiuſ hoīes vel aſſentatores potius nō

ſtat charitatis. nihil omnino humanitatis pre ſe ferre cenſeo Declarant enī ſe non tā amicos coluiſſe. q̄ priuati proprijq; commodi habuiſſe rationem. Illorū igitur mores p̄inde atq; ingratos et plane barbaros deteſtari conſueui ſemper Nihil enim amici recordatione mihi ſuauius eſſe pt. Quod cum in alijs ſemper. tū in te vno in p̄mis expertus ſum Nam incredibile dictu eſt. quātum me tenet deſiderium tui. de te dies ac noctes cogitare non deſino Tu abſens mihi ſemper es preſens Iocundos noſtros dulciſſimosq; ſermones crebra memoria mecum repeto ~~Hac vna te abſente tue deſiderium lenio~~ Hac vna te cōplector ac letor Quod ſi quid ad me litterarum dederis exiliā ſane gaudio. exultabo. triumphabo Quid abs te velim intelligis Vale ex Mediolano idibus Octobribus

Fran. philel. Franciſco piccolapſo Mediolanēſiū Archiepō Sa.

Hortatur quēdam vt rus relinquat.

Quod rure te contineas. quo tēpore propter ſubeūtem iam hyemem vrbs maxime colēda eſt non poſſum nō mirari Nā ſolitudo iſta quid tibi iocūditatis afferre poſſit nō intelligo Quod ſi ociū q̄ negotiū te malle dixeris aut memineris nō te ad ociū ſed ad negociū. hoc eſt non tibi ſed bonis omnib⁹ natū. quare cū ab vniuerſa ciuitate deſideraris. tui fueri vel officij. vel benignitatis relicta iſta ſolitudine ruſtica. te q̄ primū vrbanum fieri Quod vt facias. etiā atq; etiam rogo. Vale ex Mediolano pridie idus Octobribus

Franciſcus philel Petro michae militaris dignitatis viro ac iure conſulto ſalutem.

Abſentem magis q̄ p̄ntem laudandum eſſe dicit

Item iocatur de quodam flagitioſo.

Tua in me plurima officia et beniuolētia. ſingularē nulla vnq̄ apud me delebit obliuio. Nam et ambo te ſemper. et illuſtres ac preclaras virtutes tuas quaſi perpetuus aliqs buccinator predicabo. diuulgaboq;. apud oēs Ingratus ſane ille mihi videre ſolet. qui non pleniore quodam ore de abſentis q̄ de preſentis amici laudibus loquatur At qui preſentem laudat et ſecrē atq; vero id agit. aſſentatiōis tū crimini apud pleroſq; videtur obnoxius. Exiſtimat enī id nō tam ex aī ſententia q̄ alicui⁹ vel ſuſcepti vel ſperati commodi grā cumulatius facere q̄ par ſit Sed ne q̄d in alijs probare non ſoleo in eo ipſe in p̄ntia peccauiſſe cenſear. q̄ te per lrās q̄ ſi corā laudē hac re ne ſatis ac ſuper Nā quod ab me tibi debet. melius fieri q̄ dici volo Scire admodū cupio quid iſtic apud vos geritur Non enī te latet. q̄ ſummopere ſenēſis reipuplice quietē trāquillitatēq; cupio quare cū aliquorū hoīm ſeditiones audio. et conatus peſtiferos. doleo equidē eq; ac debeo in primis aūt de vrbano belua. huic bello dicere volui certiorem fieri volo. Increbuit enī apud nos preſtātem iſtum ac pudicum virum et

ciuem optimū mori decreuiſſe Id ego miratus ſum valde Nam quo pa-
to moriatur qui nunq̄ vixerit Verum ſi quam aliā mortem oppeterē for-
taſſis inſtituerit q̄ impuri et obſceni hoīes ſuiq; ſimilimi conſueuerunt.
Velim ſuas res geſtas memoratu dignas ad me ſcribat quo eius nomen
Immortalitatis cōmendem. Et vt intelligas ſi quid etiam in hoc dicendi
gn̄e Philelphus valet orōem funebrē ad te dedi. quā ſuperiorib⁹ dieb⁹ ha-
buimus in Thodeſchini ſepultura Hanc āt ſi Vrbani ſacerdotaria iſta vx-
or audierit non vereor fore. vt cornigerū virum ſuum non hortetur modo
ſed etiam agat continuo ad interitū Vale ex mediolano xiij. cal. Nouē.

Franciſcus philel. Catoni Sacco iureconſulto Sa.

Promittit officium ſuum et libros repetit et ep̄las petit.

HOdie mihi reddite ſunt lr̄e a Theodero gaze viro ſane tum ingenio tum facundia ſingulari ac plane digno quem non modo diligamus ſed etiam amemus Quid velit intelligo Rem quantū erit in nobis ex ſententia ꝯſequetur Sed tua et opera et ope opus eſt At de his poſtea Ego libros nr̄os vehemēter expecto Facito ſi me amas eueſtigio ad nos euolent Cum theodori epiſtola nullas tuas accepi lr̄as. Caue. ne poſthac vel negligente. vel moroſitatis accuſaturus ſim Vale ex mediola. ix. cal. No.

Franciſcus philel. Gerardo landriano Cardinali comenſi Sa.

Grās agit et Moſei vitam tranſlaturū ſe ſpondet.

FEciſti mihi rem ꝑgratā quod. Philonē meū imo noſtrū ex Auriſpa recuperatū ad me dederas Quod āt Moſeu vitā quā idem philo et copioſe et eleganter apud grecos et grece ſcripſerat. in latinū ad me tantopere verti poſtulas et audiui libenter et obtēperabo libentiſſime Itaq; factū puta. quod iubes Nulla te tua de meo erga te animo fallet opinio. Iam operi me accingo Vale ex Mediolano iiij. cal. Nouembres.

Franciſcus philel. Nicolao puteo Cremonenſi Salutem

Excuſat ſe q̄ ſerius rn̄derit. Itē laudāti ſe reſponderi.

SErius reſpondi tuis ad me lr̄is et breuius fortaſſe q̄ velles. quorū alterū aduerſe illi valitudini dato q̄ duos circiter mēſes vel ꝑ intercapedinē laborauim⁹. alterū puplicis meis ac priuatis occupationib⁹ quibus prope obruūt Legi āt litteras tuas libent᷑. quib⁹ mutuā inter nos adoleſcentie nr̄e beniuolentia cōſuetudinē diſciplinā cōplexus es Q̄d āt mirificis me laudib⁹ extuleris id ſingulari q̄dam et exuberāti amoris abundātia abs te factitatū exiſtimo Nam neq; vir amiciſſimus ſimulq; modeſtiſſimus aſſentaris nec eiuſmodi mihi eſt de me opinio. Reliquū eſt. id tibi perſuadeas. quod et recte et vero poteſt facere. te michi eſſe chariſſimū et eo magis indies fore quo te aīaduertero non obliuiſci Philelphum tuum Vale ex Mediolano. iij. cal. Nouembres.

❡ Fran. phi. Jacobo Caſſiano preſbitero Sa.
Excuſationē accipere ſe dicit. Deīn quendā cōmēdat ami.

NOn tam mihi moleſtum fuerat q̄ ſerius meos michi libros reddendas curaris q̄ʒ in preſentia iucundum eſt in p̄miſſqʒ ſuauiſſimoꝝ q̄ tam modeſte tanq̄ʒ phumane lr̄as ad me dederis. quib⁹ te non mō expurgaris. ſed totū ſane meū et eſſe et fore oſtenderis. quare cū tuā excuſationem tū multo magis teipm nō inuitus admitto Itaqʒ vel victorini nr̄i vt tuiſpſius eam oīa de me tibi potes affatim polliceri q̄ et vſui tibi et honori futura ſunt Et de his ſatis Venit iſtuc nup vt ſcis theodorus gazes vir certe et diſertus et eruditus q̄ et ſi certo ſcio. non amabis ſolum ſed cumulatiſſime amabis. tū mea etiam cā. velim ita ames. vt nulla proſus fieri queat ad more acceſſio Hoc erit tam gratū q̄ʒ quod oīm maxime Vale ex Mediolano p̄die nonas Nouem.

❡ Frāciſcus philel. Simoni arigoni Salutem
Amici ſtudium in lr̄is adhortatur.

SEt ſuperbia a me nihil alienius et gratitudine apud me nihil āntiquius. Quare cū tuis ad me officiȷ̄ plenis hūaniſſimiſqʒ litteris rn̄deo non modo ſuperbie crimen effugio. ſed etiam nomen gratitudinis michi perpulchre vēndico Mirifice amplector amorem tuum Ac tua humanitate facillimiſqʒ moribus et modeſtia ſingulari delector plurimū ingeniȷ̄ vero tui viuax preſtanſqʒ dexteritas. maiorem in modum pergrata michi et periucunda eſt video eīn te tua illuſtri laude eam mihi laudem allaturum. que pulcherrima ſit ꝛ maxima Non enim iſtiuſmodi tuus ornatus quo in litteris vteris. mediocrem de te tuaqʒ facundia ſpem quādam pollicetur Itaqʒ te etiā atqʒ etiā hortor. vt omnem operā diligētiāqʒ tuam eloquentie et humanitatis ſtudiȷ̄s. ſicuti facis accommodes Magna eīn animus meus de te preſagit Vale. Mediolani ex edib⁹ nr̄is viȷ̄. idus Decē.

❡ Franciſcus philel. Matronino braſche Salutem.
Amorem in laudando oculis carere dicit.

QVuod me tuis lr̄is non mediocriter extuleris. feciſti tu quidem phumane et amice potius. q̄ʒ vero. Non eīn is ſum. q̄ meipm non norim. Sed tu illud veriſſimū eſſe liquido declaraſti. quod videntur poete fabulari amorē oculis carere eque eīn amicus falli de amici iudicio atqʒ de inimici inimicus plerūqʒ ſolet Nā et hic odio et ille amore nimio affectus veritatem nequit internoſcere Facile tamē patior erratum tuū quippe quē longe malim amicū mihi q̄ʒ ſecus Verum illud de me tibi pollicearis licet te mihi eſſe chariſſimū et eo fore indies chariorem. quo te familiarius vti potero. Munuſculum āt tuum etſi nequaq̄ʒ deſiderabā. nō potui tamen non vehementer probare vel. Epicuri ſentētia Nihil eīn in eo ad voluptatem defuit Et amplū erat et ſuauiſſimū Noli tū poſthac tā grandi ere

obuias Philelphū tuum Nam hec Satrapis et regibus. non pauca vili/ qȝ contentis ac philoſophis dono mitti conſueuere. Vale mediolani ex edibus noſtris cal. Januarias ¶ Fran. philel. Alberto Zancario Salutem. Excuſat ſe.

QVod pluribus hortaris libenter agerem ſi liceret Sed nihil apud me licet. quod honeſtati aduerſetur Plurima ſunt et maxima huius in me p̄ncipis beneficia Jtaqȝ nunq̄ patiar me ĩgratitudinis accuſari. Pre/ terea non eſt conſtantis et grauis viri quotidie mutare ſedes. Vale ex Mediolano x. calendas Febru. ¶ Fran. phi. Petro thomaſio ph̄ō ac medico Salu. Conſilia laudat amicorum

AVdiui que ſcripſiſti omnia et barbari nr̄i conſilium laudo et non mi/ nus tuum Jllud tn̄ malim effectum iri quo ad eius fieri poſſit Eſſet multo res tutior Jpſi tamen videritis quid facto ſit opus Vale ex Medi/ olano cal. Februarias.

¶ Franciſcus philel. Tiberio bonarello equiti aurato Sa.
Laudat quendā q̄ patrē in virtute imitetur.

ES tu quidem pietatis laudād9. q̄d vel mortui p̄ris memoriā colas. Exiſtimo eīn me idcirco abs te amari. q̄d ſcias q̄ charus fuerim patri tuo grauiſſimo ⁊ clariſſimo viro Nam ille me quoad vixit cūctis beniuo/ lentie et benignitatis offitijs ꝓſecutus eſt Quare cum Joannes Mariſi/ lius tuam in ſe facilitatem et liberalitatē expoſuiſſet. mirifice ſum letat9. Videre eīn ſum viſus me veluti redijſſe in ſucceſſionē. non tam amiſſe q̄ intermiſſe beniuolentie Nam quod in patre amiſiſſe exiſtimarā. intelli/ go in te filio recuperaſſe. Jtaqȝ michi plurimū gratulor q̄ tā mirifice abs te diligar. vt aūt intelligas q̄ tibi in amore reſpondeā quod velis pericu/ lum facito totus eīn ſum tuus Vale ex Mediolano idibus martijs.

¶ Franciſcus philel. Rainaldo albizo equiti aurato Salu.
Accuſat quedam torporis et negligentie

QVe mihi ſit ſententia de re vr̄a Rainalde albizi. dicā ſane haud obſcu re Nimiā video in vobis oībus viris optimatib9 negligentiā q̄ tanq̄ ſperetis ſecūda oīa vobis dormitātib9 ꝓ vr̄a voluntate optatiſqȝ euentu/ ra nullo vtimī. non mō cōſenſu inter vos ſed ne conſilio quidē Nā qui exi/ ſtimetis rebus vr̄is ad futurū ſi vobiſipſis vos defueritis? Et vigilādū eſt mihi crede et parāda oīa quātū in vobis ſitq̄ ad victoriā ſpectant. Atqȝ vt vno v̄bo oīa perſtringā nihil eorū facundū eſt q̄ facitis ponite aīi oculos ii micos vr̄os Jllaſqȝ in abeundis negocijs imitamī Jd ſi feceritis breui fu/ turū ſpero vt et patriam teterrima oppreſſam ſeruitute in priſtinā liber/ tatem dignitatemqȝ vindicetis et vobiſipſis perq̄ optime cōſultetis. Qd̄ ſi ſecus feceritis et illi male. et vobis omnibus miſerrime proſpicietis.

Vale ex Mediolano pridie calendas Nouembres.

¶ Franciſcus philel. Anthonio theologo Salutem

Quotus quiſq; quid ſignificet.

QVo ſignificato accepi conueniat quotus quiſq;. et ſi non dubito noſſe te tũ quoniã id a me requiris. paucis accipe. Idem ſignificare puto. quotus quiſq; ſingulari numero quod nomen numerale quot. Vt quotus quiſq; eſt qui aliter ſentiat pro eo quod dicim⁹ quot ſunt qui aliter ſentiunt Nam qui dicunt Quotuſquiſq; idem ſignificare quot aliquis. vehemẽter errãt id quod ex Cicerone oĩq; vetuſtate licet intelligi Vale Mediolani ex edibus noſtris Idibus Nouembribus.

¶ Franciſcus philel. Gauerie phõ ac medico Salutem

Boetij dyalectica exſcribi poſtulat

DEbes non eſſe oblitus q̃ me ſemper boetij opera delectarint cum in omni facultate atq; diſciplina. tum ea maxime que ſcripſit in dyalecticis in quibus ipſis mihi viſus eſt excelluiſſe plurimũ. Que igitur noua tantus vir de ſyllogiſmis cathegoricis peripatheticiſq; precepta adinuenit ea mihi exſcribi cupio. Itaq; a te peto contendoq;. vt eorũ librorũ copiam facias mea cauſa eruditiſſimo iureconſulto Gomnio ſale Is eñ librarium aliquẽ parabit. qui huiũ prouinciã ſit obiturus. Vale ex Mediolano tertio nonas Martias

¶ Franciſcus philel. Franciſco oche Salutem.

Sollicitus eſt de ludi magiſtro.

BArtholomeus catias nouarienſis iuricõſultus me nuper conſuluit quem idoneũ ipſe cenſerẽ. qui nouarieſẽm adoleſcentiã bonis ⁊ lr̃is et moribus inſtitueret. Itaq; tu mihi continuo veniſti in mentem Audiuit vir ille de te libenter petijt q; q̃primũ curarẽ certior a te fieri velles ne nouarie ludum aperire Volũt eñ ij ciues eiuſmodi virũ qui et grammaticam ſimul et rhethoricã doceat puplice. Tu igitur ſi rem ꝓbas oſtendes mihi propediem quãtum muuerũ tibi cõſtitui velis ꝓ huiuſmodi annuo munere Vale ex Mediolano pridie calen. Maias.

¶ Franciſcus philel. Pallanti ſtroze equiti aurato Salu.

Iniuriam ſe donaturum oſtendat.

VIx dici queat q̃ me delectarint proxime tue lr̃e Nullum eñ officium omiſiſti neq; boni viri neq; amici hominis Monuiſti et prudenter ⁊ bene Sequar equidem conſilium tuũ Moderaboq; mihi. et ſi non abſurde iam bilis excãdeſcebat. Is eñ ſum q̃ iniuriã ferre poſſum contumeliã vero nullo pacto poſſim nec etiam velim Nam iniuriam ferre prudentis hoĩs moderatiq; duco contumeliã vero et ſtulti et fatui Faciam igitur q̃ hortaris. Tibiq; velim pſuadeas neminẽ omniũ amicorum eſſe hac tenus

peſtate te vno michi chariorē Vale ex Mediolano v. idus Janua.

Franciſcus philel. Bernardo iuſtiniano ſa.

Aduentum ſuum pdicit et ſaluum conductū petit

Cupio omnino vos viſere ad reſurrectionē dñicam. quo et tuo reliquorumqȝ amicorū mutuo cōſpectu frui colloquioqȝ liceat et certa honeſtatis lege que michi iſtic negocia ſunt componantur. quare ſi me amas da operam vt tuta mihi ad vos pateat acceſſio ne puplice pncipum ſimultates ſi que tandem eſſe ſint inter vrām nr̄amqȝ rēpublicā pnato obſint officio Preterea vt ſcis non minus ſim Venetus q̄ȝ Meolanēſis Vtraqȝ enim ciuitate donatus ſum Vale ex mediola. cal. Febrūa.

Fran. philel. Scene Corti equiti aurato ac iurecon. ſa.

Accuſat ſilentium cuiuſdam et lr̄as et noua petit.

Tabellarium ad te in germaniā pficiſcētem non ſum paſſus ire vacuum meis lr̄is Ex quarū dilectione poteris facile cōiectare quāta me priuaueris voluptate qḋ eidem tabellario. Mediolanum modo repetēti nullā ad me epiſtolā dederis. Et feciſti pfecto pace tua dixerim inhūane et illiberalit̄ qḋ cū ad alios ſcriberes hoīs amiciſſimi ſis oblitus. Sed quo maior eſt beniuolētia nr̄a. eo fortaſſis exiſtimaſti magis licere tibi vti mecum ſilentio per lr̄as p̄ſertim in iſtis germanie niuibus quarū frigore digiti q̄nqȝ ſtupeāt atrigeſcāt. Jtaqȝ ignoſco excuſationi tue modo poſthac vti nolis. quare fac. vt erratū cumulatiſſime reſartias operamqȝ des vt aliquid noui reportes in Jtaliam tecum. quod muſarum noſtraqȝ īterſit Non enī fieri pt̄ quin epūs Eneas vir doctrina et eloquētia ſingulari egregium aliquid īuenerit in tot ac tam plenis puluerulētis bibliothecis germanie Vale ex Mediolano pridie calen. Februarias.

Franciſcus phil. Gunnifero bazizo iureconſulto ſa.

Scire deſiderat mentem principis.

Quod ad pncipem Marchionem ſcripſerim non te latet Quid aūt eā in te decreuerit noſſe cupio Rogo igitur te vt q̄m non mediocriter noſtra intereſt que ſit iſtius mens pncipis q̄ȝprimū intelligere cures pro virili pte efficiaſqȝ ne diutius nobis expectandū ſit Erit hoc mihi pergratum Vale ex Mediolano Jdibus Febrūa.

Fran. philel. Anthonio trebano Salu.

Quendam accipit in amiciciam.

Anthonius florentinus fictor et excuſor egregius eque tempeſtate noſtra atqȝ praxitilem apud priſcos memorant ſcopam ve aut phydian aliquem. et te diligit plurimum et mihi ē chariſſimus Jtaqȝ a me petit et te in familiaritatē beniuolētiāqȝ acciperē. quippe q̄ mei ſtudioſiſſimꝰ ſis. Cupere enim ſe non ſecus ſis amicos omnis fieri meos atqȝ ipſe eſt Quare vt et homini amiciſſimo et humanitatis officio ſatiſfacerem idcirco ha

ſce litteras ad te dedi. vt tibi perpetuo teſtes eſſent ſingularis dilectionis erga te mee Vale ex mediolano iiij. calendas Martias.

Fran. philel. Petro Thomaſio phō ac medico Sa.

Hortatur amicū vt exemplo ſuo ſepius ſcribat.

Expectabā quotidie tuas lr̄as. quibus de ijs omnibus fierem cumulatiſſime certior que mea intereſt cenſeres Tamē cū interim iſte nūcius ad te iret nō eum ſum paſſus meis lr̄is vacuū ꝓficiſci Te aūt hoc vel hac in re meo exēplo vti velis. etiā atqꝫ etiā rogo. Vale ex mediolano qrto cal. Martias

Fran. phi. Franciſco barbaro ſalutem

Inuehitur in tabellarios negligētes et ꝓmiſſa impleri petit

Que tuā humanitatem laudo atqꝫ tabellarioꝝ accuſo vel negligentiam vel perfidiā in reddendis lr̄is meis Intelligo cauſam. quare nihil rn̄deris. cū quid eſſes rn̄ſurus ignoras Reliquū eſt vt quod tuis lr̄is ꝗꝫ amiciſſime polliceris ac recipis. et diligent' perficias. et ꝗꝫ primū hoc erit mihi tam gratū et immortalib⁹ bn̄ficijs me tibi obſtrictum fore profitear. Vale ex Mediolano iiij. calendas Martias.

Franciſcus phi. Bernardo iuſtiniano ſalu.

Tabellarij occaſione eadē iterū ſe ſcribere dicit

Quanꝗꝫ minime futurū dubitabā quin abs te mihi littere propediem redderētur. tn̄ cū exiſtimaſſem nequaꝗꝫ tibi fore ingratum. ſi publicus tabellarius aliquid itē lr̄arum meaꝝ ad te deferret ſcripſi rurſus eadem ſcilicet que ārea Itaqꝫ velim cures at ad reſurrectiōem dn̄icam pateat mihi tutus ad vos acceſſus Vale ex Mediolano iiij. calen. Martias

Franciſcus philel. Joanni ſeruſino iureconſulto Sa.

Mortem principis narrat.

Quod me dolere pene conficit ac macerat. acerbiſſimū tibi he littere ꝑ luctuoſiſſimū afferant nunciū. Proxima enī nocte que idibus auguſtis ſucceſſit. hora ſecunda ſplendidiſſimū illud principiū decus atqꝫ lumē Philippus Maria angelus Mediolanenſiū dux cū ventris profluio aliquot dies diſſolueretur nature deoqꝫ cōceſſit Tota ciuitas eſt in flatibus ſenio conficitur Neqꝫ quod conſilij capiat ſatis nouit Tumultuaria ſunt omnia Nam neqꝫ auditū fuerat adhuc tm̄ principem egrotatione detineri ulla. cum repēte clamor ſublatus eſt cū vita et ceſſiſſe In hac tamen rerum omniū perturbatione videntur omnes puplicā libertatē appetere quod ſecuturū ſit. augurari neſcio. Vehemētiſſime mihi vidētur procelle tempeſtateſqꝫ impendere p̄ſertim qḋ hoſtes potentiſſimi ſint in ipſis fere portis. et hic in tā repētino infortunio paratū ſit nihil. Ni deus ipſe prouiderit. maxime fluctus naufragiaqꝫ ſequentur Vale ex mediolano xviij calen. Septem.

Franciſcus phi. Alberto Zancario Salu.

Romam ſe petiturum dicit.

Baſileuſ ad te ibo Romam petiturus niſi ad ijs fuero impeditus qui no‑ue huic pſunt reipuplice. Quas lr̃as tuis obligatus acceperis cura q̃ diligentiſſime redditum iri Nam id te facere mea plurimum intereſt. Vale ex Mediolano iij. idus Sep. ¶ Fran. phi. Petro Thomaſio philoſo. ac medico Salu. Libros commendat amico

Quos duos hippocratis libros in latinũ conuertit eloquium alterum de flatibus. alterũ de paſſionibus corporis dedi ad te vt proximis lr̃is petieras Hos cum legeris pro tuo arbitratu cura vt ad me redeant Scio em̃ non facies vt mei quidã amici añ hac apud vos conſueuerunt. qui quos libros mutuo potius. vt videtur q̃ commodato et ad conſtitutum tẽpus accepiſſent. ita verterũt in vſum ſuũ. vt apud dñm ius nullũ relictum vi‑deatur Sed hec tecum iocatus ſum Noui em̃ bonitatem et integritatem animi tui. Vale ex Mediolano Jdibus Octobribus.

¶ Franciſcus philel. Marthiolo peruſino phõ ac medico Sa.

Jocatur in medicum.

Tu me negligentie videris accuſare. cũ nulla vnq̃ diligentia vti con‑ſueueris niſi circa rem fortaſſe pecuniariã. cum aliquẽ egrotum ſanã‑dum acceperis. cui cũ promiſeris receperis ſpoponderiſq; futurũ vt intra occiduũ omni aduerſa valitudine liberetur. in mẽſis traducis duos vel am‑plius hominẽ lactãs. pecunijs emulgẽs Sʒ hec tecũ iocat⁹ ſum cũ tu ſerio facis omnia q̃ referantur ad queſtũ Uerum hec medicis vobis legittima ſunt vt vel celeriter hoĩem perimatis. vel egrotatione diuturna conficia‑tis Ratio veſtra oĩs refertur ad lucrum. Et accuſas me negligentie. qui vnus omnium ſis negligentiſſimus Vale ex Medio. xv. calẽdas Janu.

¶ Fran. philel. Fran. barbaro ſa. Excuſationem admittit

Humaniſſimã excuſationem qua in proxima es vſus eplã non inuit⁹ admiſi Noui em̃ occupationes tuas et p̃uatas et puplicas Sed ſum miratus quod de libris nr̃is ne vnũ quidẽ feciſti verbum Jtaq; rogo te vt ea que modo ſcripſi tibi diligenter rñdeas Vale ex Medio. x. cal. apriles.

¶ Fran. philel. Danieli veturio patritio veneto Salu.

Veterem amiciciam ſe colere ait.

Nolim indignũ exiſtimare. vt qui p̃ntia eſſem a te diſiunctus nõ eque ſermone lr̃ario q̃nq; coniungerer. vt beniuolentia et obſeruãtiã ſemp̃ ſum hec vel paucis ad te ſcripſi. at ne id quidẽ qđ noui quicq̃ acciderit. ſed non fortaſſe negligentia quippiã id accidiſſe opinareris. hoc eſt ne pp̃ter nouas quotidie amicicias amicos veteres, eoſq; venetos oblitus poſſem a quoq; iudicari Ego te mi Daniel et amaui ſemper. et colui. quippe qui multiplicis tuas p̃clarasq; virtutes admiratus ſim. et admirer. ac tuam

vel humanitatẽ. vel officium in meis honoꝛib⁹ atqꝫ emolumentis perſpe
ctum uſqꝫ habuerim et cognitũ Itaqꝫ tibi velim pſuadeas ita me tuũ eſſe
ac foꝛe vt alium queqꝫ oĩm maxime. Neqꝫ fieri unqꝫ poſſe incremẽtis vl
lis blãdicijs ſue foꝛtune. vt veteribus amicis nouos aliquos anponam. Id
tam etſi pꝛo tua pꝛudentiã latere te non debet volui tũ vt mea etiam con
feſſione atqꝫ teſtimonio liquidi⁹ teneres Vale ex Medio. v. idib⁹ Apꝛi.

Franciſcus philel. Nicolao Cebe Salutem

Accuſat quendam.

Aut grandẽ pecuniã opinatur pdeſſe plurimũ bonis artibus vt po
te que omnem amoueãt neceſſitatẽ plurimũ fallit in ea ſentencia Qui
enĩ pdeſſe queãt que quo maioꝛes ſunt. eo hũana ingenia reddunt dete
rioꝛa Id autem ita eſſe tu perſpicuo es exemplo qui quo tu eſſes pauper
etiã inter maximas animi occupatiões atqꝫ laboꝛes coꝛpis ſp aliquid vel
ſcribebas vel lectitabas Et quicquid ocij ſurripe a negotijs poteras id õe
ad rerũ cognitionẽ et laudatiſſimarũ artiũ ſtudiũ conferebas. Itaqꝫ tuo
ipe ingenio pſtantiſſimiſqꝫ moꝛibus delectatus qua tẽpeſtate mercature
gratia pficiſcebaris in mediã ac Perſida tibi tanqꝫ ſuauiſſimũ vite comi
tem eũ Ciceronis codicẽ dono dedi qui de queſtionib⁹ tuſculanis inſcript⁹
eſt. Tu aũt nunqꝫ pteꝛmittebas inter moleſtiſſima etiã negotia tua vſqꝫ
aliquid ad me ſcribere et te et amicicia nr̃a dignum. Nunc autẽ poſteaqꝫ
pecunioſioꝛ factus es neqꝫ reſpõdes vnqꝫ a me pſepe lr̃is puocatus. neqꝫ
lectitandis libꝛis ut andis operam vllam indulges Sed totus es in lucro
Itaqꝫ non poſſum nõ odiſſe diuitias tuas que non mõ mihi te ſed ipſi etiã
tibi obſtulerunt Niſi foꝛtaſſis vna cũ paupertate et facilitate abs te omnẽ
humanitatẽ abdicaueris. factuſqꝫ ſis ſuperbioꝛ Quid enĩ aliud eſt in cau
ſa cui neceſſe eſt inſeruire te fac vt ſciam quo vel ignoſcam tibi vel miſere
ar tui Vale ex Mediolano quarto cal. Maias.

Franciſcus philel. Joanni Mario filio ſalutem

Vxoꝛis moꝛtem filio nũciat eumqꝫ domum reuocat

Ut ſunt res humane mirabiles ac fragiles et caduce. Theodoꝛa Chꝛy
ſolozina mihi dilectiſſima vxoꝛ et tibi mater indulgentiſſima ad pro
ximum quintũ. Nonas Maias. qui dies erat mercurio dicatus hoc ipſo
anno qui eſt a natali. Chꝛiſtiano quadꝛageſim⁹ pmus ſupꝛa milleſimum.
nature deo conceſſit. Id quod mihi adeo acerbum fuit. vt in vita nihil po
tuerit accidere acerbius. Scio me tibi fletus ſingultuſqꝫ nunciare. Nam
ne ipſe quidem potui me a lachꝛimis continere. Ceterum quoniã ea lege
neceſſitateqꝫ nati ſumus vt oẽs aliqñ moriamur equo animo tñi vulnus
hoc feram⁹. neceſſe ẽ Tu fac ad nos qꝫ pmũ reditũ matures Nã nihil eſt qꝫ
illic diutius tẽpus teras qñquidẽ in lr̃arũ ſtudio. qrũ gratia Cõſtantino

D

poſſim es profectus non mõ non ꝓficis. ſed etiã que a nobis abiens didiceras amiſeris uſq; adeo ſtudioſu; te diligẽtemq; ꝑſtitiſti. Vale ex Mediolano ṗdie cal. Januarias. ¶ Fran. philel. Joãni auriſpe. Sa.

Arguit quendam illiberalitatis

Nemo te vno accipiendo facilior Te rurſus nemo difficilior dãdo Tu me liberalitatis pluriṁu laudas Et hanc virtutem extollis orationem ac recte tu quidem Ceterũ quã virtutem tanti facere videris cur eã minus amplecteris Es tu ſane librorũ officina Sed ex tua iſta taberna libraria nullus vnq̃ prodit codex. niſi cum queſtu Quid tandem adeo te libris ingurgitas Quib⁹ vtinã vt par eſt. vtereris. Ego petij abs te Strabonem geographum exſcribendi gratia. cum nihil librarius eſſet domi. Reddita ſunt mihi a te verba cũ aſſentatione ꝑmulta Ad rem autẽ nichil Petis a me nunc ſextum Empericũ eius exſcribẽdi gratia. gero tibi morem Sed ea conditiõe ne mutuũ tibi iure doni aſcribas. Quare fac vt ad me meus redeat codex. cũ ſuo apud te officio functus fuerit Vale ex Mediolano iiij idus Junias. ¶ Fran. philel. Franciſco barbaro Sa.

Excuſatoria epiſtola

Ad hortationem tuã non inuitus audiui. quippe qui nouim eam proficiſci a beniuolẽtiſſimo in me aĩo Itaq; habeo tibi gratias. Verum illud quoq; animo velim tecũ volutes. nõ eſſe in ṗtãte. qui nauiget curſum. ire ſane quo vẽti traxerit Vale ex Medi idibus Maijs.

¶ Franciſcus philel Leonarado iuſtiniano Salutem.

Excuſatorie littere

Si poſſem tuo vti conſilio. nihil oĩm mallem. Sed quod te non latet. temporis habenda eſt ratio Quod ſi minus facit is certe prodẽs eſſe non poteſt Cetera tecũ is commentabitur. qui tibi lr̃as reddiderit. Nam quicquid expoſuerit id ab me totum profectum exiſtimato Vale ex mediolano pridie calendas apriles

¶ Fran. philel. Catoni Sacco iureconſulto Saltrem

Officium filio petit.

Puto Marium filiũ diẽ prope apud te fore Nam eũ expecto quotidie Debet enim ſoluiſſe ex thracia. eſtq; remigaturus per Padum Cũ iſtuc appulerit aut ipſe tu ei conſule de equo aut facito q̃primũ certiorem quo equum iubeã aduolare ad vos Vale ex Medio. idib⁹ maijs

¶ Fran. philel. Alberto Zancario ſalu.

Hortatur amicum ad ſcribendum.

Nolo tibi vnq̃ ꝑſuadeas Alberte Zancari eo me eẽ ingenio. vt ſimul cum loco animũ quoq; immutẽ Quinetiã cum ſum Mediolani. videor vſq; Bononie agere adeo me iſtius florentiſſime veſtre vrbis memo

ria tenet. Quid igitur de te putas. cuiꝰ ſuauiſſimi facillimiqꝫ mores ſemꝑ habitant mecū die noctuqꝫ Qd̄ ſi minus frequēter mee lr̄e ad te aduolāt id uel occupationibꝰ meis dato. uel tibi fortaſſe ipſi qui negligētior factus es Nam ſi ſepius ad me ſcriberes cogerer et ipſe uī afferre meis quibuſqꝫ negotijs ne te fruſtra ſcripſiſſe tu rē queri apud me poſſes. Itaqꝫ poſthac quid faciendū ſit tenes Velim me certiorē facias de oībus rebus tuis. Nā quāq̄ varij iſtinc rumores afferūtur ego tū ea certiſſima eſſe arbitror que cūqꝫ a te accipio Nō eni ipſe es qui aliud dicas. aliud ſentias. Proīn ſi de te me velis tranquillo eſſe aīo. fac liquido intelligā. quo in ſtatu verſaris q̄ viuis et tibi et tuis Id vt facis te etiam atqꝫ etiā rogo Nam de rebus tuis non poſſum nō eſſe ſollicitus Vale ex Medio. xiij. calendas Janua.

¶ Fran. philel. Guarnerio Caſtellioni Iureconſulto ducaliqꝫ ſenatori Salutem

Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici. ſed poſthac leuiora ſe malle.

ET leporem et capōs pdices quos dono miſiſti mihi cum vidi libenter tum iucundiſſime accepi Nam et ingeniū delicatioribꝰ fouetur obſonijs redditurqꝫ acutius. et accipere a te dona tali tantoqꝫ viro nō ſit ſine laude mea Recte eni Horatius O et preſidium et dulce decus meū Quāq̄ ego. vt ingenue tibi fatear quod ſentio lautioribus iſtiuſmodi eſculentis non admodum uti conſueui non quod guſtus michi ſit ruſticanus aut agreſtis ſed qm̄ videor didiciſſe quo habitius eſt corpus eo ingenium craſſius Quis autē neſcit iſtiuſmodi quibuſqꝫ cibis corpora effici letiora Itaqꝫ ſi me amas. leuioribus munuſculis mecū age pepōnibuſqꝫ prunis perſicis malis piris viuiſqꝫ ac ficubus. ne deteriorem efficias quem meliorem debes. Vale Mediolani ex edibus noſtris. iij. calen. Januarias.

¶ Fran. philel. Saralo pratenſi Salutem

Excuſat ſe cur librum non mittit.

POllicem quē petis libentiſſime ad te darē. ſi penes me foret Sed hoſpitatur iāpridem apud Harpyā. hoc eſt Ioannē nr̄m auriſpam qui ea conditione libros accipit mutuo vt reſtituat nunq̄ Dabo tamen ad eū lr̄as Curaboqꝫ vel humanitate vel iurgio. vt poſſit redeat domum quē deinde continuo tibi mittam Vale ex Mediolano iiij. caſ. Janua.

¶ Fran. philel. Guiniforo barzizio Salutem.

Arguit amicum iniuſticie erga ſe.

ET ſacrū eſt preceptum et euangelicū. ne alteri faciamus quod nobis fieri nolimꝰ Id perſepe legiſſe te certe ſcio. eo eni tomo ſilis tui Quo fit vt magis mirer non idē a te obſeruari qd̄ didiceris Scis eni ab Ariſtotile quoqꝫ uſurpatū non ſatis eſſe virtutem ſcire niſi etiā boni ſimus quid hec ſibi velit oratio non te preterit Tuū igitur fuerit ita moderari tibi. vt

nihil queſiſſe videaris qd ipſe grauiter ſim laturus. Eſt mihi tecū a patre tuo eruditiſſimo optimoq; viro familiaritas. q̄ tibi ſancte atq; inuiolate tuenda eſt Vale ex Medio. iij. calen. Janua. ¶ Fran. phi. Bonino ſale Jureconſulto Sa. Officium ſuum narrat.

QUid egerim in cauſa amici tui: ex eodē ipſe debes iam corā accepiſſe. Nam eſt a me nihil ſane pretermiſſum: qd ad eius vel rē. vel dignitatem pertinere ſum arbitratus Et vt mea fert opinio longe plus eſt apud hunc meū clementiſſimū p̄ncipem mea opa conſecutus q̄ vel optare fuiſſet auſus Tu ſi qd eſt aliud qd a me tua cauſa fieri velis id ſi ſcripſeris nō ſcripſeris fruſtra Vale ex Medio. iij. cal. Janua. ¶ Fran. phi. Franciſco barbaro Salu. laudās quendam cōmendat eū amico

NOn equidem ignorabā fore cū kiriacum anconitanū tibi eſſem commendaturus vt diceres agi ad me acta, quippe cui vir ipſe ſine vlla etiā mea cōmendatiōe cōmendatiſſim⁹ ſit ſuū virtute ſua. que haud eſt vulgaris. tum ea diligentia quā in ſuſcitandis mortuis vnus omnium p̄mus vtitur. Quem enī vnq̄ huiōi laborem ſuſcepiſſe aut audiuimus aut legimus. qui ex vniuerſo ppe terrarū orbe quicqd in vllis vl q̄ lapidibus notatum litteris aut grecis aut latinis vnq̄ fuerit id reportarit ad noſtros Verū eo is tibi hoc tempore gratior eſſe debet. quod ad te barbarū refert nōnulla pulcherrima Epigrāmata que apud barbaros Aſie populos reppetit. Ex quib⁹ ipſis habentur pleraq; memoria digna Quare hūc hoiem ita tibi cōmendo. vt intelligas mihi quoq; eſſe chariſſimū Vale ex Mediolano iij calen. Janua. ¶ Fran. philel. leonardo iuſtiniano S. Commendatiua epiſtola et laudis plena.

KIriacus Anconitan⁹ cum Venetias peteret, a me petijt. vt ſe tibi p lrās cōmendarē. id feci eo libentius. q non eſſem ignarus hoiem tibi fore non iniucundū. preſertim q ferat ſecum nōnulla priſce vetuſtatis monumēta et eulogia. et epigrāmata et alia pleraq; ſcripta. que ex lapidibus vetuſtiſſimis in Aſia Greciaq; collegit Hunc igitur virum ita velim et vultus hilaritate et ſermonis comitate accipias, vt eos ſoles quos dignos exiſtimas a quibus tuū ſplendidiſſimum nomen per orbem terre longe lateq; predicet Nunq̄ enī quieſcit kiriacus. qui eā ſibi ducit queſtuoſiſſimam mercaturā. ſi quid ad p̄mis illis vſq; arcadibus quos an ſolem et lunā extitiſſe fabulantur memoria dignū inuenerit in Italiamq; aduexerit, quid ſit opus facto intelligas Vale ex Mediolano iij. calen. Janua.

¶ Franciſcus philel. Joanni Auriſpe ſalutem

Et ſibi et amico bene eſſe gaudet.

ET ipſe bene habeo. et te ex lrīs tuis bene valere audio. Itaq; vtriq; nrm̄ et gratulandū iuxta et letandū eſt Jd quod vt q̄ diutiſſime fie

ri liceat vehementer opto Vale ex mediolano iij. calen. Januarias.

¶ Franciſcus philel. Joannocio mãnetto Salutem.

Moneri vt ſibi caueat grãs agit.

COmmunis ille familiaris noſter me coram monuit tuis verbis. vt a barba daloris mihi cauerẽ q̃m occulti neſcio quid conſilij habẽt cum ijs hominibus qui mihi vel nullo aurato meo infeſti ſunt. Habeo tibi gratiã mi Joannoci. qui nulla fortune incõſtancia deterretis. quo minus mihi ſemper bñ conſultum cupias Ceterũ eſto bono de me aĩo. Nam ita munitus ſum vt nulle hoĩm inſidie mihi poſſint incõmodare. quippe qui et prudentie vtor armis. et apud eũ ſum pͥncipem. qui vel dormientibꝰ nobis oĩa rimetur. oĩa cuſtodiat. adeo vt nullus omnino ſit locus inſidijs Conſilium tamẽ tuũ non mõ non cõtemno. ſed facio plurimi. amplectorq; libentiſſime Et operam dabo vt re ipſa intelligas nichil fruſtra te ſcripſiſſe. Vale ex Mediolano iij. calendas Januarias.

¶ Franciſcus philel. Jacobo Conſtantino equiti aurato Sa.

Accuſat amicũ rariſſime ſcribẽtis et officium ſuum illi ſpondet

VNas tandẽ aliquã lr̃as tuas accepiſſe me duco equidem miraculi loco putabã em̃ te nullũ iam eſſe qd̃ tãdiu nihil pro tua priſtina conſuetudine mecũ obſtreperes Ceterũ ita ſolent plerique omnes fortunati qui letiſſimis in rebus nõ amicorũ mõ ſed ſuijpſorũ obliuiſcũtur. Quod autẽ michi fortunam meã gratularis. id tibi licet facere merito Sum equidem apud ſapientiſſimum et munificentiſſimũ huius tempeſtatis pͥncipem. et eũdẽ optimum ſane virum ducem hũc Mediolani Philippum Mariam Petis vt huic te et notum et cõmendatum faciã Jd michi facillimũ factu eſt. Ac faciam certe Verum mihi declares velim que tibi ſit mens q̃ue cogitatio tui quo intelligã q̃d tibi agendum ſit Hec a me ſunt non temere ſcripta Si te mihi penitus recluſeris potero tibi fortaſſe cõſilium dare non inutile Vale ex Medi. pͥdie cal. Janua. ¶ Fran. philel. Alberto Zancario Salutem. Vicisſitudinem lr̃arum poſtulat.

DEſiderare te lr̃as meas equo animo facileq; patior. quippe qui exiſtimem abs te amari me plurimũ Miror tñ. quid ſerius adeo michi ſcribis Cauſam reijcies ſcio. in occupatiões tuas At debes me quoq; arbitrari minime eſſe ocioſum. Itaq; officium meũ ant tibi nõ eſt accuſandũ et tuũ tibi minime probandũ Vale ex Mediola. pͥdie calen. Janua.

¶ Fran. philel. Gomio ſale iureconſulto Sa.

Breuitatem lr̃arum ſub accuſat.

PErIucunde fuerunt michi lr̃e tue vel perbreues. fuiſſentq; longe iucũdiores ſi atticũ te q̃ꝫ laconicũ maluiſſes Ceterũ ne ſis me quoq; bre-

nitatẽ ipſa ſuberbior Vale ex Mediolano ꝓdie cal'. Ianuarias.

¶ Fran. philel. Petro Thomaſio phõ ac medico Salu.

Excuſat ſe rare ſcriptionis.

ACcuſabas me negligentie quod equidẽ permoleſte ferrẽ. ſi cuiq̃ me noſſem indiligentie obnoxiũ. Nam quis alius me vno in amicos diligentior At nulle mee iamdiu lr̃e tibi ſunt reddite. quaſi aliquid tu michi perdiu ſcripſeris. cui vicẽ ipſe minus reddiderim. Noli igitur ea torquere in me tela que iure optimo retorqueãtur in te Ceterũ iſtiuſmodi deſiderium tuum non difficulter me expleturũ polliceor q̃tenus per temporũ conditionem mihi licuerit. Id tamẽ fiat. ſi omnis ſermo nr̃ omnis ſcribẽdi cõſuetudo de muſis futura ſit. et de ĳs rebus que nihil habeant cõmune cũ puplicis actionib⁹ Ego qđ ſcire poſtulas bene valeo. meaq; fortuna contentus ſum Pauca appetenti. pauca etiã ſatis ſunt Quotidie mutare celum hominis eſſe duco et inconſtantis et moroſi preſertim vbi id a te fiat. Vale ex Mediolano cal'. Iulĳs. ¶ Fran. phi. Ioãni auriſpe. Sa.

Librum exſcribendum petit.

NOui ex ipſa vſq; Conſtãtinopoli eſſe tibi reconditos nõnullos Theophraſti libros. et eos maxime q̃ periphyton inſcribuntur Hos ego mihi exſcribi cupio Eſtq; mihi cõmode paratus librarius grecus Itaq; rogo te. vt codicem illũ mittas ad me q̃primũ. reditnrũ item ad te prope diem Noli obſecro vllam excogitare cauſam aut confictã aut veriſimilem qua fretus mihi minus morẽgeras ne ipſe itẽ cũ meo aliquo volueris vti officio par pari referre cogar. Vale ex Mediola. xv. cal'. Auguſtas

¶ Fran. phi. Scene curti ducali ſenatori ac iureconſulto. Sa.

Cõmendatiua epiſtola non vulgaris.

NIſi perfectũ haberem et exploratũ animũ erga me tuũ. non tam multus ꝓſepe tibi cõmendarẽ Sed cum aĩaduerterim nunq̃ iſſe fruſtra meas ad te lr̃as. nõ ſum verit⁹ etiã hoc tẽpore tibi cõmendare iſtius hoĩs cauſam q̃ tibi reddidit lr̃as Qđ ego facio maiore cũ fiducia q̃ mihi videor intelligere virum bonũ et permodeſtũ iniuria trahi per fora vt que pecunia ſit inferior ab eo opprimatur. qui ſolis opibus ſit ſuperior. Ceterum noui innocentiã tuam et animi magnitudinẽ Scio non patieris lr̃as meas fuiſſe vulgaris Vale ex Mediolano calen. Octobres.

¶ Fran. phi. Bonio ſale iurecõ. ſa. Excuſat ſe rare ſcriptiõis

ACcuſare negligentie me videris. q̃ iãdiu ad te nihil ſcripſerim quaſi tu a diligentia ſit ſingularis qui vix vnas reddideris lr̃as poſt meas ad te denas Itaq; mihi cauendũ eſt. ne tua in te retorqueantur iacula quib⁹ iure cõfodiaris. Qđ ſi fieri a me nolis. cura equior in me ſis. lr̃as tuas vel perbreuis legi ꝑlibenter. q̃ in ĳs lecti tãdis agnoui veterem tuã

vrbanitatē vix dici queat. quātum me teneat deſideriū et videndi et am-
plectēdi tui Quod nobis cū locorū interuallū auferat. reddat id ſaltem lit-
terarū viciſſitudo Vale ex Medio. nonis Octo. ¶ Fran phi. Alber-
to Zancario ſa. Accuſat accuſantē de raritate lrārum.

Ste vertis tu quidem mi Alberte. vt qui negligētie accuſandus mi
hi obiicias indulgentiā Numeres velim quot ad me lrās dederis po
ſtea q̄ a vobis Mediolanū ſolui Qd ſi meas ex tuis ſcriniis erueris. intel
liges. vter noſtrū magis ſit accuſatiōe dignus Nec eſt mihi moleſtum tū
q̄ mearum epiſtolarū tenearis deſiderio Diligis enim me quēq̄ quā corā
videre amplectiq; non licet queris iſtiuſmodi ſolatii genus ex litteris no-
ſtris. quantū ſi velis crebritate vti id facillime conſequeris. ſi minus ipſe
obmutueris Cū enim fruſtra ad me ſcribes. quo minus tibi cōtinuo re-
ſpondeam. Ceterū vt quecūq; res habeat ſcribā ad te perſepe vel ad ſati-
etatem vſq; quotiēs ociū dabitur Vale ex Medio. nonis Octo.

¶ Fran. phi. Guarnerio Caſtellioni ducali ſenatori Jurecon. Sa.
Promiſſa adimpleri petit.

Quod et proximo ac item ſuperiore mihi pollicitus es tue fuerint hūani-
tatis p̄ſtare deniq; Scis enim me nihil petiiſſe Nunc aūt poſtulo vt qd
vltro te facturū obtuleras effectū reddas Quod ſi preſtiteris habebo tibi
gratiā non mediocrem Vale Mediolani ex edibus nr̄is vii. idus Octo.

¶ Fran. philel. Somnia ſale Jureconſulto Salu.
Orationes mittit amico.

Quas a me orationes petieras ad te dedi. Serius vero q̄ iis carebam
Hoſpitabantur em̄ apud amicū iam diu Nam neq; meorū ſcriptorū
minus q̄ nummorū ſum liberalis Quare iniuſte ii agunt oēs qui abutū
tur benignitate mea Non em̄ omnes ſunt Somni. quo quidē vno gratum
magis vidi alium neminē Vale ex Mediolano v. cal. Nouembres.

¶ Fran. philel. Fran. barbaro ſa. Excuſat ſe.

Hortatio tua michi maiorem inmodū probari debet vtpote que ab
optimo animo manat. meiq; amātiſſimo. Verū qui mare ingreſſus
in vehementiores fluctus inciderit. nō quo velit ſed q̄ ingruentiū ventorū
flatus traxerint. nauigare cogitur vel inuitus. Itaq; ex tempore conſiliū
capiatur neceſſe eſt Vale ex Medio. pridie cal. Nouembres.

¶ Fran. phi. Romano albizio ſa. Corripit quendam

Tu me obruis vndis lrīs tuis. Quare mihi iraſci non debes ſi minus ſepe
tibi reſpondeo Nam ea petis que p̄ſtare non pūt Prudētius tibi con
ſulueris ſi p̄ris viri grauiſſimi ſapientiſſimiq; malueris. q̄ tuo uti conſi-
lio Neſcio tibi aſſentari mi Romane Nō ſum libero ingenio Nihil ſimula-
ri prime fero Dum tibi manis q̄ patris obſequi, oībus es ridiculo. Vale

ex Mediolano ꝑdie calen. Nouē.

¶ Fran. phi. Rainaldo albizio equiti aurato Sa.

Spem adimit cuidam

Puto iāpridem te vel ab vſq; florentia. cū apud vos agerem cognouiſſe haud obſcure. eo me eſſe ingenio vt verbis paſcere didiſcerim neminē illoſq; minus qui mihi iure ſunt diligendi Itaq; ne inani alaris ſpe nihil hic eſſe video. qđ faciat in rem tuam ſiem paucis tenes Aliunde tibi conſulas oportet Nec velim tibi perſuadeas me tua cauſa laborem vllum aut fugere aut fugiſſe Sed ita res habet Vale ex Mediola. ꝑdie cal. No.

¶ Franciſcus philel. Scalamōti equiti aurato Sa.

Bene ſperare iubet amicum

Si de peritura Mediolanenſi apud hūc nobiliſſimū ꝑncipem amice et accurate feciq; intelligeret. et qui eſſes et quanti facundus Nō difficulter ſe perſuaderi paſſus eſt Delectatur enī doctis viris clariſſimiſq; ingenijs Itaq; nobis ſpem dedit non vulgarem Iuſſit enim nomen tuum referri in cōmentarios Quantum mihi videor intelligere. noſter breui futurus es. Interim ea para meditare cogita. que noui. Et vt magis armatus ſis delectatur is ꝑnceps. hijs hominibus qui queadmodum tu aſtra ſapere videntur ſi forſan quicq; ſapiunt aſtrorū potius q̄ raſtroru3 Vale ex Mediolano pridie calendas Nouembres.

¶ Franciſcus philel. Iacobino bicheto Salutem

Lactantium repetit.

Sum ego tua cauſa. Lactantium aliunde mutuatus quē intra quindecim dies ꝓmiſiſti rediturū ad dñm Tu eum codicē penes te habes iā prope annū Faciſq; mihi non mediocrē iniuriā cū tua cauſa ludere videor virum optimū mihiq; amiciſſimum. Prudentius tibi conſulueris ſi Lactantium dederis ad me q̄primū. vt eum tandē remittā ad dominum Vale Mediolani ex edibus noſtris calen. Ianuarias.

¶ Fran. philel. Anthonio Petrucio equiti aurato Sa.

Conditionem ſe non poſſe accipere ait.

Quam nouiſſimis lr̄is tuis mihi conditionem ꝓpoſuiſti quo redirem ad vos. ſi id mihi facere eſſet iam integrū eam libenter acciperē Sed tū ob alias multas rationes ea mihi vti non licet. tu ꝑcipe ob nouum huius reipuplice ſtatū quo tempore nemo eſt ſui iuris Breui tn̄ futurū puto vt tibi ex mea ſententia rn̄deam. Vale ex Mediolano ꝑdie idus Ianu.

¶ Franciſcus philel. Catoni Sacco Iureconſulto ſalu.

Negat ſe plura hoc tempore ſcribere poſſe.

Neſcio ſane. quid tibi ſim rn̄ſurus ad ea que multa ſcripſiſti non amice minus q̄ iocunda et ꝓ tua conſuetudine Sed vides i quę tpa inciderimus Itaq; ignoſce tū breuitati lr̄arum tum etiā qđ non liceat agere

nos loqui Sed mittā aliquem ex meis ad te quo mentē oēm meam cognoſces Vale ex Mediolano idibus Januarijs.

¶ Fran. philel. Beſarioni cardinali niceno Salutem.

Iliada ſe vendere negat

Emi homeri Iliada. quam vir eruditiſſimus Theodor⁹ gazes exſcripſit mihi et eam quidē magna cū impenſa atq; ſumptu. facito tanti vt ne Creſi quidem ingentib⁹ illis admirabilibuſq; theſauris cuiq; ſim ceſſurus Tu āt pater reuerendiſſime maiorē in modū miror. qui mecum ab vſq; Conſtantinopoli noris vel in puplico diſcendi ludo. vbi poſt obitum mei ſoceri Chryſolore fuimus apud Chriſococen condiſcipuli mores arbitreris cum etate mutaſſe Vt qui vnus oīm liberaliſſimus eſſe cēſerer benignitatem illam cū auaritia cōmutarim. donare didici ſepe permulta ac vendere nichil vnq; preſertim libros quib⁹ ſane p̄cioſius nichil duco At hūc homeri codicē tam carum habeo tā iucundū. vt quicq; in vita magis Itaq; ignoſce hac in re michi Si quid aliud tibi poſſim gratificari iuſſeris nihil fruſtra Vale ex Medi. x. calen. Febru.

¶ Fran. philel. alberto Zancario Salutem.

Non expedire ait vt oīa ſcribat

Que hoc geruntur neq; auſim. neq; debeo ſcribere tibi. Scio eñi non decere incolam in aliena repuplica eſſe curioſum Oīa mea conſuetudo hoc tpe eſt cum libris Itaq; ſemotus a popularibus fluctibus ne pereā naufragio inſtitui in huiuſ̄ portu me continere. donec aliunde ſecundius aliquis vētus aſpiret Vtinā mihi liceat ad vos ire Quod qm̄ facere prohibeor modice feram neceſſitatē Vale ex medio. cal. Februarijs.

¶ Fran. philel. Petro perleoni Salutem.

Corrigit inſimulantem ſe negligentie

Nugaris tu quidem. cū negligentiā mihi obicis quaſi tibi mores mei ſint incogniti Nam quē vnū vidiſti vnq; q̄ me diligētiorem At quid velis ad te ſcribam in tanto rerū oīm turbine. Itaq; ſine me tpm habere rationem Tibi pſuade tuā rem oēm non ſecus atq; ipſius meā michi cordi eſſe Vale ex Medi. viij. cal. Mar.

¶ Fran. phi. Frācīſco patricio ſa.

Amiciciam laudando operam petit amici.

Qua ipſe in re tuo velim vti officio Galeacius Cremenſis iſte. qui meas tibi lr̄as reddidit diligenter corā exponet Tuus āt mihi anim⁹ exploratiſſimus eſt Amas eñi obſeruaſq; me egregie. Nec potes oblit⁹ eſſe q̄ ego te ſemp dilexerim Nā tua tū doctrina tū dicendi elegantia teſtimonium facit Quod cū ita ſit reliquū eſt vt re ipſa intelligā q̄ etiam hoc tempore tibi ſum cordi Vale ex Mediolano p̄die calen. Apriles.

¶ Fran. phi lel Auguſtino daco Salutem.

Inſeruiri ſibi a diſcipulo deſiderat.

A Ccipies ex Galeatoo iſto. Cremenſi qui meas ptulit ad te lrās qua velim abs te curatū ire. Non eīm ignoras quātum diſcipuli pceptoribus debent. quos nō ſecus ac parentes colere venerariqꝫ oporteat Quod qm̄ minime ignoras. tecum longior eſſe nolui Vale ex Mediolano pridie calen. Aprilis. ¶ Fran. philel. Angelo actiolo equiti aurato S.

Amici pmiſſa non reſpondere ſuis ait.

QVe petenti tibi Philippo Maria duce adhuc viuo receperam de Coſmo medice. ea ſeruaui omnia. Que vero tu michi neqꝫ petenti neqꝫ cogitanti es pollicitus. nuſquā apparēt At nouit Coſmus et egregie quidem meū actū eſſe nullo iure Quod ſi extrema effect⁹ iniuria. oīa tibi cōdonaui. quid facturus ſit Coſmus apud quē vnum tu poſſe videris omnia Aut igitur promiſſa perfice aut tibi debeo nihil. Vale ex Mediolano calen. Aprilis. ¶ Fran. philel. Joanni auriſpe Salutem.

Illiberalitatis accuſat amicum

TE vno mi auriſpa nemo eſt in accipiendo liberalior. in dando autem nemo rurſus auarior. Quare ne prodigus iure poſſim a quoqꝫ iudicari. quod a me petis at te non ibit Vale ex Mediolano x. calendas Septembres. ¶ Fran. philel. Antonio panhormite Salutem.

Amicum certiorem facit de rebus ſuis et de ſtatu ciuitatis. petitqꝫ conſilium.

CVm idoneus eſſet oblatus nuncius. cui tuto lrās ad te darem volui certior fieres de rebus meis quas p nr̄a ſumma atqꝫ mutua beniuolentia. ſcio non ſecus te ducere ac tuas. Quāti me faceret carūqꝫ haberet diuinus ille dux Philipp⁹ Maria. noſti peregregie. Quo extincto quod ſine lachrimis meminiſſe neq̄o apud hos ciuis ſubito eſt exortū incredibile quoddā puplice libertatis ſtudium. cuius īitia pulcherrima extiterunt Nam q̄diu conſentione ſunt vſi. res geſſerunt p̄clarās et maximas Sed vbi relicta ratione puplice vtilitatis et glorie. ad ambitionē et auariciam animū conuerterunt p magne ſunt inter eos diſcordie ſubſecute Hinc eñi gabellini. illinc gelphe emerſerūt factiōes. qui īter ſeſe mutuis odijs eſtuantes in ardētiſſimas flammas breui exurgant neceſſe eſt Videre videor horrenda ppediē emanatura incendia. que diuina atqꝫ humana omnia concremabūt Itaqꝫ vellem me hinc tēpeſtiue ſurripere At quo me recipiam nondū ſatis intelligo. ita mihi videt̄ vniuerſa pꝑe Italia eodē hoc igni conflagrare. quare te rogo me adiuues conſilio tuo quod michi factum ditum magis cōducat Eſt eīm michi familia nō parua eaqꝫ delicta. quā hic relinquere nec poſſum nec volo. Quo aūt honeſte ſim cō modeqꝫ acturus non ſatis habeo exploratū. Vale ex Mediolano idibus. Nouem.

¶ Franciſcus philel. Alfonſo dauało equiti aurato Salu.

De eadem re.

QVo in ſtatu ſunt res mee poſt obitum illius noſtri diuini principis. Philippi Mirie. potes tu mi Aenice non cōiectura mō aīaduertere. ſed oculis pene ipſis coraq̄ȝ intueri. Non eī obſcuri aut varij eſſe que aut qui ad vos quotidie et rumores et nūc ij hinc perferunt. adeo ſunt omnia tumultuaria atqȝ turbulenta Nec longe abeſſe poteſt quantū mihi auguriari licet. quin hij ciues vt mutuis feruent eſtuantqȝ odijs. interſeſe per omnem cruoris immanitatem digladientur. niſi deus ipē auxilium tulerit Sed contineo ipſe me Haud enim ſcio. q̄ȝ hec recte cōmiſerim litteris. Adiuua me prudentiſſimo tuo amiciſſimoqȝ conſilio ſi quid potes. Vale ex Mediolano xv. calendas Ianuarias.

Franciſcus philel. Iapo piſano iureconſulto Salu.

Tabellarij verbis fidē eſſe habēdam ait et amici operam petit.

QVi tibi reddidit meas lr̄as eſt michi iam multos annos perfamiliaris Cuius fide ac beniuolētia erga me habeo exploratius nihil Itaqȝ nō ſum veritus huic vni committere ea omnia que abs te cuperē curatū iri. Quecunqȝ igitur verbis meis tibi corā exponet. ea volo non ſecus accipias. q̄ȝ ſi ex ore p̄ntis mei emiſſa audires Nec enim puto alio te nunc eſſe animo quantū eras cum in animo de lunari meatu atqȝ natura tā facere cōmentabaris. Nam quanq̄ȝ audio te ad rem nūmariam factum paulo auidiuſculum q̄ȝ ſoleres. et ſi prouſſus fuiſti nunq̄ȝ. tn̄ quia opa a te exigo non pecuniā. nihil eſt quod dubitē de tua benignitate. niſi forſan iuriſperitorum more operā quoqȝ venalem proponis Effice quod volo ac Vale ex Mediolano idibus Ianuarijs. Fran. phi. Ioanni auriſpe Sa.

Pericula ſua narrat et conſilium petit

EGo mi Auriſpa in ſirtibus nauigo. vnde ſine maximo periculo exū pere non licet et inter nauigandū ne fluctib⁹ obruar ac peream naufragio plurimū mihi eſt metuendū Si quid habes adiuuame conſilio tuo. Nam quid agam incertus ſum Vbiqȝ gentiū hoc tpe mediolani eſſe mallem. Vbi neqȝ ſine maximo periculo eſſe poſſum ꝑpter ciuilis ſeditiones nec etiam hinc abire ab his parmittit̄ in quoꝝ ptāte ſunt omnia Adde difficultates rei mee familiaris. Quare mihi oīa ſunt aduerſa Nichil oīno conſilij michi relictū eſt. Tu q̄ nauigas in portu. ſi quid adiumentū afferre potes ne differ Vale ex Mediolano vi. calen. Auguſtas.

Fran. phi. Georgio Plato iureconſulto Salu.

Admonitus grās agit et mores ſuos declarat

ADmonitionē tuam et probo ⁊ plurimi facio. vtpote quā norim manare a beniuolentiſſimo in me animo Ceterum velim illud tibi eſſe exploratiſſimū. ita me michi vitā inſtituiſſe cum antea ſemper tū p̄cipue

hac die. vt nihil obijci queat meis moribus. cuiꝰ redditurus non ſim quã
rectiſſimam rõnem. Nec ſum ita curioſus in vr̃a republica. vt a quoquã
poſſim iure accuſari Ego totus verſor cum libris Neqꝫ domi contineo nõ
modo ne loquar quicꝙ quod michi ſit incomodum allaturũ. ſed ne audiã
quidẽ Itaqꝫ admonendꝰ non eſt qui et tecum habitat nec aliunde pendet
ꝙ ex ſeſe ni fortaſſis michi metuis a candido decẽbre. homine natura ma-
ledico et inimiciſſimo bonis viris et eruditis omnibus. Id ſi quid inſidia-
rum tetenderit da operã vt corã accerſar Id ſi feceris. facile omnes diluci-
deqꝫ intelligent nefarios dolos ac fraudes teterrimi nebulonis. Tibi aũt
gratias habeo immortales. quod nichil pretermittas quod mea intereſſe
arbitreris Vale ex Mediolano vi. calen. Auguſtas

¶ Fran. phil. Leonello eſtenſi Marchioni Salutem.
Gratias agit principi ſe ad familiaritatẽ inuitanti.
Item quid differunt rex et tirannus

SI tibi coram narrare poſſum p̃ſtantiſſime p̃ceps. Leonelle quantũ
me tibi debere putẽ. quod nullis meritis de te meis vltro me inuita-
ris ad tue celſitudinis hoſpitiũ atqꝫ familiaritatẽ intelligeres. profecto ꝙ
ſit apud me egregia virtus mea. quanqꝫ admirabilis peneqꝫ diuina Non
eñ expectaſti vt te litteris anteuerterẽ ac rogarem. vt me intra regalis
tuos parietes exciperes dignumqꝫ redderes beniuolẽtia tua. Sed id diu
mihi atqꝫ multũ aggredi cogitanti ſponte occurriſti. teqꝫ ipſum liberalit̃
perbenigneqꝫ obtuliſti. ac nullum pretermiſiſti officium humaniſſimi ſa-
pientiſſimiqꝫ principis Et quoad a Platone ſcriptum legimus nõ obſcu-
re confirmaſti litteras illas fore reſpublicas. que aut a ſapientibus aut a
ſapientie ſtudioſis adminiſtrentur Nec eñ ignoramus inter regem et ty-
rannũ illud intereſſe. qđ hec omnia refert ad vtilitatẽ ſuã cõtemno diuio
omni atqꝫ hũano iure. Atqꝫ rex ſecus omnia qui iuſticiã atqꝫ pietatẽ añ
oculos ſemꝑ ferens. ſibi oĩa vult cũ ciuitate eſſe cõmunia. ſuũ atqꝫ ꝓpriũ
nihil ducẽs. qđ a puplica vtilitate dignitateqꝫ ſeparetur Dignus es tu ꝓ
fecto qui ꝙ diutiſſime ſis in vita. et non minus vniuerſe Italie ꝙ tuo iſti
pacatiſſimo atqꝫ feliciſſimo potentatui dñeris. Totus es ad laudem et ad
gloriam natus. cuius vniuerſa vita plena eſt honeſtatis plena ſapientie.
Faciat deus omnipotens. vt mihi aliqñ liceat vti atqꝫ frui quod mihi be-
neficiũꝙ benificentiſſime alacerrimeqꝫ ꝓponis Nunc eñ ea ſunt tempo-
ra vt aliud nihil queã non modo deliberare ſed ne rñdere quidem Vale ex
Mediolano v. calen. Auguſtas.

¶ Fran. phi. Nicolao Varroni phõ ac medico Salu. Ratione tp̃is parum eſſe loquendum ait.

QVe michi ſcripſerit nobiliſſimus princeps tuus immo noſter. quidqꝫ
ipſe pro tẽpore rñderim tecũ ipſe conſiderabis. Nam ego in preſentia

mei huius non ſum Itaq; oia ſunt accomodāda tpi Tu velim interea mo
dereris et componas omnia pro ſingulari tua prudentia Meū animum
habes in manu Nec loqui aptius quicꝗ licet Cū licuerit. id quod non lon
ge abeſſe potuerit aperiem tibi mētem meā. Es em̄ vnus cui crediturus
ſum oia. Vale ex Medio. v. cal. Augu. ¶ Fran. phi. Alberto Zan-
cario ſalu. Periculoſum temporis eſſe oſtendit.

QVid mihi reſpondeā haud ſcio Nec auſim efferre ſi quid etiam ſciam In ſcylleo eſtu nauigamus Niſi deus aliquis oportune afflauerit vltimum naufragium patiemur Vale ex Medio. v. calendas augu.

¶ Franciſcus philel. Ioanni auriſpe Salutem

Accuſatus ſuperbie excuſat ſe

QVid ſuperbie me accuſas quod tibi reſpondeā niſi quaſi ſint tempora vt cuiꝗ liceat loqui qđ ſentit. Itaq; malo abs te ſuperbie accuſari. ꝗ ſtulticie Nō ſum em̄ vſq; adeo obtuſioribus ſenſib?. vt quid me aut me aut deceat aut dedeceat non intelligā Te igitur rogo equo animo feras ſilencium meū Nam cum licuerit te obtundā ꝓlixitate oratiōis Vale ex Mediolano ꝑdie calen. Augu. ¶ Fran. philel. Angelo actiolo equiti aurato Sa. Arguit quendā non obſeruare promiſſiones

NIhil eoꝝ in hanc diem video abs te cōfectum que mihi tū coram antea tū poſtea per lr̄as tam liberaliter recepiſti. Ac non poſſum ſane non admodū mirari qđ rn̄des tu quidem ni fortaſſe velis me tuum interpretari ſilentiū qđ nihil mihi receperis neq; hic p̄ns nec poſtea ſcribes. ſed quod v̄ba non tā feceris ꝗ; dederis. Id ſi ita eſt vtar illo Therentiano par pari referto Vale ex Mediolano tercio nonas Auguſtas.

¶ Franciſcus philel. Petro medici Coſmi filio Salutem

Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit.

PRecipuum tuū in me amorē et expertus ſepe ſum preſens et audiui abſens Faciſq; ac feciſti ſemp pro officio gratiſſimi diſcipuli ⁊ viri optimi Nam de tua erga me voluntate eū ab alijs permultis tū ex Angelo actiolo ſplēdidiſſimo equiti aurato ⁊ vr̄e familie ſtudioſiſſimo egregie accepi Reliquum eſt vt Achillis quod fabulantur. iaculo vtamini in ſecūdo ictu Quod ſi fcūi cognoro haud patiar vlla me beneficij iuriſq; magnitudine ſuperatum iri Vale ex Mediolano nonis auguſti.

¶ Franciſcus philel. Lampugnino birago Salu.

Laudat quendam grece litterature ſtudioſum.

LAudo bonitatē ingenij tui qui etate iamdudū ingraueſcēs des operam grece lr̄ature iſtis diſſimilibus qui lr̄atiſſimi haberi volunt grecis lr̄is ignoratis oīno At ſua ſe plurimū opinione fallūt Nemo em̄ mea ſententia latinis ſit optimus. vbi greca prorſus eruditiōe careat Prudēter

igitur tibi conſuluiſſe. Quare quicquid a me poſtulas. id totū in tua eſſe poteſtate poſitū exiſtimato Nam ⁊ libris tibi et doctrina nunq̄ ſum defuturus Vale ex edibus nr̄is medio. nonis an. ¶Fran. philel. Aloyſio Crotto Salu. Comparatio Jheronimi et Auguſtini.

Iheronimi quas petieras. Auguſtiniq; ep̄las ad te dedi commodato Quare vbi eas pro tua volūtate lecticaueris. cura ad me redeāt Qđ aūt queris. quid de vtroq; ſentiā et quo ad doctrinā. et quo ad eloquentiam breuiter accipe Oīm primum de rebus diuinis non eſt meū iudicare. ſed eccleſiaſtice dignitatis auctoritatiſq; Ceterum puto vtrūq; vero pulcherrimeq; diuinarū rerū oīm ſcientiā tenuiſſe Sed q̄ ad reliquas omnis partes philoſophie Auguſtinus viſus eſt longe tum acutior ⁊ peritior tū etiam ſubtilior Dialecticus auguſtinus fuit egregius et idem phiſicus atq; mathematicus Huic Jheronim⁹ plurimū p̄ſtitit dicendi elegātia potius q̄ doctrina id quod ex vtriuſq; oratiõe licet intueri Grecam litteraturā Jheronimus perpulchre calluit Auguſtinus minus perfecte Ille hebraice quoq; habetur eruditus et . Auguſtinus illius lingue ignarus omnino Vita horridus Jheronimus Auguſtinus aūt mitis quod ſi ex his duabus vnus effici potuiſſet. nichil natura abſolutius edidiſſet . Vale ex edibus noſtris Mediolani.

¶Fran. philel. Petro thomaſio phō ac medico Sa.
Anguſtiam ſuam oſtendit.

Neq; hic eſſe licet ſine periculo nec alio ire permittitur Itaq; lupum teneo auribus Conſiliū tamen tuū non mō laudo ſed etiā p̄bo Sed quid agā qñ hec ſunt tp̄a Deus bene vertat Vale ex Medi. cal. Septē.

¶Franciſcus phi. Bernardo iuſtiniano ſalutem.
loqui ſe ait per tabellarium

Qui tibi reddidit meas lr̄as tanta mecum beniuolentia iunctus eſt. vt maiore nemo eſſe poſſit Quicquid is tibi meo nomīe dixerit id ita exiſtimato. ac ſi a meipſo corā audires. Vale ex Mediolano idibus Septembribus ¶Fran. philel. Nicolao Varroni Salu.

Hec negotia quibus fluctibus agitentur ſcio te non latere Quid em̄ mihi boni priuatim ſperandū ſit in tanta rerum omnium calamitate et ipſe intelligo et tu potes aīaduertere. Itaq; ſi quid habes conſilij. id vt doceas rogo Nam mihi vix vllum relictum eſt preſertim cum hinc abeundi facultas non detur Vale ex Mediola. xij. cal. Octo.

¶Franciſcus philel. Joanni auriſpe ſalutem.
Conſilij iterū ſibi petit propter pericula

Vix narrari queat quantis in malis tota hec ciuitas fluctuat Nec reliquum eſt quod expectetur preter vltimum naufragiū. id quod lon-

ge abeſſe non poteſt Bacchatur in oĩa mucro. Nec humanis nec diuinis parcitur rebus Scripſiſſem tibi pluribus. ſed neſcio q3 hec recte ſunt lr̃is cõmiſſa Tu ſi quid m̃ conſilij potes afferre recogita Nam mihi nullum eſt relictũ in tanta impunitas licentia Vale ex Medio. idibus Octo

¶ Franciſcus philel. Ambroſio iureconſulto Salutem

Dicit quoſdam vtiles donec vtilitas deceſſerit.

QVoniam iampridem obduruit meus animus ad eas erũna omnis. quas affert incoſtancia mutabilitaſq3 fortune. Idcirco equiorem in illos me prebeo qui nulla iniuria laceſſiti ſe mihi preſtant importunos atq3 infeſtos Nam ſi iniurias ſingulas pſequi velim mihi potius nocebo q3 alijs Non oẽs amici ſunt qui videntur. Qui cõmoda emolumentaq3 ſectantur tamdiu ſunt amici. quoad vtilitatis ratio corã floret. Si decedat vtilitas qui amicicia manere poteſt Idem poſſit de ijs iure dici qui voluptatem ſibi propoſuerũt Tamdiu em̃ ſe amicos inculcant donec perfruantur optatis Quod ſi quid triſtius accidat nuſquã ſunt Nõ igitur me perturbant que de hoĩs leuitate ſignificaſti eſt em̃ ſimil' ſui At ego ſequar meum vite inſtitutum Equidẽ benefaciã ſemper iniurias ſi propulſare non potero. aut cõtemnam aut pferam Vale ex Medi. calendis Iunijs.

¶ Franciſcus philel. Ioanni ametino iuriconſulto Sa.

laudat quendam q morali phie opam dat

QVod ſcribis dem opam. vt libros Areſtotelis tibi comparem. aut qui de repuplica aut qui de re familiari nobis pcepta tradunt. faciam et propediẽ et diligenter modo librarium nactus fuero. cuius in his exſcribẽdis opa vti poſſim qd id ſpero nobis minime defuturũ laudo at preſtantiam ingenij tui ſingularemq3 virtutẽ. qui quãq3 es occupatiſſimus non tñ pati earũ te rerũ expertẽ dici. que ad bene beateq3 viuendũ. pcipue conducũt Nam ſi ſeſe moderari & inſtituere pulchrũ eſt quod moralis diſciplina facit quãto fit pulchri9 et preclarius idẽ preſtare poſſe tũ de domo. tum de ciuitate vniuerſa. cuius felicitas oim felicitatem complexa eſt. Accedit ad rem q harũ diſciplinarũ cognitio eõ eſt tibi magis neceſſaria. quo legum et iuris ciuilis ſapiencia magis preſtas. Nam quis audeat ſe iuricõſultũ pfiteri his ignoratis fontibus. vnde leges omnes iuraq3 manarunt: faciam igitur quod iubes et amice et recte. Vale ex Mediolano calen. Octobres

¶ Franciſcis phile. Petro perleoni Salu.

Cõſolatur amicum in aduerſa fortuna

ANimaduerti ex tuis ad me lr̃is tibi fortunam quam vocant aduerſari At tu ſi me audis. animo forti magnoq3 ſis Et prudẽtia vtaris et patientia. Spereſq3 fore. vt preſtanti ingeniiq3 virtuti nihil tandẽ neq3 ad dignitatẽ nec emolumentũ deeſſe poſſit Itaq3 vt ad Gattum ait Co-

reddit apud Theocritũ Fidere Batte decet. melius cras forsan habebis.
Sperandum est viuis. non est spes vlla sepultis.
Nunc pluit. et clarus nunc iupiter ethere surgit.
Quare confide etiã tu propediẽ tibi melius fore Quandiu viuim⁹ nos bona spe duci conuenit Nam post imbrem serenitas sequi solet. Curabo qđ petis. quanq̃ res nostre sunt tempestate ob vim diuturni belli angustiores Vale ex Mediolano tercio nonas Octobres

Franciscus philel. Francisco barbaro Salutem
libros repetit.

Vellem eam michi fortunam deus optimus maximus tribuisset. vt et michi possem et amicis semp gratificari Non eñ libros meos abs te vt peterem Sed qñ illis carere non possum. rogo vt restituere iam incipias Vale ex Mediolano iiij. nonas Octobres.

Franciscus philel. Iacobo Cassiano presbitero sa.
Arguendo quendam libros ab eo repetit.

Tamdiu inani spe ductus abs te sum. vt michi ipsi succenseam Commodaram. Victorino feltrensi eruditissimo et optimo viro. proclum in Platonem cũ Timeo lucro et Aristotelis dialectica cum egregijs commentarijs Alexandri & Themistij Cuius proclus vtatur aut hospicio aut carcere sum plane ignarus nisi etiam ipse fortassis fuerit a te coniectus in vincula et in perpetuas tẽbras Dialectica vero apud te esse. tua iampridem ad me epistola testis est At ea in sex vsq; menses cõmodato petieras cũ iam anni quatuor p̃terierunt Nec codicẽ mittis nec quicq̃ ad eas lr̃as respondes quas dedi ad te hac de re creberrimas Itaq; nõ mirari nõ posse. Occurritq; mihi memorie te idem olim de Euripedis tragedijs et mathematicis libris. quos idẽ Victorinus per te mihi reddendos miserat egissum Itaq; modo possum non moueri Nã quãtum videre videor tibi sum ludo Facies ãt ꝓ officio tuo qui et sacerdos sis et Victorini discipulus et mei studiosus. si et mea ad me dialectica dederis. et aliquid de proclo docueris Volo eñ omnino meos apud me esse libros. ne inanis semp dominus existimet Vale ex Mediolano pridie nonas Octobres.

Fran. philel. Bernardo iustiniano Salutem
Litteras ab amico petit et libros suos repetit.

Quo magis quotidie tuas expecto lr̃as eo me magis mea fallit spes. Miror q; plurimũ quod sit in causa vt tabellarius vacuus semper redeat lr̃is tuis cũ ab alijs amicis frequentes reddat Itaq; pro nostra vetere beniuolentia abs te peto. vt hoc desiderio me tandẽ leues Quod si feceris habebo tibi non mediocres gratias. Preterea mea illa opuscula que cum pater tuus vir ille grauissimus atq; optimus. tũ etiã ipse tu viseuda

accepiſtis iſti nūcio ad me des velim qui meā tibi epiſtolā reddidit. Nam cū carū rerū nullū omnino mihi exemplum ſit. videor familiarib⁹ quibuſdam non eque in ſe nunc liberalis atq; antea cōſueuerā Vale ex Mediolano pridie Idus Octobres

Fran. phi. Blaſio Arertēſi equiti aurato Salutem
Iocatur in amicum ruri manentem

QVid tamdiu ruri tenearis ignoro. preſertim cū neq; ficus ruri. neq; vua. nec pomorū quicq; oſtenditur Sed caſtanee te fortaſſe delectant que qm̄ ſpūs ſunt pleniſſime ne lateri tibi noceāt caue. Nam ſi ijs vtaris familiarius ventris crepitū nunq; vites Ego plātas ficulneas indies expecto Vale ex Mediolano iiij. calen. Nouembres.

Fran. philel. Sicho. calabro ducali ſecretario Salu.
Pecunias ſolui ſibi petit.

DIxiſti cū hinc eſſes abiturus Laudem. ad tridnū fore. vt q̄s iuſſerat princeps. pecunie mihi indubitato redderentur Quadriduū iā aduenit et de pecunijs verbū nullum. Itaq; te rogo ne iuſſa principis fruſtra tue fidei mandata videātur. q̄ diligentiſſime cures. Vale ex mediolano. Idibus Nouembribus.

Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico Salutem.
Litteras repetit.

DEſideraui iamdiu lr̄as tuas rurſuſq; deſidero. Itaq; ſi me amas id quod eſt mihi clarius luce noli cōmittere vt te vel negligētie nomine vel obliuionis crimine accuſem Vale ex Mediolano octauo Idus No.

Fran philel. Ioanni euangeliſte fratri Heremitano Sa.
Stomachatur cuidam ſibi moleſto

Ec inferre cuiq; ſum iniuriā vnq; ſolitus nec ferre cōtumeliā. Itaq; monēdus viſus es. vt ceptis abſtineas ne inanis conatus tuo tacito cogitationis cōuitio tandē accuſes. et michi ſ ar gumentū afferas iure vlciſcendi. Quod ſi priſtinā amiciciā volutare aīo volueris, nihil fruſtra tentabis Preterea non te debet cepiſſe obliuio. et que locutus et que molitus fueris in principem noſtrum proxime tyrannidis tempeſtate. Hec ſi efferantur in lucē te puto peniteat totius conatus tui. Nec longe fuerint arceſſendi teſtes Nam et vicinia tua omnis et tui ordinis ſocij et ſodales itē cōmandiucouerſcr tui conſtantiſſima teſtimonia aduerſus te ferant Pauca te admonui Tu ne michi ſtomachū moueas caue Vale Mediolani ex edibus noſtris Idibus Nouembribus.

Fran. philel. Facino ſorobrenuncianenſi. Salutem
Traditum ſe queritur obliuioni.

QVod mihi abiens verbum non feceris. feciſti tn̄ quidem inhumane. id quod non moui⁹ tuis qui ſunt humaniſſimi. dandum velim q̄ liberalitati calabri noſtri Cicchi. qui dum vi nūmorum iam te obruit. facit

oblitum amicicie noſtre. Quare peto abs te eum vt roges meo nomine. ne te nummoſiorem efficiat. quos in amicos ſis diligentior addaſq; ſe mihi gratiſſimam rem facturum. ſi negotiū meum confecerit apud ꝑncipē ſo et ꝗ̄primum et ex ſententia noſtra Quam ipſam rem vt etiam tu ꝗ̄ diligentiſſime cures. maiorem in modum a te contendo Vale ex Mediolano ſeptimo calendas Decembres.

¶ Franciſcus philel. Ciccho calabro ducali ſecretario ſa.

Operam amici importuni petit.

REm meam vt apud ꝑncipem cures tanto ſtudio te rogo. vt maiore vix aliud quicꝗ̄ poſſim Non ea michi conditio eſt. vt morā pati liceat ſed quod tibi eſſe perſpicuū non ſum neſcius. Noui preterea occupationes tuas Quo vt vel īportuniorē me prebeam Cedit enī neceſſitati pudor Itaq; velim. oīa ꝑ tua prudentia modereris Vale ex Medio. vij. cal. Decem.

¶ Franciſcus phi. Blondo flauio. Salutem.

Certior fieri petit de proſpero ſtatu amici.

PErcontātādi quotidie ſepiſſime de te michi tandem eſt renunciatum te Ferrariā conceſſiſſe et habere perbelle Que res me quanta voluptate affecerit. conſiderari abs te malo ꝗ̄ dici a me qui eo te amore complexus ſum. vt aliū magis neminē Quod āt in hāc diem nihil ad me ſcripſeris non mediocriter ſum mirat⁹ Nō enī es neſcius. ꝗ̄ mihi iucūde eſſe debeāt tue ſecūde res oēs quas eque mihi atq; tibi ſecūdas ſemꝑ iudicaui Itaq; tue liberalitatis munus erit ſi me feceris ꝗ̄primū certiorē de omni ſtatu tuo quem indies ab immortali deo magis magiſq; fortunari non ſolum cupio ſed etiā opto Vale et clariſſimo phō Nicolao Vario et eloquētiſſimo viro Guarino Veronenſi ſalutem meo nomīe plurimū dicito. ex Medio. vij. cal. Decembres.

¶ Fran. phi. Ciccho calabro ducali ſecretario Salutem

Grata fuiſſe ſcripta amici dicit.

ME tue perhumane amiciſſime lr̄e non mō recrearūt. ſed etiam mirifice refecerunt. Nec dubito que ſcripſiſti ex animi ſentencia eſſe a te ſcripta mō queādmodū ipſe benigne cupis. item etiaʒ reliqne iuſſa ꝑncipis exequantur Vale ex Mediolano vi. cal. Decembres

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio phō ac medico Salutem.

Suadet amico vt etiā in ſenio non quieſcat a ſtudio.

NOſti eam eſſe ſapiētum virorū ſententiā nihil accidere pernicioſius ſenectuti ꝗ̄ aīmi relaxatiōem Ea enī ingenij vis quā iuuente feruor excitabat. tā ſpiritali ſanguīs fomento veluti tepeſcente paulatim habet vbi diligentia et ꝑpetuo quodā ſtudio minus acuatur Itaq; non abſurde monēt. qui ꝑcipiūt eſſe in huiōi etate labores corꝑis minuēdos aīi augendas aūt aīmi Quanꝗ̄ haud ſcio ꝗ̄ ocioſa vita cōducat corpori Videmus

certe apud homerum Nestorem et animi et corpis viribus eque delectari Ego aūt puto in oī etate mediocritatē eſſe ſeruandā et ita agendū. vt nihil nimis. nihil parū intentionē remiſſiōe cenſeo condiendā. At relaxari qui velit. languide cuiuſdā pecudis ſimillimum iudico Quorſum hec iampridem nihil ad me ſcribis vel ꝙ plurimis lr̄is ꝓuocatus Nihil eſſe in cauſa aliud opinor ꝙ ſenium. Quare rogo. vt et tui et mei ſarū iam incipias reminiſci Mihiq; aliquid rn̄de. ne vel ſenectutē in te accuſem vel obliuionem vel negligentiā Vale ex Mediolano vi. calen. Decembres

¶ Fran. phi. Baptiſte Sache barochio ſalutem

Amicorum oīa eſſe cōmunia Carmina ſua repetit

QVod de rebus meis varijs. familiariter nequaꝙ tibi vicio do. Sed quod ita vtaris vt mihi incōmodes minime laudo Tu mea oīa carią ita habeo apud te. vt eorū michi nullū eſſe reliquum exemplū velle videaris Itaq; cū ſum carminū opus aggreſſus fruſtra aggreſſus videar ſi ita mihi te familiaritatē preſtiteris vt non tua tibi ſolum. ſed mea et tua volueris Quod ne turpiter vſu veniat. facito mea omnia carmina ad me ꝙ primum redeāt Reliquiſti eīn eorum apud me nihil. Vale Mediolani ex edib⁹ nr̄is calen. Decembres

¶ Fran. phile l. Baptiſte Sache barocio Salutem. Carmina iterum reddi ſibi poſtulat.

QVantum videor intelligere maius te Danum haberi ꝙ Oedypoda qui tamē vterq; dici poſſis Carmina inquā mea mihi ꝙ primū reddito Quod ſi mee lr̄arum nocte fortaſſe delectant. tuis etia; ego contentus ſum. Quod ſi neq; mea ad te dederis. nec alia rōne ſatiſfeceris officio tuo iure michi vel caſtigandus vel apertius monendus videare Vale Mediolani ex edibus calendis Decembribus.

¶ Fran. philel. Andree alamanno Salutem.

Lr̄as amici laudat eumq; ad virtutem hortatur.

QVo te magis indies perſpicio. eo michi humanitas tua ingeniiq; fecunditatis dilucidiorq; fit et clarior Me tue proxime lr̄e mirum in modum delectarunt quippe que non min⁹ amoris plene ſummi erga me tui ꝙ diſertiſſime viſe ſunt Illud āt mihi moleſtū fuit. quod he ꝑuenerint ad me quo tempis momēto vir integerrimus relioſiſſimuſq; ſacerdos frater Marianus is qui tibi reddiddit hanc epl̄am. erat cōtinuo deceſſurus ad vos Itaq; non potui quod voluiſſem ad ea reſpondere. que tum de virtute tum de fortuna locutus es Sed reſpondebo poſtea. cum quid ocij nactus fuero. et ſi hoc mihi vir vnꝙ datur omnino. Interim te moneo atq; hortor. vt nihil exiſtimes humanis in rebus vni virtuti anteponendum. Hec enim ſola viget. ſapit. eſtq; immortalis Reliqua omnia et vana ſunt et fragilia planeq; caduca Vale ex Medio. iij. nonas Decembres.

Franciſcus phi. Sphortie ſecundo Salutem.

Promiſſa confectum iri petit.

Peto abs te in maiorem immodū. vt quod et michi coram recepiſti et ex proximis meis lr̄is audiri potuiſti id apud patrē tuum pſtantiſſimū et munificentiſſimū pncipem q̄primū et q̄optime conficias Hac mihi re neq3 gratius quicq̄ neq3 magis neceſſarium preſtare potes Vale ex Mediolano pridie Idus Decembres.

Fran. phi. Sphortie ſecundo Salutem. Ad idem.

Petij abs te proximis lr̄is ſecundum. qđ etiam nunc terciū et peto et te quoq3 ſi pateris rogo vt rem meā apud pncipem nr̄m munificentiſſimum prēm tuū vbi minus cōſiteris ita conficias. vt michi abiens coram recepiſti in hunc diē neq3 tu rn̄diſti quicq̄. nec et alio ſum tertior factus quid egeris aut non egeris. Itaq3 aut rn̄de q̄primū. aut equū mitte quo vehar ad vos Nam ſi ad vos venero facile futurū ſuſpicor. ne vacu9 Mediolanū repetam pſertim cū iam inſtar natalis Chriſtianus. q̄ prin ceps ſolet ad bn̄ficentiam exhortari Vale ex Mediola. xv. cal. Janua.

Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salu.

Officium petit amici.

Quod et pnceps noſter Franciſcus Sphortia tibi abeunti iuſſerat. vt ipſe vobis pluribus abs te petij. ſi munus in hāc diem cōficere potuiſti vt cōficias tandē cupio Hic enī vna re neq3 gratius michi quicq̄ preſtare queas. nec etiā iucundi9 Atq3 bn̄ficium iſtud quis non libenter conferat. quod is in quē cōferam9. maximi ſit facturus. et eo tn̄ vſurus non ſit Sic enī cū ſumus liberales. tū ex huiuſi nr̄a liberalitate neq3 moleſtie neq3 incomodi quicq̄ accipim9 Tenes quid velim Vale ex Medi. xv. cal. Janu.

Fran. philel. Facino farobronunciano Sa.

Petit vt ad ſe amicus veniat.

Si commode fieri abs te poteſt huc hodie venias peto. Sum enī tecū quidem cōmenturus. Quare velim ne differas neq3 cōmittas. vt te potius excuſandū cunctatiōis q̄ laudandū pperationis oſtendas Vale Mediolani ex edibus noſtris calen. Januarijs.

Franciſcus philel. Joanni Mario filio Salu.

Anxium ſe ait ſup valitudine et abſencia filij.

Poſteaq̄ a nobis abijſti. de te nihil accepimus Itaq3 non poſſumus non vereri. ne quid tibi quod nolum9 acciderit. Nam hoſpes ille ad quē diuerteras nocte. cu9 primo die hinc profectus es mediolanū mō veniens renūciauit tecū es apud ſe hoſpitatus. viſum eſſe. e ſtomacho laborare. et de caupone queſtū apud quem prandidiſſes Quare velim facias de te tuiſq3 conſilijs q̄primū certiorem Nam ſi vales. quia illic tēpus ina-

aliter teras nescio. Sin minus vales danda est opera. ne tua neglientia sis peiore conditione Vale ex Mediolano v. idus Januarias.

¶ Fran. philel. Laurentio Gyni filio Salutem.

Silentium diuturnum accusat.

NOn possum officiũ tuum non accusare. qđ tamdiu silentium egeris Nec enĩ mei oblitus esse debes. quẽ mirifice diligere consuesti. Nec etiã Pythagoreus factus es tã repente. p eloquutionis studio maxie oim inseruire didiceris Nec te su pbum factum esse puto. q̃ humanitate ꝛ mãsuetudine nemini cedas Itaq; nisi te iure accusatum malis facito ꝓpediem intelligã quid in causa fuerit. vt tãto siletino te dididerís Vale ex Mediolano idib⁹ Janua.

¶ Fran. phi. Augustino daco Salu.

Silentium carpit.

Nulla ratione adduci possim quin credam te mei esse amantissimum a quo sis pulcherrime institutus Sed nõ possum nõ mirari. quod nihil lr̃is obstrepas. qui quotidie cũ apud vos agerẽ me pulcherrimis tuis suauissimisq; epistolis veluti lacesserss. Nunc vero totus es mutus. qui quo est factus lingua solutiore. eo te loquatiorẽ esse oportuit Vale ex Mediolano idib⁹ Janua.

¶ Fran. phi. Francisco patricio Salutem

Litteras a discipulo petit.

QVam de te philelfus sit bene meritis. eloquẽtie et eruditiones nomẽ quod es per oẽm Italiam non mediocre neq; obscurũ adeptus facile declarat Que fit. vt non nescius esse debeas. q̃ te gratũ esse oporteat Qđ non maius in quenq̃ bñficium confiteri pt q̃ discipline et eloquentie quibus rebus non mõ ceteris omnib⁹ aĩantibus sz ipsis quoq; p̃stam⁹ hominibus qui nihil supra hoiem sapiunt Desidero igitur officiũ tuũ his in rebus. quibus a nobis vel institutus es ve conferniat⁹ ni tacendi fortasse q̃ loquendi artem ꝓfiteri malis Vale ex Medio. idibus Januarijs.

¶ Fran. phi. Blasio Aretenũ equiti aurato Sa.

Plantas sibi mitti petit:

IAm ver est in limine Itaq; te peto. vt quas hyeme plãtas illas ficulneas ad me dare veluti peritior agricola noluisti nunc tãdem dare incipias Nisi fortasse quod nolim. moleste feras res vllas bonas fore tibi communes cum alijs Nam si pluribus rogari te cupias. non possum nõ vereri ne vel inuidie vel obtrectionis sis accusand⁹ q̃s quidẽ perturbatiões indignas arbitror magnitudie animi tui Cupio item plantas prunorũ damascenorum Vale ex Mediolano nonas Februarias.

¶ Fran. philel. Joanni aurispe Salutem

Librum serio mitti petit

Nol lucem meū videre cupio. Nam eius mihi preſentia vehementer eſt opus Quare ne iſtū patiaris apud te diutius hoſpitari. maiorem in modum abs te peto Vale ex Mediolano xij. calen. Martias

¶ Fran. philel. laurentio valle Salutem
Conſilium mutatum ab amico miratur.

Audio de te reliquiſſe Alphonſum regem et eſſe Roma Ne dubito te nihil pro tua prudentia feciſſe temere Miror aūt eū et ab Alphonſo honorifice et vt accepi cōmode tractareris qđ Rome q̄ʒ Neapolim hoc tēpore vitam agere malueris. preſertim cū non ſis neſcius quos fluctus nauigaturus ſis Non em̄ ocioſum te eſſe petuntur. qui viros bonos eruditoſqʒ inſequi vel abſentis cōſueuerunt Tibi aūt vt oīa ſecunda ſint plurimū opto Vale ex Mediolano xij. calendas Martiā.

¶ Franciſcus philel. Franciſco barbaro Salu.
Hortatur amicum vt libros tandem reddat.

Iam pudet me me repetere totiens libros illos quos cum Conſtantinopoli agerem ad te dedi Video em̄ ad id te nihil omnino in hāc diem rn̄dere Nec ſatis intelligo ſententiā animi tui Nō em̄ idcirco tacere te exiſtimo. quod meos mihi libros nolis reſtituere. Noui em̄ et grauitatem et conſtanciā tuā. noui fidē noui integritatem Ad hec ea es altitudine animi eaquā greci megaloprepiā dicūt. nr̄i vero magnidecentiā recte nominent. vt non modo que aliena ſunt nolis inuito dn̄o. ſed etiam tua q̄ʒ magnificentiſſime in illū conferas. preſertim cū quē tui eſſe obſeruantiſſimi non ignores Itaqʒ te mi humaniſſime barbare rogo etiam atqʒ etiam vt meos mihi libros qui iam ānos triginta hoſpitari apud te ſunt contubernalis efficias et id hac quidem lege vt quē codicem ex omnib⁹ magis adamaris. tū tibi perpteū eſſe atqʒ tuum velim. Vale ex mediolano xi calen. Martias.

¶ Fran. philel. Angelo Aretino Salutem
Pollitica maturari deſidarat

Quod de meo negotio cum Cicheo Simoneta verba feceris eſt michi gratiſſimum. ſed eo grati⁹ futurū ſi breui et vt decet. quod perhumaniter Cichus eſt pollicitus. cōficere ipſe perrexerit Nullo em̄ modo recte conſultum eſt de rebus meis tamdiu tempus terere Annus em̄ preterit poſteaq̄ʒ optimus pnceps noſter huius florentiſſime reipuplice eſt potit⁹ qui q̄nq̄ʒ munificētiſſimus in me eſt. ego tamen adhuc de ſtatu meo incertus ſum. Et res mea domeſtica eſt adeo attenuata diuturnitate bellorum ꝛ vict⁹ caritudine. vt ad tenuitatē accedere nihil queat Nec pnceps glorie nec laudi mee conducit eſſe. Phillelphum animo egro. quod tādiu ſit neceſſe eſt quoad egre deſierit Nam egeſtatem nimiam muſe abhominantur. que lete eſſe non poſſunt Vale ex Medio. xiij. calendas Mar.

¶Fran. phi. Ciccho Symonete ducali ſecretario Salutem.

Expediri petit quod in rem ſuam ſit

EGo te plurimũ rogo ac oro vt rem meam tandẽ expedias. Nihil em̃ prudenti viro ſtultius duci puto ꝙ ſibi ac rebus ſuis neſcire cõſulere. Nec em̃ mihi ſemꝑ petendũ eſt. Ita eſſe vt ſum neqꝫ principi conducit nec mihi. Vale ex Mediolano xij. calendas Martias.

¶Fran. philel. Jacobo camertuati. Salutem.

Librum repetit.

ILlis. M. Tulij Ciceronis orationib⁹ quas a me commodato accepiſti vti iam cupio Itaqꝫ eas velim ꝓpediem ad me des Nam iamdiu tuo hoſpitio vſe ſunt. Quare facito domum repetat. Vereor em̃ ne dũm ſint oblite Qđ ſi tardarint extrude Vale ex Medio. x. cal. Martias.

¶Fran. phi. Blondo flauio ap'lo ſecretario Salutem

Lr̃as ſe nondũ accepiſſe dicit. Deĩn ſtatum ſuum ſignificat

GAudeo quod ſcribis te meas aĩuertiſſe lr̃as et ſi tue quantũ videor intelligere vtuntur adhuc inceſſu teſtudineo Nondum em̃ aduentarunt Quare vide ne fides inſido illo nuntio deſiderãda ſit. Quod aũt de ſtatu meo certior fieri vis. hic me ꝑnceps ſingulari beniuolentia eſt cõmplexus cumulatqꝫ quotidie maioribus bñficijs Hieronim⁹ gener reliquaqꝫ familia nr̃a bene habet De ſtrabone nihil eſt quod labores⁹. Amicus enim ille cũ habere ſe pernegat Ille eſt apud Aurispam eiuſmodi Strabo geographus et vt audiui apud Guariũ. Si quem habere potes commodato mitte ad me et ad triduũ vſqꝫ faciam quod cupis Te noſtro ꝑncipi ꝙ diligentiſſime cõmendaui qui tum iucũdiſſime de te audiuit tum reſpondit perhumaniter et per benigne Vellem quod ſcribis vno eſſemus atqꝫ eodem loco quo alter alteri frui aſſidue poſſemus. Nam cũ ſtudiorũ et morum ſimilitudo tum cõſiliorum cõmunicatio ꝛ conuictus aſſiduuſqꝫ vſus amiciciam maxime nõ tuetur ſolum. ſed auget et ſuauiorem efficit. Quod te tantiſper ad agriculturã contuleris. dum vel adoleſcere incipiat. laudo modo ꝑ vri iſte quas miſeris et conditiões vitiũ vberrimũ fructũ aliquem breui ſint allature. Cum italiã tuã omni ex parte exornaueris. fac videam Vale ex Mediolano iiij. calendas Martias.

¶Fran. philel. Sphortie ſecundo ſalutem

Dicit ſe nihil accepiſſe promiſſi

POllicitus es non modo non petenti michi ſed ne cogitãti equidem te dono daturũ neſcio quid Itaqꝫ nolim te falli opinione tua intelligas nihil eſſe mihi redditũ tuo nõie nec item alterius cuiuſpiam in hãc diem. Quare facito ne obliuioſis accuſeris vel neglıgẽcie. Nam vtrumqꝫ crimẽ tua preclara indole eſt indignũ Vale ex Mediolano v. idus Martias

¶ Franciſcus philel. Franciſco patricio Salutem

Amari ſe letatur et rediturum ſe ſpondet

Ex lr̃is Xenophontis filij. liquido cognoui quod minime dubitabam ſingularẽ erga me tuam beniuolentiam. Letor autem vehementer quod vetus illa de re mea nequaꝗ̃ fefellit opinio. Itaq; vt intelligas me vi amoris non vinci abs te. decreui omnino ad vos redire modo equa cõditione fieri a me poſſit Tuum igitur munus fuerit. vt quod cepiſti ſponte id etiam mea cauſa perficias Xenophon reliqua tecum cõmentabitur. Ego patrem tuum grauiſſimum et optimum virum bene valere opto. Vale ex Mediolano pridie calendas Apriles.

¶ Fran. phi. Antonio Michaeli equiti aurato Salutem dicit plurimam.

Laudat amicum quod ſe amat.

Gaudeo equidem plurimũ quod non ſolum in rei pecuniarie ſed in amicorum etiã hereditate ſuccedere inſtitueris patri tuo clariſſimo ꝛ ſapientiſſimo viro qui cũ mihi tanta familiaritas beniuolentiaq; fuit. vt maior cuiꝗ̃ eſſe poſſet cum nemine Nam filius Xenophon lr̃is mihi ſignificauit. quanto ſtudio ac fide operam das vt me coram ꝑpetuo vti atq; frui poſſis. mitatuſq; humaniſſimũ patris ingeniũ. eque me diligis atq; ille conſueuit Itaq; grãs tibi habeo maximas. Vt autẽ intelligas me tibi in amore nulla ex parte cedere xenephon filius ꝗ̃ ego decreuerim ire ſentẽtiam tuã corã exponet Vale ex Medio. pridie calen. Apriles.

¶ Franciſcus philel. Bernardo iuſtiniano Salutem.

Accuſat quendam rare ſcriptionis.

Quotiens accipio tuas lr̃as totiẽs. Leonardum meũ patrẽ tuum vel potius noſtrũ clariſſimũ et preſtanti ſapientia virũ videor corã aſpicere eundẽq; mutuo et audire et alloqui Que quidẽ res cũ ſummã michi afferat voluptatẽ. facile debes intelligere ꝗ̃ michi moleſtum ſit cũ etiam bis et iterũ inuitatus interdũ nihil reſpondes Ad reſurrectionẽ chriſtianam id qđ hortaris te viſere inſtitui. mõ id michi facere liceat ꝑ ꝓncipem Quare qđ facto fuerit opus coram vna cõmentabimur Vale ex Mediolano pridie idus Apriles.

¶ Fran. philel. Petro thomaſio phõ ac medico Salutem.

Silentium accuſat et litteras petit.

Iam menſes ꝓpe duo ꝑterire poſteaꝗ̃ nulle mihi tue lr̃e ſunt reddite Itaq; ſum miratus et tuum et Bernardi iuſtiniani ſilentium Si mihi quicꝗ̃ facturus es. qđ gaudeam maxime cura. vt ꝓpediem lr̃as tuas ꝗ̃ longiſſimus lectitem. Vale ex Mediolano v. calendas Ianu.

¶ Fran. philel. Xenophonti filio Salutem.

Salarium duplum petit vt redeat.

Quod Senenſes reditū ad ſe meū vehementer cupiunt gaudeo Sim primum tibi videndum eſt quanti faciunt meū reditū vt intelligant me nulla conditione Senam repetiturum niſi duplo maius michi ſalari um ea conſtituerit quod antea preſtitiſſent Vale ex Mediolano iiij. calen das Januarias ¶ Fran. philel. Aenico daualo equiti aurato Sa.

Diligere ſe ait amicum et ſemper dilecturum etiam ſuum pollicetur aduentum.

Quantam mihi voluptatē attulerit tua illa pergrauis diſertiſſimaqꝫ epiſtola. quā nudiſquartus a te accepi. ꝫ ſi debeo alijs lr̄is meis i ntel lexiſſe tamē quia fit interdum vt lr̄e non reddantur. idcirco eadē rurſum a me ſignificatum iri exiſtimaui Quāti ego ſemper fecerim beniuolentiā tuā iam totos annos duodecim cognouiſti Itaqꝫ amabam te atqꝫ colebā plurimū ſolo egregie ꝟtutis tue interuentu Aliud beneficij interceſſerat nihil Nunc aūt cū video quanta me benignitate proſequeris potes facile coniectare quantus cumulus acceſſerit ad obſeruantiam erga te meam. Nihil eſt profecto quod magis cupiā ꝙ id preſtare. vt ꝙ dilucidiſſime perſpi ciās me vnū eſſe ſempqꝫ futurū quo de vno ea tibi poſſis omnia polliceri. que de gratiſſimo et obſeruantiſſimo hoīe expectari conueniat Aduentū aūt meum ad Alphonſium regem maturabo ſimul atqꝫ librarius ſatvra rum codicem quem cepit exſcripſerit. Tu me interim et regi comenda et tibi. Vale ex Mediolano tercio calendas Junias.

¶ Fran. philel. Aenico dauolo equiti aurato ſa.

Peſtilenciam agit incrudeſcere.

Cepit Mediolani adeo peſtilentia incrudeſcere. vt non poſſum mihi non meruere Itaqꝫ nihil eſt quod omittā ad parādum iter ad te mo do librarius non me fallat. ad ſecūdum vſqꝫ menſem aut paulo amplius te videbo Vale ex Mediolano tercio idus Junias.

¶ Franciſcus philel. Mariano ſacerdoti Salutem.

Certior fieri petit de commiſſis

Quid in cauſa fuerit. vt poſteaꝙ hinc abijſti nichil de his reſponderis. que tue fidei ꝓ amicicia noſtra mandaram. non prius intelligo ꝙ ip ſe tu me feceris tuis lr̄is certiorem Quare ſi me nunc quoqꝫ diligis vt an tea conſueſti a te peto. ne me longius teneas deſiderio tuarum lr̄arum. Vale ex Mediolano pridie idus Junias.

¶ Fran. philel. Antonio panhormite Salutem.

Commendat amicum.

Si qua in re Xenoqhonti filio fuerit opus tua opera ſcio te nichil eorū pretermiſſurum omniūqꝫ me a intereſſe cognoſcis Quis eīn eſt cuiqꝫ tibi charior eſſe debeā. Nam ego te non ſecus diligo amoqꝫ ac fratrē id qꝫ

tibi niſi ex omni parte eſt cognitum quid eſſe cogitetur poſſit non intelligo Vale cum pudiciſſima uxore tua pulcherrimaqꝫ filia Ex Mediolano pri die calendas Iunias. ¶ Fran. philel Aenico dauialo ſalutem.

Loqui ſe ait per eum qui lr̃as pertulit.

Xenophon filius ad te venit. ex quo mentem meam oēm intelligas. Quare quicquid tibi meo nomie expoſuerit ita accipies ac ſi me coꝛã loquẽtem audires Verba eñi filij patris ſunt omnia Itaqꝫ me totum in Xenophonte apud te exiſtimato. Te aũt rogo vt idem in me ſis qui fuiſti ſemper hoc eſt et facilis et humanus et quãtum ad regem attinet. pbeni gnius ſcliqua ex ipſo exenophonte cognoſces. Vale ex Mediolano pdie idus Iunias ¶ Franciſcus philel. Franciſco barbaro Salu.

Nihil quod ſcribat occurriſſe ait. Item de podagra

Uerenti mihi lr̃as ad te dare. quas lecturus libẽter foꝛes nullum ſa ne conſentaneũ muſis occurrebat argumẽtum Nã quid aliud Phi lelphus dignus ſcribat ad barbarũ q̃ de humanitatis ſtudijs. Ad hec ſci licet apud nos ſoꝛdent De rebus vero bellicis quas video quotidie impen dere ardentioꝛis. non eſt mei numeris quicq̃ obſtrepere Quod aũt acce perim te ex pedibus laboꝛare non p̃t mihi ꝓ noſtra ſumma beniuolentia non eſſe pmoleſtum Es eñ indignus qui quicq̃ patiaris quod nobis pre ſertim cũ ſis vita cõtinentiſſima. ni foꝛtaſſis iſte ſit moꝛbus an vſqꝫ maio ribus tuis hereditarius. Nã podagra vt Hipocratis ſententia eſt. fit eo ſanguine. quẽ bilis ac pituita coꝛruperit et id quidã in venis gracillimis. quibus coꝛpus. vt pnereſſarijs carere nullo pacto poteſt. At ipſe tu nulli es bili obnoxius. qui vn⁊ oĩm ſis moderatiſſimis moꝛib⁊ ſed ne petuite qui dem. qui nulla ſis nec ingenij nec coꝛpoꝛis craſſitudine Quare cũ iſtiuſmo di offenſio a parentibus in te inſit fer equo animo hereditatem. Vale ex Mediolano pridie idus Iunias.

¶ Fran. philel. Nicolao artimboldo ducali ſenatoꝛi ac Iureconſulto ſalutem. Promittit ſe curaturum omnia

Ni tibi viro integerrimo et eruditiſſimo hoĩ. et cũ rerũ mearũ omniũ tũ meꝛẽpſius in pꝛimis ſtudioſo gratificer oĩa que preſtari a me que ant ſim plane ingratus Faciã igitur quod tantopere afflagitas et id qui dem nõ libenter min⁊ q̃ diligenter Ceterũ noſti occupatioẽs meas quib⁊ ſi volũtatem meam cõparaueris haud me cũctatiõis accuſabis Studebo tamẽ anniterqꝫ manib⁊ ac pedib⁊. vt aiũt et diligẽtia oẽm ſuperet neceſſi tatẽ Vale Mediolani ex edibus noſtris idibus Iunijs.

¶ Franciſcus philel. Donato Actiolo ſalutem.

Nomina librorum venaliũ deſiderat ſibi ſcribi.

Accepi eſſe apud vos quoſdã priſcos de arte grammatica libros. quo cũ

quo tamen velim noīa ad me ſcribas. Nam quibus hoc tpe in publicis lu-
dis greci vtuntur libris pleni ſunt ineptiarum ac plane tales: vt ad dedi-
ſcēdum ſint. quam addiſcendum lōge magis accommodati. Tu fac quod
peto ac vale ex Mediolano Idibus Iuniȷ̄s

Fran. phi. Catoni Sacco equiti aurato ac iuricōſulto. Sa.

Arguit amicum auariuſculum factum.

Aiunt te mi Cato factum auariuſculum qđ plurimū miror Nam cui
parcis pecunias tuas. qui libros ne gigneris. vxorem. Mathuſalē
tibi matrimonio iunxiſti. Fratrine: At ille eſt longe te ſtultior. qui a tuo
cōſpectu non ſecus fugit quam ſi baſiliſcum intueretur Num te podagra
ſcirco in auariciam agit qđ metuas fore. ne ſi leges docere et ius ciuile co
garis deſerere ad paupertatem priſtinam redigare. quaſi tibi non prop-
terea iunxeris locupletē anum vxorē. quod nūmos liberis pretuleris Vi-
ue igitur vt conſueſti liberaliter. neq; tibi pauperies metui ſit. Nullꝰ eīn
vehementior dolor vacat febre. qua vna te breui ni ſapias omni exuet cu-
ra Vale ex Mediolano Idibus Iuliȷ̄s Frā. phi. Andree alamāno. S.

Commendatio hyronica ac ridicula

Demetrius ſcuropulus iſtac iter facturus in vrbem. Romam petit a
me: vt ſe tibi per litteras commendarē. Qđ mihi tam facile eſt quā
qđ faciliimum Non intelligas eum eſſe. Demetriū qui cum grauitate ac
vero nihil habuerit coē vnq̄. Ex liberario nō inepto quātū ad formam lit
terar̄ attinet vult videri phūs id qđ ex ornatu capitis lōgioreq; pallio ti-
bi facile fuerit iudicare Nā neq; vite inſtituis neq; doctrinā vlla phi quic
q̄ ſapit. Verū lingua eſt et celeri et expedita et ſuaui vt grecor̄ nemini ce-
dat Voce quoq; et clara et ſonora. Rem oēm tenes. Ita tibi hoiēm cōmen
do vt illi adſis et tecum habitet Vale ex. Mediolano idibus Iuniȷ̄s.

Frā. phi. Benedicto nurſino phō ac medico. S.

Peſtilentiam ſe timere ait et conſiliū petit

Non eſſe poſſum ſine ꝑmagne ſolicitudine animi ac moleſtia ob hūc
peſtilētie morbū quo vniuerſa correpta ciuitas in aſſiduis innumera-
bilibuſq; funeribus et dies conſumit et noctis. Neq; ſatis ſcio quid conſiliȷ̄
capiā. Nam ſine libris vniuerſaq; familia. hinc decedere et in humanum
ſit et dedecoroſum oīno. Diutius vero verſari inter tot tātos ineuitabiliū
ſagittarum iactus eſt hominis non minus diſſolui quam inſipientis pla-
neque inſani. preterea in quo ſim profecturus et quo pacto. quo et pecuni
is careā et ab omni fortaſſis vrbe metu contagionis excludar: Peto igi-
tur a te mi Benedicte v t tuis me prudētiſſimis conſiliȷ̄s adiuues Vale ex
Medio. idibus Iuniȷ̄s Frā. phi. Angelo aretino iureconſulto. Sa.

Peſtilentiam incrudeſcere ait

Et princeps abeſt Mediolano. et peſtifer hic morbus incrudeſcit indies magis ac magis Nec michi integrum eſt maneam ne an abeam. ita ſum et animo ꝑturbato et conſilij egens in tanta ꝑſertim rerū mearū oīm difficultate et inopiā Accedit item ad malū. quod edicto ꝑncipis cautum audio ne quis Mediolano decedens in loca alia admittat᷑ eius ditioni ſubiecta Rogo te maiorē in modū mihi facundia ut ꝙ primū conſulas. Vale ex Mediolano idib᷒ Junijs.

Fran. philel Ciccho Simonete Salutem. Paupertatis incōmoda narrat et conſuli ſibi petit

Deus ijs vel mortuis ſit iratus: qui primi auro et argento precium ſtatuerunt. vt caret alterutro inutilis vt ita dixerim habeatur. Quod nūc mihi video accidiſſe Quāto verſor in periculo atq; diſcrimīe inter hec peſtilencie iacula tute vel reticente me aiaduertis Si mihi adeſſent pecunie permultos haberem fautores et ſalutis et dignitatis mee. Sed quoniam illis careo. preter te vnū virum optimū et hoiem michi amiciſſimū ceteri omnis. alij negligūt al ij contempnūt Nec tamen tibi ꝑſuadeas valo me frangi aio aliud quicq̄ humilius de me ſapere Quin eorū potius miſeror qui in hois figura vitā pecudis repſentāt Velim tū tibi ꝑ nr̄a amicicia mihi conſulas q̄ ſit tua de rebus meis ſentētia Nam nec diutius mihi agere licet. Mediolani ꝑpter inualeſcentē indies magis atq; magis incrudeſcentē peſtilentie vim et efferatā rabiē nec alio ſecedere indigēti pecuniarū. lr̄e em̄ ducales nichil oīno nihil profuerunt apud hos ediles hoc eſt ꝑuentuū ducaliū mgr̄os quos vocant Ni metuerē fore. vt offendā principis volūtatem abirē extra hāc Galliam ciſalpinā tutioris in locos Vale et ꝑncipem hortare vt meminerit mei. Ex Medio. idib᷒ Julijs.

Franciſcus philel. Nicolao Cebe Salutem.

Cur breuis ſit indicat.

Reſpondi nudiuſtercius tuis lr̄is. Itaq; in p̄ntia breuitate ſum viſus preſertim quod xenophon filius iſtuc iret qui tecū meo noīe verba facturus eſſet Venit em̄. vt Joannē Mariū frēm comitetur Mediolanū. huic velim mea illa cōuiuia ad me des Vale ex Medi. idibus Junijs.

Franciſcus philel. Petro perleoni Salutem.

Filium ad ſe rediturum ſignificat

Puto audiuiſſe te inſtituiſſe Joannem marium filiū ad vos reditum facere Quare petijt per lr̄as. vt Xenophonta Genuam qua iter facturus eſt ꝙ primum mitterem quo ſe comitetur Mediolanum Reliqua xenophon ipſe filius meis verbis tibi coram narrabit. Ego Archianum vehementer cupio Vale ex Mediolano Idibus Junijs.

Franciſcus phiel. Petro thomaſio phō ac medico Sa.

Stomachatur ſe lr̄as ad ſe datas non accepiſſe

Cum ceteris in rebus me tue proxime lrē plurimū delectarūt. tum ergo me non mediocriter pturbarūt qd̄ publice fidei lrās significabas iam supra secundū mēsem missas ad me a Bernardo iustiniano viro patricio ꝛ michi amicissimo Fateboꝛ tibi ingenue que aū fuit opinio mea Institueram vt his ad resurrectionē chꝛistianā ire ad vos. Itaqꝫ me pararā quotidie lrās vestras auidissime expectans. Sed vbi aduenit constituta dies. nec ego ex te nec ex alio quoq̄ꝫ amicoꝝum. video quicquā epistolaruꝫ. cepi mecū vehementer stomachari atqꝫ irasci michimet. qui oīno frustra amarem Itaqꝫ decreuerā nichil posthac amplius ad vos scribere. Sicqꝫ distuli cōplusculum tpis vt nosti deinde cū exuitrisset ex cādescentia ꝛ animi eius vis rursus concaluisset non potui me continere. quin aliquid tecum obstreperem Nunc re quā scribis. diligenter considerata quid iudicatur? sim nescio Vnum aūt cupio vt me facias q̄ꝑrimum certiorē qui nam ille fuerit cui Bernardus lrās ad me dedit Reliquum est. vt alie paterentur publice fidei lrē. quibus tps duoꝝ mensium sit prefixū. atqꝫ incipiat ad xvij. cal. septembres Ad id eñ tpis institui ꝑculdubio vos visere id quod me tuto facturum volo At nolim. mihi obesse possit quod iādiu in his suꝫ quibus cū tam dura bella gessistis Sum aūt iturus ad alphonsum regē. Quare diuertā ex eo ad vos itinere Vale ex Medio. x. cal. Iulias

Franciscus philel. Henico danalo salutem.

Conqueritur se lrās non accepisse et venturū se spondet

Cum certioꝛ factus a Gabriele mirabili. qui mō istinc Mediolanum oratoꝛ rediit dedisse te sibi alias ad me lrās circiter cal. Febru. quas ego vidi nusq̄ꝫ Nec alie oīno vlle ex te michi reddite sunt lrē preter eas q̄s ex puteolis ad xvij. cal. maias ad me dedisti Ita michi tibi mirandum est si nullū a me rn̄sum accepisti Nam quid scripseras scire nō potui Ad ꝑrimas aūt rn̄di Nūc aūt habeo noui nihil Saturarū codex assidue exscribitur Si prius nequiero ad augustum saltem ire oīno ad vos cupiā. Ante id tpis nullo pacto licet. Vale ex Medio. x. calen. Iunias.

Fran. philel Catoni sacco iuriconsulto et equiti aurato Salu.

laudat amicum.

Xenophon filius coꝛam tibi exponet. quid fieri abs te velim Tu āt facies scio quod semꝑ consuesti et amice et recte. Ego ad augustū sum ad Alphōsum regē iter facturus ab eodē scꝫ inuitatus Reliq̄ ex ipo Xenophonte cognosces Vale ex Mediolano iiij. calen. Iulias.

Franciscus philel. Henico dauolo equiti aurato Sa.

litteras petit.

Quod modo x. calen. Iulias ad te scripsi hinc ad vos iter capiā ad proximum sextilē Interea vero tēpoꝛis saturaꝝ codex quē regi dono da-

turus ſum. luculentiſſime exaratur Tu veli operã des: vt regie familiari
tatis littere quorũ comitatu inter proficiſcendũ vtar, ꝗ̃ primum eant ad
me Audio iſtic eſſe venetorũ oratorem cuius tu hac in re opera vti poteris
ea ſcilicet vt iſtiuſmodi litteras ad egregiũ medicũ. Petrum Thomaſium
qui venetijs agit. et michi eſt familiariſſimus ꝗ̃ diligentiſſime perferen-
das curet Is enĩ eſt a me iam cõmonefactus vt eas lr̃as cũ primum acce-
perit mittat ad me Tu me interea diuo Alphonſo tibiq; commenda Va-
le ex Mediolano pridie calendas Julias.

¶ Franciſcus philel. Ciccho Simonete Salutem
Conqueritur ſe pecunias non recepiſſe.

TErnis lr̃is meis eſſe factus me neq; Papia neq; Mediolani rem pe
cuniarum quã decreuit pnceps. conſequi potuiſſe. Nam Papienſes
et Mediolanenſes magiſtratus nullas pecunias eſſe reſponderunt. Id
autem quanto michi incõmodo ſit. vel me reticente cognoſcis. Itaq; tue
humanitatis ita ad hos Mediolanenſes ſcribere. vt intelligãt ſe ſua falli
oportere opinione, qui volunt ſe plus poſſe ꝗ̃ pncipem Vale ex Mediola
no pridie calendas Julias ¶ Franciſcus phi. Petro Thomaſio
Salutem. Deſiderium videndi amicum inſinuat.

IAm quarto ad te ſcripſerã poſteaꝗ̃ nulle reddite ſunt lr̃e tue. poſtea
vero nichil accidit quod tua intereſſe arbitrarer preter incredibile de-
ſiderium meum viſendi tui. quod indies magis magiſq; augeſcit Hoc au
tem me leuare tui eſt officij Vale ex Mediolano xv. calen. Auguſtas.

¶ Franciſcus philel. Aenico daualo equiti aurato Sa.
Venturum ſe dicit et litteras regis expectat

APpropinquat iam Auguſtus. quod ad tempus ad vos vẽturum an
tea ſcripſerã Saturarũ codex feſtinat ad calcẽ. Ego litteras regias
quibus de antea ad te ſcripſi vehementer expecto. Vale ex Mediolano.
xv. calen. Auguſtas. ¶ Fran. phi. Petro perleoni Salu.
Excuſat ſe apud amicum et ei negotium dat.

QVeſiui diligenter vt tibi quẽ cupis laboris ſocium aliquẽ inuenirem.
Nemo hic eſt in pñtia que iſtiuſmodi ꝓuinciã velit. Nec tamẽ dubito
fore. vt cũ melius res hic habuerint non ſe aliquis offerat quẽ ad te mittã
Interim cura. tu valeas cum ſponſa. et ad me Arrhianũ hyſtoricũ ꝗ̃ pri-
mum des. Ad hec velim dicas Nicholao Cebe homini amiciſſimo verbis
meis vt curet ſi me amet. mea ad me conuiuia propediẽ dare. Cupio enĩ
illa mecũ ferre in hoc meo ad Alphonſum regẽ itinere Si alius fidus nũ-
cius non occurerit ſaltẽ tabellarius mercatorũ deeſſe nõ poſſit cui quicqd
nũmorũ ꝓmiſerit ipſe libenter diſſoluã Vale ex Medi. xv. kal. Augu.

¶ Franciſcus philel. Petro Thomoſio medico Salu.

Silentium latenter accuſat.

NOn poſſum non ſua dubitare factum eſſe. vt tot quas ad te dedi litteras intercepte ſint quandoquidem iã ſextum ſcripſerim poſteaq̃ nulla mihi omnino vel breuis epiſtola tua reddita eſt. Deus interceptoribus malefaciat qui me priuant iucundiſſimo fructu ſermonis tui qui mihi omni melle eſt ſuauior Itaq; velĩ cures. vt omni ratione atq; arte fallẽtis fallas ac me expleas deſiderio lr̃arum tuarum. Vale ex Mediolano. ſeptimo idus Auguſtas.

Fran. philel. Petro thomaſio medico Sa.

Officium petit amici

AD ſeptimum idus auguſtas cũ iam meas lr̃as obſignaſſet bine mihi tue reddite ſunt. quibus diligentiſſime perlectis. reſpondi etiã tunc tibi quãtum opus fuit Nũc aũt opus abs te peto atq; contendo. ac ſi pateris etiã atq; etiã rogo. vt omni cura et diligẽtia operam des vt que mea ſis intereſſe q̃ primũ conficias. hoc mihi nec gratius facere potes nec neceſſarium magis Vale ex Mediolano xviij. calendas Septem.

Franciſcus philel. Joanni Mario filio Salu.

Profecturum ſe dicit.

NE fruſtra ad nos eas hoc die Mediolanũ egredimur perituri Cremonam. Vbi tamdiu futuri ſumus. quoad hec peſtilencialis morbi procella conquieuerit Vale ex Mediolano v. idus Septem.

Fran. philel. Joanni Mario filio Salutem

Eiectum ſe ex vrbe dicit ob peſtem

CVm heſterno veſperi Cremonam veniſſem⁹ eſſemuſq; excepti minime inhumaniter. hodie ex vrbe eiecti ſumus In cauſa hoc fuit. Erat mihi ſerua mercenaria ex familia non ignobili aliprãda. nomine Antonia et ea quidem puella non inuerecunda. Hãc reliqueramus in cymba vna cũ Maria nutrice tua. vt tantiſper res noſtras aſſeruarent. dũ edes conduceremus Nam cũ xenophõte ſororibuſq; ac genero apud honeſtum cauponẽ interim diuerteram⁹ dum poſt paratas edes hodie cymbam repeto quo et res et mulierculas agere ad edes offendo. Antoniã ſubita peſtilentie vi correptam animam afflaſſe poſitamq; in ripa. ibidemq; maximum hoim̃ concurſum ac tumultum. Non potui michi non metuere in tanta hominum barbaria ſed multo magis filiabus quas vna cũ genero in vrbe dimiſeram Quid multis Michi in vrbem regredi poteſtas adempta eſt reliquis itẽ noſtris ex vrbe continuo eiectis Guri nũc ſumus quod in ſuburbio iacet. qua itur Mantuã Vale ex Cremona pridie Idus Septembres.

Franciſcus phi. Teodoſio Cribello Salu.

Hortatur amicum vt res aſſerum ne furto ſurripiãtur

SI grato in me animo eſſe volueris. vt et eſſe debes ꝙ ipſe te futurum

puto curabis oīa que iſtinc decedēs tue fidei mādaui. et amice et diligent in p̄miſq; ne quid mihi detrimenti domi fiat Nam te haud latet quātus nunc furū numerus ꝓpter abſentiā ciuiū. Mediolano vbiq; noctu atq; die inſidietur vt nulle edes ſatis clauſe iſtis ac munite ſint. quare tue fuerit cure ac beniuolētie erga me operā dare ne quid nobis ſurripiatur abſentib⁹. Vale ex ſuburbano rure Cremonēſi Idibus Septēbribus

¶ Franciſcus philel. Matheo pyſaurenſi edili curuli ſa.

Eiectionem ſuam narrat.

QVod ſcire cupis q̄ me humane et liberaliter Cremonēſes exceperit. accipies paucis Me aduenientē vniuerſa ciuitas et vidit et honorauit egregie Sed vbi accidit. vt mercenaria quedā mea ſerua peſtilenciali morbo correpta. vitam ſubito deſeruerit tumultus ingēs in vrbe aduerſus me exortus eſt quem plebeia inſania cōcitauerat Nam qui viri nobiles atq; boni eam vrbem inhabitāt nichil huiōi non modo nō fecerunt ſed ne tētauerūt quidē Sum cōtinuo cū vniuerſa familia vrbe excluſus ꝗ nō ſine magno quidē vite periculo. Vagabar in campo auxilij oīs atq; opis expers Nec quid cōſilij caperem ſatis mihi erat in ꝓmtu vſq; adeo eram animo perturbato in tā repentino inſanientium hoim motu Tandē vbi paululū plebius ille furor ſedatus eſt. p̄ſtātes q̄dā pauci atq; boni ciues permoleſte me adierunt . meq; hortati ſunt. vt modice ferrem atq; equo aīo plebeiā illam ſtulticiā que lōge magis q̄ mihi bonis omnib⁹ ciuilibus permoleſta extitiſſet. breui aūt fore vt illud omne erratū haud ignobili diligētia farciretur Meq; duxerūt in ꝓximū quodam ſuburbiū vbi rus eſt ac villa cuiuſdā ciuis per ſechetae Vn electo villico michi villa vna cū rure tradita eſt tantiſper incolenda. donec publica diligentia aliter mee et rei et dignitati ꝓuiſum fuerit Ceterū in p̄ñtiā incōmodi⁹ agere nihil poſſem Nam oīa michi deſunt preter culices puliceſq; et muſcas Vale ex Cremonenſi rure ſuburbano xvij. calen. Octo.

¶ Fran. philel. Chriſtoforo Marliano Salutem. Amici preſentiam petit.

HOdie cum tibi p̄mū facultas oblata fuerit fac ſi me ames . vt te videam Sunt enī quedā mihi tecū cōmentāda Preterea vacu⁹ ne omnino venias. atramēti aliquātulum tecū affer. nam atramētariū meum eq; ſitit atq; nos oēs Xenophon filius petit abs te aliquātulum vernicis. Vale ex ſuburbano rure x. cal. Octo.

¶ Fran. philel. Jacobo camerinati Salutem Amicum vt ſe conueniat orat.

OPpio quedā cōmentari tecū Itaq; rem michi pergratā factus es. ſi cum quid ocij hodie nactus fueris. huc te conferes. quādoquidē nos ad te ire barbaria iſta non ſinit. Arca illa nr̄a cū libris eſt etiam nunc ſub Jone. Vale ex rure ſuburbano x. cal. Octobres.

¶ Franciſcus phīlel. Ioanni iordiani iuriconſulto Salu.
Longum ſilentium excuſat et ſtatum ſuum indicat

Pręterierunt anni iam triginta et amplius. poſteaꝙ nec verborum
a me nec lr̄arum aliquid accepiſti nec ego item abs te Idqꝫ non alte-
rutrius volūtas aut negligentia vlla fecit. ſed longiſſima locorū interual
la. Nā cū tu adhuc Pataui opam dares iuri ciuili ego a Venetis ſolpēs
in Thraciam nauigaui. quo greca ſapiētia factus doctior maiori vel vſui
vel ornamento latīe lingue futurus eſſem. Qua vna re factum eſt vt me,
tua ſcribendi viciſſitudine ꝑuati iamdiu fuerim⁹ nā poſt annū ſeptimum
vbi in italiam reuertiſſem. et ſi eram⁹ ꝓpinquiores. tn̄ cū tēporū quoqꝫ di
fficultas nobis fuiſſet impedimēto vterqꝫ ſiluim⁹. Nūc vero cū propiores
facti eſſemus tēpuſqꝫ ipm̄ nos mutuo ad ſcribēdum hortaretur. aūuerte-
re ꝙ āuerti malui. vt ītelligeres nulla amoris officio me poſſe abs te ſu-
perari Scire aūt cupio ꝙ belle valeas. et quātā me beniuolētia ꝓſequere
Nam ego te non diligo ſolum. ſed ita amo vt nihil ad cumulū addi queat.
valeo aūt pulchre apud. Cremonēſes vero me ideo recepi. qm̄ Mediola-
num qua ipſa in vrbe domiciliū mihi perpetuū conſtitui peſtilētia indies
magis atqꝫ magis inualeſcit increudeſcitqꝫ Reliquū eſt. vt ꝙ diu in ꝓpinq
futuri ſimus ꝙ creberrimis inter nos lr̄is quotidie aliquid cōmētemur.
Vale ex rure Cremonenſi ſuburbano x. calen. Octo.

¶ Fran. philel. Iacobo Camerinati ſa. Incōmoda ſua narrat amico.

Exiſtimo ab ingenio adoleſcente. Chriſtophoro marliano ea omnia
verbis meis renunciata que a me mane corā accepit. Nichil aūt aut
temere aut minus cōſulto locutus ſum Ruſticor enī vt noſti iam diem ſex
tumdecimū non ſolū incommode ſed in maxima rerū oīm penuria. quid
michi poſtridie ſit agendū aut vnde neceſſarijs rebus ſubueniēdum non
intelligo Quare non amicis ſolum. ſed michi etiā ipſi iam moleſtiſſimus
fieri incipio Itaqꝫ ſummope te rogo. vt que tibi Chriſtophorus noīe meo
expoſuit. hoc ipſo oīno conficias. quo quid facturus ſim intelligā. Hodie
michi philoſophica cena futura eſt eaqꝫ dyogenica Poſtridie vero ne cum
arida quidem Certe menſam mihi futuram video Vale ex rure ſuburba
no Cremone v. calen. Octo.

¶ Fran philel. Manſueto attendulo abbati Salutem. Gratias agit de tritico ꝓmiſſo.

Renunciauit michi heſterno veſperi vir optimus amātiſſimuſqꝫ tui
Iacobus camerinas inſtituiſſe te mihi dono datum ire. tritici ſexta-
rios decem Que quidē res vix dici queat. quantā michi voluptatem attu
lerit et id quidē non tā ipo dono quod ſane pulcherrimū eſt ꝙ bonitate ac
liberalitate ingenij tui qui nullo vnꝙ ab me prouocatus officio volueris
me tibi tam oportuno tam benigno munere ſemꝑ deuincire Itaqꝫ habeo

tibi immortales gratias. Tu autem tibi velim pſuadeas cum me eſſe fu-
turumqȝ indies. qui in te amando ceſſurus ſim nemini Triticū aūt ipm
tū mihi prebendū curabis cū in vrbē venero. Nā ruri quo pacto ſum vſu-
rus non ſatis intelligo. quanqȝ ne in vrbe quidē fortaſſis eo mihi op⁹ erit
Verum hac de re breui faciam certiorem. Vale ex Cremonēſi ſuburbano
rure. iiij. cal. octo Franciſcus phi. Nicodemo. Tranchedino. S.

Officij neglecti ſubaccuſat amicum

QVe tibi in ethruriam abeunti pro beniuolētia nr̄a mandarā nequa-
qȝ debes eſſe oblitus. Miratus autem ſum ꝙ nihil poſtea rn̄deris ni
ſi tua fortaſſis in vrbem Romā feſtinatio, pfectio fuerit tibi impedimēto
quo id. Florentie cauſa mea gerere commode non potueris quo tuis in
commentarijs annotaſti hoc ſi ita eſt factum velim in reditu ne ꝑtermit-
tas. Erit id mihi vehemētiſſime gratum. Et ne tuas litteras fruſtra ad
me des ego hoc tempore ago Cremone acturuſqȝ ſum fortaſſe dum peſti-
lentia Mediolani deſierit deſeruire Jacobum triulcum diſertiſſimum iu-
ris cōſultum valere plurimum opto iupmiſqȝ. Auriſpā meū viꝝ optimū
et hominem doctiſſimū Vale ex rure Cremonenſi ſuburbano pridie. cal.
Octobres. Fran. phi. Bartholomeo. Melio. ſalutem

Domum ſibi conduci petit ꝙ ociſſime.

QVoniam certe ſcio te vel ratione vl' tpe ea animi egritudine quā non
mediocrē ex obitu dilectiſſime ſororis tue. et nobiliſſimi viri concepe-
ras magna ex pte liberatū non ſum verit⁹ vti officio tuo Decreuerūt tn̄
iſti publici magiſtratus nudiuſtercius mihi iam licere vrbem ingredi. at
qȝ pro arbitrio meo incolere. Itaqȝ mihi edes parande ſunt. Fac in rē tua
mihi opera opus eſt Cupio mihi domum conduci in tps ſemeſtre et āplā
et cōmodam. Peto igitur abs te vt hanc ꝓuinciā tuoꝝ alicui deferas idqȝ
ꝙ pͥmū Non enī te latet quāto cum incōmodo ruri ſunt: Nunqȝ equidē
didici ruſticari. qui vel philoſophari vel aliqd liberarius ageri ſꝑ conſue-
uerim Hoc erit michi tā gratū ꝙ quod gratiſſimū. Vale ex Cremonenſi
rure ſuburbano cal. Octo. ¶ Fran. philel. Michaeli roche grāmati-
co Salutem. Domū qualē conduci velit. Itē Nae quid ſignificat.

DIligentiā tuam non ſolū probo. ſed etiam laudo. Facis enī et amicē
et liberaliter Domum michi cōduci cupio. tum amplā tum etiā pul
chram Quid in loco ſita ſit nō multi facio modo locus ſit honeſtus ac mu-
ſis vt ita dicā accomodatus. Quid ſcire cupis. Nae greca dictio ē. et diptō
gon recipit ae. que apud grecos ꝑ ai ſcribitur. et niſi diuidatur eodem ſo-
no enunciatur quo apud latinos ac dipthongus quā dicim⁹. Nā ſi dipthō-
gus apud grecos eſſe deſierit eodem modo profertur quo apud nos. ai di
uiſa. Vnde virgilius grecos imitatus ait Aulai in medio libabant pocula

bacchiſ pro aule. Hae igitur per ae dyphthongon ſcripta ſignificat certe. ita et vehemẽter vel etiã nimis ſecũdum quoſdã hac aũt dictione ita vtũtur latini poete preſertim comici vt dico. ſymbolum ſtrageti. et aliis verbis pluribus Et vt veniã ad tuam. mihi cõuenientiſſime dici videt̃ apud Therentiũ ne p vehemẽter aut nimis. quãq̃ nimietas a vehemẽtia nõ admodũ differt Cũ eñ inquit Faciunt ne intelligẽdo vt nihil intelligant quaſi qđ qui magis q̃ opus ſit aliquid vel inquirũt vel ſpeculãtur eorum numero ſunt habendi qui nihil intelligũt Tu ſi ſecus putas vtere iudicio tuo Ego eñ neminẽ mihi deum facere conſtitui Ita etiã tibi ſi ſapias faciundũ exiſtimo Vale ex rure ſuburbano Cremone calen. Octo.

¶ Fran. phi. Auguſtino narinenſi Salu.

Reuerſurum ſe dicit Papiam.

Inſtitui cõſilium tuũ ſequi Nam quod me cõmonueris fore nr̃o pncipi non ingratũ. ſi relictis Cremonẽſibus papiã q̃primũ cum vniuerſa familia cõcceſſero. puto nil temere te locutũ Itaq; in craſtinũ diem hic ſol nam qđ facio libentius. ne qua per me accedat vel vtilitas. vel voluptas ad tuos iſtos barbaros. quos deus optim⁹ maxim⁹ radicat⁹ perdat. idq; propediem. Domũ aũt quã pararũt ſibi habeant vna cũ peſtilencia atq; ignorantia Vale ex rure ſuburbano Cremõe iij. nonas Octo.

¶ Fran. philel. Neodriſio Cribello Salutem.

Certior fieri cupit de rebus ſuis domeſticis.

AD vi. idus Octobres veni Ticinum. vbi continu⁹ ſum futur⁹ donec Mediolani clemẽtius celum ſpirauerit Audio q̃s domi ad cuſtodiã relinquerã mulierculas. et matrẽ et filiam viuis exceſſiſſe. Nec de rebus meis domeſticis poſteaq̃ deceſſi. Mediolano. in hanc diẽ audiui quicq̃ Nec poſſum non dubitare. ne quid ligitij per affines meos aduerſus me ſit temptatũ Itaq; te rogo vt oĩa q̃ mea intereſſe iudicaueris q̃diligentiſſime odoreris et ad me cõfeſtim ſcribas Vale ex Ticino pdie idus Octo.

¶ Fran. phi. Sceue Corti iureconſulto equiti aurato Sa.

Moneri quendam petit ne ſibi moleſtus ſit.

AMbroſius gentilis derthonenſis neceſſarius tuus vtipẽ ait multis michi in rebus moleſtus eſt Hũc igitur velim moneas. ne ſit aduerſus me importunior Nam mihi iam bilem mouet Vale ex Ticino id⁹ No.

¶ Fran. phi. Sceue Corti. iuriconſulto equiti aurato Sa.

Silentium ſuum excuſat et ſtatũ ſuum narrat atq; ppoſitum

NOlim mireris quod nullas ad te lr̃as dederim poſteaq̃ veni Papię Nam Fui eñ in hãc diem q̃ par eſſet occupatior et puatim et puplice. Et quãq̃ nihil etiã nunc ſum nactus ocij volui tñ intelligeres quo in ſtatu ſunt res mee Ego vt ſcis idcirco Mediolanũ liqui quo me peſtilencialiſ

ſtragi illi ſurripere incolumitatiq; leuarē Itaq; apud Cremonenſes me recepi Sed cum apud illos nullum eſſe neq; muſis neq; ꝓbitati locum re ipſa cognoſſem vidiſſemq; nobilitati nihil oīno ſed abiecte ſortis hoīnibus oīa pro libidine licere. intra quartū et viceſimū diem ex quo eo loci cōceſſeram inde ſolui ad Ticinenſes Cūq; Ticinum petiturus inter remigādū remulco reuertiſſem in portū iſtū placētinū. ſum abs te humaniſſime ſimul honorificentiſſimeq; exceptus et muneratꝰ Que res eo michi iucūdior fuit. quo mora illa Cremonenſis moleſtior fuerat. Ticinum autē ubi adueni omni ſollicitudine ſum reliqua liberatus ꝑter eā cuius cauſa mea Mediolanenſibus auo carā cetera hinc me cōmodaq; plurimū delectant Urbis amenitas. conſuetudo ciuiū. et que ad vrbanū vitam attinent oīa tum ipſa diſciplinarū et bonarū artium ſtudia quibus omnibus Cremona eſt plane vacua Sed vnū eſt quod me animo trāquillo eſſe nō ſinit Peſtilentia eīn Ticinenſes laborāt etiā hi non mediocriter. Quare ꝗ mediolani diutius cauore non audiebā Ticini idē metuam neceſſe eſt Neq; qd conſilij capiam ſcio Nam quotidie nauigare ac mutare ſolū cōſtantis hominis neq̄q̄ ducitur. Preterea huiōi hoīes non equo aīo ab ijs excipiunt qui benignꝰ celum incolētes bone valitudīs rōnem habēt Itaq; hic agere inſtitui donec ſolo Mediolanēſi ſeſe numē clementiꝰ ꝓſtiterit Tenes rem meam oēm Tu fac vt valeas. et me ama Ex papia v. Idus Nouem.

¶ Fran. philel. Petro tomaſio phō ac medico ſa. Anſum petit

Quod nudiuſq̄tus alijs lr̄is tibi ſignificaui Ticinnū cōceſſi. nullus eīn oportunior et locus potuit offerri mediolanenſis peſtilentie ſtragem effugere cupienti Nam nec licebat abire longius te igitur vehemēter rogo vt ad ea mihi reſpondeas q̄ ſepius in vniuerſum fertilem ex meis lr̄is accipere debuiſti Id erit mihi gratiſſimum. Uale ex Papia xij. calendas Decembres.

¶ Fran. phi. Cicho calabro ducali ſecretario Sa.

Conqueritur ſibi ꝓmiſſa non ſeruari

Moleſte mihi et permoleſtum eſt ea ꝑmi neceſſitate vt principē noſtrū linquere oīno cogar. Quid eīn fruſtra tam inutiliter diutius tempꝰ terem Uideo me noſtro ꝑncipi eſſe chariſſimū. non tam meis meritis q̄ benignitate ſua Quid eīn mereri aliud ſtudeā q̄ ꝓ dilectione fidē pietateq; referre. Ad apolinis citharā muſe canūt. Qualis ſonus talis etiā cātus Nihil mihi eorum oīm obſeruatur. que vel gratiſſimꝰ vel munificentiſſimus ꝑnceps iuſſit. Itaq; iam hinc incipio rebus meis conſulere. Niſi breui cōſtituta pecunia reſponderit me aliorum principum eri obſtringā apud quos poſt anni curriculum cū primum ver aduenerit. me recipiam Sic eīn veluti ſpe promiſſioneq; deluſus neq; principis glorie ſtudeo neq; mee. Nam eger animus ſtudioſus in rebus immortalitatemq; molientis

bus recte agere nihil queat Tranquillũ eẽ ingeniũ. Verũqȝ oportet ſi quid aut egregiũ aut magni ex ſeſe velit educere Breui quid facto ſit opus potes intelligere Vale ex Papia .v. cal' Decembres.

Frã phi Nicolao varoni Sa. Exſcribi librum petit.

Et ſi ad quartumdecimũ calendas decembres ſcripſi ad te quantum pro tẽpore opus fuerat tñ quia ſum neſci? acceperis ne an mĩni? acceperis lrãs meas volui rurſus eadem tecũ agere Pliniũ de naturali hiſtoria vehemẽter cupio Audio hunc eſſe apud vos diligenter emendatũ Si iſtiuſmodi exemplii facultas mihi futura ſit idqȝ ferrarie curabo. quãprimũ exſcribi. Nec enĩ dubito ſtudioſum illic librariũ inueniri qui hui?modi ſit munere functurus. Itaque tui vel officium vel hũanitatis fuerit vt me facias propediem certiorem. quid hac de re poſſim ſperare Vale ex Papia idibus Decembribus.

Frã phi. Scene corti iureconſulto et equiti aurato Salutem Accuſat quendam perfidie

Procurator tuus eorum que abiẽs iuſſeras egit oĩno nihil Quotidie nouam ſpem affert. quottidie verba dat Qui quã quam de re fidem mihi coram ſancteque recepit. fallere ſepius nõ dubitat te amice moneo vt vel agerendis negocijs coram accedes vel vt grauitate tua non indignũ preſtet quãprimũ cures Vale ex Ticino. xiij cal' Ianuarias

Fran. phi. Nicolao Varoni ſalutem.
Reſpondet lris amici cuique laudat beniuolentie

Quas ad quintũ idus Octobres ſuauiſſimas ad me lrãs dederas qrto decimo cal'. Ianuarias mihi reddite ſunt Papie Non enĩ me Cremone offendere potuerunt Nam id loci multo añ idcirco reliqueram qm̃ nullũ eẽ apud Cremenſes muſis hoſpitiũ: et ſum preterea cõmonefact? me rem futurum meo principi gratam ſi Papie tãtiſp agere mallem dũ Mediolani peſtilentia fureret. At que fuit tua mihi epiſtola piucunda qppe que cum oñderet quem ſp amiciſſimũ eſſem expertus Itaqȝ non poſſum non letari qd te intelligam amori meo nulla ex pte cedere Nec enĩ moleſte laturus ſim qd te amando ſuperatũ in nullo pacto patiaris. Vir plane phũs es. qui tanti virtutem officiũque facias vt ea te nobis a viro eſt amiciſſimo ſupari. At ipſe quoqȝ mi nicolae oẽm ſim aduerſus te pugnã certamen vt iniiturus mũneris pulcerrĩ huius grã Eo oĩ te magis amo quã amer abs te quo magis meritis tuis amandus es. Qd autem polliceris opam tuam ſicut vel ornamento vel vſui princeps noſter eẽ poſſit nõ audio inuitus Sȝ qm̃ ipſe ppulere noſti qd mihi cõductuȝ ſit l'ad dignitatẽ l'ad rem nihil ẽ qd te mais admonẽdũ putẽ. vale et coĩ pricipi me commẽda Ex Ticino. xiij cal' Ianua.

Frã. phi. Ioãni paleologo Marchioni montiſſerrati Sa. Grãs agit pro bñficijs

AD priſtinam meam erga te obſeruãtiam tantum nunc cumulũ addidiſti voluntaria tua atq; alacri benignitate. vt te obſeruando nemini iſtorũ omniũ ſim ceſſurus quos magis itimos et domeſticos habes in primis charioris Nam tametſi quicquid beneficij in quēpiam confertur plurima fieri oportet. illud tamen longe pluris mea ſententia. quod nullo vocat officio et omnis vt ita dixerim numeros cõplectitur Dediſti tu quidem homini obſeruantiſſimo tui nominis et glorie. et id quidem tempeſtiue et libenter et large. Preſtitiſtiq; ne hic diutius inutiliter tempus tererem At nihil prorſus eſt ab te pretermiſſum quod meis vel emolumētis vel honoribꝫ conducturũ opinareris Itaq; tibi gratias ago q̃ poſſum maximas Teq; rogo oroq; vt nullam rem eſſe putes neq; paruã neq; magnam. quam ſim tua cauſa. ſtrenue diligēter fideliſſimeq; et conſtantiſſimeq; obiturus Vale ex Ticino ſexto calendas Ianua.

¶ Franciſcus phi. Blaſio axereto equiti aurato ſalu.

Commendat quendam apud amicum.

QVe nobis ſunt ea vt noſti. nobilitate iampdem et ab omnibus decantata lege amicicie cõmunia eſſe oportet Quo fit. vt pati noluerĩ hunc iſtum a quo meas lr̃as accepiſti. amicum eſſe mihi ſoli quin eſſet etiam tibi Idq; ipſe quoq; vehementer optat. Et eſt profecto tanta humanitate tanta virtute vir. vt non modo reijciendus non ſit ſed admittēdus potius et libenter ſane atq; honorifice admittendꝰ Reliqua enĩ ex eius preſencia cõſuetudineq; cognoſces Vale ex Papia vi. calen. Ianua.

¶ Franciſcus philel. Iacobo camerinati. ſalutem.

Iniuriam factam ſibi narrat.

QVotiens mecũ repeto Cremonēſem illam ruſticitatem. totiens riſu magis atq; magis moueor Nã qua ſtulta ratione Cremonēſes ducebãtur vt quē tanto videbãtur opem deſiderare eũ ruri veluti religerēt Nõne tibi relegatus videbar cũ illinc abire non liceret At metu peſtilentie id egerunt ne qui Mediolano venerã iſtiuſmodi morbi genus mecum afferrē At longe magis Cremone q̃ Mediolani peſtilētiali morbo laborabatur. Preterea quid deliquerat mea ſuppellex. illa et arca cum libris ac pecunia quã in padi ripa furibus ac latronibꝰ expoſitã eſſe voluerũt cum nemini baiulo poteſtatem darēt ea re ſubſeruiēdi michi Itaq; abeant in rem malam Cremonenſes et tu itē iſtis. ſi dignos putas quibus ignoſcã Vale ex papia vi. cal. Ianua.

¶ Fran. philel. Nicodemo tranchedino ſalutem.

Accuſat amicum obliuionis.

VIdeo te tamdiu meminiſſe philelphi tui dum pñs es et coram quē diligis intueris At ſi plane quid amicicie munus poſtulat teneres etiã cũ abes. me tecũ eſſe et pernoctare et colloqui cēſeres. id quod minꝰ apud

te fieri eo magis miror Vale ex Papia pridie calendas Januarias

¶ Franciſcus philel. Nichodemo tranſchedino Salu.

Officium laudat amici.

Etiā arbitror ex Columbano te factum iri certiorē ꝙ michi moleſtum ſimul incōmodumq; fuerit quod mee ille pecunioſe tardius ad me rerint. te tamen ea de re cōmonendum putaui. vt intelligas etiā meis lr̄is nihil te potuiſſe hoc tempore mihi gratius facere ꝙ qđ admodū tēpeſtiue et iucūdiſſima ſimul ep̄la et diſſolutiōe alieni eris adfueris. Itaq; habeo tibi grās. ꝙ non ſis paſſus diutius mihi incōmodari. vel cū aliquo labore Ficoſum aūt illum dij deeq; omnes perdant. qui auaricie ſue ſorditatiſq; maluerit. ꝙ vel amicicie vel officij meminiſſe. Vale ex Mediolano pridie calendas Januarias.

¶ Fran. philel. Materniano braſche Sa.

Officium petit amici

Quod hortatus es fecimus Puto omnia nobis ſecunda fore ſi rem capeſſere volueris ea diligentia qua ſemp̄ conſueſti. Id quod vt facias te plurimū rogo Vale Mediolani ex edib? nr̄is pridie cal. Janua.

¶ Franciſcus phi. Nicolao fregoſo Genuenſiū p̄fecto Salu.

Opem filio petit redituro.

Exiſtimo ꝑpediem fore. vt filius michi dilectiſſimus. Joannes Marius Madiolanum rediturus faciat iſtac iter quē et ſi certo ſcio abs te oīa mea cauſa exoraturū. tū volui itelligeres nihil te mihi gratius facere poſſe ꝙ ſi dederis opam. vt et tuto et ꝙ facillime et ꝙ p̄mū ad nos eat Vale ex Mediolano idibus Januarijs.

¶ Franciſcus philel. Nicholao Varoni ſalutem

Certior fieri de ſtatu amici petit.

Iamdiu de te nichil audio Itaq; non poſſum non timere. ne quid tibi quod nolim acciderit Quare ſi me ames leua me hac omni ſollicitudine Hoc michi vix facere gratius hoc tempore quicꝙ potes Vale ex Mediolano xv. calendas Februarias.

¶ Franciſcus philel. Petro perleoni Salutem

Commendat amicum amico

Laurentium noſtrū velim cauſa mea diligas. eiq; quibuſcūq; rebus poteris faueas, non verbo ſolum. ſed multo etiam magis opa. Hoc erit michi admodum gratum Vale ex Medio. xvi. calendas Februa.

¶ Franciſcus philel. Joanni auriſpe Salutem

Commendaticia epiſtola

Aeque michi amicus eſt. qui tibi meas reddidit lr̄as atq; tibi qui eas ſcripſit Itaq; hunc etiam mea cauſa in amiciciam volo admittas. et quibus erit opus ſtudijs omnibus proſequaris Vale ex Mediolano xi. ca

lendas Januarias. ¶ Fran. philel. Goldaſſari riſino Salutem

Commodare exemplar petit vt exſcribatur

ACcurſius Piſa nus cognomēto bonus. cum eſſet ab me rogatus. vt duodecim illas Plauti comedias. q̄ proximis annis ſunt in italiā ad uecte e Germ ania michi exſcriberet earūq; exemplar a ſe peteret reſpō dit partim p̄humanit' partim diffidēter. quippe qui diceret ſe michi perli benter gratificaturū. ſed te nemini eiuſdem exemplū crediturum. Itaq; facito ſi me amas. vt qđ te bon? accurſius dubitare mendatiū dixiſſe vide atur Sic eñ etiam intelligemus q̄ ipſe de ſe verus eſſe velit. Vale cū tu veribus tuis Ex Mediolano xi. calendas Februarias.

¶ Fran. philel. Mathie triuiano ſa. Juuari petit ſe l̄ris alterius.

SI me amas ſicuti certe facis. velim q̄ p̄mū adeas Cicchū nr̄m eum q; roges meo nomine vt l̄ras talis det ad hos ducales rei pecuniarie magiſtros q̄lis marie oportet Nam hi vt ſunt homines ſtrenui. nūmos ſemp cudūt excudūt aūt nūq̄ maiubicana vero grauitas ne tādiu ſit gra uis cupio. Nā comitem Lodewicū ſcio eſſe mei p̄memorē ſed puellaris lu dicri multo magis cui profecto ſi pedibus caueret. longe minorem operā impenderet Vale ex Mediolano xi calendas Februaris

¶ Fran. philel. Lodewico gonazage p̄ncipi Mantuano Salutem.

Conqueritur de tarditate officij.

PRoximis diebus l̄ras ad te dedi. quibus intelligere haud obſcure po tuiſti quā mihi rē gratam eandēq; admodū neceſſariā facturūs eſſ ſi q̄ p̄mū ad id qđ petierā te hūanū vt ſoles ſemp benignūq; preſtitiſſes. Nunc aūt quod ſcriberē noui nihil acciderat niſi vt te rogarem orarem ob ſecrarem. id ꝑ animi tui magnitudine efficeres. ne me cunctando ambi guum ex certo redderes Nam et ſi tua erga me delectatione mihi certius eſſe vix quicq̄ poteſt. vereor tñ ne q̄nq; dilectio cū difficultate certamē in eat Sed quo donū difficilius eſt. eo charius et laudabilis duci ſolet Itaq; ſic difficultatē iſtam ſi qua tandem non tuo ſed fortune vitio apud te eſt. beneficētia atq; induſtria ſupabis nihil apud me glorioſius ni chil magis obſeruandū colendum p̄dicandū te muuificentiſſimo principi futurū eſt. Vale ex Mediolano xi. cal. Febrūa. ¶ Fanciſcus philel. Lodowico caſelle Salutem. Grās agit ei qui filium ſuum tractauit bñ

NArrauit michi Marius filius quanta ſe modo hūitate Ferrarie ex ceperis. vtq; nichil p̄termiſeris qđ ſibi cōductuꝝ exiſtimaſſes. habeo tibi grās. qđ omni in re beniuolentiſſimū tuū erga me animū aſſidue de clares Vellē aliquā michi occaſionē offerri. q̄ tua cū dignitate et cōmodo meū in te amorē liquido cognoſceres Intelligeres profecto neminem eſſe cui charior ſis q̄ michi Quā quidē rem qm̄ tibi perſpicuū eſſe arbitror. re

liquum eſt. vt me diligere amareq; pſeueres Id aūt cumulatiſſime te p…
ſticiſſe iudicabo. cū operā dederis ne fruſtra ad tuum preſtantiſſimū et in
genti aio pncipem ſcripſiſſe videar Vale ex Medio. xi cal. Febru.

¶ Fran. philel. Angelo acciolo equiti aurato Salu.

Hortatur amicum vt obliuiſcatur commiſſorum

Et quid ego cū hinc eſſes abiturus abs te petierim et q̄ michi pliben
ter ipſe corā receperis te facturū quid petierā. tū ego memoriter me
mini tū ipe oblit⁹ eſſe non debes. Nam q̄ vnus oīm officioſiſſimus eſſe in
amicos ſoles qui fieri queat. vt mei non memineris quē ſciam tibi eſſe ca
riſſimū Quā quidē meā de te opinionē vt repn̄ti cōfirmes tui eſt vl' officij
vel humanitatis Mihi certe rem feceris adeo gratā. vt aliud hoc tempo
re gratius nihil poſſis Vale ex medio. x. calendas Februarias

¶ Franciſcus philel. Xenephonti filio Salutem.

Librum petit vt ſuum emendet.

Facito q̄primū adeas meo nomine. Cardinalē Nicenum Beſſario
nem. atq; ab eo petas. michi vt commodet in menſem vnū Sextum
Empiricum ex peripatetica diſciplina philoſophū. et acutum et eruditū
Nam is etiā mihi eſt. ſed plurib⁹ in locis. vt ita loquar feneſtratus Itaq;
ex eius codice. ſi melior fuerit. cupio meū emendare. Sin fortaſſe deterior
ſuus emendatior redibit ad dn̄m. Qd̄ ſi ſuum codicē peregrinari fortaſſē
noluerit meū iſtuc ſi ita maluerit ꝑpediem mittā modo huiōi emēdandi
prouinciā cupiā delegauerit Vale ex Medio. x. calen. Februa.

¶ Franciſcus philel. Xenophonti filio Salutem

Hortatur filium vt preſuli obſequatur

Quod Turci Conſtantinopolim premunt obſidione fero permoleſte.
Reliqua que ſcripſiſti me omnia delectarūt. in primiſq; quod preſuli
tuo. carus iucunduſq; ſis Incumbe mi fili. et te ad iſtius innocētiſſimi et
ſapientiſſimi viri cōtinentiſſimos modeſtiſſimoſq; mores attinge atq; cō
pone Hac vna re nec mihi facere gratius quicq̄ potes nec tibi laudabil⁹.
Vale ex Mediolano decimo calen. Sextiles.

¶ Franciſcus phiiel. Xenephonti filio Salutem

Hortatur filium de libris inquirendis

AD decimum calendas Sextilis. ſimul cum meis lr̄is ad pontificem
Mantuanum ſcripſi etiam tibi. quantū p id temporis tua intereſſe
noſtraq; videbatur Nunc aūt quod volo paucis accipe Diodorū ſiculi qui
vniuerſam hyſtoriam non grecam et latinam ſolum. ſed etiam barbarā
grece ſcripſit michiq; ſunt ab initio ſui operis libri quinq; Audio in Italia
his plures eſſe quos Chriſtophor⁹ Garattonus choronēſis epiſcopus qui
a Thurcis modo miſerrime occiſus eſt aduexit ſecum ex grecia Volo rem

diligentiſſime adoꝛeris. an ꝗ̃ Rome reperiantur. qđ ſi ita ſit fac me ꝗ̄ pri-
mum certioꝛē an iſtic liberarius grecus ſit vllus. qui id operis exſcribendum aſſumeret Tu interim operam dabis ne te muſe deſtituant quod facile conſequeris. ſi litterarie malueris ꝗ̄ pecuniarie rei habere rationem Vale ex Mediolano pꝛidie calendas Sextiles.

Franciſcus philel. Xenophonti filio ſalutem.

Arguit filium ꝗ̄ iuſſa non perfecerit.

QVod pꝛidie calen. Auguſtas cū ad te lr̄as dediſcribere ſum oblitus eſt michi nup renunciatū qđ carmen ad baptiſtā Albertū āno ſupiori ex Cremona ſcripſeram, id ei redditum non fuiſſe quod verū ne an falſum ſit neſcio Tu qui Rome nunc agis poteris intelligere. qđ in te ſit Ego carmen ipſum dedi ad te vt ſi minus ſit redditū. ꝗ̄ pmū iſti reddendū cures. Ad hec me velim facias certioꝛē qđ te diodoꝛe ſiculo iuſſerā. ꝑterea ſi quid de re. Conſtantino politana eſt auditū. quidq; iſtic pꝛiarches aut egerint aut acturus apud pontificē maximū ſperat Tu ne tibi deſis ꝗ̄ diligētiſſime, puideto. hoc eſt ne muſarum hoſpitio aſpneris. Vale ex Mediolano idus Sex.

Fran. philel. Baptiſte alberto. Salutem

Donat amicum carmine quodam

DEderam ad te anno ſupioꝛe calen. octobꝛibus. ex Cremona carmen nō tā voluptatis capiunde ꝗ̄ veluti renouāde veteris amicicie grā. ſed id cū non eſſe redditū accepiſſem. idcirco iterū dandū iudicaui vt et tibi animus meus fieret exploꝛatioꝛ. et ipſe ne fruſtra quicꝗ̄ vel lucubꝛaſſe vel luſiſſe poſſim exiſtimari Nam eque verſu vt noſti atq; pꝛoſa delectari conſueui Nec alienū cenſeo ab officio meo vt quoſcūq; honeſt⁹ mihi amoꝛ cōiūxerit eoſdē honeſtus quoq; memoꝛie laboꝛ monumētis lr̄arū mecum perpetuo cōſeruet. quare cū abſoluto iā verſib⁹ decē milib⁹ ſatyrarū ope me ad lyricos modulos retuliſſem in pmis ē̄t tu qui ab omni ſatyꝛa tanꝗ̄ abhoꝛrueras occurriſti. quē inter familiariſſimoꝛū cōmemoꝛationē nulla obliuio abſoluerit Itaq; id carminis iterū ad te dedi Tu velim tuū des ad me Momū quē audio. ſi adhuc eū abſolueris. Vale ex Medio. v. id⁹ Au.

Franciſcus philel. Franciſco ſcalamōti equiti aurato Sa.

Memoꝛem ſe dicit amici. Accuſat ſilentium amici.

VEreꝛer pꝛofecto ne tu me vel obliuionis vel negligētie accuſaris qđ iam tot ānos nullas ad te lr̄as dederi. Sed eo te puto in me eſſe equioꝛem qđ iampꝛidē connoꝛis eo me eſſe ingenio. vt neq; hominē amiciſſimū obliuiſci queā. nec vllā, ꝓpe modū virtutē offerri patiar ꝗ̄ magis delectar ꝗ̄ diligentia et officio Dedi ad te lr̄as bis vlterū poſteaꝗ̄ tu nihil rn̄deras Dediq; ad te libꝛos de exilio. que vbi poſt non parum tempoꝛis ad me reuertiſſent renūctarunt nequaꝗ̄ te offendiſſe quippe qui abeſſes Ancone

in Dalmatiam Miratus āt ſum ubi rediiſti Ancona nihil oīno ſcripſiſſe michi Itaqꝫ tibi cauendū eſt ne aut negligentie accuſeris aut obliuionis. Ceterū danda eſt opa ut quod tps intercepit reficiat diligētia hoc eſt ut q̄ ſepiſſime ad me ſcribas. id quod me tecū obſeruaturū bona fide polliceor. Vale ex Mediolano Nonis Septembribus

❡ Fran. philel. Petro Perleoni ſa. Quāti liber emi poteſt dicit.

Familiares Ciceronis epiſtolas q̄s petebas venales inuenim⁹ Eas ſi habere cupis. ducatos decē mittas oportet Id em̄ precij oīno ſe velle dicit librarius Melchior Nec alius huiōi codex apud aliū quēq̄ venalis repitur. Codex vero hic epiſtolarū et pulcher eſt nouus et ſatis emēdate ſcriptus ſiem paucis tenes. Tu quod fieri velis ſignificat o l̄ras. Vale ex Mediolano vi idus Septembres.

❡ Fran. philel. Andree alamanno p̄ori populi Florentini Sa.
Gratulatur amico dignitatē aſſecuto cui et mūeri dat libros.

Gratulor tue p̄nti expecta teqꝫ dignitati Nūq̄ em̄ ſum veritus te ante odiē ut ita dixerim. ad iſtū honoris gradū ꝑuenturū Nā ut ita crederē tua virtus ſingulariſqꝫ prudētia mihi ꝑſuaſerat. Nō em̄ cū ijs ſentio. qui prudentiā iuuētuti ſubtrahūt q̄ſi peculiari quodā iure ea ſenectuti ſit danda Sed neqꝫ indoct⁹ ſenex habēdus ſit prudēs neqꝫ doct⁹ adoleſcēs imprudens Nam multo plura rerū hūanarū exēpla atqꝫ documēta tradere nobis queat lectio diligēs et multiplex eruditio. q̄ longiſſima etiā hoīs vni⁹ annoſitas Quare cū et ingenio te acerrimo eſſe perſpicerē et diligētia ſingulari. tanta p̄terea doctrina quāta eq̄liū tuoꝝ neminē facile intelligebā ꝑpediem fore ut in altiſſimū dignitatis gradū tua te reſpublica tolleret. Quod igitur prudētia auctoritateqꝫ apud tuos florentiſſimos ciues eque vales atqꝫ eloquētia et diſcipliā. non poſſum tibi non admodū gratulari. Deus fortunet tuos cogitat⁹ efficiatqꝫ. ut ingentib⁹ tuis p̄clariſqꝫ virtutibus hoīm exiſtimatio gratitudoqꝫ rn̄deat. Ego āt ne mee l̄re oīno vacue ad te irēt has duob⁹ ſum munuſculis comitat⁹ quorū ſi te p̄mis floribus delectatū videro mox quoqꝫ maturi fruct⁹ coſecuturi ſunt Vale ex Mediolano v. cal. octo.

Fran. philel. Nicolao varoni ſa. Officiū petit

Guiniforto bergomēſi diſertiſſimo iuriconſulto. l̄ras ad te dedi nonis ſeptēbribus. quibus nō obſcure debes intellexiſſe. quib⁹ in rebus tua michi et opa et ope eſt vehemēter opus. Quare maiorē in modum abs te peto contendoqꝫ ſi quid es vnq̄ michi gratificaturus quod omnium maximi ſim facturus: effice ne videar fruſtra tuū officiū poſtulaſſe. Vale ex Mediola. p̄die cal. octo.

❡ Fran. phi. Xenophonti filio Sa.
Reſponſum a filio petit et ſua ſcripta mittat amicis legēda.

Poſt eas l̄ras quas menſe Iunio dediſti ad me cū p̄mum a Philippi

cis balneis Romam redijſſes alias abs te nullas accepi. cum plereq; inte-
rim mee ad te ierint Itaq; non poſſum non mirari Veritusq; ſum ne q̄d
tibi quod nolim ex iſta eſtiui aeris intemperie acciderit Non eñ adeo eſt
iter iterclusum ut nemo omnino iſtinc ad nos veniat Quare fac ſi potes.
ut me q̄primum leues hac animi ſollicitudine ad eaq; ſingulatim reſpō-
deas queq; non unis lr̄is tibi ſcripſerā. Et qm̄ ſignificaſti non nullos eſſe
Rome. qui cuperent horū aliquid legere que a me in preſentia ſcribuntur
duorum operum veluti frontiſpiciatum Sphortiados. tum de vita et re-
bus geſtis Franciſci Sphortie. cū hiſce lr̄is ad te dedi. Tu fac ut quicquid
ocij nactus fueris. cōſumas in lr̄is atq; diſciplina Nos hic omnes valem⁹
recte Veniſſem Romam ſi facultas a principe facta eſſet Vale ex Medio-
lano Septimo Idus Octobres.

¶ Franciſcus philel. Bartholomeo melchio Salutem
De litteris reddendis officium petit amici.

Melchi pater tuus vir optimus et mei amantiſſimus hoc die renuncia-
uit cū iam lr̄as Xenophonta filium obſignarā te tibi ſcripſiſſe Man-
tuanū pontificem abeſſe ab urbe et cū ex eo Xenophonta quoq;. q̄re quas
meas fidei tue lr̄as commiſeram. eas te reddere nequiſſe eſſeq; apud te.
Feciſti tu quidem recte. q̄ bona fide lr̄as apud te veluti diſpoſitas tueri
malueris q̄ vento cōmendare Itaq; cū his tuis alias quoq; ad filium ab
me datas. tam diu eſſe apud te volo. quod ille Romam reuerterit Qui ſi
diutius diſtulerit reditū ſuum in pores et poſteriores lr̄as ſoluas volo. et
que arcana ſunt ea ne efferas in reliquis vero vicem filij geras. Vale ex
Mediolano Septimo idus Octobres

¶ Franciſcus philel. Iacobo Camerinati Salutem
Gratias agit q̄ amicus ſibi morem geſſit

Et ſi tuum munuſculum mihi fuerat pergratū. quippe quod ab ami-
ciſſimo erga me aīo factū ⁊ intelligā. multo tū gratius fuit et opta-
tius qđ ſecundis lr̄is tuis me feciſti certiorē epl'as quib⁹ non equo animo
carebā in ſperato tibi repertas eſſe. Nam eaꝝ amiſſo eo erat michi mole-
ſtior qm̄ nullo altero abundabā exemplo. Tantas igitur habeo tibi gr̄as
ut maiores habere de tempore nullas queā. Teq; etiam atq; etiā rogo ut
iſtas ad me fido alicui nuncio q̄primū des Quod ſi alius nemo prius ob-
latus fuerit. eas aut Antonio trecho viro humaniſſimo ab quo ad Ma-
theum piſaurenſem mei amantiſſimū mittātur aut viro inclito Rainal-
do fulginati cōfeſtim ut tradas velim. Vale et ſi qua in re mea tibi opere
opus eſt. me utere arbitratu tuo Ex Medio. vij. idus Octobres

¶ Franciſcus philel. Aenico dauolo equiti aurato Salutem
Egre fert cunctationē ſuam. et de ſatyris ſuis ſcribit
Et laudat librum ſatyrarum

DEus malefaciat huic ꝓcelle calamitatiq; bellorū. quibus meum ad te iter includitur. nec uti licet profectione libera. Vix dici queat mi Vanole ꝙ moleste tulerim. ac ferā iam annis ꝗtuor cūctatiōem meā eun di ad vos cū multarū rerū tū ſatyrax cauſa. quippe qui vehemēter doleā tot in eo opere lucubrationes michi fruſtra ſuſceptas. Sed vtrumq; res habet eund ū eſt tandē. id quod ad martiū eſt relectū. Satyrax codex qui decadas decē donis ſatyris ſingillatim diſtributas. aduerſus decē millia ↄplectitur. eſt pulcherrimus cū lrarum notis. tū nimis et opculis ꝗ ſi mi nus intus ſaltem in cute te non poterit nō delectare. quāꝙ puto non me te minus ꝙ orōne letabere Vale ex Mediolano idus Octo.

¶ Franciſcus philelphus Nicolao Arcimboldo Salutem

Certiorem facit amicum de rebus ſuis

QUarto idus Nouembres ad Caluiſianum veni in. Caſtra ſportiana vbi ſum ꝑhumaniter et honorifice exceptus a ꝑncipe Nec dubito me oīa ex ſententia nr̄a ↄfecturū Id ſcm̄ cū fuerit te reddā ꝙ ꝑmū certiorē. Vale ex caſtris ducalib⁹ apud clauiſianū ꝑdie idus Nouembres

¶ Fran. philel. Matheo ꝑſaurenſi Salutem

Succeſſus ſuos narrat et officium petit in familiam.

SUm omnia a municentiſſimo ꝑncipe noſtro aſſecutus ꝗ volui. Qđ eo eſt michi iucūdius. quo me video maria ex parte liberatū faſtidio triſtius longi moroſitate atq; ineptitudine Tibi aūt plurimū debere fate or quod michi et re ſepe et verbo ſemꝑ ſatiſfeciſti. reliquū eſt vt ſi qua pecu niola mee familie añ meū reditum opus fuerit. iſti ne deſis. Et quicquid dederis adde ratiūcule noſtre Vale ex Grāmara nois Decem.

¶ Fran. philel. Xenephōti filio ſa. Arguit filium fugitiuum. et de ſacerdotio conſilium dat et inconſtantie filium arguit

ACcepi binas lr̄as tuas eodem die cū ꝑmum ex caſtris ducalib⁹ Me diolanū ad vij. talen. ianua. reuertiſſem Harū tu alteras ad me de deras x. calen. decem. alteras vero vi. idus Intellexi que ſcripſiſti oīa Et quātū videre videor peregrinatiōis iſti tue ſatietas iā te cepit. Qđ ſi ante abitionē tuā Ciceronē in officijs audire voluiſſes. aut non obijſſes preſer tim clā prē aut tā ſubito domū nō repeteres cū nondū in deliberādo neq; tuis nec etiā diligentie ſatis adhibere potueris Nihil tibi erat in cauſa ꝙ obiem i Romam curiā te reciperes. quippe qui domi haberes. vt et nō me lior quotidie et doctior fieres Quod ſi prudentie potius ꝙ ſapientie ſtudio ducebaris hoc eſt pecunia magis ꝙ vi̇̄tute atq; diſciplina licebat tibi apud municētiſſimum noſtrum ꝑncipem pecunioſiſſimo breui effici vbi mal les negotio ꝙ ocio te offerre At fuerant qui te nunc induxerunt Itaq; ig noſcendum eſt adoleſcentie tue Poſthac conſules tibi fortaſſe melius In

preſentia vt ſcribis cupis iniciari Si religiōis amor id monet non ſim ꝓbo modo etiā atq; etiā cogites quid tibi ſtatuendū ſit quid ſequēdum q̄ꝫ incedendū viam Nā ſi putas te in eccl'a fore clarū ſine his artibꝰ que apud ſacerdotes habētur in ꝑcio vehemēter erras Nā cū alia permulta diſcenda ſunt. tū ius pontificū in ꝑmis omniſq; diuine rōnis cognitio tenenda que theologia dicit̃. Sin idcirco iſtiuſmōi deſideriū te corripuit. vt ſine labore vitam iucūdam ducas q̄ꝫ tuū ſim inſtitutū ꝓbaturus potes facile ex meis moribꝰ cōiectare quare ſi me audis ꝑmū oīm te ipm collige tecū habita Meditere iterū atq; iterū quam vitā viuere decreueris Seu tu ſecularē quā vocant elegeris. ſiue eccleſiaſticā aut vitam malueris probo modo ſit cum laude Quod ſi omnino ad nos fortaſſe redire inſtitueris tibi edes paterne nūq̄ꝫ excludentur Vale ex Mediolano Nonis Janua.

Fran. philel. Jacobo camerinati ſa. Ad amicū de negocȳs illius excuſat amicos et iubet amicū bene ſperare

NOli tibi perſuadeas res tuas ab me negligi quod minus q̄ꝫ primum tibi ſignificari. q̇d michi Cicchus a ngeluſq; rn̄derit Ni qō petis diligenter curāt. putāt oīno ꝓpediē ex ſentēcia tibi cōſultū iri. Cōfeciſſentq; qō tua cauſa ceperāt. niſi occupatiōēs ꝑncipis que ſunt fere immenſe. ob plures ꝑclaras legatiōes q̄ vno pene tp̄e cōuenerūt. aditū his tantiſꝑ interclusiſſent dū his liberetur harū pn̄tia ac ſollicitudīe Differri tn̄ res tua diu non poteſt A me nullū erga te officiū aut ſtudiū negliget Tu interim eſto bono aīo Nō eñ quantū intelligo tua te fallet ſpes. Vale ex Medio. x. cal. Feb. Frā. phi. Renato regi ſa. Accuſat tabellariorū iniuriam.

TErnas lr̄as ad te dedi āno ſupiore ȳs de rebꝰ q̄ tua maxie intererāt. Itaq; nō poterā nō mirari qō nihil reſpōderis ꝑſertim. cū te hūaniſſimū faciliimūq; eſſe iamꝑdem vno oīm equo cōſenſu ſermoneq; audierā. Sed Joannes coſſa vir clariſſimꝰ idēq; grauiſſimꝰ qui mō et tuꝰ et chriſtianiſſimi Francorū regis legatus in Italiā venit liberauit me omni dubitatione. q̇ppe q̄ corā affirmarit nullas tibi oīno redditas eſſe lr̄as meas. Deus malefaciat hoīm vel negligentie vel ꝑfidie qui et me honeſtiſſimo officio et te nō mediocri vt opinor vel vtilitate vel voluptate fraudauerit quibꝰ lr̄as ad te dedi Franci fuerūt oēs. quorū vni malurtice cōargumētum eſt. homini bellicis artibꝰ ſtudendi et tui vt aiebat obſeruantiſſimo. Sed qm̄ que ſcripſerā nō accepiſti. ea in pn̄tia tibi corā exponet idem Joannes coſſa cuiꝰ fides ac diligentia tibi ſole clarior eſſe debet Vale ex Medio. vi. cal. Feb. Fran. phi. Guilielmo vrſino Francie cancellario Salutem. Excuſat ſe q̄ morem non geſſit amico

CVm vir clariſſimꝰ Joannes coſſa regius legatus a Florentinis rediturus in Franciā Mediolano iter faceret a me petijt tuo noīe libros

de exilio quos ſuperioribus ānis elucubrarā Hos ego ad te ideo in pñtia da
re non potui qm̄ non eſſet tm̄ temporis datū vt exſcribi poſſent Itaqʒ nō
potui non ferre ꝓmoleſte. q tibi tanto de tanta dignitate viro min⁹ ſta-
tim gratificari quierim pſertim ea in re q̄ michi non minus iucūda eēt q̄ꝫ
futura honorifica. Nā de iampdem cū ob floretiſſimi tui gn̄is ſplēdorem
tum ob illuſtrem eruditionem tuā ſingularemqʒ ſapientiā mirifica be-
niuolencia obſeruo et ignarus certe nō ſum q̄tū ſit meo noi ac laudi tua
auctoritas eſt crementum allatura: vbi ſcripta mea tuo grauiſſimo teſti-
monio cōfirmaris nec eni debeo dubitar mea tibi voluptate fore q̄ et hu-
maniſſimus ſis liberaliſſimaqʒ natura. et a me tantope diligaris vt ni-
hil ad amoris cumulū poſſit accedere. Dabo aūt operā vt ꝑpediē morē
geram volūtati tue Nā tum libros de exilio quos petis tum alia pleraqʒ
ex his q̄ meo ingenio ſtudioqʒ manarunt curabo exſcribi ea plane. q̄cūqʒ
futura tibi iucundiora exiſtimabo Vale ex mediolano. vi. calendas. Fe
bruarias. ¶ Fra. phi. Jacobo bicheto. ſalutem

Mendacij quendam arguit et librū repetit.

Niſi iampdem plurimū diligere ſtomachater fortaſſe cū videam codi
cem meum eſſe apud te tamdiu vl̄ inuitū Nā qd̄ dixeris puero meo
cū tibi nō eſſe apud intelligo q̄ ſit animi tui ſentencia Nō eni puto id dice
re te. qd̄ meū codicē nequaq̄ꝫ habueris Nā et habuiſti et eū alijs commo
daſti. Qd̄ ſi illum fortaſſis amiſeris. tibi amiſſum volo non michi quāq̄ꝫ
opinor amiſſum tibi eum non eſſe. Itaqʒ rogo te: vt huic meo puero meū
illum codice ac me des. ne me cogas aliunde. remedium poſcere. Vale.
Mediolano. ex idibus meis. iij. nonas Februarias ¶ Frā. phi. Jacobo
bicheto Sa. Libros ſibi reſtituendos ſerio curat

QVantū videre videor ita negocioſus es: vt nihil tibi ocij relinquetur
ad inquirendū inter infinitam libroꝝ tuoꝝ copiam codicem illū meū
quo due orationes lyſie a nobis traducte. alteram funeribus de laudib⁹
athenenſiū: altera iudicialis cōtra Eratoſthenen adulteꝝ ꝛ. Ariſtotelis
Rhetorica ad Alexandrum regem nr̄a itē traductio continentur Nō eni
adduci poſſum: credā aut te alieni mutui oblitum. aut qd̄ officij tui fidei-
qʒ ſit. nolle preſtare. Nam codicem illum tibi commodaui tempore illius
optimi. Philippi ducis. quem ea tu lege petijſti vt exſcribi curares non
vt nunq̄ꝫ reſtitueres. At q̄ repetiui abs te illum per id tpis interdum cū
diceres nondum exſcriptum eſſe. cū ego tamen audirem ſec⁹ eē Tuā cūct
tationem idcirco ferebā patienter. qm̄ putarem que eēnt exſcripta ea for
taſſe nondū eē abs te ſatis emendata. At nūc q̄a preterire iam ānī cōplu
res nihil alienū ab amicicie iure me facturū exiſtimaui aut exiſtimo ſi te
fecero certiorem me omnino inſtituiſſe mea michi q̄ꝫprimum vendicare.

Vale ex edibus noſtris mediolani.iij non as. Februarias.

¶Fra.phi.Guillelmo Urſino francie cācellario Salutem

Donat amicum libris ſuis

Dederam alteras ad te litteras.vi.cal'februarias.quo ipſo die.Ioannes coſſa vir omni laude ornatus hinc in.Frāciam ꝓfectur⁹ putabatur.Sed cū poſtea retardat⁹ a meo ꝑncipe dies aliquot preter ſpem Mediolani ageret.reuertit ad me codex q̄dā meus.q̄ annos non nullos peregre abfuerat Huius ergo reditū vl'tua cauſa phumaniter ꝛ libēter excepi.quamq̄ tā diuturne eius abſentie n̄ mediocriter ſuccēſerā q̄ppe q̄ me inuito abfuiſſet Verū ea lege rurſus apud me in gratiam rediit.vt confeſtim alpes tranſcēderet et te viſurus ꝑ Franciam atq; iſtum q̄dem vt hoſpes te verum vt perpetuū dominū Itaq; dono a me accipe tria nō vulgaria aut contemnēda opa Lyſie oratoris duo.hoc eſt orationes duas alterā funebrē de laudibus athenienſiū iudicialē alteram aduerſus Fratoſtenē adulterum. Tercium aut opus eſt Rhetorica.Ariſtotelis phi eloquentiſſimi ad Alexādrum regē Hec eīm omnia e greco in latinū traduxi.cum eſſem ꝓpe modū adoleſcens phiam Florentie oratoriāq; docens.que quāq̄ exiſtimo per ſe tibi fore iucundiſſima.ſpero tamen fore ꝓpediē alia quedā ad te dare que longe ſis maiore cū voluptate lectitaturus. Vale et me chariſſimo rege Karolo q̄ diligētiſſime cōmenda.ex Mediolano xiiij calen.Martias. ¶Fran.philel. Alberto Zancario Salutem

Gratulatur amico de probo filio

Nihil mihi iucundius tu in lr̄is hoc tempore potuiſti cōtingere Nam de tua tuorumq; oīm pena valitudine certior factus ſum id q̄d vehementer optabā Et Enochum nr̄m in iuuenē frugi probūq; euaſiſſe ex te patre intellexi Quāq̄ eīm ab ipa vſq; pueritia bonā de ſe ſpem pollicebat̄ Enochus.non poterā tam non ſubuereri.ob iniquitatē temporū ſecus accidere poſſe q̄ vellem? Itaq; immortali deo immortales habeo gratias quod te p̄re grauiſſimo optimoq; viro dignū ſe preſtiterit Q̄d autē cupit bonis artibus etiā a nobis inſtitui.te nunciat non ingratā Et vt breui reſpondeam ad aprilē te videbo ac tuo meoq; deſiderio cumulatiſſime ſatiſfaciam. Preterea q̄m de his in preſentia a me ſcribuntur.abs te mentio facta eſt dedi ad ꝑticulam quādam ex ſecundo Sphortiados noſtre libro et prefationē hiſtorie Sphortiane Vale ex Medio.x.cal'.Martias

¶Fran.philel.Aenico daualo equiti aurato Salu.

Cunctationis cauſam narrat.

Quid in cauſa fuerit.vt tamdiu diſtulerim aduentū meum accipies. ex Ioanne Antonio gotthalano viro nobili ac tui nominis amantiſſimo Spero tamē fore.vt ante veris exitum te videā Tu me interea tpis

ama. ut ſoles et Alphonſo regi ꝙ̃ diligentiſſime commẽda Vale ex Mediolano Sexto calendas Martias.

¶ Fran. philel. Petro Thomaſio phō ac medico Salu.

libꝛos repetit.

SEcundum libꝛū de exilio qui de infamia inſcribitur velim hinc iſti tabellario qui meas tibi lr̄as reddidit ad me des. deſidero etiam tertiū in quo paupertate diſſeruim⁹ qui ſi ipſe quoqꝫ apud te eſt. dato itẽ eidem ad me tabellario. Sin minus eſt apud te. q̄re a Bernardo meo iuſtiniano. Plura ad te nunc ſcribere non potui ꝓpter occupatiões meas Pꝛopediẽ agam tecum pluribus Vale ex Mediolano nonis Martijs.

¶ Franciſcus philel. Jacobo camerinati Salutem

Operam petit amici in rem ſuam.

QUantam diligentiā adhibuerim in rem tuam. potes ex Cicho Angeloqꝫ cognoſcere. Idem ut mihi tu hoc tpe officium pꝛeſtes. vehemẽter cupio. Fac igit̄ opera et ſtudio tuo ut Cicchus qd̄ intereſt rei mee pecuniarie apud hos ediles q̄ꝓ pꝛimū lr̄is ſuis abſoluat Verū bono ſint atramento ſcripte. ut aiunt. Et fide opus eſt et celeritate Cauſam Cicchus ex me coram intellexit Codicẽ epiſtolarū cū p̄mum abſoluero dabo ad te libenter. xenophon totus eſt tuus et pater nō minus Vale ex Mediolano iiij. nonas Apꝛiles.

¶ Fran. philel. lodowico gonzage pꝛincipi Mantuano. Salutem

Gratias agit.

On equidem ſum oblitus ꝙ̃ mihi nuper in agro brixiano beniuolentiam oſtendiſti. et quanta me non humanitate ſolū. ſed benignitate etiam perſepe exceperis Itaqꝫ et eo tpe intellexi ꝓmagnā michi in te ſpẽ et poſitā eſſe et conſtitutā. Indeqꝫ fctm̄ eſt. ut ita te obſeruẽ ac venerer ut me abs te putẽ dignū exiſtimari in quo nullū bn̄ficium tuū ſit intermoriturum que mea de te opinio ne falſum habeat. eſt magnitudinis et munificentie tue. Quid autẽ abs te velim. ethruſco ſermone intelliges Eſt celebritate nō minus opus ꝙ̃ bn̄ficentia Vale ex medio. iiij. nōs Apꝛi.

¶ Fran. philel. Nicolao Strozę equiti aurato Salutem

Excuſat ſe ꝙ diſtulerit officium ſuum

PUtas foꝛtaſſe vel obliuiōne vel negligentia factum eſſe. ut quod a me iſtinc ſoluenti petieras. nondū ad te ierit Sed neutri pfecto iſtiuſmodi vitioꝛū eſt locus apud me ullus Nā et memoꝛia valeo plurimū et ſum unus oīm diligẽtiſſim⁹ pꝛeſertim in ijs rebus que amicoꝛū interſunt Quod aūt vehemẽter et diligā et te amem. tū ea facit familiaritas ac neceſſitudo. quo mihi eſt iam multis annis cum vniuerſa Strozarū familia tum ipſe tu qui de me p̄uatim eo bn̄ ꝓmeritus Sed duo fuerūt in cā ut in hāc diē minus ſim ut volebam gratificat⁹ Nā et libꝛario carui et quoddā

ꝓ officio meo preſtare me principi meo oportuit . qd̄ ita me impediuit . vt nihil omnino ocij mihi conceſſum fuerit Sed quo ſerius preſtiti eo cumu latius ꝑpediem ad te ibit. In me interea temporis vt amare non ceſſes etiam atq; etiam rogo . id qd̄ ita intelligam te feciſſe ſi me nobiliſſimo iſti principi quotidie magis feceris chariorem . Grauiſſimū ⁊ humaniſſimū virum Lodouicū. Caſellam bene valere opto Vale Et diſertiſſimo . Ti to meo . ſalutem plurimam. verbis meis nunciato Ex Mediolano ꝑdie cal'. Apriles ¶ Franciſcus philelphus Nicolao Varoni . Salutem

Silentij cauſam reddit ⁊ opam ſuam ſpondet

QVod nihil ad te ſcripſerim poſt meā a vobis abitionem honeſte q̄dā occupationes mee cauſam preſtiterunt Itaq; rogo te mihi vt ignoſ cas tibiq; perſuadeas . me vnum eſſe q̄ tanto te amore complector. alium magis neminem Itaq; ſi q̄d in me eſt . qd̄ tibi iudiciū eē poſſit id ita ē tuū exiſtimato : vt meū magis eſſe non poſſit Cōmuni principi me q̄ diligen tiſſime ⁊ p̄ſepiſſima cōmenda Preſtantiſſimū viꝝ eloq̄ntiſſimūq; Caſel lam ſaluere plurimū opto Vale ex Mediolano . ꝑdie cal'. Apriles.

¶ Frā . phi . Lodouico Caſelle . ſa. Obſequium ſuū offert amico

CVm Antonius Tricinus Ferrariam peteret indignū me facturū exiſtimabam . ſi is meis litteris ad vos iſſet . Quid autem aliud ad te ſcribere q̄ vnum illud. qd̄ ⁊ libenter apud oēs ⁊ continenter p̄dico me tibi cū ꝓpter maximas tuas mirabiliſq; virtutis tū ꝓpter ſingularē tu am erga me humanitatem ac bn̄ficentiam debere plurimā Itaq; tibi ve lim certo pſuadeas me vnū eſſe ꝑpetuoq; futuꝝ q̄ nihil neq; magnū ne q; puum recuſaturus ſim tua cauſa . Quare abs te peto atq; cōtendo: vt ōnibus in rebus officio opaq; mea non vtaris ſolū : ſed etiam ſi opus fu erit vt ita dixeris abutaris Vale Et cōmuni principi me vt ſoles chariſſi mum redde Ex mediolano xvi . cal'. Maias

¶ Franciſcus philelphus . Petro perleoni ſalutem

litteras ſuas cōqueritur intercептas.

CVm primū Candidus bontempus equus auratus principis tui no mine veniſſet Mediolanū . et ex eo certior factus eſſem de omni ſta tu tuo id qd̄ minus cumulare ex litteris tuis quas filio xenophōti ad me dederas . ante cognorā mirabili gaudio ſum affectus et tibi per meas lit teras vt pateat cōgratulatus Deinde cū dies cōpluſculi preteriſſent di dici ex eodem Candido litteras meas oīs et quas ad te et quas ad princi pem tuum dederam et inter eundem tabellario interceptas ſurreptas ſue. Itaq; et ad Sigiſmūdum principem eadem rurſus ſcripſi que antea et tecum idcirco egi breuius . q̄m per tabellariū non licuit vti prolixitate Quare ea duntaxat audies grece que apud principem tibi tuum verbis

meis et dicenda ſunt et curāda Vale ex Mediolano xvi. calen. Maias.

¶Fran. philel. Jacobo camerinati Salutem
Locum et tempus prefinit conueniendi amici.

Niſi vehemēter amem amorē tuū. ingratus ſim Que ſplendidiſſimi equitis aurati Joannis tholentinatis ſcriba tuo nomine michi corā expoſuit libentiſſime audiui. Quid aūt aut ſentiam aut velim. tecū vna Cremone ad paucos vſq; dies cōmentabor at ſtatuam Nam ad calēdas Maias hinc capiam iter ad vrbem Romam negocij mei gratia. id quid ē ex principis noſtri ſententia. Quod aūt queri viſus es. quod nichil ad te ſcribam. non iure id facis Nā primis diebus lr̄as ad te dedi Tu vero Endymionis ſomnū dormitas. reſpondes omnino nichil. Sed idcirco ignoſco tibi quod ita ranarū. Cremonenſiū clamoribus obtunderis. vt apud te eſſe non poſſis Vale ex mediolano xiiij. calendas Maias.

¶Franciſcus philel. Alexandro Sphortie Salutem
Admonet quendam vt ſibi inſeruiat.

Et ſi proximis lr̄is debes ſatis intellexiſſe. q̄ michi opus ſit opera tua nec preterea ſum ignarus tū p animi magnitudie tū p mea erga te conſeruātia te michi libenter gratificaturū. tū quia noui maximas ac pene infinitas occupatioēs tuas rurſum viſus es admonendus Ergo ſi Romam ſum ppediem conceſſurus Nec omnia michi adſunt quibus eſt opus ad id itineris. Nec michi tam mee q̄ Sphortiane dignitatis ratio eſt habenda Reliqua tu pro tua prudentia potes conſiderare Vale ex Mediolano. Decimoquarto calendas Martias.

¶Franciſcus philel. Alexandro Sphortie Salutem
Gratias agit et promiſſa petit impleri.

Perhumaniter mihi nudiuſtercius pbenigneq; reſpōdiſti. Itaq; tibi non poſſum ingentis gratias non habere. Dicis tu autē et facis oīa pro magnitudine animi tui nobilitateq; nature Reliquū eſt vt qd̄ tua illa graui ſuauiſſimaq; epiſtola michi tam liberaliter recepiſti ad quadriduū vſq; te facturū id olim effectum reddas. Nam hoc michi preſtare gratius hoc tēpore nihil potes. Vale ex Medio. iij. calendas Maias.

¶Franciſcus philel Nicomedo tranchedino Salutem.
Hortatur amicum vt compleat promiſſa

Quanq̄ non erā neſcius te memorē fore. et quid mihi coram recepiſſes et quid te facere oportet tamē cū mecum aio volutarē q̄ eſſes occupatiſſimus. rurſum viſus es admonendus. duo ſunt que tua mea cauſa facturus: alterum Florentie ore auribuſq; tuis et Rhome alterum per litteras hec vt et q̄primū et diligenter cures. te etiā atq; etiam rogo. Vale ex Mediolano pdie calendas Maias.

¶ Franciſcus philel. Alexandro Sphortie Salutem.

Gratificatur amico pro munere

QVem roſei coloris pannū dono miſiſti m libentiſſime accepi Sūqȝ tua munificentia non mediocriter delectatus. et ne id quidē minus animi tui q̄ doni magnitudine. Non enī quod muneratur ſed munerantis animus maxime liberalitatē benignitatē qȝ declarat et facit. Nam quod verbo extenuaris quod eſt apud me ampliſſimū. ſatis id ſuperqȝ oſtendit et me tibi eſſe chariſſimum. et te nichil pluris ducere q̄ virtute Gratulor igitur felicitati tue qui vt es animo excelſo ſplēdidiſſimoqȝ ingenio. nihil abiectum. nichil humile neqȝ loquaris nec ſentias. Reliquū eſt vt tibi perſuadeas tua apud me beneficia oīa fide bona eaqȝ non ingrata eſſe depoſita Valeer Mediolano iij. nonas Maias.

¶ Franciſcus philel. Nicolao arcimboldo iuriconſulto Sa.

Operam petit amici.

NEquaqȝ ſum neſcius mea tibi omnia maxima cura eſſe Quo fit. vt vel tibi fortaſſe videar rem meā admodū negligere. qui nullum faciam tecū verbū. cuius mihi opera vehemētiſſime opus ſit Quod ne accidere iure poſſit peto abs te. vt quod vna de mea profectione commentati ſumus. q̄ primū quātum in te fuerit confectū reddas Hoc erit michi tam gratum q̄ neceſſariū Vale mediolani ex edibus nr̄is Idibus Maijs.

¶ Franciſcus philel. Alberto Zancario Salutem.

Grās agit amicis. laudantibus reſpōdit pmittitqȝ aduentū ſuum.

ACcepi lr̄as tuas ad me et cum his eas binas. quas duo diſertiſſimi Nicolai et perottus et vulpes ad te dederāt. Habeo tibi et Nicolais ingentes gratias. q tam amice de me ſentitis. Nam quid dixerā vere cū et ipſe longe humilius de me ſentiā ꝑ amorē vnde manat amicicia ſecum ſtarit antiquitas In pn̄tia tecū pluribus agere impedior Ad paucos vſqȝ dies longior ſum futur⁹ et id quidē nō ꝑ litteras ſed preſens ipſe et coram Vale et vtriqȝ Nicolao ſalutem plurimam dicito verbis meis ex Mediolano. xiiij cal. Julias

Fran. phi. Galeatio epō mātuano. Salutē.

Pecuniam ſibi cōmodari petit.

SI ſi vna omniū voce predicationeqȝ cognitū mihi eſſet te animo vigere ingenti et ꝑbenigno ſubdubitatē fortaſſe bn̄ficij quippiā abs te petere a quo nihil antea pmeruerim ſed cum ſis tali tantaqȝ virtute. vt humana oīa infra te ducas intelligaſqȝ nichil eſſe magis homini ꝓprium qȝ bn̄facere vel ignotis. quippe qui ſe ſimiliimū eius velint ad cuius eſt imaginem ſimilitudineqȝ creat⁹. maiore cū fiducia tuas en pulſo fores quas michi facile apertū iri non dubitē deſpondi modo filiā viro bono et nobili cui dotis charitudie tradere nondū potui Nam vt noſti. virtus et diuitie.

ſimul eſſe non pũt Te igitur ꝑ tuis maximis innumerabilibus virtutibus maiorẽ in modũ rogo atq; oro. vt ducatos centũ michi commodes ea condicione. vt intra annũ eos tibi omnino bona redditurus ſim Quod ſi prius vt ſpero preſtare potero. nihil diſſimulabo Scio te id quod ſumme tue eſt laudis. nũq̃ pecunijs abundare. et ſi redditus habes ampliſſimos tũ ex eccleſia. tum etiã ex patrimonio Nã quicquid ſupereſt a rebus neceſſarijs. id omne vel ꝑ liberalitatis. vel pietatis officio in eos tribuis quos dignos cenſeas. in quos beneficiũ conferatur Tue igitur humanitatis fuerit. vt ita in me pius liberaliſue ſis. vt intelligas nullum apud me officiũ intermoriturũ. Non eñ ſolum ad conſtitutũ tempus tuum ad te mutuũ redibit Sed cum vſura etiã lr̃aria redibit Huius aũt rei gratia hunc meum adoleſcentem ad te fidum nunciũ. cui velim ad me des. quod petitur Vale ex Mediolano x. calendas Julias.

¶ Fran. philel. Georgio Trabeſonde Salutem dicit

Dicit ſe quendam cũ ſummo pontifice in gratiam redigiſſe

Quod iſtinc abiens tibi ſum pollicitus ibi primũ in vrbem veni. et ſummi pontificis Nicolai quinti adeundi michi data eſt facultas. quo tẽpore adhuc ex pedib⁹ non mediocriter laborabat. ita egi cãm tuã. vt eius animũ iampridem alienarũ. vt noſti ita ad te conuerterim. vt reditũ ad ſe tuũ non ſolum admittat. ſed etiam deſiderare videatur. Itaq; moneo te atq; hortor ne differas aduentũ tuum. ſed velis ac remis (vt aiunt) ſecundis flatib⁹ te cõmittas Nam oĩa tibi in portu. oĩa tranquilla futura ſunt. Vale et maieſtati regie me cõmenda Ex vrbe roma. v. cal. Septem.

¶ Franciſcus philelphus Nicolao arcimboldo iuriconſulto atq; ſenatori ducali Salutem.

Equuleus laudat equum.

Haſce ad te lr̃as dedi ex Tholentino. vnde poſt occiduũ arripiam ad vos iter. tum equeſtris inſignib⁹ et poetica laurea ornatus. tum ſecretarius apoſtolicus Equuleus tu⁹ ſi tãta eſſet corpis magnitudie quãta animi ne bucefalo quidem cederet Mirum eſt q̃ ſe obſequentẽ preſtat Vale meq; vt facis ama ex Tholentino idibus Septembrib⁹

¶ Fran. philel. Ciccho calabro Sa. Reſponſum petit.

Miror q̃ nichil ad ea reſponderis. que proximis diebus tibi de re mea ſignificaui Nõdũ fortaſſis a pncipe didiciſti. qđ cupimus Ita rogo te vt tandem rñdeas. meq; de omni eius ſententia facias certiorem Vale ex Mediolano x. calen. Nouem.

¶ Fran. phi. Alberto Zancario Sa.

Excuſat ſe ſilencio.

Olim tibi pſuadeas quenq̃ eſſe ex amicis omnibus te mihi chariorẽ Id eñ cũ moleſtiſſimi tui mores. tũ pluria et maxima bñficia. citro

mutua pietate collata iampridē facile preſtiterunt Quod aūt nihil in hāc diem poſt abitionē iſtinc meam ad te ſcripſerim illud ſcilicet fuit in cauſa. quod fruſtra id facere nolebam Nondum eñ p̀nceps meus in vrbem redijt ex caſtris. Neq; eo abſente habeo quicq̄ quod tibi ſim ſcripturus Tu interim bona ſpe eſto Non eñ fallā q̄ de me indubitatā habes opinionē. Vale ex Mediolano xiij. calendas Ianuarias.

Franciſcus philel. Nicolao Varoni. Salutem.

Commendat quendam

QVi tibi reddidit has litteras. vir eſt bonus et non indoctus. michiq; multos iam annos perfamiliaris quem vt et diligas. et comendatū habeas. rogo Vale ex Mediolano x. calendas Febrūa.

Franciſcus philel. Nicholao quinto ſummo pontifice Salutem dicit Plurimam.

Dicit ſe peragere ſibi mandata et gratum ſe oſtendit

STephanū Cachvam nouarienſem et. Taurinatā archidiaconū tue ſanctitatis cubiculariū in his que mihi expoſuit tuo nomine ſumma cum obſeruantia et libentiſſime audiui Nec diligenter minus q̄ fideliter geſſi omnia geroq; aſſidue. que tū lr̄is tuis tū eius nuncio. tibi grata fore cognoui Habeo aūt beatitudini tue gratias immortales. q̄ fidei mee pietatiq; erga me ita fidis. vt debes Quid eñ pro te facturus non ſim. cuius ſingularē ſum iampridem beniuolentiā et precipuam. modo benignitatē in me expertus Tantū me tibi debere intelligo vt me vitam quidē ipſam in mea magis q̄ in tua poteſtate poſitā eſſe velim Itaq; imperare ſit tuū pro voluntate ōnia. parere aūt me cū omni integritate, veneratiōe induſtria Vale pater beatiſſime Ex Mediolano iiij. cal. Martias.

Franciſcus philel. Petro Nucerano Salutem

Miratur ſibi nihil eſſe reſponſum.

ANthonio litte Mediolanenſi preſbitero lr̄as ad te dedi. quarto idus Nouembres Eratq; cū hijs ſaphicum adonicūq; carmē ad ſanctitatē domini noſtri longiuſculū Sum aūt miratus. q̄ nihil in hanc diem mihi Nec potui non dubitare ne lr̄e tibi mee reddite fortaſſe non eſſent Noui eñ facilitatem noui humanitatē noui liberalitatem animi tui. Itaq; non ſine cauſa id accidiſſe arbitror Sed cum hac de re. tū de alijs nōnullis xenophon filius tibi corā exponet Tu velim me (vt facis) ames Tibiq; perſuadeas eum eſſe me. qui tibi omnium maxime noſtri ordinis ſim affectus. Conuiuia Mediolanenſia eidem xenophonti filio ad te dedi. Vale ex mediolano quarto calendas Martias.

Franciſcus philel. Petro perleoni Salutem.

Inſidium quendam eſſe dicit

BInis aliis lr̃is tibi ſignificaui. Joannem Caymum neq; feciſſe neq; facturum ſani quicq̃ de re tua. Neq; dicit tibi debere nihil qm̃ pro te aliis ſatiſfecerit At illi quos is predicat factum id pnegant Itaq; ſi me audis. tute mediolanum concede Nam ſi ſecus feceris edeſq; negligẽtia tua quadam amiſeris Tu rem paucis tenes Reliqua ex xenophonte filio corã accipies. Vale cum pudiciſſima vxore tua Neq; tuo illuſtri principi commenda Ex Mediolano quarto calendas Martias.

¶ Franciſcus philel. Petro barbaro cardinali veneto Sa.
Gratum ſe eſſe dicit.

XEnophonti Romam venienti idcirco lr̃as ad te dedi. vt intelligeres me tanti facere beniuolentiã tuam. q̃ nihil nuper cũ iſtic eſſem certiſſimis documẽtis corã declaraſſi vt omnia de te mihi ſperare poſſe videar Id aũt eo facio ꝙ maiore cũ fiducia et libẽtius. q̃m noui nullũ apud me vnq̃ intermoriturũ beneficium tuum. Nam eſt apud me antiquius nichil gratitudine atq; pietate. Reliqua tu ex xenophonte cognoſces. Vale pater ampliſſime Ex Mediolano iiij. calen. Martias

¶ Franciſcus philel. Dominico cardinali firmano Sa.
Excuſat ſe preclare q̃ amicum non ſalutauerit

NOn poſſum non accuſare erratũ meum quod nuper fuiſſem Rome ad te minus ſalutatũ ierim. cui me iampridẽ norim eſſe chariſſimus Nolim tũ exiſtimes id vel negligentia mea vel quod tui oblitus fuerim accidiſſe Sed dum cupio in te adeũdo minus ineptus exiſtimari. fui in officio ſeruando minus erga te officioſus. Volebam enĩ ꝓ amplitudine tua et pro decore adire te. et eos conferre ſermones. qui et auditione tua et oratione mea non indigni iudicarentur Quare dũ ſtudeo ea expedire negotia que michi erant apud ſummũ pontificem. pluſq; in his q̃ putarem tẽporis conſumo. tandẽ coactus non te añ adire q̃ abire Itaq; in ipſa abitione mea ex vrbe. Roma inter equitandũ accedo ad ipſas edes dignatiõis tue Is qui triclinii preeſſe officio reſpondet in cubiculo te eſſe diuino interuetũ miniſterio Nec licere ſibi interea tpis adire te Quid mult; Tris horas expecto. cũ ne ipſe quidẽ oſtiarius amplius quicq̃ reſpondet mihi Ob rem dũ video mutũ ſeruari ſilentiũ et ipſe ad abeundũ ſollicitarer a comitatibus ne aut importunior aut ineptior dici poſſem. abiui equidẽ ſubtriſtior quod viſere te nequiuerim quẽ mirifica obſeruantia ꝓſequor Tenes ecce rem omnem Tue fuerit vel clementie michi ignoſce vel ruſticie oſtiarium caſtigare qui vt eſt genere germanus neq; humanitatẽ ſapiat nec hominũ habeat diſcrimen. Reliqua ex xenophonte filio cognoſces. Vale pater humaniſſe ex Mediolano iiij calendas maias

¶ Franciſcus philel. Joanni auriſpe Salutem
laudat amicum.

QVanti ego te ſemꝑ fecerim ac faciö nemo eſt qui id melius ſciat ꝙ tu. Jd certe exploratiſſimū habeo. me tibi eſſe chariſſimum. fide autem in amicos et prudētia tāta vales quāta ſcio maiore neminem. Itaq; nihil eſt quod te ſperare autim Quibus aūt in rebus tua mihi et operam et diligentiam preſtes Velim xenophon filius tibi corā oſtendet. Vale ex Mediolano quarto calendas Martias.

¶ Franciſcus philel. Henico dauolo equito aurato Salutem
litteras petit de ſtatu amici.

CVm ad vndecimū calendas ſeptembres caſtris regijs abijſſem repetituros Mediolanū nihil michi moleſtius fuit ꝙ quod te qm̄ heſterno veſpi. Neapolim reuertiſſe ferebaris eo die videre complectiq; nequiuerim Itaq; abiens mecū tuli incredibile deſideriū tui quem ꝟ abſentem abſens intueor et complector et alloquor Cupio aūt maiorē in modum per tuas lr̄as intelligere et quid agas et ꝙ charus tibi ſim Sed horū alterum perſpicuū mihi eſt Non enī poſſum non amari abs te q̄ iē tantope ipſe colam Alterū bn̄ ſpero. Nam qui vir magnus es et rebus ornatus omnib⁹ te bene agere ac rebus vti ſecūdiſſimis dubitare certe nō debeo Gratiſſimū tn̄ michi factur⁹ ſis. ſi que de te michi in ſpe ſunt poſita ea tu lr̄is tuis vel confirmabis vel augebis. Vale decus meū et me Alphonſo regi commenda et vt ſoles chariſſimū effice Ex Mediolano iiij. calen. Martias.

¶ Franciſcus philel. Nicolao Cebe ſalutem.
Interrogat de nauigio.

INcipiēti iam michi expectare litteras tuas aliud occurrit in mentem Cupio enī ex te intelligere vlla ne a vobis ſit aut in Thraciā aut inchidos nauis traiectura. que iſtinc ſoluat ante calen. maias. Et hoc et q̄ proximis lr̄is ad te ſcripſi ne negligas rogo Vale ex Medio. viij. id⁹ mar.

¶ Franciſcus philel. Alberto Zancario ſalutem.
Excuſatoria epiſtola

DEus maleſaciat factionib⁹ ſuſpicionibuſq;. quibus ſit vt tue meeq; voluntati mos geri non poſſit Petierā a principe meo quod te velle intellīgebā Js michi liberaliſſime reſponderat vt ſemꝑ omniaq; mea cauſa facturū ſe affirmaret. Deinde cū rei cōficiunde ſtuderem aīaduerto hunc refrigeſcere Quod ego moleſte ferens cōtractionis cauſam quero Tandē michi reſpondet ſe et mea et tua cauſa velle omnia. vereri tamen ne iſtic alloqui huiuſmodi beneficij genus indigne patiantur Itaq; ſibi et hominum habendam eſſe temporū rationē Reliqua tu ꝓ tua prouidentia conicita. Vnūq; tibi ꝑſuade nihil apud me eſſe antiqui⁹ beniuolentia noſtra

Vale ex Mediolano v. nonas Martias.

¶ Franciſcus philel. Bernardo Iuſtiniano Salutem.
Excuſat amicum non reſcribentẽ et tamen cũ vacabit
vt ſcribat orat. certiorq; fieri petit de ſtatu amici.

Nichil eſt michi beniuolentia tua certius Quid enĩ non amem quem vir maximus et clariſſim⁹ pater tuus. Leonardus et dilexerit unice et ſummis beneficijs affecerit Itaq; nõ mõ non miror ſi q̃n meis lr̃is inuitatus nichil reſponderis. licet ignoſco potius occupationib⁹ tuis quib⁹ fit vt neq; amicis poſſis nec ipſi tibi omnino ſatiſfacere. Verum ſi quid ocij quandoq; nactus fueris rẽ facies michi gratiſſimaꝫ. ſi et de te et de rebus tuis me red[d]ideris certiorẽ. in p̃miſq; nũq̃d in naufragio byzãtino iacture quippiã paſſus ſis non enĩ poſſum vereri. ne quid inde tibi detrimenti acciderit ob tuas pecunias quas habeas Conſtantinopoli in mercatura occupatas. Ad hec rogo te vt opuſcula illa mea que abs te meo nomine eloquentiſſimus medicus Petrus Thomaſius petijt huic iſti tabellario aut eidem cõmuni amico ad me des Vale ex Mediolano p̃die ca. Apri.

¶ Franciſcus philel. Iacobo cuſano iuriſperito Sa
Laceſſentem ſe monet vt deſinat.

Es tu in me. Iacobe quotidie q̃ par eſt importunior Id quod ne poſt hac facias te non ſolum moneo. ſed etiam hortor ac rogo Nam quãq̃ magno aĩo viri eſt iniuriã cõtẽnere contumeliã tamẽ ferre nemo ſi ſanus ſit debet: ſtultus eſt enĩ qui et alioꝝ et ſue dignitatis rationẽ non habet. Dua ſunt clauſtra natura lingue obiecta et dentes et labia quibus admonemur eſſe nichil efficiendũ ſed aſſeruanter oĩa prudenterq; dicenda Neq; in teſtimonijs mẽtiri nos oportet. nam ſic ſumus in deum impij, neq; in defendẽdo oppugnãdoue aut periuros aut pernicacis id quod faciunt ij omnes qui ſimplicis aĩe ſceleratiſſimã ſerram fouent Tu me ſatis intelligis ſi iuſticiã ueritatem tueris nullã mihi facis iniuriã Sin ſecus facias tibi ipſi noces. Vtrumq; res habet compeſce linguam et me laceſſere maledictis noli. neq; irrita tela obtuſaq; conuerteris. retorqueantur in te longe acutiora Tibi lingua eſt ut videre videor ad inuehendũ apta: At Philelpho tuo et lingua eſt et arundo longe quã diuturnior Itaq; ſanius tibi conſulas. ſi me philoſopho uti malis q̃ vel oratiõe vel ſatyro ut cõſueuiſti Vale Mediolani ex edibus noſtris viij Idus Apriles.

¶ Franciſcus philel. Nicolao Cebae ſalutem.
Laborare amicum ex cure dolet: et litteras
ſuas illi non redditas.

GAbriel vir religioſus idemqꝫ qui modo iſtic. Mediolanũ petijt. fecit me certiorem te neſcio quo modo ex crure laborare. mirari preterea ꝙ nichil tibi ad ea reſponderim. que re vxoria ad me ſcripſeras Vtrumqꝫ ſane dolui et ꝙ tibi crus moleſtiam attulerit. ꝙ bine mee littere tibi reddite minus fuerunt Nam harum ego alteras publico mercatorũ tabellario alteras Leonardo ſcribe veſtri principis ad te dederam Nec igitur eadem ſepius repetam illarũ litterarũ exempla cum his vna ad te miſi. Tu vale et crus q̄ diligentiſſime cura. Ad hec ſi quid habes de Thurcis ad me perſcribe Ex mediolano iiij. idus Maias

Franciſcus pphilel. Ioanni marchioni montiſferrati Salutem plurimam dicit
Cauſam ſilentij reddit.

SI nichil tamdiu ad te ſcripſi. puto idcirco te non mirari ꝙ noris id michi facere non licuiſſe ob tempeſtates ꝓcellaſqꝫ bellorũ Nam ego te et amo et obſeruo. non ſolum ꝙ de me ſis meritus optime. ſed quia dignus es. quē boni viri ac docti omnes et colant et venerētur Itaqꝫ ſi quid in me eſt quod tibi ſit gratum id iure peculij. tuum cenſe. Ego aũt abs te aliud peto niſi vt me amas. vt ſoles. p̄terea maiorē in modum rogo te vt meos illos de exilio libros xenophonti filio ad me des Vale ex mediolano idibus maias.

Fran. philel. Lombardo Collioni Salutem
Litteras petit

QVe michi ſolomon iudeus nomine tuo expoſuit audiui. miratus aũt ſum ꝙ nullas ad me litteras dederis. fac igitur abs te ipſo audiam q̄ per internunciũ loqueris Tu me ſatis ſuperqꝫ intelligis Vale ex mediolano Septimo calendas Iunias.

Fran. philel. Cicho calabro Salutem
Oſtendit ſe velle rebus ſuis proſpicere

NOn me lateat q̄ꝫ abs te non ſolum diligor ſed etiam amor. nec cupio plus te velle mea cauſa q̄ꝫ poſſis Id te rogo dũtaxat. vt quod habes ſcriptum id p̄ncipi hodie modo liceat legas Nam diutius tempus terere iam nulli vſui eſſe mihi poteſt Itaqꝫ inſtitui omnino proſpicere rebus meis Tibi vero amico benefico et optimo me tantũ debere profiteor quantũ alteri nemini Vale mediolani ex edibus noſtris vi. idus Iunias

Fran. phil. nicomedo trauchedino ſa. Excuſat occupatiões amici

ACcuſarem ego te profecto vel obliuionis vel negliḡetie niſi tuus michi amor iam p̄dē ꝓſpectus eſſet quo fit vt iſtiuſmodi omnē de re mea cunctationē de occupationib⁹ tuis. quibus quo niã iam magna ex parte ſolutus es. te rogo. vt quod michi coram libenterqꝫ recepiſti. non irritum efficias. Vale ex mediolano Idibus Auguſtis.

¶ Fran. phi. Chriſtoforo marliano. S.

Pelliti a principe veſtem ſuam petit

Videor licere michi tanq̃ pro meo quodã peculiari iure vti et opera ⁊ officio tuo tuo in omni re mea Quid enim diſcipuli non debeant preceptoribus preſertim ijs. quibus ſe norint eſſe chariſſimos. Qd̃ te non lateat illuſtris princeps. Alexander. Sphortia vir plane virtute maximus mihi dono dedit anno ſuperiore pannũ roſei coloris qui pro dignitate ſua muſarq; induerer Is in hanc diem ſeruatus eſt integer. Nam tamẽ non fuit vſui Nunc formatur in veſtimentũ qd̃ ſi min⁹ pellitum fuerit videatur ineptius. Pellici autem ab alio q̃ ab Alexandro. cui⁹ eſt donum haud quaq̃ decere arbiter Itaq; iſti dicito meis verbis vt ſue munificẽtie et non ingrate muſarum volumtati ꝑ tpe anni cõſulat. Vale et rñde Ex mediolano. xvi. cal'. Septẽ. ¶ Frã. phi. Bernardo iuſtiniano Salutem

Debitorem quendã dicit eſſe ſoluendo

Nec tu mihi tuos cogitatus ꝑmis litteris dederaſti nec ego ex me illos potui. cõiectare Sed qm̃ a familiari quodam nunc reſciui viriũ illum. quo de antea ad me ſcripſeras. debere tibi pecuniam. te iterũ aliter admonendum potui eum eſſe ſoluendo non difficile. q̃tum tibi debuerit. Habet em̃ bona que ſtabilia vocantur ꝑ multa. Viuitq; et victitat lautiſſime. Itaq; tibi nõ eẽ longius differendũ cenſeo. Veni Mediolanũ Nã omnia tibi ſecunda futura ſunt cum ob alias pleraſq; rationes tum qͣ humaniſſimus hic princeps et videbit te libentiſſime et tuũ ius omne ſuum ius eſſe extimabat Preterea qd̃ tibi ante ſignificaui ſi minus abũdas equis. hi mihi ſex ſunt quos tibi quoq; volo eẽ cõmunis. vale ex mediolano. x. cal'. Septẽbres. ¶ Fran. phi. Bartholomeo bucino ſalutẽ.

Nec ſimulandum nec diſſimulãdum eẽ. Laudatq; amicũ q ſe totum patefecit ſibi ⁊ pollicetur officium ſuum

Quod te mihi totũ oſtendis ⁊ amice facis ⁊ recte. Nã cum in viro bono. tũ vel in primis in amicicia nec ſimulatum q̃cq̃ diſſimulatũ eſſe oportet. Itaq; videmus ab ariſtotile dari Socrati vitio. q cũ eſſet ſue tẽpeſtati omnium apud Athenienſes doctiſſimus. ⁊ inter alienos diceret et apud ſuos ſe vnum id ſcire q nihil ſciret. aliud vero nihil decet ꝑfecto quemq; vt mea fert opinio ſe talem omnibus illuſtrare q̃lis ſit vt fucata et confecta mulier grata eſſe non poteſt ita etiam illa que coloris bonitatem venuſtatemq; occultat in vitio eſſe conſueuit. Qd̃ ſi omni in re conſiderandum eſt eo magis in amicicia q̃ eſſe certe nullo pacto queat. niſi omni ex parte pateat perſpicuaq; ſit. Egiſti igitur pro officio q te priorimis litteris non ſolum in cute vt aiunt. ſed intus quoq; ita michi te cognitum reddideris vt ea que oculis cernuntur delectat me ſane ingenium

C. E. S. RENAISSANCE

tuum delectat oratio. placet eruditio, iucunda eſt humanitas Quod me vero ita laudas ita obſeruas id exuberātem quandā dilectionis erga me tue amoriſq; abundantiam pre ſe fert. Et quāq; non iſta michi eſt de me opinio q̄ tibi eſſe aīaduerto. non tamē moleſte tuli ita abs te ſentiri. quo ſis in me amando alacrior Ego aūt illud tibi vnū polliceor omnia me tua cauſa preſtiturum que tibi vel commodo vel iucūditati fore cognoro. Nō enī potes mihi non eſſe chariſſimus qui et doctus ſis et diſertus et bonus meiq; amantiſſimus Vale ex mediolano calen. Septembribus

¶ Franciſcus philel. Petro nucetano Salutem
Amico grās agit pro būficijs et libros illi mittit

ME indies magis atq; magis tibi obſtringis. plurimis tuis ac maximis beneficijs Itaq; tm̄ me tibi debere fateor quātum a me diſſolui poſſe deſperem Quod aūt voluntate poſſum id certe ita libenter facio vt vix aliud quicq̄ magis Quare cū aīauerterim te me lr̄aria ⁊ ingenij monumenta delectare conſueſſe. Duos codices ad te dedi quos a filio xenophonte coram accipies. ab eodemq; intelliges quibus in rebus tuo officio vti velim Tu ſi quid eſt qđ mea opera tibi preſtari poſſit id tutū in tua eſſe poteſtate qđ poſitū exiſtimato Vale ex Medio. nonis Nouem.

¶ Franciſcus phi. Nicholao quinto ſummo pontifici Sa.
Petit quippiam a ſummo pontifice.

QVid in cauſa fuerit q̄ ſerius ad tuā beatitudinē vel ſcripſerim vel miſerim e filio xenophōte corā accipies. Simulq; cognoſces q̄ mea mēs ſit et quid cōſilij ceperim tue aūt māſuetudis benignitatiſq; fuerit id p̄ſtare qđ ame fidentius fortaſſe q̄ par ſit. verū beniuolētiſſimo in te animo pientiſſimoq; petitur Vale pr̄ beatiſſime ex Medio. nonis Septem.

¶ Franciſcus philel. Dominico Cardinali firmano Sa.
Operam petit Cardinalis

SO maiore cū fiducia tuis beneficijs vſurus aduenio quo te iā pluris annos beneficentiſſimo vſus ſum. Nam vel a. Bononienſe vſq; legatione tantā mihi beniuolentiā tuam oſtēdiſti. vt mihi eſſe arbitrer nec magnū nec paruū qđ mea cā facturus non ſis preſerti cū eū me eſſe cognoris apu d quē nullū ſit intermoriturū officium. Nam q̄ referre parē gratiam nequeam eam habere q̄ maximã; et velim et ſoleam. Quid antem abs te cupiam. Xenophon filius tibi corā tempeſtiue declarabit. Vale pater beatiſſime Ex Mediolano Nonis Nouēbribus.

¶ Frā. phi. Matheo Ioanni ſa. Gratū ſe oſtendit

CVm mitterem Xenophōta filiū ad Alphonſum regem tu mihi vnus vel in primis occurrebas cuius mihi recordatio iucundiſſima ſit. Nō enim obliuiſci poſſum q̄ mihi ſingularem beniuolentiam preſtitiſti cum

anno ſuperiore in regijs caſtris tua et opera et officio uſus ſum. Itaqꝫ niſi te vehementer diligam ingratus ſim qui haberi gratiſſimū non cupio ſolum ſed etiam ſtudeo. Vellem admodū libenter aliqua michi offertur occaſio tibi gratie referende ꝙ tamen ita habeo vt maior habꝫ cuiꝙ haud queat. Quare tuum ſit et me ex meis rebus omnibus non ſecus iam uti ꝙ tuis Qđ ſi feceris magna me afficies voluptate Nam ego tua opera et ſtudio nunꝙ deſiſtam. Cetera autē xenophonte coram accipies. Vale ex Mediolano nonis Nouembribus.

Franciſcus philel. Petro nucetano apoſtolico ſecretario Sa.
litteras mittit filio reddendas

ETſi xenophōti filio hinc abeunti mandaui omnia diligenter que ab eo fieri vellem. tū non eſſe ab te duxi vt iterū litteris admoneretur. Itaqꝫ rogo te cū pͥmum iſtuc puenerit cūqꝫ videris nam continuo te adibit lr̄as hiſce introcluſas eidē reddendas cures Reliqua tu corā ex eo accipies Vale et me ſanctiſſimo dn̄o nr̄o cōmenda Ex medio. iiij. idus No.

Franciſcus philel. Blaſio axeretenſi Salutem.
Hortatur amicum ad viciſſitudinē litterarum.

NEſcio ſane vter noſtrum magis ſit accuſandꝰ ego ne qui iamdiu nihil ad te lr̄arum dederim an tu. qui ne noſtri quidē memineris. Nā ego de te tuaqꝫ ſalute queſiui ſepenumero vel ex tuis id quod tibi nunciatum eſſe non ſum neſcius At nemo iſtinc venit ex quo potuerim intelligere an de me vnꝙ voſtra amicicia mētionēqꝫ feceris Verum idcirco ignoſco tibi. ꝙ acceperim te totū eſſe amori deditū quē nec cecum eſſe patiaris te plurimū rogo Sed vt cūqꝫ res habet poſteaꝙ ipſe glaciem fregi vt aiūt tui officij fuerit vt itineri te accingas et mutuis litteris vna ſimus vnaqꝫ aſſidue colloquamur. mutuiſqꝫ inter nos officijs contendamus. quibus eque vincere atqꝫ vinci perpulchrum eſt. Vale ex Mediola. cal. Ianu.

Franciſcus philel. Nicolao Diđoni medico Salu.
Codicem Alberti magni petit

ACcepi a nonnullis tibi eſſe illud Alberti magni opus quod de angelis inſcribitur Id qm̄ laudari video a viris doctis et ſapiētibus videre plurimum cupio Nec ſum veritus abs te petere. vt huic meo deſiderio ipſe opitulcris vel venū vel commodato. Nam ſi qua in re tibi opus eſſet officio meo. nihil a me fruſtra peteres Propediē xenophon filius Neapoli ad nos rediens iſtac iter facturus eſt. cui velim vel iſtiuſmodi codicem ad me des vel litteras. quibus intelligam quid facto ſit opus Vale ex mediolano iiij. idus Februarias.

Fran. philel. Henrico Danolo Salutem.
Filij cauſas expediri rogat.

Sit ne adhuc Neapoli xenophon filius au minus ſit nichil habeo certi. Illud mihi plane certius omni re certiſſima me tibi eſſe chariſſimum. et ne id quidem iniuria. Non enim es neſcius quantus eſt erga te amor meus. q̄ fides. q̄ obſeruantia Itaq; mea omnia tibi maxime care eſſe certe ſcio Quod ſi forte acciderit: ut nondum xenophon. Neapoli abierit ob occupationes uel tuas uel egias. cura obſecro ne diutius tempus terat Vereor eñi fore: ut iter minus ſit tutum habiturus ſi longiorē morā apud vos gerit Nam comes. Iacobus peruſinus propediem in flaminiā picenumq; profecturus cū exercitu perhibetur Preterea q̄d ego facturus ſim neſcio. niſi rem omnem meā. ex filio ante cognoro Reliqua tu pro tua prudentia non difficile conſiderare queas Vale ex. Mediolano vij calendas. Martias.

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino. Salutem
Reddi petit filio litteras vt ꝓperet domum

Poſteaq̄ȝ hinc abieras. mihi reddite ſunt lr̄e a xenophonte filio Itaq; mihi uſui eſt: vt is mentem meam q̄ȝ primum ſentiat. Nam ſi ſecus fiat diuturniorem moram cum Neapolitanis videtur eē facturus Itaq; mihi facies rē ꝑgratam ſi opam dederis vt meas haſce lr̄as ꝓpediē filius accipiat Vtere diligentia de fide. ea qua ſoles in philelphū tuum. Preterea que florentie abs te curatum iri volebam: vt perficias rogo. Vale ex Mediolano p̄die cal' Martias ¶ Fran. phi. Alberto Sancario. Sa.
Recte ſe conſuluiſſe dicit

REſpondi primis diebus ad ea q̄ mihi ſcripſeras. ex publico decreto Tibiq; diligenter aperui ſententiam animi mei. in quam ipſam ſi a vobis quoq; itum fuerit. habebunt omnia recte Reliquum eſt ni differas ſed q̄ȝ primum ad me litteras des. quibus fiam certior de re q̄ȝ noſtra intereſſe iudicabis Vale ex mediolano pridie cal'. Iulias

¶ Fran. phi. Guilielmo viſino Francie cancellario S.
Deſiderat lr̄as amici et libros illi mittit

EXiſtimo fieri aut nunciorum negligentia. aut etiam fortaſſis occupationibus tuis: vt littere tue vel mihi non reddantur vel nō eant ad me Nā me tibi humaniſſimo viro eſſe chariſſimū nō ſum neſcius. Ceterum veliī ſcias in eadē me eē ſententia. q̄ȝ antea ad te ſcripſi. Qua de re eruditiſſimus philoſophus ac medicus Thomas coronenſis tecum verba faciet Ad hec dedi ad te. Ioanni coſſe viro nobiliſſimo opus meum ſatyricum ſatis emendatum et ſi minus eleganti codice perſcriptum. Malui tamē aliq̄d ad te dare q̄ȝ pati vt vir vtriq; noſtrum amiciſſimus monimentis meis oīno vacuus ad te iret. Nā aliud q̄cq̄ȝ per id tp̄is nihil mihi erat in manu Vale ex mediolano. xiiij. cal'. Auguſtas

¶ Franciſcus phylel. Joanni Marie filio Salutem

Hortatur filium ad bonas artes.

Placuit carmen tuũ placuit epiſtola Queq; ſcripſiſti omnia me pluri mum delectarunt Quibus aũt honoribus te florentiſſimus Sabbau die dux ornarit. illis te facito dignum preſtes Quod ita maxime cõſequeris. ſi cum doctrinam. tum non minus diligentiam ingenij bonitati adhi bueris Videre enĩ in te filium videor quod ſtoicis placet. non ingenij mi nus ꝙ corporis vim quandam a patre emanaſſe Sed ea vis omnis audiẽ do legendo meditando docendo diſſerendo ſcribendo excitatur, alitęr au geſcit. Itaq; nolim induſtria diligẽtiaq; minus ꝙ ceteris vel nature vel diſcipline pſtantijs fretus eſſe perpꝰ ſtulusq; iudiceris Reliqua oĩa que pe tijſti per lr̃as curabo tẽpeſtiue Nam ad ea cõtinuo pſtanda tps mihi non fuit Sed cũ xenophõ filius iſtic ierit id qđ ꝓpediẽ eſt futurũ morẽ gerã tuo deſiderio Amicus tuus vel nr̃ potius vir nobilis Ariſminꝰ nr̃o officio vti voluit Vale cum vxore et filijs ex Mediolano iij. nonas Auguſtas

¶ Franciſcus phylel. Lucino Genuenſi iuriſcõſulto Sa.

Gratificatur amico duplici ratione.

Accepi ex lr̃is Joannis Marij filij cum eximiam tuã erga ſe multis in rebus benignitatẽ. tum ſingularẽ beniuolẽtiã erga me Quo quidẽ duplici liberalitatis gñe facile admoneo. vt te nõ diligã ſolum ſed etiã morẽ in modũ amem. Quod eo facio libentiꝰ. qđ eũ te virũ eſſe intelligo. qui et ciuili ſapientia et bonarũ artiũ diſciplina ingentiq; virtute talis tã tuſq; ſis vt a probatiſſimis omnibꝰ optimiſq; viris iure obſeruãdus colen duſq; iudiceris Itaq; nõ mõ ꝙ in me amando o in filioq; michi dilectiſſimo amplificãdo officioſiſſimũ te preſtiteris atq; preſtes. es michi inter amiciſſimos habendus ſed etiã ꝙ is ſis quẽ vel nullo ꝓuocati bñficio boni et docti omnes debeãt omi beniuolentia ꝓſequi. Habeę igitur me in tuis meq; vtere pro voluntate tua Nũꝙ te tua de me fallet opinio Vale ex Medio lano. xiiij. calendas ſeptembres.

Fran. phi. Auguſtino daco. Sa.

Cauſam cur non ſcripſerat narrat

Deinde laudat amicum de eloquentia

Nolim tibi pſuadeas vlla mea vel negligentia vel tua obliuione factũ eſſe. quo minus ad tuas vnas ſuperiores litteras tibi reſponderim. Nam vt ſcire longo iã vſu potuiſti nec me omni etiam in re diligentior eſt quiſquam nec tui obliuiſci queã ab quo me noim nõ ſecus amari obſerua riq; ꝙ ſi eſſes filius. Sed mee michi occupationes huic dulcipioq; officio fuerunt impedimento. quibus ipſis et ſi nunc quidem ſim vacuus malui tamen vel paucis ad te reſpõdere ꝙ preſtare diuturniore ſilentio. vt iure viderer poſſem obiurgandus abs te. Delectarunt me vehementer tue lr̃e

quippe que teſtes locupletiſſime ſint non minus preſtātiſſimi tui ingenij q̄ ſumme erga me pietatis Placet eruditio. placet orationis nitor. in primiſq; tua modeſtia et humanitas Perge igitur. vt cepiſti quo tum beniuolentia tua te indies magis magiſq; diligamus tum priſtine noſtre doctrine fructus ex tuis diſertiſſimis monimētis quotidie capiamus vberiores Vale ex mediolano tercio idus Septembres.

Franciſcus philel. Bartholomeo Scale ſalutem

Negotium nondum perfectum dicit.

SCripſi ad te breuius q̄ et ipſe velles et michi opus eſſet Sed non multo poſt cum quid plus ocij nactus fuero tibi ſimul michiq; faciam ſatis De re vermia quod ſcire cupis totum eſt in expectatione Amicus enī ille qui eo loci ipſe perfectus eſt Nondum redijt Mediolanū Aiunt tamē ad triduum rediturū Cum p̄mum reuerterit omnia cognoſces Tu interim Vale. et nos ama Ex mediolano iiij. nonas Octobres.

Franciſcus philel. Stephano Cornelio regio Secretario Salutem plurimam.

Libros abſolutos eſſe docet Epiſtolas alijs tradendas mittit ac de futuri temporis qualitate inquirit.

LIbelli tui iampdem ſunt abſoluti. Itaq; eos habebis cū voles Verū ne diutius differas moneo Librarios enī leuiuſculus eſt planeq; moroſus Cum hiſce ternas lr̄as ad te dedi. quarū vne Joanni core reddende ſunt id q̄primum. altere Guilielmo francie cancellario. tertie Thome greco Karoli regis medico Nihil es michi facturus hoc tempore gratius. q̄ ſi operam dederis vt he omnes lr̄e et q̄ celerrime et q̄ diligētiſſime reddantur Si quid aūt epiſtolarū ad me dederis. cui commēdes. etiam atq; etiam cogita. Nolo enī res meas diuulgari hoc preſertim tempore. quod non omnino caret ſuſpitione. Scire ex te cupio quid facturū putes bellū an ne pacem Hoc vero idcirco a me queritur q̄m inſtitui in Hiſpaniā breui proficiſci Ad apoſtoli Jacobi tēplum voti ſoluendi gratia Vale ex Mediolano Idibus Nouembribus

Franciſcus philel. Guilielmo Vrſino Francie Cancellario Sa.

Opera ſua mittit amico a quo et litteras petit et fauorem in tabellarium

QVm Man uel Jacob noſtri huius p̄ncipis nomine ad Chriſtianiſſimum regem Karolū iter faceret. idoneus nuncius viſus eſt. cui meos libros de exilio darem ad te dono Nam iampdem ſum ex multis certior factus te affici horū deſiderio Eſt etiā cum his et longior quedam ad regem aduerſus infideles epiſtola et carmē quoddā itē longiuſculū Si tibi morem geſſero res erit mihi pergrata Abs te aūt duo ſunt que petā vnū

vt tuas lr̃as ad me des. et quidē talis qualis maxime expecto. Alterū vt Manuelē hunc q̃tum ſcʒ ad expeditionē eius attinet ita tractes. vt intelligat meas ſibi cōmendationes fuiſſe non inutiles Vale ex Mediolano x. calendas Decēbres.

¶ Franciſcus phi. Thome coroneo philoſopho at medico ſalutem. Lr̃as ſibi non eſſe redditas dicit.

Nicolaus Trachamotes et Alexander canamus a vobis in Italiam redeūtes. cū Mediolanū mei viſendi gratia diuertiſſent. me tuo nomine monuerūt dediſſe te lr̃as ad me fierē omni de re certior quā mea intereſſe putauiſſe. Itaqʒ velim nō eſſes neſcius nullas michi redditas eſſe tuas lr̃as Quare ſi me amas qd̄ certe facis. facito vt intelligam quid tibi agendum ſit. Vale ex Mediolano p̄die calendas Januarias.

¶ Franciſcus philel. Joanni Andree abbati Salutem. plu. Oſtendit amico quid ſperandum quidue vitandum ſit.

Etſi nudiuſquart⁹ litteras dedi ad te alteras de re tua tamē quia interdum nuncij ſunt vel neglige̅tes vl' tardiores repetam paucis que antea ſcripſerā. Negocium tuū apud principē et forti et firma et tota acie ſum aggreſſus Putoqʒ nobis ex ſentencia noſtra ſucceſſurū Tu aūt iſtic cura. vt itē lr̄e apoſtolice eant ad p̄ncipem. et alie quoqʒ a Jacobo noſtro. Calcaterra diſertiſſimo iuricōſulto et cū iſſe etiā tue ſubmiſſe perhumane ac ſimplices Quas oēs michi p̄mo reddi volo. ne ſi forte alij fuerit reddite. aut nichil referatur ad p̄ncipem. aut ſecus q̄ʒ opus ſit Dabiſqʒ operā ne collati beneficij lr̄e emanent in cōpetitorem tuum. Nec ſi feceris omni ſollicitudine moleſtiaqʒ ſoluam ſtem paucis teneo. Vigila Si Nycodem⁹ Thrāchedinus iſtuc aduenerit eū velim noīe meo horteris ne lr̄arum mearum quas cupio a ſummo pōtifice cōfirmari. obliuiſcat' Tuqʒ ſi opus fuerit rem adiuua Vale ex Mediolano p̄die Jdus februarias

¶ Franciſcus philel. Petro perleoni Salutem. Promittit officium ſuum

Faciam quod petit et libēter et ſcio Neqʒ erunt vlle tante mee occupationes. quibus ab officio impediar Tu interea tempora boni ſis animo Et Vale ex Mediolano xi calendas martias

¶ Franciſcus philel. Gregorio typhernio Salutem Promittit pluribus verbis officium ſuum

Commendatio tua de Laurencio veneto erit michi loco alieni conſilia ti eris. Nam non aliter ei omnib⁹ in rebus ſum abſuturus. ac ſi eſſet filius Qd̄ nō ſolū tua cauſa ſū factur⁹ id qd̄ maximū habet apud me pondus verū etiā mea. q̄ maxie ſim abs te dono affect⁹. et cū michi cōmēdaris

qui dignus vt et intelligatur et ametur ab omnib⁹ Itaq; noli de me quieꝗ dubitare Nam nichil eſt qđ malim, ꝗ tibi morē gerere Vale ex Mediolano xi. calendas Martias ¶ Fran. phi. Aenico daualo Salu.

Gratum ſe eſſe dicit de beneficijs acceptis

DE voluntate. Alphonſi regis erga me et de ſtudio diligentiaq; tua. Quod coniecturis et argumentis firmiſſimis ſolum ſed multis etiam bñficijs iampđē certior factus ſum Itaq; tibi velim indubitato ꝑſuadeas nichil eſſe apud me antiqui⁹ gratitudine. Et ne longior ſim tecum ꝗ par eſt. ꝓpediem vt ſpero. obſequar voluntati conſilioq; tuo Vale ex Mediolano xi. calen. Martias. ¶ Fran. philel. Anthonio becharie Sa.

Arguit quendam furti et librum reperit

MOnui te antea ſemel et iterum per lr̄as. vt plutarchi parallela que hinc abiens tecū apportaſti me inſcio. michi curares reddēda deniq; Tu vero neq; das codicem neq; lr̄as Itaq; non poſſim fidem boni viri non deſiderare in te Non enim facis vt te decet Quid enim aliud fuit aſportare clam huiuſmodi meum codicem me non modo inuito. ſed totius tue abitionis inſcio. ꝗ vel rapere vel furari Quo enī debeo alio verbo vti cum nichil oīno rn̄des Itaq; te etiam atq; etiā hortor ac moneo. ne michi moueas bilem Sed cura. vt meus codex ꝗ primū ad me redeat Vale ex Mediolano x. calendas Martias. ¶ Franciſcus philelphus Auguſtino Dacho Salutem

Silentium accuſat

MIror quid in cauſa ſit. quod ſepe meis lr̄is ꝓuocat⁹ nichil omnino in hāc diem rn̄deris cum non tacēdi a nobis ſed diſcendi artē didiceris. Nec enī puto te vſq; adeo occupationibus obrutū. vt nihil oīno tibi detur ocij ad officium Quid abs te velim et quid te deceat. non es neſcius Vale ex Mediolano xi. calen. Martias. ¶ Fran. phi. Lodowico Cacelle Salutem

Dotem filio petit ſibi impetrari a principe

NIſi tua beniuolētia iampđem certiſſimis documentis ꝑſpecta eſſet. Vterer fortaſſis accuratiore orōne Sed nil eſt quicꝗ magis alienū ab amicicie diffidencia Quare cū liquido intelligā te eſſe percupidū meorum cōmodorū in re preſertim et honeſta et pia. vtar et breui tecum et aperta dictione Permulta michi incōmoda ſunt. ſed vnū ſane omniū moleſtimū quod grādiuſcula michi eſt filia et ea quidē moribus modeſtiſſimis Vnde hanc tradā viro michi ſatis non eſt. Deſunt enī ad dotem aurei ducenti. Rogo te id meo noīe nuncies duci Borſio. eumq; tua illa ſuaui eloquētia ꝗ duriſſimos etiā lapides ſoles demolire. non ores modo ſed exores ne patiatur me diutius huiuſ̄ angi incōmodo Haud enī dubito quin facilitate ac munificētia eſt nobiliſſim⁹ iſte ꝑnceps. non inuitus opē tempeſtiue ferret huic tante mee neceſſitati Tibi vero habeas gratias immortales Tecum

logior eſſe nolo Nec em̄ oportet cū et natura ſis humaniſſim⁹ et mei amā‑
tiſſimus Vale ex Mediolano xi. nonas Martias.

¶ Franciſcus philel. Nicodemo tranchedino Salutem
Pecunia vt ſibi ſoluatur petit.

Dedi litteras heri ad te Pigello negociatori coſmiano quibus ſierias
certior nihil eſſe ſperandum de exigenda pecunia q̄ petro paulo illi
tuo credidiſſes Pugnat em̄ cū inopia. Itaq; quo magis eget nummis eo
verborū plus habet At verba emere vendendi verba non expedit Proin‑
de ſi me amas qd̄ certe facis. cura vt ea pecunia michi ſoluatur hic a Pu‑
gello vel cū meo aliquo detrimento. vt menſariorū mos eſt. hoc eſt vt iſtic
noīe meo plus des. et hic michi reddatur minus. Nam malo huiōi ſubire
detrimenti genus q̄ incōmodari diutius ſiem matura Et valde illuſtrē
meū mecenatē. Karolū gonzagā magno et excelſo aīo virum ſaluere plu
rimum opto Ex mediolano viij. calendas Martias.

¶ Franciſcus philel. Lodowico Caſelle Salutem.
Promittit obſequium ſuum.

Intelligo indies magis id quod certe dubitaui nūq̄ me tibi eſſe chari‑
ſſimū. Itaq; tibi velim oīno perſuadeas eū eſſe philelphū. quo de tibi
poſſis oīa polliceri que vel grati animi ſunt. vel ingenui Vale ex Medio‑
lano v. idus Martias.

¶ Franciſcus philel. Petro Thomaſio phō ac medico Salutem.
Litteras annexas reddi petit amico

Rem michi facturus es admodū gratā. in p̄miſq; periucundā ſi lr̄as
hiſce tuis annexas reddi curaueris Karolo gonzage ꝟ q̄ celerrime et
q̄ diligētiſſime Quod vt facias te maiorē in modū rogo Preterea ſi quid
noui habes de Thurcis rebuſq; orientalibus fac vt ſciam Vale ex Medio
lano p̄die idus Martias.

¶ Franciſcus philel. Franciſco Aleardo Salutem.
Arguit amicum libros non reddidiſſe.

Galbe Othoniſq; Ceſarū vitas. quas grecis latinas reddiderā. p̄mi‑
ſiſti hinc abiens fore vt ante menſem redderes michi curares At iā
preterit totus ānus. cū neq; ille nec lr̄e tue vlle vſq̄ appareāt Bonū aūt vi
rum te eūdemq; nobis amicum eſſe arbitror Itaq; non poſſum equidem
non mirari. quid in cauſa fuerit. vt tamdiu et michi et amicis pluribus q̄
iſtiuſmodi vitas videre deſiderant et incōmodaris et incōmodes Niſi for
taſſis alij quidam ſunt apud vos veronenſes. q̄ apud reliquam italiam
menſes Nā ſicut menſis apud egiptios anni loco dicebatur. ita apud vos
annus ꝓ menſe habeatur. reddiſſe iam tandem ad me debuerant libelli
mei Vale ex Mediolano nonis Aprilibus.

¶ Franciſcus philel. Petro thomaſio phō ac medico Sa.
Gratulatur amico qui ex egritudine conualuit

Hortatur q̃ ut curet valitudinem ſuam

NOn mihi prius quicq̃ de tua amiſſa valitudine eſt annũciatũ q̃ de recuperata ex tuis lr̃is itellexi. Nullus cer te occupationib⁹ meis eſſet intermiſſa dulciſſima noſtra conſuetudo ſcribendi. ſi quid mihi antea fuiſſet de tua egrotatiõe auditum. qua eſſe te liberatũ. ita letor. ita gaudeo. ut alia de re nulla magis poſſim. Reliquũ eſt ut omnẽ curam diligentiã q; adhibeas quo te poſſimus q̃ diutiſſime frui Quod ut facias. te per amiciciam noſtram rogo etiã atq; etiã. Ego carminũ opus hoc tempore ſum editurus. id qd̃ regis frãcorũ Karoli dicaui nomini. Tu velim lr̃as meas tuis hiſce incluſas q̃ celerrime et q̃ accuratiſſime reddi cures. mecenati meo Karolo gonzage Vale ex mediolano idibus Aprilibus.

Franciſcus philel. Fazino forobrõnunciano Salu.

Cauſam ſilencij reddit et aliqua ſibi exſcribi petit.

QVod poſteaq̃ aſparagos ad me dederas nihil ad te ſcripſerim aliud quid putas fuiſſe i cauſa q̃ expectaſſe me. ut quid lautiſſime ceperas ſecundares ? Id qm̃ plane aĩaduerto nequaq̃ abs te factũ iri cogitaui excitandũ te eſſe ut ſi vl̃ hec via munificẽtior reddi poſſes Sed interea ea loci maiorem in modũ a te peto. ut ſpartiani ac reliquorũ ſcriptorũ. quos iſtic eſſe audio vitas ĩmpatorias michi oĩno exſcribi cures Vale ex Mediolano decimo calendas Iunias.

Franciſcus philel Petro Thomaſio phõ ac medico Sa.

Accuſat quendã q rem interuerterit Itẽ de thurcis meminit

AMicus ille tuus nec orationẽ michi oſtendit nec epiſtolã. idcirco ut arbitror qd̃ omnia verterit in ſuũ vſum Ita eſt eñ mos hominis quippe qui diſertus haberi cupiẽs alienis ſe veſtibus nõ inuitꝭ ornat. graculũ ſcilicet imitatus. quẽ aquile pennis quõq; indutũ fabulãtur. Quare dum tua legi vis tibi poſt hac prudentiꝰ conſule. Non eñ recte cibus eſurienti cõmittitur Quid apud vos noui feratur de Thurco magometo deſidero audire. ociatur ne an negociatur. et vbi ſit gentiũ Nam certi nihil ad nos offertur quanq̃ ſunt qui eũ in triballos cũ maximo robuſtiſſimoq; exercitu ad quingẽta hominũ milia proceſſiſſe affirment aduerſus ſpondorobũ quod eſt munitiſſimũ opidum ad danubiũ poſitum e regione Hungarie Nos dormimus At thurci vigilant Vale ex mediolano Nonis Iunijs.

Franciſcus philel. Procellio Salutem

Commodata repetit.

VErborũ exercitato peritiſſimoq; artifici verbis opus non eſt. preſertim ei qui non latinã ſolum. ſed etiam grecã ſapit calliditatẽ. Itaq; rogo te. ut libentiſſime tibi commodata fide bona reſtituas Vale Mediolani Ex edibus noſtris iij. calendas Decembres.

¶ Franciſcus philel. Xenophonti filio Salutem.
Doctrinam cum bonitate coniunctam eſſe debere

De mantuano epiſcopo que ſcripſiſti legi perlibenter et ſi nichil certi notificaſti. Audio iſtum antiſtē et doctū eſſe et bonū virum Equidē neq; bonitatē cuiuſquā facio multi. vbi is careat doctrina. neq; doctrinā in precio eſſe habendā reor. que bonitate ſit nuda Tu ſatis potes aīaduertere que mea ſit mens que volūtas Itaq; te etiā atq; etiam caue. ne quid agas temere Odorare oīa diligēter ne ſinas te falli Satis es admonitus Vale ex mediolano cal. Decembribus. ¶ Franciſcus phi. Lodowico cunij comiti Salutem. Amicum orat vt filio conſulat bene

Xenophon filius cupit peregrinari id quod ei fauſtū fortunatūq; ſit. vehementer opto Sēd michi feceris gratiſſimā ſi quo tēpore mantue fueris inquires oīa diligenter vt intelligas. quo iter intendit Eūq; acceſſas ad te perſepe ac moneas que ei cōductura exiſtimaueris. Nam ne ſcio quo natus aſtro quedā appetit ſupra vires Cōpeſcendus ē eius impetus ne ſeſe precipitē dedat. Probo eſt ingenio. et cōpoſitis moribus Sed quiddam habet neſcio quid longe ſit altius Tenes quid velim Vale ex mediolano calen. Decēbribus. ¶ Fran. philel. Xenophonti filio Sa.
Librarium ad ſe mitti iubet.

Superioribus diebus Bartholomeo platunē ſi mantuā repetenti litteras ad te dedi. quibus ad ea omnia reſpōdi que ternis ātea litteris michi ſcripſeras. Nunc aliud mihi erat quod ſcribendū eſſe oporteret niſi vt Patauiū librariū ire ad me cures. quē tractabo non humaniter ſolum verūetiam liberaliter ſi quidē talem experiar qualē p̄dicas Tuā iſtic moram non poſſem non ꝓbare ſi quid certi audirē tibi conſtitutū. Nā ſpem precio emere ſtultū eſt. Tu tamen facito. ne quis te leuitatis accuſare iure queat Vale ex mediolano iij. nonas Decembres.

¶ Franciſcus philel. Blaſio ghiglino abbati diui Ambroſij. Sa.
Minatur cuidam niſi libros reddat

Abuteris Blaſi ghigline facilitate moleſtiaq; mea Et facis tu quidē minime liberaliter. qui et orationes meas et libellum. quem de vita et moribus illius ſanctiſſimi patris ac ſapientiſſimi viri pientiſſimiq; pōtificis Nicholai quinti nuper ſcripſeram. repenti michi tam ſepe reddere vel neglexeris vel nolueris Itaq; dico tibi niſi ante chriſtianam reſurrectionem hec omnia michi reſtitueris oīno fore. vt facilitatis poſthac mee et vſitate nimis in te modeſtie ita oblitum ſentias vt neq; me vnq̄ vel nec alium quē q̄ fallere. Nam dabo operam. et de laudatiſſima mea iā a conſuetudine moribuſq; grauiſſimis nulla vnq̄ etas nulli populi conticiſcant.

Vale ex Mediolano xi. calendas martias

¶ Franciſcus philel. Otthoni carreto iuriconſulto. ſa.
lr̃as alteri reddendas mittit.

QUi diui Ambroſij monaſterio Mediolani abbas preeſſe. quedã opuſcula mea iampdem accepit cõmodato Hec dũ repeto dat homo ſimplex ac minime verſutus verba ſemꝑ Itaq; inſtitui bello rem decernere. poſteaq̃ iure non licet. Sed antea in aciem deſcendo dimicatur⁊ duri hominẽ admonendũ Quare te rogo. vt meas lr̃as hiſce occluſas ei reddendas cures meq; facias q̃ꝑmum certiorẽ malit ne oino inſanire an aliquãdo reſpicere. Nam niſi Blaſius ghilglinus ſatiſfecerit ꝓpediẽ ſuo munerí. ego vtar meo. Vale ex Mediolano ix. calen. Martias.

¶ Franciſcus philel. Xenophonti filio Salutem
Filium admonet vt ſibi caueat

ACcepi tuas lr̃as ex. Venetijs. quas tuus ille familiaris veronenſis michi reddidit laudo tuã iſtuc ꝓfectionẽ modo ſalutis habeas rationem Audio enĩ iſtuc laborari peſtilentia Itaq; ratio tibi habenda eſt valitudinis Et vetus michi eſt et ſumma amicicia cum viro clariſſimo Bernardo Iuſtiniano leonardo filio cui te debes familiarem reddere Is enĩ tibi non parũ ꝓdeſſe poterit. id quod vel ſuo ingenio vel mea cauſa nõ inuitus faciet. Marcheſium noſtrum bene valere cupio. Angela ſoror tua ad chriſtianam reſurrectionem tradetur viro cui deſponſata iam eſt. ſaluere plurimum opto atq; cupio. Phebum cancellarium qui facito ne te ignoret Eſt enĩ et honeſtus vir ⁊ mihi amicus in primis Itaq; tibi auxilio erit maxime Vale ex Mediolano x. cal. Apriles.

¶ Franciſcus philel. Paulo Cuſano Salutem
Reſpondet illi qui eum laudauerat et orationes petierat

DElector ingenio modeſtiaq; qua in ſcribendo veteris. facile enim futurum ſpero. vt expectationi patris tui viri grauiſſimi reſpondeas quippe qui ĩ virũ ſis probum ꝑdoctumq; euaſurus. Quod aũt me tantopere laudaris binis iam litteris tuis id non tam vero q̃ abundãtia quadam amoris erga te mei factum intelligo Itaq; habeo tibi non mediocrẽ grãm Orõnes mee quas petis plures apud me non ſunt Hoſpitãtur enĩ apud amicos. alie apud alios Cũ ꝑmum domũ reuerterit. dabo operam ad te veniãt Que aũt domi miſi tibi Si quid eſt in me aliud q̃ tue volũtati gratificaturus ſim id tibi pro voluntate adeſſe arbitrare Vale ex Mediolano Octauo calendas Apriles.

¶ Franciſcus philel. Ioanni medici ſa. Carmina mittit.

QVos reconſiliata inter nos gratia carminũ libros vltro dare ad te inſtitueram dedi etiã eos libentius acceptis lr̃is tuis quib⁊ ſignificabas ti

bi mea ſcripta eſſe nō iniucunda Nec volo exiſtimes hueuſq; nr̄a munuſcula calcem ſiſtere Nam propediem alia ſubnectam Interim ita me dilige: vt intelligam meā reconſiliatā beniuolentia; tibi eſſe non ingratam. Vale ex mediolano. iiij. cal. Maias

¶ Fran. phi. Petro medici. Salutem.

Hippocratis libros mittit amico.

QVos hippocratis libros alterum de flatibus alteꝝ de paſſionibus corporis quos iampridem e greco vertimus in latinū idcirco dedi ad te vt vel curares vel tuereris valitudinem tuam. Nam pro reconſiliata inter nos gratia te non mediocriter diligo· id qđ ſane facit vt tibi cupiā eē q̄ optime Lege igitur hoſce libros et eoꝝ preceptis vtere. Quod ſi feceris. ſicuti pro tua prudentia facturum te certe ſcio non dubito fore: vt indies melius conualeſcas. Fuit em̄. Hippocrates vir profecto non modo doct⁹ et eruditus egregie. ſed quod eruditionis eſt proprium prudentiſſimus. et idē ſi quid ad rē te valet eloquētiſſimus. Vale ex. Mediolano. xiiij calendas. Iunias.

¶ Fran phi. Nicolao canali patricio veneto. S.

Certior fieri cupit

QVid abs te velim et cuius gratia ex ijs intelliges. que poſt has lr̄as. vel potius in his litteris ſcripta intelliges. Feceris autem mihi rem admodū gratā te autē non indignā ſi me q̄primū feceris de ijs oibus certiorem. que ad te ſcripſi. Qđ vt facias te etiam rogo. Vale. Ex mediolano. iiij. calendas. Iunias.

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo. Sa.

Arguit vituperantem ſe

FRater. Robertus conterraneus iſte tuus ſi nulla prouocatus iniuria vel amicū vituperat. quid faciat inimico. Agit autē neq; p iuſticia hab; p ſua profeſſione Vale mediolani ex idibus noſtris. xiiij. Calendas. Iunias.

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo. Salutem.

Detractores carpit

QVod frater. Robertus tam ſancte tamq; p humaniter ſeſe purgarit nō poſſum equidē non letari Nam que nulla ipſe prouocaſſem iniuria nō potuiſſem fortaſſis equo aīo cōuicium ferre nulli preſerti culpe obnoxius. Pereāt igitur q maledicta falſo renūciant. vt ſunt hoies maledici ac perfidi. Vale Mediolani ex edibus noſtris. xiij. cal. Iulias

¶ Fran. phi. Bartholomeo recinatēſi regio ſecretario atq; oratori. Salutem.

Operam petit amici.

VTor te ſemp. vt vides familiariter. Quod eo facio libenti⁹. quo ſcio huiuſmodi prouinciam. vt es animo perhumano atq; liberali tibi

eſſe non ingratam Itaqꝫ facito vt ſoles omnia mea cauſa diligenter Va
le ex mediolano .iiij. nonas Septembres

❡ Fran. phi. Nicodemo tranchedino. S.

Viciſſitudinem excitat lr̃arum

NEſcio vter noſtrum magis ſit accuſandus quotidiani ſilentij nec du
bito fore: vt me malis ꝙ̃ ipſum te huiuſmodi culpe obnoxium exiſti=
mari. ꝙ̃uis etiã nouis ea te non vacare Vtrumqꝫ res tamẽ habet idcirco
ad te prior ſcripſi. ne poſt hac ita ſilẽtiũ adames vt priſtine tue facũdie bel
lum indixiſſe iudiceris Interim me velis facias certiorem et ꝙ̃ belle vales
et ꝙ̃ noſtri memoriã pre te fers Ego enĩ et valitudine vtor proſpera et be
nignitate principis nõ alacri minus ꝙ̃ larga Reliqua contiam apud me
lecta ſunt Vale ex Mediolano. xi. cal. Octobres

❡ Fran. phi. Marioto tertino. S.

lr̃as petit amici et ſuos illi ſucceſſus indicat

QVam tpm iniquitas non amãdi quidẽ. ſed ſcribendi fecit intercape=
dinem. eã tandem iucũdior hec dies e medio nobis tollet ita vt vl ad
mutui amoris cumulũ nõ mediocris facta videatur acceſſio Nam quan=
do mutui conſpectus nondũ facultas datur mirũ me deſideriũ tenet tu=
arũ litterarꝫ Quanꝗ̃ enĩ de te quotidie percunctanti mihi grati nũcij aſ
ſeruntur multo tamẽ gratiora futura ſint. que ex tuis litteris quaſi ex te
ipſo cognoro Itaqꝫ ſi me amas vt ſoles id qd certe facis da operam: vt ꝙ̃
primũ te de omni tuo ſtatu loquentẽ audiã Qd ſi de meis rebus certior fi
eri ex me vis ego cum vniuerſa familia bene valeo. et eo mecum ſe gerit
fortuna ꝙ̃ vocant humanius ac letius quo huic optimo munificentiſſi=
moqꝫ principi et charus ſum ⁊ admodũ iucũdus. Vnde etiam fit: vt an=
norum acceſſio me ſeneſcere nullo pacto patiatur. Nam et in cute et intꝰ
viridior ſum ꝙ̃ dudum cũ iſtic agerem iuuenis. Vale et franciſcum beni=
num cõpatrem meis verbis ſaluere plurimum iube Vale ex mediolano
iiij. calendas Decembres

❡ Fran. phi. Gregorio arrigo iuri conſulto. Salutem.

Orat amicũ vt inquirat de libris

FAcit vetus ac ſumma amicicia illa noſtra qua abuſqꝫ ꝓpe adoleſcen
tia coniunctiſſime olim viximꝰ: vt exiſtimẽ te omnia mea cauſa fac=
turum Audiui iohannẽ petrum lucenſem quo auditore primũ cũ. Florẽ=
tie oratoriam phĩamqꝫ docerem. deinde amiciſſimo ſemꝑ vel abſente ſu
vſus proxima etate Diẽ obijſſe id qd certe vt debui tuli moleſtiſſime. Cu
pio fieri ex te certior. et quos libros reliquerit et qua conditione hoc ẽ ve=
nales ne ſint Emerem enim aut omnis. aut pleroſqꝫ. preſertim grecos
ſi qui ſcilicet digni ſunt lectione noſtra Fac igitur ſi me amas vt hanc rem
te ꝙ̃primum et ꝙ̃diligentiſſime intelligam hoc erit michi tam gratum.

q̃ quod maxime ornatiſſimum equitem auratum. Petrum mucetamꝫ nomine meo ſalute plurima impartias velim Vale ex mediolano xij. calendas Decembres

Fran. phi. Nicodemo trancheđino. Salutem. Gaudet triſtem nūcium in letiorē cōmutatum Item monet vt quendam hortetur et excitet

Litere tue fuerunt mihi iucundiſſime tum in tua cauſa quem intellexerim bene valere cum vniuerſa familia tum etiam ob Franciſcum patricium quē e mortuo viuum factum acceperim. Triſtis em̄ de homine amiciſſimo nuncius perlatus ad nos fuerat. cūqꝫ eēt qui aſſereret vl' ſe preſente ſupplitiū eſſe de eo ſumptuꝫ Itaqꝫ indolueram eius vicē ob id quod omnē popularē ſtatum que ſine ſeditione eſſe vix vnq̃ cōſueuit vehementiſſime execrabat Quāq̃ Franciſco familiari noſtro nihil magis arbitror obfuiſſe q̃ inuidiam qua viri preſtantes nunq̃ caruerunt Letor enim plurimuꝫ quod preter opinionem ac luctum nobis acciderit Tibiqꝫ habeo ingentes gratias qđ iſtius dignati ſtudeas Id qđ aſſidue facias te etiam atqꝫ etiam maiorem in modum rogo Qđ vero de re altera conſilium ceperis probo et gaudeo Miror autem quid viro illi in mentem venerit: vt cū iam ad calcem peruenerit a decurſu lā olympie ſpacio auertatur atqꝫ victorie palmam renuat Num forſan tū etate animi quoqꝫ vigor conſueuit. Verum tu hebeſcenti iam ſanguini flammas adijce rationis Concaleſcet fortaſſe. prioremqꝫ vim accenſus reſumet Nos omnes valemus recte Vale etiam tu atqꝫ tui omnes vel noſtri potius Patricium q; hortare. vt forti animo ingentiqꝫ ſit meminerítqꝫ ſapienti nihil obeſſe poſſe et fortunam omnem vel minima virtute eē inferiorem Vale ex Mediolano p̄die calendas Ianuarias

Franciſcus philelphus Petro perleoni Salutem Gratulatur amico de ꝓſpero ſucceſſu Deinde monet inuidentiā eſſe cōtemnēdā

Quod ad Venetos te receperis viros plane optimatis nō ſolum probo ſed etiam letor Facile enim futurum ſpera: vt doctrina virtutiqꝫ tue paria premia referantur Idqꝫ propediem Ii em̄ ſunt veneti: vt nūq̃ ſe beneficia vinci patiantur ſed officium ſemper officio cumulent ꝫ maximo opere promereri ſtudeant. Gratulor igitur felicitati tue qui in eo ſis loco tandem collocatus vbi et emolumenta ſis non vulgaria et laudem item maximā breui aſſecuturus. inſtitue igitur vt cepiſti patricios iſtos adoleſcentes non morum minus q̃ doctrine eloquētieqꝫ preſtātia Fecūda natura es feraciſſimaqꝫ ingenia que qđ laudis ſemen acceperint. ad maturā frugem miro incremēto ſint ꝓductura Vn̄ etiā tu tanq̃ diligētiſſimus quidā fortunatiſſimusqꝫ cultor cū vberrimos percipies fructus

tū me ingenti afficies voluptate. qui tuā laudem omnē permagnē mihi laudi eſſe duco. Nam quod ais de inſectatione inuidentiū. id tibi quoq; iucundum eſſe oportet cū intelligas excellentiā omnē inuidie eē velut obnoxiam. Nā quid malis vtrū excellere an excellentiam pati Itaq; aio cōſtanti excelſoq; ſis Tibiq; perſuade obnixeq; tuere omnia eſſe virtute inferiora. cui quo magis inuidetur eos eſſe magis gloria facit et addit ſe comitem. Quare tibi opera danda eſt. ita eruditione et dicendi elegantia ſpledoreq; augeſcas. vt tibi nemo ꝓpter aſſequēdi deſperationē inuidere audeat Partibus eñi aut aliquanto ſuperioribus inuidetur. Preſtantie autē nimietas hoc morbo vacat Vale ex Mediolano. iiij. id⁹. Januarias

¶ Fran. phi. Nicodemo trācedino Salutem
Curare rem ſuam petit

REm mihi facies non minus gratam ꝗ neceſſariā ſi quod diebus ꝓximis ad te ſcripſi. et ꝗprimum ex ſententia mea curaueris ſcio ꝗtū prudentia vales. ꝗtum etiā gratia. Itaq; nil dubito ꝓpediem fore vt cōficiatur qđ cupimus. modo aduigilare volueris. Tuo autē erga me animo certius habeo nihil. Matura igitur ſi me amas et qđ volumus effice. Vale ex mediolano. iiij idus Januarias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. Sa.
Filio peregrinari volenti conſilia dat

QVod Vliſſem mutare inſtitueris non vitupero modo nō naufragus ſed prudentior ad nos redeas. Preterea vir vllos ſapientia claros legimus q̄ Vliſſis quodāmodo emuli non fuerint hoc eſt q̄ ad ſapientiā vēdicandam non varias ac diuerſas orbis terrar̄ regiones inuiſere ſtuduerunt Vtere ſemper ratione atq; virtute te duce qđ ſi feceris. facile ſpero omnia tibi ſecunda fore. Da ꝗ ſepiſſime ad nos litteras quibus certior fiam de omni tua fortuna quā tibi fautricem ac benignā futuram opto. et eam q̄dem fortunā que dei voluntate definitur. nō hoim ſtulticia. Cura etiā libros ꝗ plurimos et ꝗ optimos tibi cōpares qua vna ſupellectili nullam ſis pulchriorem habiturus nullam vtiliorē Vale ex. Mediolano xiij calendas. Februarias ¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.
Animū ſuum per alium aperit.

PEtrus perleo tibi quedam nomine meo exponet Que quidem ipſa ex animi mei ſententia manāt omnia Itaq; vt q̄ petier; facias magnope abs te peto Vale ex mediolano. viij. cal. Martias.

¶ Franciſcus philelphus. Antonio panhormite. S.
Commendaticie littere.

QVi tibi reddidit meas litteras eſt michi vetere familiaritate beniuolētiaq; conſuetus Hūc tibi vnice cōmendatum volo quippe q̄ ꝑ doct⁹ ē

et modeſtiſſimus plane vir amiciciaq; tua minime indignus Vale ex mediolano. pridie. cal. Martias.

¶ Fran. phi. Alberto parrhiſio. S

Hortatur quendam vt libros reddat

QVe amicis cõmunia eẽ debẽt ea quenq; iuri ſuo aſcribere vt nihil habeat cũ amico cõmune. non iniuſtum duci non poteſt At vitas Galbe et. Othonis. quas e greco traduxeram. et tibi poſcenti cõmodarã in menſem. iã annũ ita poſſides: vt quid equitas. qd officium poſtulet omnino videaris oblitus Itaq; rogo te vt memineris eas ad te iſſe cõmodato non dono Proin facies vt te decet. ſi curaueris vt iam tandem ad nos redeant Albertum meum Zũcariũ Enochi filiũ bene valere opto. Vale ex Mediolano. vi. idus Martias

¶ Fran. phi. Jacobo actiolo. Salutem. Hortatur amicũ vt meminerit ꝓmiſſorum

MVlta hinc abiens es mihi pollicitus. quorꝫ in hãc diem effeciſti nihil Itaq; tui eſſe muneris arbitror vt pro mutua animorꝫ inter nos caritate aliqd tandem facere incipias Illudq; impmis. qd a patre tuo viro clariſſimo tantope petierã Quam vereor ne recentis aliquos amores ad priſtinos addideris. qbus ipeditus animus neq; noſtri neq; ſui reminiſcatur. Qd ſi memorie volueris repetere meum in te officium. non modo noſtri non obliuiſcaris. ſed potius q̃primũ es mecum tibi conflatũ diſſoluere incipias. Noſti qd velim. Vale ex Mediolano. nonis Maijs.

1473. Fran. phi. Nicodemo tranchedino. Salutem. Lras petit

QVid tibi impedimẽto fuerit quo minus ad meas mihi ꝓmas lras rñderis neſcio. niſi fortaſſis abfueris a florentia ad ſenẽ ſis tuos Facigitur vt q̃primũ me tue mihi lre reddantur. q̃ me faciãt de re omni certiorẽ q̃ nra putaris intereſſe. imprimiſq; reddideriſne meũ ꝓmũ carmen argyropulo nro. Noli obſecro pati. diutius expectẽ optatiſſimam epiſtolam tuam Vale ex mediolano. xi. cal. Junias.

¶ Fran. phi. Angelo actialo equiti aurato. Sa.

Promiſſa vt recõprobentur orat

ET quid ipſe maxime omniũ cupiã. et q̃tum licet ibi in tua republica cum antea ſemper. tum hoc potiſſimum tempore. non ſum neſcius Quare te plurimũ rogo atq; oro. vt qd mihi corã verbo aliquãdo receperis te oportune curaturũ id in preſentia certa re comprobes Hoc erit mihi adeo gratum vt gratius aliud facere nichil poſſis. Vale ex. Mediolano. xix. calendas Septembres

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino. Sa.

Petit et aliquid temporis amicicie officio det

DElicatior factus es q̃ nichil reſpondeas. nolo enim ſuperbie crimen

tibi homini amiciſſimo obijcereq͂ȝ ijs ſolemus quin ſepius litteris inuitati nihil reſpõdere conſueuerunt. Scio ſane te eſſe occupatiſſimum his preſertim tpibus. Sed erit humanitatis tue vt t pis aliquid inſcripias tantillum. quod amicicie condones officio Ego inſtitui ad. Piũ pontificem ſalutatum accedere. Itaqȝ rogo te omni tpe operaqȝ cures: vt iſtac mihi liceat iter facere Quid opus ſit noſti. Vale et quid de noſtro patricio factũ ſit cura: vt ſciam Ex mediolano. xi. kal. octobres

¶ Fran. phi. Nicolao tranchedino. S.

Excuſat tarditatẽ lr̃az q̄ non ſit arbitrij ſui

QUod tardiores ſerint mee ad te littere. id cauſe fuit q̄d expectabã mihi facultatem fieri per pncipem nr̃m faciundi itineris Non em̄ viuimus noſtro. ſed alieno arbitrio Et iuſtus princeps pro iuſta lege dicendꝰ eſt At viri omnes boni ſubiecti ſunt legibus. Idcirco. Socrates cũ poſſit noluit e carcere ſe in libertatem vindicare Greui igitur hic concedã. Iucã Ibiqȝ tam diu expectabo. donec michi fiat q̄d amici nomine ſignificaſti Nam eius miti fide eſſe tutius nihil poteſt At ne ſecuriꝰ quidem Erunt etiam mecum filij duo Marius ac Xenophon Cũ vna erimus cetera inter nos cõmentabimur Vale ex Mediolano. xij cal. decembres.

¶ Fran. phi. Thome ſenece. S. Maturari petit opam amici

BErtholla noſter qui ad te venit. faciet de omni ſtatu meo te cumulatiſſime certiorem. Qua vero in re tua mihi opa opus ſit ex eodem cognoſces. Itaqȝ tuũ eſt id preſtare. ne fruſtra hoc itineris ab eo ſuſceptum videri poſſit. Non em̄ ſum neſcius et q̄tum poſſis auctoritate ⁊ grã ⁊ q̄tum etiã mea cauſa velle debeas. ſed rudis plane et dicendus ſum et iudicandus q̄ a ita ad te ſcribã q̄ſi videar dubitare de ſingulari tua pſpectaqȝ charitate. Quare nihil aliud abs te peto niſi vt cures ne iſtuc diutius. Bertholla noſter expectet. Vale ex. mediolano. iiij. nonas. Decembres

¶ Fran. phi. Cictho calabro ducali ſecretario. S

Laudat quendam fidei in principem

DEdi ad te nudiuſtercius lr̃as ex Arimino quibus certior factus ees de ijs que tps obtulerat. Heſterno veſperi cũ ad forum ſempronium veniſſem oſtendi Iacobũ peruſinum cognomẽto piciniuum corpore ſane Tudeũ ſed omni robore ac prudentia alcidem aliquem Hic mihi viſus eſt tanta eſſe in principem noſtrum ⁊ fide ⁊ pietate: vt dignus ſane ſit. quẽ Sporciani omnes mirifice diligamꝰ amemuſqȝ Singularem ijs mihi beniuolentiam oſtendit omiſitqȝ nichil quod vel humanitatis. vel benignitatis officium ſaperet. Spero huic principi noſtro maxime aliquãdo voluptati fore fortaſſis etiam vſui. Cum hec ad te ſcripſi eram hinc cõtinuo abiturus. quippe qui audirem pontificẽ. Piũ ex vrbe roma iã deceſſiſſe

petereq; perusiam Tu me interim ama vt ſoles. Vale ex foro ſempronio
viii. calendas Ianuarias

¶ Fran. phi. Iacobo lucenſi apl'ico ſecretario. S.

Diligentiſſime quedam amico cõmendat

Item excuſat ſe q ad ſummũ pontificẽ non ſcripſerit

FRanciſcus foſſatus vir nobilis et humanus. Idemq; ſplendidiſſim9
eques auratus eſt mecum ſumma familiaritate cõiunctus. hũc ego
tibi pro noſtra ſingulari beniuolentia maiorem in modũ cõmendo. Faci
es tu mihi ſane rem admodũ gratam. ſi curaueris. Franciſcus meus in
telligat meas apud te cõmendationes ſibi fuiſſe nõ mediocri adiumẽto.
Qđ vt facias tanto ſtudio abs te peto: vt maiore aliud nihil poſſim Scio
te omnia cupere mea cauſa. nichilq; omiſſurũ qđ huic viro vel ad rem vel
ad dignitatem profuturum intelligas. Quare ne tue permulte ac max
ime occupationes tibi impedimẽto ſint. quo tardi9 quod facto op9 fuerit
effectum reddas. te etiam atq; etiam rogo Vale et me ſanctiſſimo domi
no nr̃o q̃ diligẽtiſſime cõmenda Cui qđ nichil ad huc obſtrepuerim poſt
reditũ meũ ab vrbe. Roma. terriana febris fuit in cauſa qua qm̃ diuina
benignitate iam ſum plane liberatus. qđ pretermiſſum eſt propediẽ re
ſarciam Gregoriũ ſenenſem iure conſultũ colligã tuum bñ valere pluri
mũ opto Vale iterũ ex mediolano. x. cal. Iunias

¶ Fran. phi. Amareto mannello. S.

Munera optat comitatu venire lr̃arũ

HIs deinceps poſteaq̃ terciana febre ſum liberatus tui. ad me ſeruũ
pulcerrimi aſparagi quibus et ſi delicatus ſum plurimũ qm̃ ab ho
mine amiciſſimo miſſi eſſent. longe me tamen magis magiſq; delectaſ
ſent ſi litterarũ tuarũ ſuauiſſimo comitatu vti voluiſſent Id qđ nõ preſti
tiſſe te niſi mihi memorie occurrerẽt occupationes tue tũ priuate tũ pub
lice equo animo haud ferrem. Erit tamen humanitatis tue ſi cum quid
ocii nactus fueris. aliquid mihi ſcripſeris Vale ex. mediolano. viii. calẽ
das. Iunias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

Docet quib9 artib9 inſtitui q̃s debeat futurus medicus

QVod tibi anteaq̃ iſtuc eſſes profecturus cõſiliũ dedi idq; vt faceres
iuſſi idem repetam per litteras Inſtitui medicine operam dare. qđ
eius rei non modo non reprehendo ſed vehementer laudo. quandoqui
dem et medicina poſt magicam atq; poeticam eſt omniũ laudatiſſimarũ
artium vetuſtiſſima eaq; humano generi admodum neceſſaria et tu ad
iſtius modi ſcientiam videris natura inclinatus. Vnum autem moneo
ac volo. ne te ante ad medicine ſtudium conferas. q̃ dialecticen ac phi
ſicen omnem itẽq; mathematicas diſciplinas q̃ diligẽtiſſime didiceris.

Quibuſquidem ipſis in ſtudijs quib⁹ p̄ceptoribus vti debeas id qđ te eti-
am coram monui conſule hominem michi amiciſſimum eruditiſſimūq;
phm̄ ac medicū Johānem Marlianū quo etiam aliquando doctore vſu-
rus es.. Noui eñ hominē conſuetudinē in iſtiuſmodi ſcholis. quāta cir-
cūcurſatio fit. quante amicoꝝ preces ad auditores alliciendos. Itaq; vo
lo te non beniuolis hac in re. ſed tibi ipſi mihiq; inſeruire. Paucis tenes
ſententiā meā. de re pecuniaria ita curabo. ſi intellexero te admonitis
iuſſiſq; paternis nuſq̄ receſſiſſe Vale ex mediolano. viij. idus. Iunias.

¶ Fran. phi Gregorio Lollio iure cōſulto et apl'ico ſecretario Salutē

Filium amico cōmendat

QVanq̄ ſciebā vel nulla mea cōmendatione meos oīs eſſe tibi cōmen
datiſſimos: tñ vt Marij filij honeſtiſſime volūtati more gererē. ita
eum tibi cōmendo: vt ne me quidē ipſum neq; diligentius. nec ex animo
Qđ eo facio libentius. q̄a tibi audeo affirmare talem eſſe. Marium quē
tu ſingulari beniuolentia dignū ſis iudicaturus. Cetera tu ex ipſo cog-
noſces Ego non deſino expectare qđ ad me propediem te perſcripturum
affirmabas. Id autem in hanc diem non feciſſe plurimū miror. Vale ex
mediolano. vi. cal'. Ianua. ¶ Fran. phi. Beſſaroni. Cardinali
niceno Salutem. Filium commēdari orat

CVm Ioannes. marius filius. mantuā peteret Pij pontificis maxi
mi et ſalutādi et adorādi grā iuſſi: vt omniū p̄mū tuā amplitudinē
adiret: cui mentē ſuā omnē animūq; exponeret. Itaq; rogo te: vt oībus
in rebus ita eū cōmendatū habeas: vt illos ſoles. quos vl' ipos vl' ipis nā
tos chariſſimos habes. Hac vna re vix mihi quicq̄ gratius potes facere
hoc tpe Vale pater clementiſſime ex mediolano. vi. cal'. Ianuarias

¶ Fran. phi. Agapeto romano et apl'ico referēdario. Salutem

Filio vt adſit amicus optat

VEnit iſtuc. marius filius iuuenis. vt videre poteris et modeſtus et
doctus. Cām acceſſionis ſue ipſe tibi coram declarabit. Quibuſcūq;
in reb⁹ poteris te rogo ita ei adſis vt me tuis ijs velles quos maxime dili
gis habeſq; chariſſimos. Vale ex mediolano. vi. calendas. Ianuarias

¶ Fran. phi. Nicolao canali iure cōſulto et eq̄ti aurato. S.

Litteras ad ſe ait non eſſe platas

QVi tabellarius ſuperioribus dieb⁹ meas lr̄as tibi reddidit ac item has
tibi redditurus. renunciauit mihi idcirco te ſibi nullā dediſſe ad me
epiſtolam. qm̄ eā alteri neſcio cui antea cōmendaſſes. Ego autē qđ ſcrip
ſeris neſcio. Vnū ſcio me vehementer cupe tuas lr̄as quippe qui nullas
acceperim: quare ſi meo in preſentia deſiderio morem geſſeris habebo ti
bi non mediocrē gratiā Vale ex Mediolano. v. idus Ianuarias.

¶ Fran. phi. Theodoro gaze. S.

Probleumata Aristotelis tranſlata mitti ſibi petit

NOn mediocri afficior deſiderio audiendi tui/ Poſteaq̃ viſendi facul-
tas eſt intercepta. Itaq; ſatis tu quidem iniuriam qui totiens gre-
ce ſuperiori tempore ꝓuocatus a me litteris. nunq̃ reſponderis ne dum
verſu. ſed ne ꝓſa quidẽ. tum in utroq; dictionis genere excellẽtiſſimus
ſis equidẽ autem ut latine facias rogo Sunt hic nõnulli perdocti in phĩa
viri ac idẽ medici. qui qm̃ grece neſciunt videre cupiũt lectitareq; latina
illa Ariſtotelis probleumata que annis ſuperioribus in latinum conuer
tiſti eloquiũ. Quare mihi rem gratam facturus es. ſi licebit per te michi
hominibus et amicis et eruditis gratificari Aut igitur tuũ iſtiuſmodi ꝓ-
bleumatum codicem ad me exſcribendũ mitte rediturũ ad te q̃primum
aut eũ iſtic exſcribi cura: mercedẽq;. liberalis per lr̃as nobis ſignificato
et aduolabit ad te Id ut propediem effectum cures. te etiã atq; etiã rogo
Preterea me cupio facias certiorẽ;. quo in ſtatu ſint res tue. q̃s fortuna
tum iri vehementer cupio Vale ex mediolano. pridie idus. Ianuarias

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

Gaudet amicũ bene habere

NEſcio quid aliud mihi potuiſſet gratius renunciari q̃ qd̃ perhendie
per iohanne variſino cognoui. Is enim interroganti michi rediiſſes
ne ad huc ex illa regia legatione et reuertiſſe te reſpondit. et tibi eẽ q̃ op-
time Qui quidẽ nũcius eo mihi iucundior fuit. qd̃ venetus quiſpiam. ut
ille de ſe affirmabat. et cui ſuperi maleſaciant. aliter de te michi ſeruat
incolumen ioãni aũt variſino gratias quoq; debeo nõ vulgaris qui me
tanta ſolicitudine liberarit. et incredibili animi leticia affecerit. Nam
qd̃ michi potuiſſet iucundius contingere. q̃ q̃ certior factus ſum te habe
re q̃optime cuius etiam memoria recreabor. Reliquum eſt ut veterem
noſtram ſummamq; amiciciam mutuis tum officiis tum etiã litteris fo
ueamus. et ſi aliquid indiges cum opus fuerit. addamus in cumulum.
Vale ex mediolano: xiii. cal. februarias

¶ Fran. phi. Nicolao canali equiti aurato ac iurecõſulto. S.

Lr̃as interceptas cõqueritur

QVod ad quintum idus. Ianuarias tibi ſcripſi. idem ut in preſentia
intelligas volo me nullas in hanc diem abs te litteras accepiſſe. q̃s
ita deſidero: ut vix aliud quicq̃ magis. Quo quidem me deſiderio ſi q̃-
primum leuaueris habeo tibi gratias immortalis. Vale ex Mediolano
ix. cal. Februarias. ¶ Fran. phi. Petro perleoni Sa.

Adoleſcentem amico cõmendat.

LEonardum griphum modeſtũ; adoleſcentem et muſarũ in primis

ſtudioſum eque diligo ac ſi eſſet filius. Is a Marcheſio noſtro viro preſtā
ti et perhumano accercitus Venetias venit. tum vt homini amiciſſimo
atqꝫ optimo morem gereret. tum etiā vrbē Florentiſſimā corā ac preſens
intueretur Hunc ego hortatus ſum q̄diu iſtic futurus eſt te quotidie ad
iret. Is a nobis inſtitutus nō latine mō perpulchre callet. ſꝫ grece etiam
cepit Itaqꝫ rē mihi ꝑgratā facturus es. ſi me leonardo plane oñderis ti-
bi mea oīa eē chariſſima. Vale cū pudiciſſima vxore ⁊ tuis oībus Ex me
diolano. iiij. cal Februarias ¶ Fran. phi. Othoni. Carreto iure cōſul
to. S. Quomodo res habeat ſcire deſiderat

AVdiui nunc ex homine amiciſſimo eo te die meas litteras Pio pon-
tifici maximo reddidiſſe in naui quo ex vrbe mātua deceſſiſſet Qua
re ſum miratus nihil abs te mihi litterarꝫ in hāc diē redditu̾ eſſe. Itaqꝫ
rogo te vt me q̄primū facias certiorem. quō res habeat ⁊ qd ille rñderit.
Hoc erit mihi vehementer gratū. Vale ex mediolano. iij. nonas Fe.

¶ Fran. phi. Petro medici Coſmi filio.

Librꝫ repetit ⁊ petit amicū admoneri vt ꝑmiſſa cōpleat.

LIbrū de iocis et ſeriis que ē ex quatuor illis primis vltimo ad te dedi.
vt redire cures ad dominuꝫ te admodum rogo. Iis aūt rebus ſi cog
noro te mcdū delectari reliquos deinceps libros mittā et breui Nō poſſuꝫ
ꝑterea nō mirari. qd Nicodemi nrī ꝑmiſſa tamdiu cūctentur. Itaqꝫ ro-
go te vt amicū moneas neſcire me. in iocis ne an in ſeriis cū ſuis illis pro
miſſis ponēdus ſit Vale ex mediolano. idibus Februariis

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S. leonardo filio

Officium amici petit in preſentia.

QVanq̄ intelligo vel ex primis tuis litteris mea tibi oīa cordi eē ꝑſer
tim ea que michi ⁊ honori: vt ſcribis et cōmodis eē ducas tñ non deſi
nā abs te petere: vt ſi qñ id maxime feceris. aut facturus ſis in preſentia
ita facias. vt omnes intelligant tuā erga me beniuolentiā tātaꝫ eē. q̄ q̄
maxima vel dici poſſit vel cogitari. Nā q̄ in re tua mihi opa vſui eſſe q̄at
nō te ꝑterit Quātū āt valeas ⁊ auctoritate et gratia apud oēs non ſum
neſcius Vale ex medio. vij. cal. Martias ¶ Fran. phi. Nicodemo
tranchedino. S. Hortatur amicū vt q̄ ꝑmiſerit ſibi ꝑficiat

QVe hinc abiens curaturū te recepiſti. ſi dabis operam vt afficies fiet
et non mediocris acceſſio ad meuꝫ in te amorē. q̄ tamen es tant⁹ vt
augeſcere nullo pacto poſſe videatur Expecto īdies atqꝫ magis litteras
tuas officiꝫ plenas et diligētie. q̄ ſpes ne me fallat. vehemēter opto. Nā
q̄tum mea cauſa velis nō ignoro. Preterea nō te fugit qd debetur viuis.
ſi mortuis preſtetur officiū non eādē gratiam pre ſe ferre. Reliqua tu vel
me reticente cognoſcas. Tu ſatis ſuperqꝫ efficies ſi q̄tum poteris feceris

Nec eñ consilium et diligentia minus laudi ducatur. q̄ꝫ eventus Oīonē illam nostrā quā videre cu piebas ex donato actiolo cōseq̄re. Vale ex mediolano. vij. cal'. martias ¶ Fran. phi. marchiōio varisino S.

Petit ab amico vt hortetur filium ad virtutem

Quom tue me oēs lr̄e semꝑ delectarunt. tuꝫ he potissimū quas hoc die abs te accepi. His enī me certiorē facis quāta cū oīm nō grauissimorū senatorꝫ modo sed illustrissime etiā istius principis beniuolentia ⁊ laude. Marius filius et dictaue rit publice in senatu et docuerit. Que quidem res et si ob alias ꝑmultas rōnes mihi ꝑgrata est. ob eā tm̄ admoduꝫ iucunda. quod in eius ciuitatis portu āchoras est iacturus. que et ventorum oīm vacat turbine, ⁊ optatissima quiete q̄dā tranquillitateqꝫ abūdat Itaqꝫ meo nomine filium hortare. vt nullis neqꝫ vigilijs nec laboribus parcat. quo expectationē istā. quā de se. tam multam tam p̄claraꝫ apud florentissimum eundemqꝫ sanctissimū venetorum senatū felici initio concitauit. eam nō solum indies amplificasse verūetiam superasse existimetur. Nihil est ei ad summā laudem vtilitatemqꝫ defuturum. si studium atqꝫ diligentiam ingenio simul doctrineqꝫ addiderit. Qđ de Xenophonte filio scripsisti non improbo. facilitatis mō constantieqꝫ meminerit Vale aīe dimidiū mee Ex mediolano quinto nonas. Martias

¶ Fran. phi. Bernardo. Pontano. S.

Facit amico p̄tātem sui ne ingratus sit

Et officium tuum in Mariū ⁊ Xenophonta filios et singularem beniuolentiam erga me facio equidem plurimi Tibiqꝫ habeo gratias quod cū nihil ipse de te meruerī. tanta in me ac meos ⁊ humanitate sis vsus. Itaqꝫ si q̄d in me esse aīaduerteris, q̄d tibi vel vsui esse possit vl' voluptati. ita id eē in te potestate positum existima: vt me marie tua sunt. Nam eo ingenio sum ijs moribus institutus vt nihil sit. q̄d mali q̄ꝫ ⁊ gratissimuꝫ haberi me et a nimio bn̄ficio superatū iri Quare vti me potes oībus in rebus ꝓ arbitrio tuo Vale cum Petro nostro ac reliquis tuis omnibus Ex mediolano. iiij idus. martias

¶ Fran. phi. Lodouico. Cardinali aquilienſi. S.

Auxilium impendi sibi petit.

Quam mihi vehemēt tua nō soluꝫ opera. sed ope etiā atqꝫ auxilio opꝰ sit pater humanissime cum ex alijs superioribus litteris potuisti dilucide animaduertere. tū ex is maxime quas ad octauū calendas martias ad te dedi. Nunc autem quod scribam. noui aliud nihil habeo. nisi vt intelligas tanto me desiderio expectare litteras tuas vt maiore aliud nichil. Omnis profecto spes mea in te vno posita ac locata est. Et quantum valeas scio. et q̄ꝫ me diligas non ignoro. Itaqꝫ te etiam atqꝫ etiam

rogo. oro· obſecro. vt quod abs te peto tam ſummope ꝓceſſeris fieri potrit effectum reddas Hoc erit mihi vehement̓ gratum Nec tu officiũ in me tuum vnq̃ accuſabis. Vale ex Mediolano iiij. cal̓. Apriles.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

Laudat filij peregrinationem

FEciſti me proximis tuis litteris certiorẽ de nauigatiõe tua ad. Rhaguſinos. id qͦd etiam poſteaq̃ ſoluiſti e venetijs Marius mihi ſignificauit. Ego autem et ſi malueram pro paterno in effectu in italia eſſe te tamẽ cũ norim et nobilitatem et ſplendorẽ reipu. Rhaguſine. equo animo fero abſentiam tuã cũ idcirco Vlyſſen. Homerus prudentie laudarit qͦd et vrbes et mõres multorum hominũ cognitas illi meminit. Sic enĩ in vlyſſee principio ait Callentem dic muſa virum qui menia ſacre. Diruta poſt troie multumq; diuq; peterans Et mentis hominum multorum nouit et vrbes. Atq; ibi ſane cuiq; patria eſt. vbi bene eſt. nulliuſq; loci terminis vir ſapiens circũſcribitur Itaq; non abſurde. Socrates cũ interrogaretur cuias eſſet. ſe non athenienſem ſed mũdanum eſſe rñdit Tuũ igitur fuit id preſtare atq; efficere. ne fruſtra iſtuc ꝓfectus videare. qͦd ſi ſtudio diligentiaq; curaueris cũ mihi afferes voluntatem nõ mediocrẽ tũ laudi tue atq; emolumento plurimũ conſules Reliquũ eſt: vt me facias q̃primũ certiorem, q̃ te locus iſte celũq; delectat Eſt enim tibi bone valitudinis ratio haud negligẽtia Nos hic oẽs in hanc diẽ bene valemꝰ Si qͦd iſtic habetur de turcis cura vt ſcientia. maximos in Italia vel lonii motus paratum iri aĩa ducere Vale ex Mediolano. x. cal̓. Apriles

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

Beniuolũ facit amicũ ad hoſpitalitatẽ ſuis exhibendã

XEnophon filius ad. Rhaguſinos profectus eſt ſcripſit ſe ꝓpediem ſuũ ad me miſſurũ ſeruas duas. petijtq; ſe facerem certiorem apud quẽ eas Venetijs diuertere curaret Cui rñdi neminem eſſe iſtic qui cum maior mihi aut antiquior familiaritatis hoſpitiumq; ſit q̃ te cum vno Itaq; ſerue ille diuerteret apud te. Quod cum fiet et tu michi rem ſignificabis mittam. qui et ſeruas ad me perducat. et qͦd pecunie opus fuerit ſoluat. Vale ex Mediolano. x. cal̓. Apriles

¶ Frã. phi. Joãni petro eutychio Salutem

Parari poſtulat q̃ ad iter faciendũ opus erunt

MArius filius id qͦd audiſſe te peto eſt his diebus a floretiſſimo venetorũ ſenatu honorifice conductus ad docendum Venetijs oratoriam ac phiam. Id autem eo pluris faciundum exiſtimo. quod antea nemini vnq̃ attigit Is in preſentia huc eſt venturus: vt vxorem et filios reliquã q̃ familiam. Venetias ſecum transferat. Faciet aut̃ veniens iſtac iter. Eſtq; ei neceſſe iſtic conducere ad. Mediolanum vſq; et multum cũ mu-

ſione et equos duos Quos vt antea diligenter pares velim ne cum iſtuc nauim appulerit. diutius ſit in mora· Maximū mittam tibi ad paucos vſq; dies Vale ex mediolano. vi. cal. Apriles

Fran. phi. Blaſio. Gyllino. S.

Arguit quendā officij neglecti aut ſpreti

Angelus actiolus nobilis florentinus et idem ſplendidiſſimus eq̄s aurratus mecū nudiuſtertiꝰ queſtꝰ ē qḋ orationes meas q̄s apḋ te ea lege dimiſerat: vt eos mihi q̄primū redderes. nō modo nō reddidiſti. ſed a ſe q̄ſepiſſime hortatus: officio fungaris. id non mō non facis ſed ridiculo ducis eius oēm adhortationem Itaq; ſum miratus qḋ et vir religioſus ⁊ abbas tot iā annos diſtuleris eam dn̄o reſtituere. q̄ bona fide poſſidere non potes. Vale mediolani Ex edibus noſtris. vi. cal. apriles

Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S. Leonardo filio.

Gratias agit mirifice

Et ſi mihi dubiū nunq̄ fuit meos omnis tibi eſſe chariſſimos. tū cum proximis diebus ex Mario filio coram didiciſſem. quāto cum ſtudio et charitatē eius omnibus cōmodis honoribuſq; ſemꝑ adfueris vix dici q̄at q̄ me tua opera delectarit. Nam cū video eam amiciciā. q̄ mihi primū cum patre tuo ſapientiſſimo atq; ſummo viro maxima fuit deinde tecū tanta eſt vt nihil ad cumulum queat accedere tranſfodi etiam tā q̄ hereditario qū iure in poſtero s nr̄os nō mediocre mihi atq; meis omnibus patrimonium adeptus videor. Itaq; non poſſum mihi non letari plurimū qḋ optatis meis ita reſpondeas vt tibi gratulandum exiſtimen. quos ita humanus es ita benignus, ita patris tui ſimillimus. Ego aūt qḋ ad me attinet, ſi ceteris in rebus a te ſuperabor. amandi tamē officio nūq̄ ꝑfecto ſum ſuperandus Reliquum eſt. vt que ꝑ filio. Mario fundamenta optima vel tua diligentia iacta ſunt. ea oī robore ſtabiliēda curēs ac vna re mihi gratius facere nihil facis. Vale ex medio cal. maijs

Fran. phi. Iacobo lucenſi ap̄lico ſecretario. S.

Reſponſum petit

Ad eas lr̄as quas idibus martijs tibi reddendas ad Othonem carretum dederam. qḋ nihil in hanc diem reſponderis miror Nam cū ignoro vtrum tue volūtati morem geſſerim ea in re. quam ex me ſcire cupiebas tū vehementer expecto ex te intelligere q̄ ſit pontificis. Pij ſententia de officio noſtro Itaq; rogo te vt me primū his de rebus facias certiorem Vale ex. mediolano. iiij. idus. Maias.

Fran. phi. Iacobo. Antonio marcello. S.

Amicicia quō orta ſit inter ſe et aliū quendā narrat.

Inſitam eſſe natura animis hominum vim quandam ſimilitudinis

diſſimilitudiniſq; tum ad ceteros motus tum ad morem et ad odium qui philoſophi voluerrut. nihil a veritate ſenſiſſe alienum mihi videri ſolet et id quidē non in hominibus ſolum. ſed in reliquis quoq; animantibus late patere. Quod vt de alijs animalibus breuitatis cauſa preteream. quotidie vſu venit: vt ij qui ſe nunq̄ viderint. neq; aliud quicq̄ cōmertij conſuetudiniſq; inuicem habuerint. ſe tamē quodā nature ſuaſu diligāt et alteri de alteris bene audire perlibenter velint. Accepi ex multorum ſermone me tibi eē chariſſimū. quodq; honorifice de me loqueris ſentiſq; peramice. Qd certe fuit eo michi iucundius quoniam mea de te opinio haud quaq̄ me fefellerit. Cum enim vna omnium voce didiciſſem magnum te eſſe virum eūdemq; perhumanum et illorum appꝛime ſtudioſum q̄ bonis artibus deditī immortalitatē maxime et ipſi ſequerentur ⁊ alijs pararent illico ſum accenſus in amorem tui. neq; dignū exiſtimaui quez propter innumerabilis tuas egregiaſq; virtutes. q̄rum ipſe cura potero diligentiaq; preſtare faciam immortalē apud oēm poſteritatē Tuū igitur fuerit nō aſpernari officiū meū q̄nquidē ipſe oīa cupio gratificari tibi. Vale ex Mediolano. ꝑdie idus Maias.

Fran. phi. Joannino barbaro. S.

Minatur cuidā niſi libros reddat

QVantum videre videor ridiculo tibi ſum Nā meos carminū libros totiens repetitos reſtituere mihi negligis. At ego mihi vero dari longius certe non patiatur. Turpiſſimū eīn eſt. Franciſcum philelphū imberbē duci a. Joannino barbaro Itaq; aut rē michi meā reſtitue q̄pꝛimū; aut vbi ita malis. tibi litē apud pꝛincipē paratā eſſe intellige Nā q̄ alios ridere nūq̄ cōſueui. rideri abs te nolo. Vale Mediolani ex edibus meis. viij. cal. Auguſtas

Fran. phi. Xenophonti filio. S.

Crebriores lr̄as filij petit

FEci te ad tercium nonas. Julias per lr̄as certiorē me nihil lr̄ar tuarū accepiſſe poſteaq̄ ex Venetijs ſolueras. ꝑter eas quas ad tercium calēdas Apꝛiles. Troili ſcribe ad me dederas. cū interea tpis ēm et nunc tercium tibi ſcripſeram. Qd eo etiā magis miror. qd Marius mihi ſignificauit ſibi redditas eſſe abs te litteras quibus cū nulle pꝛorſus q̄ſſent ad me. Ego autem et ſi auguror vt res habet. opere precium tamen duxi te cōmonefacere ſi quādo ad me ſcribis vt cures tua omnia ſcripta redditū iri. Venetijs aut viro patricio Bernardo iuſtiniano leonardo filio. aut ducali oratori Antonio guidoni bono. Nam Marthetinus redijt. Mediolanū. Tu ſi quid velis ſignificato Nos hic omnes valemus recte Vale ex Mediolano nonis Auguſtis

Fran. phi. Mario filio. S.

Arguit filium q patrem accusat.

Quod expostulas meas litteras minus sepe ire ad te partim ipse tu p
timo occupationis mee sunt in causa. Qd si tuā ipsam causam sustu
leris ego quoq; meas omnis occupationes amouebo. Noli iuuenis cū se
ne de prudentia cōtendere neq; cū patre filius Noli versutiam calliditat
ti anteponere. Bōe vtere ꝛ consilio. Jd si feceris. nunq̄ me incusabis. nec
vlla in re desiderabis paternū officiū Qd Marieta melinscule valet gau
deo Cesarē meū bn̄ in litteris pficiscere plurimū letor. velim cetera que
vel ad te ipsum vel ad reliq̄ familiam attinent. diligenter cures. Ad Xe
nophonta rūdi Tu qd ab hugulo tū respicit. ne diutius neglige Geruar
dū pōtanū nr̄m bene valere opto Vale ex medio. x. cal. Septem.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

Monet filium suū vt et sepius et apertius scribat.

Malo te negociosum eē q̄ ociosum mō negocia tibi tua. aut dignitati
sint. aut cōmodo qd sine dignitate incōmodum esse puto. Nam per
litteras q̄s mō ad sextū cal. Augustas dedisti ad me adeo ostendis te oc
cupatum vt nullum tibi tempus relictum videatur scribendi ad patrem
Qd das accipio Et facis tu fortassis ex officio.. Ego autē auguror nescio
qd In hanc diem accepi bīas abs te litteras. posteaq̄ Ragusium es pfec
tus. Si te negligentiorē aut minus cautū aīaduertero. tu quoq; tardio
res videbis epl'as meas. Scripsisti oīa istic ardere. Jd dici puto ob immi
nēs a turcis periculū. Vellē scripsisses et latius et aptius ne mihi. Sibylla
interpete opus esset. Qd amicus iste tuus cupit videre aliquid ex nostris
scriptis dabo operam vt tibi mos geratur. Nos hic valemus omnes Cu
ra etiam tu vt valeas et hominibus deoq; sis charissimus Vale ex medi
dio. x. cal. Septembres ¶ Fran. phi. Laurentio pisaurensi Parmē
siū pfecto. S. Religiosi amico cōmendantur.

Et si ignarus certe non eram vel sine vlla cōmendatione mea nichil
esse apud te antiquius iusticie pietatisq; officio tū vt intelligeres. q̄
mihi rem gratā facturus esses. si negociū religiosorum fratrum scē Ma
rie seruorum q̄ appellantur. ita curaueris: vt isti omnes intelligāt meā
de se cōmendationē fuisse singularem. libuit abs te petere ac etiā si opus
fuerit contendere ne patiaris esse frustra itum ad me. Nemo est enim q̄
amiciciam nostram ignoret. Quā vt huiusmodi quoq; munere clariorē
omnibus facias rogo Nosti pudorē meum. Nunq̄ ausim tātope a te ali
quid petere quod ab honestate abhorrere videatur. Vale cū tuis oībus.
Ex Mediolano. vij. cal. Septembres.

¶ Fran. phi. Joanni aleuisio Guido bono. S.

Operam a se petitam reijcit in alterū

F Vere non nulli veneti q̄ a me per lr̄as meos carminū libros exſcribē
dos petierunt. Quid? ego ſigillatim geſſiſſem q̄ primū morem ſi tot
mihi eius operis fuiſſent exempla. Sed cū nullum mihi omnino relictū
ſit p̄ter id vnum quod initio ſcripſeram exiſtimaui hoc pacto ſatis ab me
tri omnib⁹ factū ſi tibi huiuſmodi prouinciam p̄ noſtra beniuolentiā de
legarem. Itaq; dedi ad te eū ipſum carminū codicē manus mee vt vides
feſtina exaratū arundine. Cuius tu ita pro tua prudentia feceris omni
bus copiam vt intra ſextum menſem codex ad dominum redeat. Vale ⁊
patrem tuum grauiſſimū virum verbis meis ſaluere plurimū iube Va
le ex. Mediolano. idibus Septēbribus ¶ Fran. phi. Hieronimo caſtel
lo phō ac medico. S. Operam amici petit

Q Vi tibi reddidit meas litteras. qua in re tua ſit opus opa coram ver
bis meis exponet. Scio quanti me facis. ⁊ q̄ tibi charus ſim. Itaq;
non eē opus intelligo. vt te aut rogem hominem amiciſſimū aut horter
virum diligentiſſimū ⁊ optimum. Qd̄ ſi dederis operam ne fruſtra in te
ſpē precipuam collocari. immortali me afficies beneficio. Vale ex medio
lano iiij. Idus Martias. ¶ Fran. phi. Lodouuico caſelle. S.
Beneficiū beneficio accumulari orat

S Ingularem tuam erga me beniuolentiā multis tuis p̄magniſq; offi
cijs ſum expertus Mens autem in te animus qualis ſit. qualiſq; ſēp
fuerit. ea tibi eſſe debet certiſſima coniectura. q̄d es de me ſepe meritus
q̄ optime Quo fit vt omnibus meis in rebus non ſecus te vtendū exiſti
mem q̄ ⁊ amiciſſimo ⁊ optimo viro Itaq; tuum eſt vt beneficium benefi
cio cumules tibiq; perſuadeas eum michi animū eſſe vt ſi minus referre
habere tamē gratiā non minus poſſim q̄ velim. nec minorem agā q̄ de
beam Vale ex mediolano. iiij. idus. martias

¶ Fran. phi. Catoni Sacco Iure coſulto ⁊ oratori.
Salutem plurimā dicit
Queſtiones quedam a Philelfo petuntur.

V Ideo te admodum eſſe ocioſum: vtpote qui a legum ac iuris ciuilis
ſtudio tantiſper venia exorata donec conſtitute vacationes preterie
te obiectandi gratia: vt es homo voluptarius. hijs queſtionibus obtaleri
q̄ ⁊ iucunde ſunt. ⁊ homine vrbano minime indigne. At ego nequaq̄ rū
debo tibi: vt Ariſtoteles aut plato. ſed vt philelphus Si q̄d vero acutius
volueris. tuam iſtam Academiam coſules. Sequar autem ordinē p̄po
ſitarum a te queſtionū Et primum tu quidem petis. q̄d cauſe eſſe putem q
hebrei omnes natura fetent. Vtrum hebrei omnes (vt tu ais) feteant:
an id min⁹ ... apertū hēo. Si q̄d in cauſa eē queat: vt nō nulli malum
odorem. ⁊ pleriq; bonum de ſe p̄beant. pt vtrūq; tu alijs natura in alijs

more accidere: Nam q̄ cibo ſunt aut potu inferiores. ij male cōcoquāt ne
ceſſe eſt. Ex concoctione autē mala: aut morbi manant. alij atqȝ alij aut
per ſudorem ea reſoluuntur. At illius modi ſudor: quem feculenta emiſerit
concoctio. neceſſario odorem habet cōcoctioni ſimillimū. Ex illiuſmodi
autem humore ſiue is intrinſecus per cutem emiſerit. ſeu in ſuperficie ſit
mēbrorum: triſtis ſapē odor exhalatur. Nec in hebreis id oſtenſionis ma-
gis accidit. q̄ in omnibus qui viuunt incōtinenter. ſiue cibi ac potus in-
continentia. ſiue etiam aliter. ſed fortaſſe eo magis in hebreorum gn̄e. id
vſu venit qḋ pleriqȝ omnes menſarij ſunt feneratoriā exercentes. et ita
nullis exercitati laboribus: Quo fit: vt nimio ocio ꝗreqȝ marceſcētes te
trum de ſe odorem emittant ſit neceſſe. Cōtra autem q̄ ſobrie tēperatāqȝ
vitam agunt. ſeqȝ perſarum more aſſiduē exercēt. aut eq̄tando. aut am
bulādo aut aliter ingenue. Hi certe nō mō nō male olēt ſed bene potius.
Et ſunt ſane q̄ maxima delectant odore ſuo. vt de. Alexandro macedonū
rege legitur. cuius etiam veſtimenta que eius corpus contigiſſent gratū
odorem exhalarant. Id vero ob aliam nullā fiebat rationem q̄ ob maxi-
mū calorem corporis illius tēperamenti. Quare non eſt mirandū ſi qn̄.
Alexander in iraȝ adeo exardeſceret. at eos ēt quos habeat chariſſimos
interimeret. Qḋ tum maxime accidebat. cū ad nature feruorē vinieſtus
in potu accederet. Nam ex nō adulterato nature calore tum alia bona et
vtilia permulta. tū ſuauiſſimus odor gignitur. Que quidem res. vel ea
ratione ꝓbari poteſt q̄ ꝫ caſie. ꝫ cinnama. et thus. et cetera huiuſmodi
odorifera pigmentorū gn̄a nō niſi in arabia et calidiſſimis regionibus oṙi
untur. Qḋ ſi ij qui ſunt calido corporis tēperamēto natura bene olēt ij ne
ceſſario olent male. q̄ frigido ſunt ꝫ humido. vt de petruiticis licet ītueri.
Quo in genere ppl'i ſeptemtrionales fere ſunt omnes q̄ ad frigiditatē et
humorem temperamenti vbi vite quoqȝ ac victus continētiā adiūxerit
omni ſunt nauſea teteriores. Qḋ aūt petis ſecundo loco. q̄ ratione fieri cē-
ſeam: vt autūnali tpe appetentiores veſcendi ſimus: q̄ alijs anni tpibus
ad id quoqȝ qḋ ſentiā nō ambigā tibi oñdere. Sunt qui arbitrentur id ac
cidere copia atqȝ varietate illorum fructuū q̄ per id tpis ex arboribꝰ ma-
nant: vt ſunt. mala. pyra. caſtanee. moluſce. ficus vue. ſorbula mu ſpu-
la ceteraqȝ huiuſmodi ꝓpe innumerabilia pomorū nucū atqȝ bacarū ge
nera. Namqȝ illiuſmodi eſculentorū illecebris guſtus delectatus. vt ſto-
machum veluti. ad ea admittenda. inuitat. ita ad coquendum reddit.
ardentiorem: quibus etiam humectatus venter. qḋ ſuſceperit. et facilius
deijcit et celeriꝰ. Unde ſtomachus onere vacuus aſſiduus appetit imple
ri. Eam vero rationem nituntur. confirmare ex egrotantium conſue-
tudine qui per huiuſmodi fructuū eſum receperant veſcendi appetitū At

huiuſmodi michi cauſe autũnalis edacitatis minime ꝓbantur Pinorum
enim et ficuum ⁊ uuarũ ſimiliumqꝫ fructuũ eſculenta et humectant ſto-
machũ. ⁊ frigidiorem efficiunt Id autẽ ut cõcoctioni detrimentoſum eſt
ita etiã comedendi appetitũ aufert Itaqꝫ alia michi cõmodior occurrit ⁊
probabilior ratio Autumnum eſtas anteceſſit At per eſtatem intimus ille
calor noſter et proprius quo naturaliter alimur diſpergitur fitqꝫ imbecil
lior ac rarior Idem in autũnum cogit' curſus receptusqꝫ penitus intra cor
pus propter eius denſitatem atqꝫ refrigerationem exteriorem vim ſuam
roburqꝫ reaſſumit. Preterea cum per eſtatẽ magis utimur potu ac cibis
item humidioribus ob caloris magnitudinem, natura in autumnali tpe
mutationis cupida contrarium querit Itaqꝫ nos maiore afficit fame. ſic
cumqꝫ alimentum corporis reddit temperamẽtũ Quid vero in cauſa re-
ar eſſe ut. Cygni in anima aflanda et ſonorius canant et dulcius dicam
audacter qđ ſentio. Neqꝫ me hoc loco deterrebit ab animi iudicio. Plato
nis auctoritas apud quẽ diſputat Socrates Cygnos idcirco in morte ſo-
nantius canere ac melius quoniam tum maxime prouideant immortali
tatem animorum At ipſe id puto natura fieri q̃ ſtudioſa conſeruat de ſui
vitalis omnis ſpiritus per corpus diſperſos contrahit ad cor tanq̃ ad ar-
cem vitalis preſidij ac roboris Sed ubi natura fruſtra diu multumqꝫ luc
tata neceſſitati parere tandem cogitur ſpiritue illi deſerta cordis ſtatio-
ne emergentes impetu quodam intrinſecus per anularis illos longiſſi-
mi colli ambitus ad os ipſum. ſonum quendã pleniorem efficiunt muſici
cantus ſimillimum Ad poſtremum autem queſitum eſt a te qđ remediũ
afferri queat quo minus quis ebꝛietate ſuperetur: ut in liberiore cõuiuio
qđ greci ſimpoſion nominant. Et ad iſtud quoqꝫ facilis eſt reſponſio.
Druſus germanicus Tiberij ceſaris frater, ut erat vir ⁊ liberalis ⁊ gra
tioſus iſtiuſmodi tuo conuiuij genere delectari ſolitus traditur; Conui
uis autem reliquis ebꝛietate correptus ſolus medicus vino ſuperior ẽ in
uentus cum is tamen longe magis q̃ alius ꝗſqꝫ ſeſe potu obrueret Sed
poſteaq̃ eſt aĩaduerſum conſueſſe medicum anteaq̃ bibere inciperet veſ
ci ſꝑ quinqꝫ aut ſex amaris amygdalis. ubi id facere eſt a Druſo prohibi-
tus mox poſt paruum etiã potũ ebꝛietati conceſſit. Potes igitur etiã tu
quandocumqꝫ vel germanos vel burgũdiones tuos. qui et ipſi quoqꝫ ex
germania olim profecti in Gallia conſederunt iſtiuſmodi conuiuio acce-
peris. ſolus videre ſobrius. ſi volueris per huiuſmodi amarorum eſum
amygdalorum vino iter prohibere in venas Qđ ſi huiuſce rei queſieris ra
tionẽ ea mihi videtur eſſe qꝛ vis amaritudinis naturaliter deſiccat atqꝫ
conſumit humiditates. Itaqꝫ ex omnibus liquoribus amarus maxime
guſtum offendit (ut ait Plato) utpote q̃ lingue venulas q̃ et molles ſunt

et rariores contendit. humiditatibus ex ariditate reſolutis. Videm[us] eti-
am hulcera. amaris medicamentis extenuari ac purgari. Sed hec Phy-
ſicis relinquamus et medicis. Vale ex Mediolano Nonis
Aprilibus. M. cccc xli

Angeli politiani quedam familiares. Epiſtolae ad quoſdam viros illuſtres Incipiūt

Angelus politianus Ceſari Carmento ſuo Salutem

Contemni te putas q nō reſcribo Contēnerē ſi reſcriberem Quos enim contemno: reſpondere his audeo vel occupatus Tibi nec ocio ſus Vale

Angelus politianus Jacobo modeſto ſuo Salutem

Doles q non reſcribā. dolore deſine iam reſcribo Vale

Angelus Politianus Cuidam Salutem

Non preſtas que pollicitus Conqueror ſi oblitus: magis etiam ſi nō oblitus: Oblitum fuiſſe vix amici eſt: Non preſtare cum recorderis proſus inimici Vale

Angelus Politianus Pico Mirandule Salutem

Que vellem corrigeres: tu laudas Hoc vero facile facio: qd ſe nuper fa- cis Vale

Angelus politianus Amico Salutem

Iraſceris q iſte me Simius carpit Non ideo me carpit: vt carpat Sz vt tibi victum querat homo famelicus apud quoſdā qui multū gau- dent aſſentatoribus: plus tñ detractoribus Vale

Angelus politianus amico Salutem

Si te ob diuitias amare cepiſſem: deſiiſſem tibi nunc eſſe amicus cum tu deſiſti eſſe diues. verum ſi nunc dediſſem ne tum quidem cū fuiſti diues: fuiſſem tibi amicus: ſed adulator quod eſſe qui poteſt. is eſſe liber non poteſt Vale.

Angelus politianus amicis. S.

Multi ſimul epiſtolas poſcitis. Multis ecce mitto: ſed vnicā Conue- nit vnica multis: quos pariter diligo. que tamen erit: vt multe quā- do multi legetis Valete

Angelus politianus Inuido

Inuides omnibus oia: preter inuidiā. Sed et hanc inuides tuo cōpa- ri: qui magis inuidus etiam q̄ tu: ſic inuidiā tibi nō inuidet: q̄ tu illi tamen inuides. Ita rurſus ille minus inuidus. Qui ſit is non dicam Nam ſi nomen veſtrum profe- re miſeriores faciam q̄ nunc eſtis.

rem: nomen quoqꝫ ipſum vobis inuideretis: nec vterqꝫ vtriqꝫ modo: ſed et vterqꝫ ſibi.

Angelus politianus Maledico.

Maledicenti nõ maledico: ne maledicere mihi tu forſitan: hoc ẽ ne laudare me deſinas. Quis eñ laudatur verius. ꝙ cui maledicit a malo viro Te vero appellare malũ virũ: tantum a maledicto abeſt vt nihil dici poſſit melius.

Angelus politianus laurencio medici. S.

Cygnus Poeta ſimilis: vterqꝫ candidus. vterqꝫ canorus: vterqꝫ fluuios amans vterqꝫ. Phebo gratus. Sed negatur canere cygnus niſi cũ zephirus ſpirat. Quid igitur mirum ſi taceo tamdiu tuus poeta: cũ tu tam diu non ſpires meus zephirus: Vale

Angelus politianus. Pico mirande. S.

Vincebar abs te prius doctrina vincebar ingenio: ſed vinci tñ letabar atqꝫ adeo letor: quoniã te diligo: quũ ob hoc ipm diligo: ꝙ his vincor At nũc: ⁊ humanitatẽ me vincis. Hoc equidẽ ferre nequeo qm̃ turpe: ſꝫ iam fero Nihil eñ turpe mihi: quod honeſtum tibi. Vale

Angelus politianus amico. S.

Doles: ꝙ amicus in diſputatione te vicerim. dolere non debes. Nã ſi ſunt amicoꝝ communia omnia non magis ꝙ tu victor ego. nec minus ꝙ tu victus Sed hoc tu fortaſſe doles: ꝙ hac amicorũ lege nec ego plane ſum victor qui te vicimus. Vale

Angelus politianus amico ſalutem

Reprehendebã facinus: ꝙ te diutius oblectares in agro. Cũ mihi redditus abs te calathus floribus plenus ⁊ quidẽ roſidis adhuc multicoloribus: ac ſuaue olentibus. Inuidere (fateor) tibi agꝝ volebã qui flores tam pulchros educaret. Sed vt epiſtolam tuã deiñ legi: floribꝰ aliis multo pulcrioribus cumularã. ꝙ calathus fuerat. inuidere potius agro cepi qui de tuis (vt mihi videtur) epl'is floruiſſet. Vale.

Angelus politianus amico. S.

Dolui vehementer: letatus ſum vehementer ꝙ egrotaſti: ꝙ et conualuiſti. Vale

Angelus politianus amico. ſalutem.

Mitto lilia: non vt gratũ faciã tibi: quãꝙ tibi quoqꝫ: ſed vt ipſis liliis hoc eſt ne marceſcant. Vale ferrarie. idibus. Auguſtis Anno a natali chriſtiano. M. cccc. lxxxiiii.

Joannis Pici Mirande

Auree epiſtole Joannis Pici Mirādule viri omnium mortalium doctiſſimi eloquentiſſimiqȝ.

Reuerendo in chriſto patri fratri. Baptiſte. Mātuano ordinis carmelitarū poete phō et theologo inſigni ꝛcet.

Filius Joannes. miran.

Joannes Picus Miran. Aldo manutio. S.

Mitto honorem: quem deſideras ſerius tamen q̄ȝ et tu voluiſti et ego debeam. Ita mi alte diſtringor occupatione vt neqȝ inter ſpirandi ſit locus Addixi me (quod et tu noſti) iam dudum in litteris in famulatū Ille pro ſuo imperio ita ſeuere legēdi diſtandi exigunt penſum vt vix valitudinem redimam. In qd ita ſcribis facturum accinge ad philoſophiā ſed hac lege vt memineris nullā eē philoſophiam: que a miſteriorū veritate nos auocet. philoſophia veritatem querit. Theologia inuenit. religio poſſidet Vale Florentie Die vndecimo februarij. M. cccc nonageſimo anno gratie.

Joannes Picus Mirā. Hermolao barbaro patriarce aqlieñ. S.

Audio te patriarchā aqlienſem electum. Gratulor illis hominibus paſtorem optimū. toti eccleſie militem ſtrenuiſſimū tibi tue virtutis illuſtrande amplificandeqȝ occaſionem datā. Tria fere videndi genera. ciuile. contēplatiuum. religioſuȝ in illo prudentium in ſecundo doctrinaꝛ in tercio quaſi faſtigio totius vitē preter duo illa etiā ſanctitatē exigim? Te antē hac et tua ciuitas in repu. gerenda magniſqȝ eorum tractandis rebus diligentiſſimuȝ prudentiſſimumqȝ ſunt experti. et ſtudioſi omnes quaſi patronum ac vindicē bonaꝝ artiū amant et admittantur. qd erat reliquum hoc te facturuȝ et procul dubio ſcimus ita ſerio gaudemus vt ſi non minus tibi in poſterū eccleſia debeat q̄ȝ et tua ciuitas et littere hactenus debuerunt

Joannes Picus Miran. Hermolao ſuo. S.

Quid eſſe hoc dicam mi. Hermolae q me quotidie nouis oneras officijs. quaſi tu mihi aliquid debeas. cui ego iampridem omnia debeo: Venit ſuperioribus diebus huc. Antonius frater in patriam ſe recipiēs Rogo quid. Hermolaus ait hoc in quit ille ait. Te amat laudat in celum fert apud me apud alios. apud ipſum pontificē. atqȝ hoc ita aſſidue. ita valide ait. quaſi nihil habeat preterea quod agat. Scribunt item ad me aliquando quos iſtic habeo amici. vnus precipue. Coſmus pactius. vix ſemel laudes eius complectar: dignus quem tu vnice amas Is vero quotiens ſcribit totiēs de tuis in me officijs ſcribit. de amore. de mira quadā

animi propenſione vt ſentias vt loquaris de me ſemper honorificentiſſi-me. O inauditam hanc tuam humanitatem qui nunq̄ ſatis tibi eſſe in homines dictionis putas et ſi talis erga me es quo me facias magis tu-um magiſq; obliges actum: vt dicunt: agis. Aut plus debere aut ama-re magis non poſſum Sed ita homo es alios omnes prudentia moribus doctrina humanitate etiam te ipſum vincis Vale et me iam queſo lauda modice dum tamen ames immodice Salutat te policianus in te aman-do et laudando ſemper verus ſemp̄ immodicus
Flore. die vltima Julij m cccc. lxxx

¶ Joannes Picus miran Hyeronimo Salutē

Niſi angelus noſter ad te ſcriberet ego plura ad te ſcripſiſſem ſed no-lo picas meas illius muſis obſtrepere et voluptatem tuam impor-tunus ego interturbare: Quod ſi beneficium intulit. qui abſtinuit in-iuria. quam inferre potuit. hanc litterarum breuitatem nō potes mihi pro beneficio non imputare quod eris pulcherrime remuneraturus ſi p̄ breuiſſimis longiſſimas michi ipſe reddideris Nihil enim nobis tuis lit-teris gratius: quibus queſo ne me defraudes alioquin ſi ſilueris par pa-ri reponam Namq; ego tunc maxime non ſilebo ſic enim te perbelle re-talianerim Vale et Hermolaum noſtrum delicias Romane lingue meo nomine plurimum ſalutato

¶ Joānes Picus miran. Jo Franciſco pico nepoti Salutē

Quod hactenus tuis litteris non reſponderim hoc fuit in cauſa incide-runt in manus meas libri quidam hebraici quibus iā perpetuā ebdō-modam aſſiduus fui dies ac noctes: ita vt pene me exoculauerit Eſt em̄ hinc ad. xx. dies diceſſurus qui huc libros attulit. ſiculus quidam hebre9 quare dum me ab illis extricauerim: ne litteram quidem a me expectes neq; enim poſſum momentum ab illis diſcedere: Ne forte illi diſcedat prius q̄ ego eos omnes excuſſerim. Cum ab hac cura liber fuero obruā-te litteris quanq̄ ſis animum me habere occupatiſſimum. Si quid autē tu vnq̄ mea cauſa es facturus: da operam qua ratione potes ne meum iſtuc aduentum Carri priceps deſideret ſtudia enim omnia interturba-rem mea. quibus noſti tu q̄ ſim deditus: q̄q; nichil preter ea curē haud ſatis autem michi conſtat vtrum mihi moleſtius: illi an michi diſplicere Vale et deum time et te quotidie cogita eſſe moriturum
Ferrarie. xxx. Maij. nonageſimo ſecundo

¶ Joannes Picus Miran. marſilio ficino. S.

Qui ab amicis quod cupiunt pluribus contendunt. iniuriā faciunt

amicicie: quaſi ipſa nõ poſſit quod poteſt illecebra orationis. Quare agã tecum ſimpliciter vt ea exigt que mihi tecum iampridem intercedit beniuolentia. Eſt hoc tempore ad mea ſtudia plurimum neceſſarius iam bliſcus platonicus. hunc ſi ad me miſeris perpetuo me tibi officio deuinxeris erit hic ad dies vinginti aut ſummum aut menſem illico per tabellariuꝫ remittetur. Tu iterum et bibliotheca mea et rebus omnibus vtere atqꝫ tuis. Vale.

Joannes Picus mirã. Taddeo vgolino. S.

Gratiſſimas habui litteras tuas. plenas amoris. fidei et charitatis non ob id tantum ꝙ tu mei memineris ſed ꝙ ĩ illis me amice amones vt ego ipſe. mei id eſt bonorum ſtudiorum. et quam dedi expectationis ſuſtinende meminerim. Equidem infirmitatis mee conſcius nichil. vel mediocre de me policeri auſim. Sed ille a quo omne bonum pater luminum clementiſſimus. vt ante hac dedit vnde de nobis aliquid ſperarent hões ita dabit in poſterum vt tã bene cõceptã opinione fruſtra nõ habeam?. Romam proper o vbi de noſtris ſtudiis periculum vel cum periculo faciemus. Si quid profecerimus dei eſt munus: illi laudes et gratie. ſi quid defecerimus: noſtra eſt in becillitas nobis imputator. Ceterũ ego ſum tuus vt qui ob tuam et vite. et morũ integritatem vix Hieronimo noſtro in te amando primas conceſſerim. Vale ex fractra

Joannes Picus miran: Theme medio. S.

Nõ alidius nunq̃ me oblectatum memini ꝙ nuper. dum tuam epyrotam legerem fabellam procul dubio facetiſſimam cũ argumẽti feſtiuitate: tũ ſtili eruditione priſcas etiam comedias ꝓuocantẽ. qđ. n. has nouicias dicã ineptas plane et infacetas q̃ auctorum infantiam facile declarant digna profecto fuit: q̃ Hermolao barbaro neſcio an tuo. ꝙ mea magis nominatim dicaretur Cui vni omnes litteratos tantuꝫ debere exiſtimo quãtũ vix debent antiqui Qđ me ea minime fraudaris feciſti pro tua in me ante hac pſpectiſſima beniuolentia Nec eſt quicꝙ apud me tãti. quod ſi tibi quaſi mutuuꝫ miſſitem: relatam gratiam abunde putem Comedie noue quã mihi polliceris iam expectans inhio Neqꝫ eſt q̃cꝙ ꝙ ea magis optem preter vnũ ad nos aduẽtũ tuũ. quẽ (niſi ad decem dies hinc mihi abſcedendũ foret vt ex fita noſtro te cognouiſſe arbitror) efflagitaro certe abs te impetraſſeꝫ. Eſt enĩ ex his coniicere q̃ ſcripſiſti: quid ſit futurum amenitat' in cõſuetudine: qđ in ipſo conuictu q̃d in viuis vocibus. q̃ profecto latitantem habet energiam que altius animum voluptet afficiat qꝫ miris modis qui omnibus ſcriptionibus longe p̃ponderant Sed quãdo vt non licet interim a me com̃odie materiam non expectes.

Malo vtrumq; tuo penu promas. vt. Thomam medium non medium ſed totum fabella ſapiat Vereor enim ne obſequẽdo tibi. hebetudo ingenij mihi iacturam faceret Et ex eo quod de noſtro admitteret. ab opifice opus degenerare Apud me nihil eſt non expoſitum. inſulſum. fatuum. plebium. At deſideram hec comedie neſcio quid ſecretiorum rerũ ſalſum mordax. elegans. acutũ tibi tuiq; ingenij amenitatib⁹ peculiare. Quare rem matura mihi futuram q̃ gratiſſimã vt qñ te corã fruar hac ratione vel abſente. Quod ſi: vt dixi ante: tã citus hinc mihi diceſſus nõ fuiſſ; ꝓfecto aliquot dies et genium ſimul et ingenium excoluiſſemus. Vale

Joannes Picus Miran Hieronimo donato. S.

TAm diu: que mea eſt negligentia: ad te nichil ſcripſi: ea vna fuit in cauſa ſilentij huiuſce noſtri Patiar me hoc crimine a te cenſeri. negligentie. ſ. Alioquin nec obliuioſum virum nec amiciciarũ deſertorem Quas mihi aduerſus id ingenij amicos. quo es donatus non temporarias. ſed perpetuas omnino ſtatuo.

Joannes picus miran. Hermolao ſuo. S.

DEdi ad te litteras ſuperioribus diebus per ſitam noſtrum. Neſcio an delate fuerint Cõmentaria que petebas in Ariſtotelem cur non acceperis. ex eodem te intellexiſſe non dubito Venient cum primum ego ad bibliothecã meam rediero qui alienas huc in preſentia exploraturus veni: Nec eſt cur vie me peniteat adeo multa hic reppeti tum greca. tũ latina. ad humaniores litteras: eruditamq; philoſophiã facientia Qui et hac ipſa die. qua hanc dabam. incidit in manus: Apulei fragmentũ de interpretatione opus eſt eruditum. et qđ Ampulei plane eſſe cognoſcas ſed mutilum mancũq; Scirem abs te libenter iſtic ne aut vſq; quod ſcias integer habeatur: Quanq̃ cũ tua ediderís que habes ſub incude nõ erit amplius cur. Apuleum deſideremus. De ſtudijs meis ego quid ad te ſcribam nihil habeo niſi aſſiduum me in Hermolao eſſe mearumq; norium maximã partẽ: in tuo themiſtio vigilare. Diuerti nuper ab ariſtotile in achademiã. Sed non tranſfuga: vt inquit ille: verũ explorator: Videor tamen: dicã tibi Hermolae qđ ſentio: duo in platone agnoſcere: et Homericã illam eloquendi facultatem ſupra ꝓſam orationem ſeſe attolleram ꝟ ſenſuũ; ſi quis eos altius introſpiciat: cum ariſtotile omnino cõmunionem. ita vt ſi verba ſpectes nihil pugnantius ſi res nichil cõcordius. q ſi quando dabitur. id qđ votorum meorum ſumma eſt tecum ad dies aliquot phari. agemus de his coram latius et ſenſuq̃ huius mei periculum aliquod faciemus

Vale cui noſtri decus. Flo. M. cccc. lxxxiiij. die. vi. decẽbris

Joãnes Picus Mi. fratri Baptiſte Mantuano carmelite. S.

SAlue pater optime olī ad te nõ ſcripſi ſed interī legi q̃ tu ſcripſiſti. diuina ſcilicȝ atq; ſanctiſſima illa poemata in q̃bus ea rerū maieſtas ſplendor eſt eloquẽtie. vt certatim in illis palmã ſibi vẽdicare verba atq; ſentẽcie videaṅt. felix q̄ velis optima eadem poſſis. felices nõ quib⁹ nõ ſolum legere que ſcripſiſti. ſed etiã te amare. te videre te alloqui datū ẽ Dines hic michi materia et q̃ nõ epiſtolã. ſed iuſtũ volumẽ impleat ſi euagari me in laudandis tuis poematis vel imbecillitas noſtra fineret vel pudor tuus. Hoc vnũ dixiero delectari me adeo. lectione tuoꝝ carminũ. vt fere quotidie cũ me vel tediũ vł fatigatio ceperit in illam quaſi in hortum ſolitus ſim ſecedere. Unde animo tãta ſemꝑ abońt voluptas vt nihil cupiat magis q̃ᵹ iteꝝ fatigari vt iteꝝ recreetur. Philoſtratũ de Appolonij vita ſi ſatis illo es vſus. deſidero et zacharie philoſophi: quez te nactum. Rome dixiſti exemplar cura vt aliquando habeam. preterea q; indicẽ bibliothece vr̃e Bononienſis. ſi tuo id commodo fieri poteſt. Vale.

Joannes Picus Miran. G. F. S.

QUeſitum diu apud me fuit tecum ne ſilentio an litteris agendu; foret Que res vtpote ãſam vtrimq; habens. cũ nunc in hanc nũc in illam ꝑtem a me iudicaretur in cauſa fuit cur in hoc vſq; temp⁹ tecum ſiluerim. Videbatur enim me auribus preſertim occupatiſſimi leutoribus his nugis obſtrepuiſſe non minus impudẽs q̃ᵹ in oportunũ et erat quod ad te ſcriberem te dignum penitus nichil. Rurſus ſi hominem qua tu es dignitate inſignem de meo optime meritum quando coram non poſſem ꝑ litteras non venerarer ab officio ꝓcul dubio deficiebam. His cum diu fluctuaſſet animus vicit tantem pudorem pietas ꝑſuaſitq; audaculi ꝟ temerarij ſubeundã potius notem q̃ᵹ obliuioſi hominis vel negligẽt; Accipe igitur. G. P. qua me excipiebas ſemꝑ cũ iſtic eram hilari et porrecta fronte. litteras meas ineptas illas quidem ꝟ incõpoſitas. ſed fidei erga te mee ſed ditiſſime tibi ꝑfecto volũtatis grauiſſimū teſtimonium Quibus hoc vnũ tibi i ꝑmis ſignificari volo nihil eẽ quod magis cupiã q̃ᵹ dari mihi occaſionem aliquam q̃ teſter dilucide apud te reliquam meam in te fidem pietatem et obſeruantiam. His enim ſi periculum aliq̃ fecceris ita me inter eos q̄ tibi deditiſunt ſuꝑiorẽ eẽ cognoſces vt tu ceteros tui ordinis ãtiſtes virtute doctrina ꝟ ſanctimonia mirum in modũ ãtecellis.

Joannes Picus Miran. Jacobo feltrino. S.

LIttere tue ſi q̃n alias nũc me maxime oblectarunt q̃bus eã de me exiſtimationeȝ apud te eſſe cognoui: qua ne ſingi quidem voto melior poſſit Unum illud me ꝑturbauit q̃ᵹ cũ in ĩjs que ad te ſcripſi nihil notatu

ris ſuſpitionem feciſti ne cuncta nota digna exiſtimaueris. Tunc em̄ vel placuiſſe plurima credidiſſem cū diſplicuiſſe aliqua ſignificaſſes. Quo fit vt ne teſtimonio tuo alioquin ꝓbatiſſimo in mea cauſa ſat᷒ cōfidā Amas enim noſtra omnia ꝑinde atq; nos: et cū ex innata ingenij tui facillitate cūctos tollas id tibi p̄cipue in rebus noſtris accidit qui id omne qđ in nobis eſt ex tuo fonte manauit. Equidem emulari te: tuis ꝑſtare veſtigijs nec deſiſto nec deſinā Vtinam te aliqn̄ cōſequar. Sed hoc doleo ꝙ locorū intercapedine fiat quo minus te altiſſimos phie locos vt ſoles grauiter pertractantē coram audiam Qđ et ſi eadē que dicis ꝑ epiſtolas veſtras mitti poſſunt (id qđ impetratū abſte maxime velim) habet tū neſcio quid viua vox qđ magis afficiat efformetq; diſciplinū. Vale

Joannes Picus Miran. Hyeronimo Donato. S.

ACcepi litteras tuas et ſuaues ꝓfecto et eruditas qbus non aliter oblectatus ſum atq; olim tua cōſuetudine cū patauij eſſem quoties ea mihi fruendi occaſio offerebatur cuius quidē et cupidus et appetētiſſim᷒ ꝑter tuā etiā opinionem ſemꝑ fui Neq; enim latebat me ꝙ dulce ꝙ amenū eſſet. Donati ingenium: ꝙ bonis omnibus diſciplinis omni demum virtute exuberans vndiq; atq; refertum. Sed ita eſt ꝓfecto mi Hyeronime ita michi perſepe contingit facultas et libera ⁊ expedita eius (quā maxime rem cupimus) adipiſcende inertes nos facit et negligentes dū enim id quod hodie p̄termittimus. et cras fieri per quā cōmode ſperam᷒ fit demum vt ex hac ſupina dilatione noſtra conuenientibus nr̄is effluat annus Sed quando res ita recidit feciſti tu quidē perpulchre: qui me nūc etiam ad hoc officij gen᷒ obdormientem tuis litteris excitaſti. Quo vtar aduerſum te ſepius in poſterum vt te (vt itidem facias) rogatum maxie velim Quod attinet ad tua carmina fuerunt illa quidem dū eſſem patauij apud me cōplures dies. meminiq; me libelli amenitate et lepidiſſima verſuum compoſitione delectatum plurimum Sed niſi fallor anteaꝙ illinc abceſſerim Ramuſio reddita ſunt. De ceteris que aut in me aut mea ſunt ita conſtitutum habeas vt vel eis pro tuis vſurus ſis vel certe et mihi ⁊ amicicie noſtre facturus iniuriam Vale.

Joannes pi. Miran. Angelo. S.

QVm tenues muſas meas quibus dum per etatem. licuit de amoribus meis iocatus ſum in libellos quinq; degeſſerim. mitto ad te illorum primum miſſurus reliquos ſi in hoc vno amicum experiar te non aſſentatorem. Ea enim lege ad te veniunt. vt caſtigentur et vapulent: vt erratorum penas et vngue et obeliſcis luant Adhibe igitur te illis equū iudicem. non iniquum hoc eſt ſeuerum non indulgentem Nam que maior iniquitas ꝙ amicū fallere de te ſibi omnia promittentem: non eo vſq;

ingenio delicato ſum vt alienas lituras faſtidiã. non adeo mihi bellus vi-
deor vt cenſorem vel negligam vel accuſem. Quin forte nec tu nec quiſpi-
am crederet. q̃ hec mea mihi non ſatiſfaciant. q̃ in hijs eſſet que magis
placent ne ſim vt inquit ille: Suffenus timeam. Ni mirum omnes falli-
mur nec videmus manticam que in tergo eſt Quare operam tuam in te
honeſta et liberali amiciſſimo homini ne deneges: tã multo p̃ſertim ſtu-
dio: tã ex animo eam efflagitanti Quod ſi is eſſem a quo in eiuſmodi te tibi
gratia referri poſſet. non tacerem grecum illud Liſippum apelles & apel
lem liſippi alterna opera viciſſim vti ſolitum Vale.

Joannes pic⁹ Miran. Angelo politiano. S.

Cum ſuperioribus annis. Florentie eſſem amatorias elegias quatu-
or apud te reliqui: quas (vt fit) exercendi ingenij gratia per id tẽp⁹
pene puer effinxerem: Erãt ille quidem inſule ineruditate. et leues que
auctoris etatem et inſcitiam facile pre ſe ferrent tu tamen illas non ꝑ rei
merito ſed pro tua benignitate vel indulgenter approbaſti Et ob id ipſuꝫ
vt fidem faceres quod approbaſſes exemplaria petiuiſti: profecto non igna-
rus ea eſſe animis adoleſcẽtum ad virtutem acerrima incitabula vt lau-
dis cupiditate illecti: quam libauerint gloriolam mox deguſtare alti⁹ cu-
tantur Vt enim deſpectatione vires et iacent protinus et frigent ita ſpe
attolli atqꝫ inflammari nemo eſt qui dubitet. Sed iam etatis patrocini-
um tollitur et quibus antea ſubſignabatur erroribus: nunc vitio michi
vertetur q̄ non eos iam maturior annis aut repugnauerim melius aut
delenerim Que igitur apud te carmina ex noſtris ſunt (ſi me amas) aut
remittas ad me: aut laceres: aut igni tradas. Ea omnia elaborata ma-
gis et cum plura alia que poſt q̃ iſtinc abceſſi michi per ocium exciderunt
breui tue lime demandabuntur. Interim que ſine amici intertrimento
viuere non poſſunt capitali damnẽtur calculo. Preterea epitectum tuũ
et que de homere in hanc vſqꝫ diem a te tranſlata ſunt Item que de Iuli-
ano medice ſermone patrio et quecunqꝫ alia latino ſermone compoſuiſti
ad me miſſa omnino velim hoc ita a te peto vt qui impenſiſſime. Ita enĩ
deſidero vt qui impatientiſſime neqꝫ quod recuſes q̄ ea forte ad vmbilicum
nundum deducta ſint. Quando quidem omnia (ſi tua hec fuerit ſenten-
tia) clam apud me futura tibi iam prenuntio atqꝫ polliceor. Vale.

Joannes picus Miran. Hermolao. S.

Non q̄ quicq̃ habeã te dignum quod ſcribam ad te ſcribo Sꝫ idcirco tm̃
vt reſcribas Alioqui mihi nec cauſa ẽ ſcribẽdi vlla nec argumẽtuꝫ.

argumentū quippe ꝙ dānarim ſemper eorum ſentētiam qui ad amicos ſcribendum ſentiunt vt hoc q̄ſi debitum pendatur amicicie Eſt enim hoc totum ſcribere vt litteras miſſitare amicicie quidem ſʒ infirme et frigidiuſcule: que ſua vi ſubnixa non ſtet ſatis: q̄ratqʒ aliūde vnde conſtat. At que in ipſis animi receſſibus iam penitus radices egit q̄d (amabo) ad mi niculus lr̄ax eget. Dabo igitur. Hermolae barbare ob id ad te meas vt q̄s maxime deſidero tuas alliciam Tu contra ne a me fruſtra deſideren tr̄ tuas reddas q̄ꝫ cumulatiſſime Vt enī infirmi eſt animi adhibere lr̄as amicicie q̄ſi tibicines ne vacillet ita faciem preſtare ſe amicis atqʒ beneficium liberalitatis eſt et beniuolētie ſingularis Vale et muſicā Ptolmei (ſi id in cōmodo non ſit tuo) ad me dedas. futuram hic ad dies paucul os Quid enim a te non audacter petam cui ego iampridem mea omnia noſti dicamqʒ:

Joannes picus Miran. Hermolao. S.

Mihi nunq̄ʒ aut placui magis aut debui copioſius q̄ꝫ hoc tp̄e quo vna epiſtola ad te mea tam ſuaues. tam eruditas tam tui ꝑ ſimiles litteteras ad me vocarim q̄d ſi et abfuiſſe te patanio dū illic fui et deſideraſſe me bienniū cōſuetudinem tuā in cauſa fuit vt hec ad me ſcriberes non p̄t illud q̄cquid ſit nūc nō eſſe iucundū tam abūde vne lr̄e tue votū oē meū nō adimpleruut ſolum. ſed etiā ſuperatū: nā vt ep̄le elegantiā amenitatem. eruditionem ſuauitatē taceā cuius lectio vel beneficij vicē cumulare exigit. q̄ꝫtum apud me eſſe credis. ꝙ tā amāter. tā benigne atqʒ adeo ex animo in amicū te mihi dedas et quo. nec optare mihi q̄cq̄ꝫ maius auſim in me ornando vndiqʒ tuam opam tā liberaliter pollicitaris q̄d q̄dem geius officij non recipiendū adeo ſed mihi abſcendū etiam fateri igenue nec coram erubeſcerem. Quippe ne ipſi ſtoici vt noſtri ꝓbant nec inter has quas greci dicūt affectiones vlla eſſe poteſt laudabilior aut hoeſtior ea. ſi modo inter illas ē que dicitur cupiditas nominis et glorie. preſtari vero mihi hoc nec ab vllo vberi⁹ poteſt q̄ꝫ a te ipſo in quo v̄tutes oēs velut ſingule ſibi palmā certatim vendicant. et ego cui debeam. libentius habeo me certe neminem Eſt igitur hec mihi pollicitatio tua tam ḡta tā appetenda q̄ꝫ honorifica: qua vel id maxime plurimū gaudeo ꝙ egregij cuiuſdam amoris in me tui et amātiſſime volūtatis fidem facit. Habeo tandem quod vt diu antehac deſideraui ita nunc ſerio triumpho Habeo in quā. Hermolaū barbarū latine lingue delicias et bonarum atriū omnium inſigne p̄mptuarū. michi nō beniuolū ſolum ſed amiciſſimū. Hēs et tu itidē. Joānē Picū Miran. ita tibi deditū ita tui ſtudioſum vt q̄ dedi tus q̄ ſtudioſus eſſe magis non poſſit mutuis aduerſum te officijs: quādo preſtare nihil vel grande poteſt vel Hermolao dignum futurū impa

rem quidē ſi vero animū ſpecies certe vel equalem vel ſuperiorē. Vale

Joannes picus miran. et c̄.

NIhil mihi dulcius fuit. dum hic apud nos eſſes tua cōſuetudine. ni hil item utilius ea in mōte morū ſuauitas eſt doctrina: vide antē q̄ mihi dulci⁹ q̄ grā⁹ fuer⁹ dū te fruebar: cū nūc (dū abes) nichil michi ſit dul ci⁹ tui memoria Sz ,pfecto ꝛ amicicie ſedes aīm⁹ ē ⁊ nos id maxie ſum⁹ aī m⁹. ſ. (vt ſcribūt Plato et Ariſtoteles) nō ē cur poſſit diſſidiū iter nos face re vlla vel locoꝝ remota vel diuturna tēporū interualla Cogitabā aūt nūc aliq̄ etiam alia ratione conſequi poſſe vt tecum eē m. neqz aliud in men tem venit q̄ vt nr̄a decepti formi in ſex dies geneſeos enarratione Incu bratio ad te veniret Si. n. libros q̄ſi liberos parimus: et patris maxima pars in filio eſt. veniā ego quoqz ad te in illo quē genui. excipe igitur ve nientē ad te filiolū vt me ſolebas hylaris ⁊ Jubēs placebit ſcio q̇a amas Scio ⁊ diſplicebit itidem q̇a amas Nā eiuſmoi pietatis eſt eoꝝ errata q̄s amamus ſignāt introſpicere vt emendemus et introſpectis. leuiter in dulgere ne vexemus

Joannes Picus Miran. F. B. G. T. H.

SAlue pater dilectiſſime en tibi. Appolloniū quem ſi tu ꝛ virtuti tuis in me officijs: non deberē certe vel his lr̄is quibus eum flagitas tan tus in illis amor tanta humanitas. Eſt. n. ⁊ ſummi amoris quo illuc vo care quo tu iam pueniſti: ad aī. ſ. purgationem hoc eſt ad veram felicita tem ſum me humanitatis hortari me q̄ſi equalē. cui legem dicere q̄ſi filio potes. Sed vtinam vſu eueniat aliq̄n vt in receſſu aliquo vna aliq̄n phi loſophari poſſimus videbis apud me nihil eē pns q̄ vt pietatē cū ſapia cōiu gā Videbis mihi hoc eē p ſuauiſſimū nullā eē ſapiam q̄ exne in nobis ſa pientie imaginē obliteret et ſimiles facit brutis inſipiētibus teſtē habeo contubernalem angelū tm̄ me quotidie de meis ſtudijs. lucro apponere quātū inde ad certamen purgandi animi inſtructior fortiorqz euado Om ni faria hec diſciplinaruz tractatio et quicquid. litteere promittere nobis poſſunt cutem colorās; ⁊ quaſi pichmētata facie nos reddit formoſiores. Ad ſanam firmā robuſtam mentē eperare non aliunde poſſum⁹ q̄ a vi te integritate a moribus a diuina deniqz religione volentem igit cogi (vt ita dixerim) magis velle Sed ⁊ tuis me ſacris p̄cationib⁹ iuua vt poſſim et quod et ego volebā et tu me velle tātope vis Vale pat amātiſſime quē vnice amo: quē in oculis fero. Florentie. xiij. Januarij. M cccc. lxxx expecto tua omnia. Politianus meus delicie tot⁹ litteratetiure tibi aſ cribi ſalutem iubet.

Joannes Picus Miran. Hermolao barbaro. S.

MEmini me cū deliberarem quā nam potiſſimuz ex italie gymnaſijs

mihi ſedē a phie ſtudia deligerem cū me multa patauiū vocarent: libentius illuc petiſſe vt amor in te meus quē iam diu animo nutriueram mutua cōſuetudine tibi palā eſſet: et patauij fui et biennium. Hermolaum tū q̄s credat nec vidi nec niſi (vt mulio aīt) fama cognoui. Ita ſepe euenit vt dum oblatam occaſionem deſidioſa quadā ꝓcraſtinatione cōtemnimus: ea vt lubrica e manibus elabatur. Huius rei me vehementer penituit et penitet. et eo magis ꝙ quā antea rerū oīm doctrinā tuā rumore tū cognouerā eam nūc his oculis his auribus agnoui dū Romam Themiſtiū tuo illo ore: de ingenio anime de primis rerum exordijs de rationādi ſcientia deſertantem audiui Deus bone ꝗtum doctrine: que dictionū diuine quis quando: que mundicies orationis. O virum ꝑclariſſimū O expreſſam antiquitatis imaginem. Erat mihi frequens votū vt Varronis diuinarū humanarūq; rex ſcripta aliqn̄ reuiuiſcerent: vt eſſet apud quem latine phiſicas rōnes ediſceremus. Tu vero et illum et probatiſſimos quoſq; referens eū te nobis exhibuiſti vt nihil aliud ſuperſit qd̄ deſideramus ꝗ̄ vt greca alia interpretando ⁊ tibi vberiorem laudē parias ⁊ cumulatius de naturali hiſtoria. et de ſtudioſis omnibus bene mereare. Hec omnia doctiſſime. Hermolae ad nichil aliud ſpectant niſi vt me tibi amiciſſimū eſſe intelligas me ita virtutes tue ad te et amādū et obſeruādum accendūt vt memini etiā cogitatione tua in amore cōceciā. Sanciet hec in te nos epiſtola amicicie fedus vt honeſtiſſimum certamen mutue charitatat̄ ſubīde certem⁹. Ioānes picus Mirā. ſuo Alexādro corcho S.

Gratiſſime mihi fuerunt. lr̄e tue quas non vt putas ad ignotum ignotus ſed ad amicū et quidem veterem amicus. ne dū ad notū notus nuper dediſti noſti em̄. et tu me antea vt ſcribis et dignū exiſtimaui quē amares Ego itidē de tua doctrina atq; virtute cum a pleriſq; tum a Politiano noſtro ſepius audiui cuius iudicio: q̄s nō cōfidat fecit ille apud me tue ꝓbitat̄ fidē facere pōt et apud te cepte mee ſāpridē beniuolentie Cui quidē ⁊ ſi erat maxima ꝑ epiſtolā tū tuā eos ſcito cumulos acceſſiſſe quos cōcipere aīo vel pauci poſſint. Quid em̄ illa ſuauius? quid eruditi⁹ vt eſt docta vt eſt amabilis ⁊ puccio noſtro de me amice magis ꝗ̄ vere loquenti largiſſime ſubſcribēs. ꝓfecto nec mihi quicꝗ̄ illa gratius a te poterat contingere. nec tua de me opinione ꝗcꝗ̄ honorificentius Pro quib⁹ vniuerſis ⁊ tibi grās ago ꝗ̄ maxias et ꝗcūq; aut mea aut in me ſunt debere Alexādro meo me cōfiteor Epiſtolā quā pet̄ nr̄am ad laurentiū medicē. ad te mitto. Ioānes picus Mirā. Dn̄ico beniuenio. S.

Salue mi dn̄ice in dn̄i ſortē electe Grate mihi fuerunt lr̄e tue gratius ꝙ ⁊ coīā ex fratre dū ſi aiebat: ⁊ ꝑ lr̄as ex. Petro anthonio nr̄o cognoui firmiori te eſſe habitu corpis ⁊ meliori ſtomacho Cura. ſi omnes lr̄e

ſibi ſunt cure. valitudinē tuā de quo profecto nō ob id tm̄ fui ſemꝑ et ſum ſollicitus ꝙ te amo (amo eni̅ vehementer) q̄ꝫ propterea ꝙ lr̄as amo quas tecū ſimul periclitari et credo et certe ſcio Si q̄ de nr̄a in te beniuolentia tibi retulit frater fidē habeas pleniſſimā: Si quid de noſtris laudibus tā parū ei credas q̄ꝫ ille me multū amat Cōmētatoriolū noſtrū nō eſt ꝙ admireris ocioſi cū eē voluimus ⁊ omnino nihil agere id egimꝰ aīm remittētes potius q̄ꝫ intēdentes. Oio preludiū eſt cōmētatoriū que in Platonis ſympoſiū meditamur. Erit in illis qđ tu ſaltē ames ⁊ laudes qui omnia nr̄a amas et laudas De conſilio de queſtionibꝰ (vt puto) retulit frat'. Iā noſti cur ſcripſerim me tibi laborare quid a me petis maxime lubens faciā cū te intellexero ex ea q̄ laboraſti hucuſqꝫ corporis imbecillitate in ꝓmaꝫ optatāqꝫ valitudinē reſtitutū quā tibi eo animo ꝓcor ⁊ opto quo michi tu ſalutē animi precaris et optas Vale ex fracta. Decimo Nouembris. M. cccc. lxxxvi.

Finiunt Epiſtole breuiores elegantioreſqꝫ Franciſci Philelphi. cū quibuſdā viri illuſtris epiſtolis Impreſſe. Leidis per me Ioānem ſeueri. Anno domini milleſimo. CCCCC. ix Feria quinta poſt paſce.

C.E.S. RENAISSANCE TOURS